

KESKIVIikko 20. TAMMIKUUTA 2010

Puhetta johti:
puhemies Jerzy BUZEK

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.35)

2. Puhemiehen ilmoitus

Puhemies. – (PL) Ilmoitan parlamentille, että olen vastaanottanut Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalta Herman van Rompuyt kirjeen, jossa tiedotetaan neuvoston päätöksestä kuulla Euroopan parlamenttia Espanjan hallituksen ehdotuksesta, joka koskee Euroopan parlamentin kokoonpanoa, ja pyytää parlamentin suostumusta olla kutsumatta koolle valmistelukuntaa tämän kysymyksen johdosta. Asia koskee Euroopan parlamentin 18 ylimääräistä jäsentä. Olen toimittanut ehdotuksen perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioden valiokunnalle, joka on juuri alkanut käsitellä asiaa ja nimittää pian esittelijän. Asian käsittely jatkuu.

Kerron teille myös, että Bulgaria on nimennyt uuden ehdokkaan komission jäseneksi, sen jälkeen kun Bulgarian hallitus päätti vetää pois entisen ehdokkaansa. Puheenjohtajakokous päättää huomenna lopullisesta aikataulusta, mutta todennäköisin ajankohta uuden komission jäsen ehdokkaan kuulemiselle on 3. helmikuuta ja äänestykselle 9. helmikuuta. Tämä kaikki riippuu luonnollisesti puheenjohtaja Barroson päätöksestä ja hänen keskusteluistaan Bulgarian hallituksen nyt nimeämän ehdokkaan kanssa. Mitään ei ole vielä vahvistettu, mutta halusin, että parlamentti saa yleiset tiedot seuraavista toimenpiteistä. Joka tapauksessa Euroopan parlamentti hallitsee tilanteen. Tämä ei ole poikkeustilanne, ja me toimimme demokraattisten menettelyjen mukaisesti. Kyseiset menettelyt ovat meille erittäin tärkeitä, ja Euroopan parlamentti toimii aina näin minun puheenjohtajakaudellani.

Kerron teille myös siitä, miten Euroopan parlamentti aikoo toimia kaksi ja puoli vuotta kestävä Euroopan unionin ja Eurooppa-neuvoston pysyvän puheenjohtajan kanssa ja miten se aikoo toimia kiertävän puheenjohtajan kanssa. Kiertävä puheenjohtajavaltio, tässä tapauksessa Espanja, esittelee aina kuusikuukautisen toimintasuunnitelmansa kuuden kuukauden kauden alussa ja esittelee sitten raportin työstään kauden lopussa. Eurooppa-neuvoston pysyvä puheenjohtaja esittelee työnsä tulokset Eurooppa-neuvoston kokouksissa. Kuten tiedätte, jokaisella kuuden kuukauden jaksolla pidetään kaksi huippukokousta ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja esittelee huippukokouksen tulokset kahdesti kunkin kauden aikana eli neljä kertaa vuodessa.

3. Espanjan puheenjohtajakauden ohjelma (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston esittely Espanjan puheenjohtajakauden ohjelmasta.

José Luis Rodríguez Zapatero, *neuvoston puheenjohtaja.* – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, hyvät parlamentin jäsenet, aluksi käsittelen lyhyesti valtiota, joka on kärsinyt murhenäytelmästä: Haitia.

Tiedän, että kaikki Euroopan unionin toimielimet, kiertävä puheenjohtaja, komissio, neuvosto ja Euroopan parlamentti, haluavat osoittaa myötätuntonsa, solidaarisuutensa ja sitoumuksensa valtiolle, joka kärsii, ihmisille, joiden elämää kuolema, hävitys ja väkivalta raatelevat köyhyyden ja selkkausten värittämän historian jälkeen.

On harvoja tapauksia, joissa voimme osoittaa sen, mitä me voimme eurooppalaisina tehdä, tavalla, jolla aiomme toimia Haitin murhenäytelmässä. Aiomme osoittaa sitouuksemme maailman tapahtumille ja eniten kärsiville valtioille.

Olemme heti kiertävän puheenjohtajuuden alusta alkaen pyrkineet yhteistyössä komission ja korkean edustajan kanssa toimimaan Haitin katastrofissa. Viime maanantaina kokoontui kehitysyhteistyöministerien neuvosto ja ensi maanantaina kokoontuu Eurooppa-asioista vastaavien ministerien neuvosto suunnittelemaan nopeaa toimintaa apuna ja humanitaarisena yhteistyönä kaikilla rintamilla Haitin tulevaisuuden turvaamiseksi.

Olen vakuuttunut siitä, että kansainvälisen yhteisön toiminta on vahvaa, yhteistä toimintaa ja että Euroopan unioni pääsee tilanteen tasalle. Haitin murhenäytelmää koskevassa toiminnassa siellä kärsivien ihmisten pitäisi olla pääosassa, ja toivon ja luotan siihen, että me teemme kaiken mahdollisen, jotta saamme täydellisen elvytyksen käyntiin. Eurooppalainen yhteiskunta ja ennen kaikkea syvään juurtuneet vakaumuksemme vaativat sitä.

Arvoisa puhemies, minulle on kunnia kertoa täällä teille kiertävän puheenjohtajan Espanjan tärkeimmät painopistealueet seuraavan kuuden kuukauden aikana. Se on enemmän kuin kunnia, se on suuri kunnia. Se on suuri kunnia, koska puhun sellaisen valtion puolesta, joka juhlii seuraavan kuuden kuukauden aikana silloiseen Euroopan yhteisöön liittymisen 25-vuotispäivää.

Puhun eurooppalaisen ja EU-myönteisen valtion puolesta, sellaisen valtion puolesta, joka on 25 viime vuoden aikana kokenut huomattavan muutoksen edistysenä ja hyvinvointina suurelta osin Euroopan unionin jäsenyyden ansiosta. Eurooppa oli sukupolvien unelma, monien espanjalaissukupolvien unelma. Kyseessä oli unelma demokratiasta, maailmalle avautumisesta, edistyksestä, hyvinvoinnista, hyvinvointivaltiosta ja vapaudesta. Sen me olemme nähneet Euroopassa, sen Eurooppa on meille tuonut ja sen me olemme tuoneet Eurooppaan.

25 vuotta myöhemmin olemme edelleen lojaaleja Euroopalle ja sitoutuneita unioniin, eikä ole sen voimakkaampaa tapaa olla lojaali EU:lle ja sitoutunut siihen kuin noudattaa velvollisuutta tehdä sitoumuksia ja aloitteita ja antaa ehdotuksia. Niin me haluamme tehdä seuraavan kuuden kuukauden aikana.

Niistä tulee kuusi muutoksen kuukautta, koska me otamme kiertävän puheenjohtajuuden vastaan taloudellisessa murroksessa, jonka on aiheuttanut vakavin rahoituskriisi 80 vuoteen. Tämä on myös poliittisen muutoksen aikaa. Sen aiheuttaa Lissabonin sopimus, joka muuttaa tavan, jolla Euroopan unionia hallitaan. Tämä on muutoksen aikaa ulkosuhteissa, koska globalisaation ilmiö kasvaa ja maailmassa on uusia nopean talouskasvun maita. Tämä on muutoksen aikaa myös suhteessa, joka EU:lla on oltava kansalaistensa kanssa, jotta voidaan toteuttaa kaikki, mikä on kirjattu Lissabonin sopimukseen. Siitä tulee siksi muutoksen aikaa erityisesti kahdessa asiassa: ensinnäkin nykyisessä vakavassa talouskriisissä ja toiseksi Lissabonin sopimuksen ja sen uusien institutionaalisten suhteiden alalla.

Talouskriisistä sanoisin seuraavaa. Tiedämme, että se on paljon vakavampi kriisi kuin mitä olemme kokeneet 80 vuoteen, ja tiedämme, että aivan kuten silloin näin valtavaa maailmanlaajuisen tuotannon ja kansainvälisen kaupan laskua ei ole muulloin tapahtunut. Tuntemme vakavat seuraukset, joita se aiheuttaa maailmalle ja Euroopan unionille. Työttömien määrä on kasvanut kahdeksalla miljoonalla, joista monet ovat itse asiassa kotimaassani. Kriisi on vaikuttanut julkiseen talouteen ja siten myös rahoitusvakauteen, mikä on pakottanut meidät ja pakottaa edelleen ryhtymään nopeasti yhteistyöhön. Se on saanut meidät suunnittelemaan muutoksia EU:n taloudessa ja tuotantokapasiteetissa sekä kilpailukyvyyn parantamista koko unionissa.

Meidän on jatkettava finanssipoliittisten elvytystoimien käyttöä siihen saakka, että elpyminen todellisuutta. Meidän on sitouduttava vakaussopimukseen ja noudatettava vuoteen 2013 ulottuvia komission ohjeita. Meidän on myös luotava vuoteen 2020 ulottuva talousstrategia, jota komissio valmistelee ja josta on kiertävän puheenjohtajan Espanjan mukaan tultava keskeinen asia seuraavan kuuden kuukauden aikana.

Me tunnemme Euroopan unionin vahvuudet ja heikkoudet. Tiedämme, että 1990-luvun puolivälistä alkaen olemme menettäneet talouskasvun kapasiteettia, talouskasvun mahdollisuuksia. Tiedämme, että 1990-luvun puolivälistä alkaen olemme menettäneet tuottavuutta kilpailijoinamme toimiviin suuriin talouksiin verrattuna. Tiedämme myös, että meillä on vaikeuksia joillakin erityisalueilla, jotka määrittelevät kasvumme, kilpailukyymme ja innovointimme tulevaisuuden globalisoituneessa maailmassa.

Meillä on kuitenkin myös vahvuuksia, ja meidän olisi muistettava ne. Vahvuutemme ovat selvät: osuutemme koko maailman BKT:stä on lähes kolmannes. Olemme kiistatta suurin viejä ja Yhdysvaltojen jälkeen toiseksi tärkein tekijä tutkimuksen, kehityksen ja innovoinnin alalla. Osuutemme koko maailman kehitysavusta on 60 prosenttia, mikä on Euroopan unionin suuri vahvuus.

Mitä Espanja pitää ensisijaisina tavoitteina EU:n talouden vahvuuksien uudistamisessa ja kestäväan kehitykseen perustuvan talouden luomisessa kilpailukyvyyn, ympäristön ja yhteiskunnan näkökulmasta? Mainitsen neljä pääasiaa, joita haluan edistää ja jotka olisi sisällytettävä 2020-strategiaan. Tiivistän ne toteamalla, että talouden alalla Euroopan unionin on luotettava itseensä. Sen on edistettävä talousliittoa ja yhteistyötä ja aloitettava se jäsenvaltioiden vastuuntunnosta mutta varmistettava myös, että yhteisön toimielimet, erityisesti komissio, saa uutta valtaa johtaa ja saavuttaa tavoitteet.

Hyvät kuulijat, kymmenen viime vuoden aikana energiariippuvuutemme on kasvanut yhdeksän prosenttiyksikköä, ja se on yksi tärkeimmistä aloista, joilla meidän on edistytävä ja tehtävä muutoksia. Energiariippuvuus on kasvanut 44 prosentista 53 prosenttiin koko Euroopan unionissa. Kyseiset yhdeksän prosenttiyksikköä tarkoittavat täsmälleen 64 miljoonaa euroa, jotka lähetämme Euroopan unionina vieraisiin maihin. Tiedätkö, mitä kyseinen rahamäärä vastaa? Se vastaa käytännössä samaa rahamäärää, jonka kaikki Euroopan unionin valtiot käyttävät julkisina investointeina tutkimukseen, kehitykseen ja innovointiin. Meidän on muutettava energiariippuvuuttamme ja vähennettävä sitä, koska muuten taloutemme haavoittuvuus lisääntyy.

Mitä meidän on tehtävä? Energia-alalla on saavutettu edistystä, muttei sellaista edistystä, jota me haluamme. Meidän on luotava pysyvästi energian sisämarkkinat, jotka vahvistavat koko unionia ja unionin taloutta. Tarvitsemme sen toteuttamiseen kahita keskeistä osatekijää: energiayhteyksiä, koska vuoden 2002 odotuksia ei ole saavutettu, sekä yhteistä sääntelyjärjestelmää, jolla energian sisämarkkinoita vahvistetaan.

Jos onnistumme toteuttamaan energiayhteydet Etelä-, Itä- ja Pohjois-Euroopassa ja jos asetamme sen ensisijaiseksi tavoitteeksi ja annamme valtuudet komissiolle, näemme energiariippuvuutemme vähenevän ja kannustamme kehittämään uusiutuvia energialähteitä, jotka luonnostaan edellyttävät muunnettavuutta energian jakelussa.

Hyvät kuulijat, EU:sta ei tule taloudellisesti kilpailukykyisintä aluetta, ennen kuin se ryhtyy käsittelemään määrätietoisesti energiayhteyksien ja sisämarkkinoiden kaikkia ratkaisevia näkökohtia.

Toinen päätavoite: mikä luo eniten kasvua ja innovointia nykyaikaisessa yhteiskunnassa? Investoiminen tietoyhteiskuntaan ja uuteen teknologiaan, joka on muuttanut lähes kaiken maailmassa. 40 prosenttia Euroopan talouden tuottavuuden kasvusta johtuu tieto- ja viestintäteknikasta. Olemme eurooppalaisina johtajia tällä alalla, koska meillä on johtavia yrityksiä, mutta meillä ei ole digitaalisia sisämarkkinoita. Haluamme ryhtyä toteuttamaan digitaalisia markkinoita. Mitä siihen vaaditaan? Siihen vaaditaan rajojen poistamista, ja se tarkoittaa sitoutumista uuden sukupolven verkkoihin ja sähköisen kaupan helpottamista. Sähköinen kauppa kasvaa joka päivä kaikissa maissa, mutta se ei ole vieläkään mahdollista useiden maiden välillä.

Jos edistymme digitaalisilla markkinoilla, helpotamme sisällön luomista ja vahvistamme immateriaalioikeuksia. Aiomme varmistaa myös sen, että innovointi, jonka tieto- ja viestintäteknikka tuo talouden kaikille aloille, saa aikaan tuloksia tuottavuudessa erittäin nopeasti. Muistutan, että kyseessä on ala, jolla on eniten mahdollisuuksia innovointiin, tuottavuuden kasvuun ja vakaiden työpaikkojen luomiseen.

Kolmas ala on talous tai kestävä kehitys. Annan yhden esimerkin siitä, mitä me pidämme painopisteenä ilmastonmuutoksen hillitsemisessä. Haluamme käynnistää komission kanssa suunnitelman kehittää sähköautoja ja edistää sitä. Ajoneuvoteollisuus käy läpi suuren muutoksen, joka on jo alkanut. Jos sitoudumme kyseisellä teollisuudenalalla eurooppalaisina yhteiseen sähköautoja koskevaan näkemykseen ja strategiaan, edistämme energiariippuvuutemme vähentämistä. Edistämme myös ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja teknistä innovointia, jonka sähköautot epäilemättä tarjoavat ja joka myös liittyy suoraan tieto- ja viestintäteknikka-alaan.

Euroopan unionin tarvitseman kestävä talouden ja taloudellisen elvyttämisen neljäs keskeinen osatekijä on koulutus, erityisesti yliopistokoulutus, joka on tutkimuksen foorumi.

Kymmenen viime vuoden aikana EU ei ole onnistunut lisäämään huippuyliopistojen määrää 100 parhaan yliopiston joukossa. Meidän on saatettava Bolognan prosessi päätökseen. Meidän on edistettävä, helpotettava ja tarjottava Euroopan yliopistoja ja eurooppalaista tutkimusta koskevia odotuksia, koska ne ovat epäilemättä liikkeellepaneva voima tulevaisuudessa. Emme kilpaile enää maiden kesken vaan eurooppalaisina ja EU:na, koska muut tekijät ovat Kiinan, Intian, Yhdysvaltojen ja nopean talouskasvun maiden kokoisia.

Jos emme hyödynnä täysin 500 miljoonan asukkaan taloudelle tuottamaa synergiaa, mikä tarkoittaa kymmeniätuhansia yrityksiä valtavine mahdollisuuksineen ja miljoonia työntekijöitä, joiden on saatava entistä parempaa koulutusta, emme ole tulevaisuudessa todellisia johtavia toimijoita innovoinnin ja tekniikan tuoman taloudellisen hyvinvoinnin alalla globalisoituvassa maailmassa. Olemme katselijoita, emme johtavia toimijoita. Tie eteenpäin on unioni: lisää yhteistä talouspolitiikkaa, lisää integraatiota, lisää yhteisiä näkemyksiä, lisää EU:ta. Ei lisää rajoja, vaan rajojen poistamista, ei jakamista vaan kokoamista, näkemys unionista, joka edistää kilpailukykyä, integraatiota ja innovointia.

Luotamme siihen, että komissio laatii 2020-strategian, jonka on sisällettävä myös keskustelua tulevaisuuden yhteisestä maatalouspolitiikasta, joka on keskeinen politiikanala ympäristönsuojelun, elintarvikkeiden

turvallisuuden ja monien unionin kansalaisten tulojen kannalta. Olemme vakuuttuneita siitä, että keskustelussa, jota käydään Eurooppa-neuvostossa ja komissiossa, sekä tietysti vuoropuhelussa Euroopan parlamentin kanssa on luotava 2020-strategia, joka sisältää vakavaa hallinnointia ja vaativia tavoitteita ja jossa keskitytään aloille, jotka juuri mainitsin.

Taloudellinen muutos ja poliittinen muutos sekä muutos unionin hallinnossa. Lissabonin sopimuksella perustetaan uusia instituutioita: neuvoston pysyvä puheenjohtaja ja ulkoasioiden korkea edustaja. Se vahvistaa Euroopan parlamenttia, eurooppalaisen demokratian sydäntä, ja vahvistaa myös komissiota.

Voin antaa täällä parlamentissa, joka edustaa kaikkia unionin kansalaisia, sitoumuksen siitä, että kiertävä puheenjohtajavaltio Espanja on lojaali uusille instituutioille ja tekee niiden kanssa yhteistyötä. Haluamme, että kyseiset instituutiot saavat sen merkityksen, joka niillä on sopimuksessa: eli Euroopan unionin on toimittava siten, että neuvoston pysyvä puheenjohtaja voi edustaa Euroopan unionia ja suorittaa kaikki tehtävänsä yhdessä korkean edustajan kanssa.

Tiedämme, että tämä kuuden kuukauden kausi on ensimmäinen todiste siitä, miten uusi institutionaalinen rakenne toimii, ja me tuemme myös vahvistettua komissiota ja Euroopan parlamenttia, joka toimii entistä enemmän Euroopan unionin poliittisena keskuksena. Me teemme niin, ja minä toivon, että meidän katsotaan kauden lopussa toimineen tyydyttävästi, koska sitouukumme on erittäin luja. Euroopan unionia hallitsee moni voima, ja niillä on oltava yhteinen tekijä, joka on yhteistyöhaluinen lojaalius. Näin me aiomme toimia.

Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, muutoksia tapahtuu myös ulkosuhteiden alalla, eivätkä ne johdu pelkästään korkean edustajan mukaantulosta ja Euroopan ulkosuhdehallinnon käynnistämisestä. Muutoksia tapahtuu myös siksi, että globalisaation ja muutosten yhteydessä meillä on määrätietoinen kuuden kuukauden ohjelma. Kerron teille, mitä ulkosuhteita koskevat tavoitteemme ovat kaikissa huippukokouksissa, jotka pidämme.

Ensinnäkin yhteinen turvallisuus, toiseksi energia, kolmanneksi kaupan ja teknologian siirron avaamisen edistäminen ja laajentaminen sekä neljänneksi kehitysapu, jonka alalla Euroopan unioni on tärkeä eettinen johtaja maailmassa.

Seuraavan kuuden kuukauden aikana käymme vuoropuhelua näistä tavoitteista Pohjois- ja Etelä-Amerikan kanssa, Välimeren alueella, Afrikassa ja Aasiassa sekä muiden, unioniin kuulumattomien Euroopan valtioiden kanssa. Vuoropuheluun osallistuu kanssamme suuri osa mantereista ja alueista tiiviillä aikataululla pidettävissä kansainvälisissä huippukokouksissa, joissa me tietysti teemme täysimääräistä yhteistyötä neuvoston puheenjohtajan ja komission kanssa – koska me teemme tärkeitä sopimuksia seuraavan kuuden kuukauden aikana – ja myös Euroopan parlamentin kanssa.

Muutoksia taloudessa, politiikassa ja näkemyksessä, ulkopoliittisissa näköaloissa uusien toimijoiden ja globalisaation seurauksena. Totesin pari minuuttia sitten, että talouden lisäksi EU:n on luotettava itseensä ulkopoliittikan alalla. Minun on sanottava, että EU:n on luotettava itseensä siten, että ulkopoliitikassa on otettava huomioon EU:n edut ja se, miten niitä puolustetaan. Naapuruussuhteista on tehtävä painopistealue. Minun mielestäni meidän on asetettava entistä kunnianhimoisempia tavoitteita ja luotava entistä tiiviimpiä suhteita, koska siten suuri osa EU:n eduista tulee hoidetuksi.

Muutokset, joita me koemme ja joita me haluamme viedä eteenpäin uudistuksilla, vaikuttavat myös unionin kansalaisiin. Lissabonin sopimuksella halutaan eurooppalaisten tahdon mukaisesti saada kansalaiset tuntemaan olevansa lähellä EU:n toimielimiä. Sopimuksessa halutaan, että kansalaiset näkevät unionin ”omana unioninaan” ja EU:n heitä lähellä olevana hallituksena. Sen saavuttamiseksi aiomme käynnistää uusia välineitä ja edistää niitä seuraavan kuuden kuukauden aikana.

Niistä ensimmäinen on kansalaisten lainsäädäntöaloite, joka on erittäin tärkeä Euroopan parlamentille. Toinen on se, että me haluamme tällä vaalikaudella yhdessä komission kanssa edistää kansalaisten tärkeintä oikeutta, johon Euroopan unioni voi keskittyä, eli naisten ja miesten tasa-arvoa. Edistyneimpiä, täydellisimpiä yhteiskuntia, joissa ihmisoikeudet ja hyvinvointi on parhaiten toteutettu, ovat ne, joissa saavutetaan paras tasa-arvo naisten ja miesten välillä. Ne ovat yhteiskuntia, jotka ovat kaikkein aktiivisimpia ja sitoutuneimpia torjumaan sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa ja naisten huonoa kohtelua, mikä on sopimatonta ja sietämätöntä Euroopan unionin kaltaisessa edistyneessä yhteiskunnassa. Siksi me ehdotamme uusien oikeussuojajärjestelmien perustamista EU:n turvaamistoimenpiteillä ja laajentamalla mahdollisimman paljon suojelua sukupuoleen perustuvan väkivallan vitsaukselta, josta suuri osa EU:n yhteiskunnasta kärsii.

EU:n kansalaisten on myös tiedettävä neuvottelujemme, ehdotustemme ja aloitteidemme pohjalta, että sosiaalinen yhteenkuuluvuus ja sosiaalinen osallisuus ovat vastauksena EU:ssa esiintyvään köyhyyyteen unionin luovuttamattomia piirteitä ja että demokratian ohella tärkeimpiä eurooppalaisen identiteetin

osatekijöitä ovat hyvinvointi ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus. Talouden 2020-strategian on siksi, kuten totesin aikaisemmin, oltava taloudellisesti, sosiaalisesti ja ympäristön kannalta kestävä.

Sosiaalisen kestävyuden saavuttamiseksi ehdotan, että teemme EU:ssa uuden tärkeän sosiaalisen sopimuksen yritysten ja työntekijöiden välillä, tärkeän sosiaalisen sopimuksen 2020-strategian kehittämisessä. Sosiaalinen vuoropuhelu ja sosiaalinen sopimus tekivät EU:sta vahvan sen perustamisen aikaan, heikkoina kausina ja nyt uudistumisen ja muutoksen aikana, vakavan talouskriisin jälkeen; sosiaalinen sopimus voisi olla tärkeä liikkeelle paneva voima niiden tavoitteiden takana, joita me asetamme itsellemme tehokasta hallintoa varten.

Arvoisa puhemies – lopettelen nyt – hyvät kuulijat, kiitän vielä kerran Espanjan puolesta kaikkia Euroopan unionin valtioita sekä erityisesti niitä, jotka edistivät yhdentymistämme ja kehitystämme. Toistan vielä, että olemme sitoutuneet Eurooppaan ja Euroopan unioniin, elämäntapaan mutta myös tapaan ajatella ja tuntea. Se käsittää ajattelun, joka tukee demokratiaa, tasa-arvoa, ihmisoikeuksia ja rauhaa sekä tunteen, että yhteiselo, kansojemme, toiveidemme ja historiamme yhdistäminen, on antanut meille mahdollisuuden elää rauhassa keskenämme, ja tänään ja huomenna se voi antaa meille mahdollisuuden jatkaa elämää vaurauden, hyvinvoinnin ja ihanteiden alueella.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa Espanjan pääministeri, seuraavan kuuden kuukauden aikana Espanja toimii neuvoston kiertävänä puheenjohtajana. Espanja on maa, jolla on pitkä eurooppalainen perinne ja voimakas sitoumus Eurooppaan, sen hallinnossa ja kaikissa poliittisissa voimissa sekä yleisessä mielipiteessä, ja pääministeri José-Luis Rodríguez-Zapatero, jonka EU-kokemus on kiistatonta.

Euroopan integraation institutionaaliset koneet käyvät täysillä, kunhan Euroopan parlamentin luottamusäänestys uudesta komissiosta antaa näille kahdelle toimielimelle vahvan, vakaan perustan etenemiselle kunnianhimoisen poliittisen ohjelman mukaisesti. Toivon, että äänestys toimitetaan pian.

Ensinnäkin tänä Haitille erittäin murheellisenä aikana haluan vahvistaa täydellisen solidaarisuutemme ja tahtomme auttaa sen kansaa ja kaikkia maanjäristyksen uhreja. Järkyttävä maanjäristys on ollut mielessämme 12. tammikuuta lähtien, ja käynnistimme välittömästi toimet kaiken mahdollisen avun tarjoamiseksi. Komissio voi tällä hetkellä käyttää 130 miljoonaa euroa, ja Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden kaikki välitön apu on yli 222 miljoonaa euroa, pois luettuna pelastuspalveluapu. Komissio voi käyttää vielä 200 miljoonaa euroa pitkäaikaisena apuna. Voin vakuuttaa teille, että komissio ja Euroopan unioni osoittavat toimintakeskeisen solidaarisuuden arvot ja periaatteet.

Haiti on Karibian valtio. Korostan siksi sitä, että Espanjan kuuden kuukauden puheenjohtajakaudella on erittäin kunnianhimoisen ulkosuhteita koskeva ohjelma. Muistutan siitä, että Latinalainen Amerikka ja Karibian alue ovat painopistealueita Espanjan puheenjohtajakaudella. Olen varma siitä, että voimme luottaa Espanjan erityiskutsumukseen sen varmistamisessa, että toukokuussa Madridissa Latinalaisen Amerikan ja Karibian maiden kanssa pidettävä huippukokous on menestys Latinalaiselle Amerikalle ja EU:lle.

(EN) Siirryn nyt tulevien viikkojen ja kuukausien poliittisiin painopistealueisiin.

Kaikki viittaa määrätietoiseen ja yhtenäiseen EU:n toimintaan. Epäonnistunut isku Detroitin lennolla muistutti meitä siitä, että meidän on toimittava yhdessä, jos aiomme vastata turvallisuusuuhkiin. Kööpenhaminan kokous muistutti meitä siitä, että maailmanlaajuinen yhteisö ei ole automaattisesti yhtä kunnianhimoinen kuin EU: kuten olemme tehneet G20-keskusteluissa, meidän on pyrittävä edelleen myönteiseen ja eteenpäin suuntautuvaan kansainväliseen prosessiin. Vain yhtenäisenä EU:na me voimme vaikuttaa globalisaatioon.

Meidän on kuitenkin tarkasteltava taloutemme tilannetta. Tiedämme kaikki, että EU:n talous on arassa vaiheessa. Määrätietoisella toiminnalla on onnistuttu välttämään pahin. Meillä on kuitenkin edelleen se riski, että työttömyys jatkaa kasvuaan, ja meidän on tehtävä arvio siitä, milloin siirtää painopiste julkisten talouksien elvyttämiseen.

Samalla meidän on opittava kriisistä. Ymmärrämme täysin, että globalisaatio on todellisuutta ja että meidän on käytettävä sitä eduksemme. Olemme osoittaneet, että sosiaaliturvajärjestelmämme ovat pystyneet vastaamaan poikkeusolosuhteisiin ja tarjoamaan uusia turvaverkkoja. Olemme nähneet myös yksin toimivien jäsenvaltioiden selvät rajoitukset sekä sen, että koordinoitu Euroopan unionin toiminta toi tuloksia EU:lle mutta sai myös aikaan odottamattoman maailmanlaajuisen vastauksen G20:ltä.

Nyt meidän on muotoiltava oikea tulevaisuus EU:lle, sen taloudelle ja yhteiskunnalle. Ennen kriisiä kohtaamamme haasteet ovat edelleen olemassa, ja pikemminkin vahvistuneet: miten käsitellä ikääntymisen, väestökehityksen seurauksia, miten säilyttää kilpailukyky globalisoituneessa maailmassa, miten varmistaa siirtyminen entistä kestävämpään talouteen, vain muutama mainitakseni.

Luotan kuitenkin EU:n valmiuksiin. Uskon, että taloudella, joka on rakentamassa uudelleen vahvuuksiaan, on todellinen mahdollisuus suunnata energiansa uudelleen. Yhteiskunta, joka on osoittautunut vahvaksi talouskriisissä, on sellainen, joka voi katsoa luottavaisena tulevaisuuteen. Eurooppalainen talousjärjestelmä, jonka kestävyys johtuu sisämarkkinoista, kilpailusäännöistä ja eurosta, tarvitsee nyt näitä avuja edistämään elpymistä.

Näen seuraavat kuusi kuukautta ponnahduslautana kunnianhimoisten tavoitteiden asettamiselle, tavoitteille, jotka olen esittänyt poliittisissa suuntaviivoissani ja joista me keskustelimme viime syksynä täällä Euroopan parlamentissa.

Siitä tulee Eurooppa 2020 -strategia. Meidän on muokattava taloutemme perusteellisesti uudelleen, jotta voimme vastata tulevaisuuden haasteisiin. On sovittava muutosohjelmasta Euroopan parlamentin, jäsenvaltioiden ja työmarkkinaosapuolten ja laajemminkin yhteiskuntien kanssa. On tarjottava selvä suunta kohti kilpailukykyistä, innovatiivista, kestävää, sosiaalisesti osallistavaa markkinataloutta, joka voi menestyä maailmanlaajuisilla markkinoilla.

Eurooppa 2020 -strategian on tarjottava keskipitkän aikavälin näkemystä ja lyhyen aikavälin toimintaa. Mitä enemmän voimme muotoilla välittömiä toimiamme päästäksemme kohti pitkän aikavälin tavoitteitamme, sitä enemmän saamme etumatkaa tulevaan kasvuun ja työllisyyteen, joka on meidän tärkein tavoitteemme.

Tarkistetulla Lissabonin strategialla onnistuttiin pääsemään yhteisymmärrykseen siitä, miten rakenneuudistus ruokkii suoraan kasvua ja työllisyyttä. Puhun nyt aivan suoraan: kriisi on hävittänyt monia etuja ja myös puutteita esiintyi. Totuus on se, että olemme vieläkin kaukana kilpailijostamme tutkimustoiminnassa, koulutusinvestoinneissa ja huipputeknologiassa.

Meidän on nyt käytettävä Eurooppa 2020 -strategiaa, jotta voimme luoda uusia kasvun lähteitä ja hyödyntää sisämarkkinoiden potentiaalia talouden edistämiseksi. Se tarkoittaa tiedon ja luovuuden käyttöä todellisen arvon luomiseksi talouksissamme, innovoinnin vapauttamista ja sen markkinoille saattamisen edistämistä tieto- ja viestintätekniikasta esimerkiksi uusiin energialähteisiin ja puhtaisiin teknologioihin. Se tarkoittaa oikeiden taitojen opettamista ihmisille tulevaisuudessa ja työmarkkinoita, jotka ovat valmiita tarttumaan työpaikkojen luomisen mahdollisuuksiin, sekä toiminnan kohdistamista suuriin ongelmiin, kuten nuorisotyöttömyys.

On selvää, että olemme nyt hätätilanteessa yhteiskunnan ja työttömyyden näkökulmasta. Se edellyttää voimakasta keskittymistä Euroopan unionilta. Meidän on määriteltävä EU:ssa yhdessä toimet, joilla kansallisia toimia täydennetään siten, että niillä on myönteinen sosiaalinen vaikutus.

Se tarkoittaa myös tulevaisuuteen suuntautunutta taloutta – kestävää ja resursseja tehokkaasti käyttävää taloutta – joka on myös tuottavaa ja innovatiivista. EU:n valtavat teolliset voimavarat on suunnattava uudelleen, jotta saamme uranuurtajan edun tulevaisuuden markkinoilla. EU:n on kuitenkin voitava säilyttää vakaa, nykyaikainen ja kilpailukykyinen teollisuusperusta. Kriisi tarkoittaa sitä, että meidän on enemmän kuin koskaan käytettävä jokainen investoitu euro mahdollisimman tehokkaasti. Tietysti meidän on myös saatettava päätökseen rahoitusmarkkinoita koskeva uudistuksemme, jotta ne saadaan takaisin talouden palvelukseen, eikä päinvastoin.

Se sisältää myös pk-yrityksiä suosivan lähestymistapamme. Pk-yritykset ovat ala, joka voi luoda lisää työpaikkoja Euroopan unionissa, ja me teemme niille ja niiden työntekijöille palveluksen, jos vähennämme hallinnollista taakkaa ja sovellamme entistä parempaa ja älykkäämpää sääntelylähestymistapaa.

Yhteen liitettyissä talouksissamme meillä kaikkia kiinnostaa se, mitä tapahtuu jäsenvaltioissa ja EU:ssa, yhdestä jäsenvaltiosta toiseen. Nykyinen kriisi osoittaa meille maailmanlaajuisen keskinäisen riippuvuuden seuraukset mutta myös kielteiset vaikutukset, joita yhden maan erityistilanteella voi olla koko euroalueelle.

Niinpä Eurooppa 2020 -strategialla on luotava vahvat koordinoitimekanismit, yhteinen näkemys ja tehokas eurooppalainen johtajuus. Kiitän pääministeri Zapateroa selvästä sitoutumisesta eurooppalaiseen lähestymistapaan talouspolitiikan alalla, hänen sitoumuksestaan yhteisön asioihin ja hänen sitoumuksestaan Euroopan komission rooliin tässä näkemyksessä ja näkemyksen toteuttamisessa. Me voimme tuottaa tuloksia EU:n kansalaisille vain eurooppalaisella lähestymistavalla, eurooppalaisella näkemyksellä ja eurooppalaisilla välineillä.

Tästä tulee yksi Eurooppa 2020 -strategian erityispiirteistä: talouspolitiikan vahvistettu koordinointi, jossa komissio käyttää sopimuksen tarjoamia uusia mahdollisuuksia, mukaan luettuna euroaluetta koskevat mahdollisuudet.

Tästä näkemyksestä haluaisin keskustella teidän kanssanne tulevina viikkoina, koska yksi asia, jonka olemme oppineet Lissabonin strategiasta, on se, että EU:n talousstrategia tarvitsee Euroopan poliittisen yhteisön ja työmarkkinaosapuolten täydellisen sitoutumisen. Selvytyden vuoksi totean, että menneisyydessä, jotkut kansalliset poliitikot ovat vastustaneet Lissabonin strategian vahvoja hallintomekanismeja. Toivon, että maailmanlaajuisesta ja eurooppalaisesta keskinäisestä riippuvuudesta saatujen opetusten jälkeen – kaikkien kriisin antamien opetusten jälkeen – kaikki EU:n hallitukset tunnustavat nyt tarpeen Eurooppa 2020 -strategiaan ja täysin koordinoituun ja yhdenmukaiseen toimintaan talouspolitiikassa, kuten Lissabonin sopimuksen 120 ja 121 artiklassa määrätään.

Lopuksi kerron vielä, että pidän Eurooppa 2020 -strategiaa keinona viedä kansalaisille luottamusta ja toivoa. Emme saa peitellä sitä, että EU, kuten suurin osa teollisuusmaista, käy läpi pitkän hitaan kasvun kauden, jos emme toimi. Vaihe, jossa "tilanne pahenee ennen parantumista" on todennäköisesti takanamme, mutta paraneminen on hidasta. Meidän on käsiteltävä talouden todellista ongelmaa, joka on se, että EU:n mahdollinen kasvu voi hidastua, jos emme toimi nyt yhdenmukaisesti ja tehokkaasti. Kansalaisten, olivat he kotitalouksia tai yrittäjiä, pitäisi tuntea, että Euroopan unioni on osa ratkaisua heidän vaikeuksiinsa ja huoliinsa. Minulle Eurooppa 2020 -strategia on ennen kaikkea myös vastaus siihen. Se tarkoittaa Eurooppa-hankkeen yhdistämistä kansalaisten konkreettisiin tarpeisiin.

Siksi suhtaudun myönteisesti myös aloitteeseen järjestää epävirallinen Eurooppa-neuvoston kokous 11. helmikuuta, jotta voimme aloittaa keskustelut valtion tai hallituksen päämiesten kesken. Pidän erittäin tärkeänä myös sitä, että etsimme tilaisuuksia puhua näistä asioista täällä parlamentissa – Euroopan parlamentin kanssa – ennen kuin komissio esittää luonnoksensa Eurooppa 2020 -strategiaksi ja sen jälkeen. Siksi olen keskustellut asiasta neuvoston ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan kanssa. Minun mielestäni meillä pitäisi olla vähintään kolmivaiheinen lähestymistapa: valtion tai hallituksen päämiesten epävirallinen Eurooppa-neuvosto keskustelua varten, kevään Eurooppa-neuvosto ensimmäisiä tärkeitä ehdotuksia varten ja kesäkuun Eurooppa-neuvosto suuntaviivojen hyväksymistä varten, niin että meillä on aikaa keskustella asioista laajasti ja siten, että Euroopan parlamentti osallistuu keskusteluun aktiivisesti.

Olen tänään keskittynyt talouspolitiikkaan, koska pidän sitä kiireellisimpänä asiana. Se ei tietenkään täytä koko ohjelmaa. Tulevien viikkojen ja kuukausien haasteet ovat moninaiset. Mainitsen vain yhden monista esimerkeistä: Kööpenhaminan ilmastokokouksen seuranta. Vaikka me tarvitsemme vähän aikaa siihen, että pohdimme yhdessä oikeaa strategista suuntaa kansainväliselle prosessille, emme saa vähentää kunnianhimoamme Euroopan unionin jo tekemien sitoumusten osalta.

Meidän pitää myös tehostaa toimintaamme sisäpolitiikalla, joka koskee taloutemme teollisuusperustan uudenaikaistamista ja parantamista, uusien puhtaiden tekniikoiden innovointia ja kehittämistä, energiatehokkuutta ja energiavarmuutta, asettamalla tämä kysymys EU:n muutosvetoisen toimintaohjelman kärkeen.

Euroopan unionin edut turvataan maailmanlaajuisesti parhaiten siten, että Euroopan unioni on valmis toimintaan ja sillä on selvä näkemys tulevaisuudesta ja päättäväisyyttä näkemyksen toteuttamiseksi. Mitä yhtenäisemmin ja tehokkaammin toimimme kotona, sitä enemmän asiamme saa kannatusta kansainvälisesti.

Odotan innostuneena yhteistyötä tämän parlamentin kanssa, jotta Espanjan puheenjohtajakaudesta tulee menestys ja jotta seuraavat kuusi kuukautta vievät meitä kohti yhteisiä tavoitteitamme, jotka koskevat Eurooppaa ja Euroopan unionia, joka on lähempänä kansalaisiamme ja jossa Eurooppamme saa selviä tuloksia.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (PL) Kiitos, puheenjohtaja Barroso. Ennen kuin pyydän parlamentin poliittisten ryhmien puheenjohtajia puhumaan, korostan vielä kerran Rodríguez Zapateron esittelemän näkemyksen merkitystä. Se on näkemys siitä, miten Euroopan unionia kehitetään yhteisömenetelmän pohjalta. Kiitos teille, pääministeri Zapatero, myös siitä, että korostitte Euroopan parlamentin roolia, joka on kasvanut huomattavasti Lissabonin sopimuksen voimaantulon myötä, ja juuri yhteistyö Eurooppa-neuvoston, ministerineuvoston ja Euroopan parlamentin välillä muodostaa tulevaisuudessa perustan toimielinten väliselle rakenteelle ja tasapainolle Euroopan unionissa.

Tänään suunnittelemme rooliamme useaksi vuodeksi eteenpäin. Kaikki ei perustu sopimuksiin. Sen takia se, mitä tapahtuu Espanjan puheenjohtajakaudella, on erittäin tärkeää, koska se luo poliittiset tavat, jotka määrittävät työtapamme sekä Euroopan unionin tehokkuuden. Espanjan puheenjohtajakausi on erityisen merkittävä Euroopan parlamentille, ja olen kiitollinen näkemyksestä, joka on hyvin pitkälle samansuuntainen kuin parlamentin näkemys.

Kiitan puheenjohtaja Barrosoa siitä, että hän esitteli Euroopan komission näkökannan. Komissio toimii edelleen samalla kokoonpanolla kuin aikaisemmin, mutta korostan nyt erittäin voimakkaasti sitä, että meillä on Euroopan komissio, se ei ole uusi komissio, mutta sen eteen tehdään töitä kaiken aikaa. Kiitan puheenjohtaja Barrosoa erityisesti siitä, että hän esitteli 2020-strategian ja tavan, jolla sitä koordinoidaan. On erittäin tärkeää, miten me koordinoimme 2020-strategiaa tulevaisuudessa – senkin on perustuttava yhteisömenetelmään. Kiitos paljon.

Pyydän nyt poliittisten ryhmien puheenjohtajia esittämään kommenttinsa ja huomautuksensa.

Joseph Daul, PPE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, talous, sosiaaliala, ilmasto ja energia ovat puheenjohtajavaltio Espanjan tärkeimmät painopistealat, ja ne ovat syystäkin EU:n huomion keskipisteessä. Siksi Van Rompuyn ensimmäinen päätös on minun mielestäni myönteinen. Tarkoitin taloutta ja ilmastomuutosta käsittelevän Eurooppa-neuvoston kokoon kutsumista ja nyt tietysti myös Haitia koskevaa strategiaa – te puhuitte tästä asiasta ja se on sellainen, jossa EU:n on mielestäni näytettävä sydäntään ja osaamistaan, ja teidän on toimittava sen varmistamiseksi, että neuvosto toimii näkyvämmiin Haitissa.

Siksi keskustelu, jonka te itse, pääministeri Zapatero, käynnistitte mahdollisesta EU:n talouden hallinnosta, on myös myönteinen asia huolimatta siitä ja ehkä jopa sen takia, että asiasta vallitsee tällä hetkellä erilaisia mielipiteitä. Se on tavallista, ja hyvät kuulijat, emme saa pelätä puhua EU:ssa politiikasta isolla P:llä, ja meidän on oltava rehellisiä itsellemme.

Emme saa pelätä tärkeitä keskusteluja, ja kiitan teitä, neuvoston puheenjohtaja, puheenvuorostanne, koska talous- ja sosiaalipolitiikka on tärkein keskustelunaihe, se, joka kiinnostaa eniten kansalaisia ja joka vaatii meiltä toimintaa lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Kuten puheenjohtaja Barroso totesi, nyt on oikea aika nostaa esiin kysymys unionin jäsenvaltioiden taloudellisista tavoitteista. Kyse on itse asiassa EU:n ja sen sosiaalimallin selviytymisestä.

Pääministeri Zapatero, te tiedätte mitä taloudelliset vaikeudet ovat. Espanjassa on lähes 20 prosentin ennätystyöttömyys, ja julkisen talouden vaje on lähes 11 prosenttia. On todettava, että teidän maanne on vaikeuksissa. Suhtaudun siksi myönteisesti teidän tahtoonne palauttaa kasvu ja luoda työpaikkoja puheenjohtajakautenne tärkeimpinä tavoitteina. Ollakseni rehellinen, puheenjohtaja Zapatero – totesin että meidän on kerrottava totuus – en kuitenkaan ole varma siitä, että ratkaisut, joita te ja teidän poliittinen ryhmänne ehdotatte kriisin lopettamiseksi ja sosiaalisen Euroopan toteuttamiseksi, ovat kaikkein parhaat.

Euroopan kansanpuolue (kristillisdemokraatit) katsoo, että kriisin loppumista ja työpaikkojen luomista ei saavuteta lisäämällä julkisia menoja vaan taloutta, verotusta ja ympäristöä koskevalla järjestelmällä, joka suosii yrityksiä, erityisesti pk-yrityksiä. Ajattelen erityisesti pk-yrityksiä maidemme ja alueidemme työllisyyskysymyksessä. Sosiaalista yhteenkuuluvuutta, jota kriisi sekä joidenkin johtajien epäpätevyydestä maksettuja bonuksia ja palkkioita koskevat skandaalit ovat rajusti koetelleet, ei voida rakentaa käsiteollisuuden varaan vaan kestäväälle kasvulle, joka hyödyttää mahdollisimman monia ihmisiä.

Lopuksi sanon neuvostolle, kiertävälle tai pysyvälle puheenjohtajalle, virallisesti, että Lissabonin sopimuksen myötä ajat ovat muuttuneet. Neuvoston ja Euroopan parlamentin on nyt työskenneltävä tiiviissä yhteistyössä ja tasavertaisina. Tämä uusi suhde vaatii luonnollisesti oikeuskäytäntöä – ja luotan siihen että oikeudelliset asiantuntijamme soveltavat innokkaasti uutta sopimusta – mutta myös molemminpuolista poliittista luottamusta ja symbolisia eleitä. Toistan tässä yhteydessä toiveeni, että neuvoston puheenjohtaja osallistuu säännöllisesti spontaanien kysymysten vaihtoon ja vastaa Euroopan parlamentin jäsenille, kuten komission puheenjohtaja Barroso on tehnyt kuukausien ajan ja kuten te olette itse tehnyt tänä aamuna pääministeri Zapatero. Teillä on kuusi kuukautta aikaa juurruttaa tämä periaate.

Toivotan neuvoston puheenjohtajalle menestystä tulevana kuutena kuukautena, ja toivon, että onnistumme yhdessä viemään EU:ta eteenpäin tänä aikana. Toivotan teille onnea.

Martin Schulz, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio Espanjalla on kunnianhimoinen ohjelma, jonka te kuvailitte meille, pääministeri Zapatero. Mainitsitte neljä painopistealuetta, energiavarmuuden parantamisen, investoimisen tietotekniikkaan, koulutuksen lisäämisen ja EU:n talouden

hallinnon perustamisen, joilla varmistetaan se, että kyseiset painopistealueet voidaan myös panna täytäntöön. Se on oikea lähestymistapa ja vie EU:n uuteen vaiheeseen.

Tämän mantereen kohtaamat haasteet eivät tarkoita sitä, että parlamentin istuntoja tai huippukokouksia pidetään toinen toisensa perään. Olemme pitäneet menneisyydessä monia huippukokouksia. Huippukokouksilla ei ratkaista ongelmia, vaan kuvataan ne. Meidän on annettava jäsenvaltioiden ratkaista ongelmat.

(Suosionosoituksia)

Reaktiot ehdotukseenne talouden hallinnosta osoittavat, että juuri tässä ongelma piilee. Miksi Lissabonin strategia epäonnistui? Sen täytäntöönpano ei ollut mahdotonta. Ei, sen täytäntöönpano oli mahdollista. Lissabonin strategia epäonnistui siksi, että jäsenvaltiot eivät halunneet pitää omia lupauksiaan. Uusi lähestymistapa, raikas tuulahdus, jonka haluatte tuoda EU:n politiikkaan tällä kunnianhimoisella ohjelmalla, on siksi oikea.

Vanhat rakenteet, joita meillä on ollut tähän saakka, muistuttavat minua jotenkin Don Quijoten kauniista hevosesta, Rosinantea, joka kuvitteli olevansa kilpahevonen. Todellisuudessa se oli vanha luuska. Emme tee niistä 2000-luvun Rosinantea. Sen takia me tarvitsemme uusia lähestymistapoja, ja siksi olette oikealla tiellä.

EU:n on otettava käyttöön joitakin Espanjan mallin piirteitä. Syy siihen, miksi – ja sanon tämän vain kerran – me sosialistit tuemme teitä erityisesti on se, että pidämme hallitustanne Espanjassa eteenpäin katsovana hallituksena. Olette onnistuneet huomattavasta oppositiosta huolimatta ja rohkeasti antamaan maallenne valtavan sysäyksen eteenpäin uudenaikaistamisessa. Kunnioitamme teitä sen takia erittäin paljon.

(Suosionosoituksia)

Jos toimitte EU:ssa yhtä energisesti ja päättäväisesti, tartutatte uudenaikaistamisen EU:hun. Mielestäni valtion päämieheltä on rohkeaa sanoa esimerkiksi, että avioliitossa esiintyvä väkivalta ei ole kansallinen ongelma mutta ongelma, joka koskettaa koko yhteiskuntaa kaikkialla, ja että me EU:ssa, kehittyneessä, sivistyneessä yhteiskunnassa emme saa pitää naisiin kohdistuvaa väkivaltaa pienenä rikkeenä, vaan ihmisoikeusrikkomuksena ja sitä se on.

(Suosionosoituksia)

Innokkuuden palauttaminen politiikkaan, mitä me tarvitsemme EU:ssa, liittyy läheisesti odotuksiimme, jotka kohdistuvat puheenjohtajakauteenne, pääministeri Zapatero. Lisäisin siksi sen, että me tarvitsemme EU:ssa myös enemmän taloudellista valvontaa. Annan teille esimerkin, joka kuvaa sitä, että sosiaalinen yhteenkuuluvuus katoaa yhteiskunnasta, koska valvontaa tai siihen vaadittavaa rohkeutta ei ole riittävästi.

Kun puhumme rahoitusmarkkinoiden ja pankkijärjestelmän sääntelystä, meidän on mainittava myös se tosiasia, että samat pankit, jotka vuosi sitten saivat satoja miljardeja euroja valtion rahaa varmistaaakseen selviytymisensä, eivät nyt käytä rahaa luotonantamiseen vaan keinotteluun käyttäen veronmaksajien rahoja huikeiden voittojen tekemiseen. Se murentaa ihmisten luottamusta talousjärjestelmään. Se tuhoaa sosiaalisen yhteenkuuluvuuden. Se osa teidän ohjelmastanne, jolla rahoitusmarkkinoiden valvonta lopultakin pannaan täytäntöön, on siksi tärkeä osatekijä, jota me sosialistit tuemme täysin.

(Suosionosoituksia)

Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä antaa tukensa puheenjohtajavaltiolle, pääministeri Zapatero. Katson, että esittämänne ohjelma on lähestymistapa, joka antaa todellista syytä toivoon. Toivon myös, että komissio toimii yhtä tehokkaasti ja samaan poliittiseen suuntaan kuin puheenjohtajavaltio. Teemme kaikkemme, jotta komissio pääsee oikealle tielle seuraavan kuuden kuukauden aikana ja sen jälkeen, koska uskomme, että puheenjohtajavaltioiden troikan 18 kuukauden puheenjohtajakausten jälkeen ohjelma ei vaihdu täysin joka kuudes kuukausi vaan että saamme sen sijaan jatkuvuutta.

Siksi voitte luottaa sosialistien ja demokraattien tukeen nykyisen troikan alkaneen kuuden ja sitä seuraavan kahdentoista kuukauden puheenjohtajakausten aikana. Toivotan teille onnea, pääministeri Zapatero.

(Suosionosoituksia)

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, meillä on Espanjan puheenjohtajakaudella itse asiassa kaksi painopistealuetta. Uskon, että teilläkin on itse asiassa kaksi

painopistealuetta. Vaikka tulevana kuutena kuukautena nostetaan esiin monia kysymyksiä, meidän mielestämme painopistealueita on kaksi.

Ensinnäkin on Lissabonin strategian jälkeinen EU 2020 -strategia. Uskon joka tapauksessa, että tämä nimi on sopivampi, sillä loppujen lopuksi ihmiset eivät tee enää eroa Lissabonin sopimuksen ja Lissabonin strategioiden välillä. Se on siksi jo suuri edistysaskel. Meidän on kuitenkin oltava vakavia tässä parlamentissa.

Peruskysymyksenä ei ole tietää, halutaanko vähentää työttömyyttä vai lisätä innovointimenoja. Olemme siitä yhtä mieltä. Teimme sopimuksen vuonna 2000, teimme sopimuksen vuonna 2010, ja teimme sopimuksen jälleen vuonna 2020 ja 2030. Ei, kysymys koskee eri asiaa: lyhyesti sanottuna, ovatko neuvosto ja jäsenvaltiot valmiita muuttamaan menetelmää, joka epäonnistui Lissabonin strategiassa. Viittaan avoimeen koordinoitimenetelmään, hieno ilmaus, mikä tarkoittaa sitä, että jäsenvaltiot eikä unioni tekevät päätöksen ja että sitten vain verrataan eri jäsenvaltioiden tuloksia.

Aivan kuin unionista olisi tullut OECD. Tämä on tilanne: julkaistaan asiakirja toisensa jälkeen.

(Suosionosoituksia)

Arvoisa puheenjohtaja, ensimmäiset julistuksenne ovat rohkaisseet minua melkoisesti: ”kyllä me muutamme”, te sanotte. Asioiden on muututtava; me tarvitsemme keppiä, me tarvitsemme porkkanaa. Tarvittaessa meidän on käytettävä seuraamuksia. Älkää kuitenkaan – sanon tämän suoraan teille ja Moratinosille – antako Saksan valtiovarainministerin lannistaa teitä, vaikka tämä arvosteli oikopäätä ehdotuksianne.

Se on kuitenkin hyvä merkki! Ei voida toisaalta sanoa esimerkiksi, että Kreikka ei ponnistele tarpeeksi, että toiset valtiot ponnistelevat tarpeeksi eivätkä kuitenkaan onnistu antamaan komissiolle ja Euroopan unionille resursseja ja välineitä, joita ne tarvitsevat puuttuakseen asioihin. Asia on niin tai näin. Molempi vaihtoehto ei ole mahdollinen.

Kannustan teitä siksi eteenpäin tällä tiellä, ja voin kertoa teille, että koko Euroopan parlamentti tukee teitä yhdessä komission kanssa, kun te kohtaatte niitä, jotka yhä torjuvat tarpeen tehostaa Lissabonin menetelmää.

Toinen painopistealueeni on pyrkiä löytämään toinen strategia ilmastonmuutoksikysymyksessä Kööpenhaminan kokouksen jälkeen. Meidän on tunnustettava, että lähestymistapamme epäonnistui. Meidän on sanottava se, meidän on tunnustettava se. Ei ole mitään järkeä sanoa ”kyllä me olimme oikeassa, se oli oikea menetelmä”, ja niin edelleen. Ei, kyseessä ei ollut oikea menetelmä. Strategia oli huono, koska tulos oli huono. Siksi strategiaa on muutettava.

Itse ehdotan, että hyväksymme strategian, joka perustuu kolmeen osatekijään. Ensimmäinen kyseisistä osatekijöistä on se, että Euroopan unioni nimittää ”ilmastonmuutostsaarin”, jolla on valtuudet neuvotella 27 jäsenvaltion puolesta, toisin kuin mitä tapahtui Kööpenhaminassa, jossa meillä oli Tanskan pääministeri, Ruotsin pääministeri, komission puheenjohtaja, Nicolas Sarkozy, Angela Merkel, te itse ja Gordon Brown.

Se tarkoittaa sitä, että siellä oli ainakin kahdeksan eurooppalaista poliittista johtajaa, jotka halusivat neuvotella. Pöydän ääressä ei kuitenkaan ollut riittävästi tilaa! Siellä oli tuskin tilaa Barack Obamalle. Siellä oli eteläaafrikalainen, brasilialainen, intialainen, kiinalainen sitten Obama ja kaiken lisäksi kahdeksan eurooppalaista. Miten voi olettaa sopimista yhteisestä kannasta ja sitten sen välittämistä toisille tällaisissa olosuhteissa?

Tehdään sitten niin kuin WTO; se toimii WTO:ssa. Siellä on henkilö, joka on vastuussa asioista ja joka neuvottelee koko Euroopan unionin puolesta, mikä tuottaa tuloksia. Tarvitsemme samaa EU:ssa, jos haluamme välttää Kööpenhaminan tapahtumien toistamisen.

(Suosionosoituksia)

Meidän on kuitenkin katsoakseni oltava realisteja. Meidän on oltava realisteja tässä asiassa. Tarvitsemme kolmenvälisen sopimuksen Yhdysvaltojen, EU:n ja Kiinan kesken. Sen on oltava tavoitteena. Kaikki strategiat, jotka koostuvat siitä, että sanotaan ”kyllä, katsotaan”, ja joilla ei ole liittolaisia Yhdistyneissä Kansakunnissa, eivät hyödytä mitään tulevaisuuden maailmassa. Tulevaisuuden maailma kuuluu imperiumeille, ja meidän on oltava imperiumi.

Se tarkoittaa sitä, että meidän on oltava pöydässä. Kenen kanssa? Yhdysvaltojen ja Kiinan kanssa. Me kolme tarvitsemme sopimusta; ei aleta uneksia ties kuinka monen valtion haalimisesta yhden ohjelman ympärille. Loppujen lopuksi meidän on liitouduttava Yhdysvaltojen kanssa. Meidän on löydettävä yhteiset linjat Yhdysvaltojen kanssa. Yhteiset linjat voidaan mielestäni löytää päästökauppajärjestelmästä. Meillä se on, ja

Yhdysvallat seuraa meitä, jos pääsemme siitä sopimukseen. Se antaa meille yhteiset linjat, joiden avulla voimme neuvotella yhdessä kiinalaisten kanssa.

Siinä, arvoisa puhemies, olivat kaksi painopistealuetta Espanjan puheenjohtajakaudelle, ja olen vakuuttunut siitä, että pääministeri Zapatero tekee tästä päättäväisyydellään erittäin tärkeän ja tehokkaan puheenjohtajakauden.

(Suosionosoituksia)

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisa pääministeri Rodríguez Zapatero, arvoisa puheenjohtaja Barroso, kommentoin aluksi Haitin tilannetta. Muistan, että vuonna 2006 Euroopan komission jäsen Michel Barnier ehdotti, että EU:hun perustetaan sosiaalisen suojelun toimisto, joille olisi annettu nimeksi EuropeAid. Se tapahtui Barroson komission aikana. Jos meillä olisi nyt EuropeAid, EU olisi jo paljon näkyvämmiin esillä Haitissa. Arvoisa puheenjohtaja, toteuttakaa Barnier'n ehdotus. Näette, etten ole nurkkakuntainen.

Käsittelen seuraavaksi sitä, mitä sanoitte EU:n tulevaisuudesta. Jatkan toisella aiheella, jota Guy Verhofstadt käsittelee. Puhuitte kasvusta mutta minkä kasvusta? Minkälaisesta kasvusta? Koska yksi kriisin, ympäristökriisin syistä – sillä kriisejä oli useita eikä vain yksi – oli tuotannon kasvu, joka oli samalla tuhoisaa. Siksi jos emme keskustele EU:ssa kasvun laadusta ja sisällöstä, me vain toistamme menneisyyden virheitä. Siinä on jo yksi pohdinnan aihe.

Toinen aihe, jota meidän on käsiteltävä, koskee sitä, mitä te sanoitte kasvusta ja sopimuksesta, esimerkiksi energiariippuvuutta vastaan. Yksi energiariippuvuuden torjunnan pilareista on energiansäästö. Meidän on kehitettävä EU:ssa suuri sopimus eurooppalaisista investoinneista energiansäästöön. Ympäristössä on kyse energiansäästöstä, miljardien investoinneista ja samalla työpaikkojen luomisesta. Älkää siis unohtako: uusiutuvat energialähteet, mutta uusiutuvat energialähteet, joihin liittyy energiansäästöä. Tässä asiassa pyydän Euroopan unionia päättämään nyt 20 prosentin energiansäästöjen sijasta 30 prosentin energiansäästöstä vuoteen 2020 mennessä. Me voimme tehdä sen, jos haluamme.

Sitten toinen asia; puhuitte sähköautoista. Oikein hyvä! Sen lisäksi on vielä toinenkin asia: liikenne ei koske vain autoja. On olemassa suuri hanke, jota voitaisiin kehittää EU:ssa. On ollut Airbus ja TGV. Miksi ei kehitetä suurta eurooppalaista raitiovaunuhanketta? Kaikkialla Euroopassa tarvitaan raitiovaunujen uudistamista, Keski-Euroopassa, etelässä, Latinalaisessa Amerikassa, itse asiassa kaikkialla! Se on työllisyyden lähde, ja osaa autoteollisuudesta ei voida pelastaa. Tällä tavoin voitte antaa sille toisen liikenteeseen liittyvän tehtävän. Eurooppalainen raitiovaunuhanke on myös ratkaisu liikenteen ilmasto-ongelmiin.

Toisaalta puhuitte syystäkin koulutuksesta ja Bolognan prosessista. Hienoa! Ongelmana Bolognan prosessissa on kuitenkin se, että sitä on muutettu alkuperäisestä tarkoituksestaan. Sen sijaan että EU:ssa olisi tasa-arvoinen korkeakoulutus, EU:n korkeakoulutuksesta on tehty kouluopetusta, eivätkä yliopistot ole enää tutkimuksen ja pohdiskelun keskuksia vaan oppimistehtaita. On laadittu opetussuunnitelmia, joita opiskelijat eivät pysty noudattamaan. Jos te siis haluatte jatkaa Bolognan prosessia, meidän on ensin otettava askel taaksepäin ja kyseenalaistettava kaikki opetussuunnitelmat, jotka liittyvät Bolognan prosessiin. Vastauksen näkee kaikkialla Euroopassa yliopistokaupunkien kaduilla, missä opiskelijat protestoivat mutta eivät eurooppalaista koulutusta vastaan, vaan korkeakoulutuksen tason laskua näennäisesti eurooppalaisen idean nimessä.

Lopuksi käsittelen eurooppalaista sosiaalista sopimustanne. Eurooppalainen sosiaalinen sopimus sekä sosiaali- ja ympäristösopimus. Pyytää yritykset, ammattiyhdistykset ja tärkeimmät ympäristöjärjestöt pöydän ääreen. Sosiaaliturva ei toimi ilman ympäristönsuojelua. Se on uusi ajatus ja, oikeiston jäsenille, tämä on yksi hyvistä ajatuksista, joita Sarkozylla oli Ranskassa; sen nimi oli *Grenelle* tai pyöreä pöytä ympäristöstä. Uskon, että nyt on aika saada myös ympäristöä käsittelevä Bryssel ja tuoda kaikki työmarkkinaosapuolet ja ympäristöjärjestöjen tärkeimmät edustajat yhden pyöreän pöydän ääreen. Jos lähdette sille tielle, pääsemme sopimukseen ja EU on ratkaisu. Välineet meidän on kehitettävä yhdessä.

Timothy Kirkhope, *ECR-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen siihen, että tänä Euroopan unionille ratkaisevana aikana Espanja toimii neuvoston puheenjohtajana.

Kreikan ja Portugalin ohella Espanjan jäsenyys Euroopan yhteisössä oli varhainen esimerkki tavasta, jolla EU voisi kannustaa ja tukea uutta demokratiaa – tie, jota monet muut ovat seuranneet menestyksekkäästi vuodesta 1989.

Espanjalaiset Euroopan parlamentin jäsenet kaikista puolueista ovat antaneet tärkeän panoksen tämän parlamentin toimintaan ja toimineet tärkeissä viroissa parlamentissa ja poliittisissa ryhmissämme. Heidän

vaikutuksensa on ollut merkittävä, ja tässä yhteydessä annan tunnustusta erityisesti ystävällemme Jaime Mayor Orejalle, yhdelle parlamentin vaikutusvaltaisimmista henkilöistä.

Puheenjohtajuus alkaa kriittisenä hetkenä Euroopan unionille, ja toivotan kaudelle kaikkea hyvää mutta tunnustan, että minulla on epäilykseni. Se kompastui ensimmäisinä päivinään. Ehdotus, jonka mukaan pelkän taloudellista kehitystä koskevien suunnitelmien koordinoinnin sijasta Euroopan unionin pitäisi voida luoda pakollinen talouspolitiikka, johon liittyy sääntöjä laiminlyöviä jäsenvaltioita koskevia seuraamuksia ja korjaavia toimenpiteitä, on erittäin huolestuttava.

Se heijastaa erittäin vanhanaikaista sosialistista talouspolitiikan johtamistapaa, eikä sillä voida ratkaista 2000-luvun ongelmia. Puuttumatta Espanjan politiikkaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa on sanonta, jonka mukaan omat asiat hoidetaan kuntoon ensin. Sosialismi ei sitä tee.

Tarvitsemme talouspolitiikkaa, jossa kunnioitetaan jäsenvaltioiden oikeuksia, kannustetaan parhaiden käytäntöjen vaihtoon ja keskitytään tuomaan EU:lle lisäarvoa; politiikkaa, jossa puolustetaan sisämarkkinoiden etuja ja laajennetaan niitä edelleen; politiikkaa, jossa luodaan ilmasto, jossa yrittäjät ja yritykset voivat menestyä ja luoda työpaikkoja, nostaa elintasoamme ja vahvistaa yhteiskuntaa.

Me EKR-ryhmässä toivomme, että 2020-aloitteella luodaan puitteet kestäväan kehitykseen perustuvalla kilpailukykyisellä EU:n taloudelle, ja me olemme laatineet omat lisäehdotuksemme, joiden toivomme auttavan viemään tätä keskustelua eteenpäin.

Käsittelen seuraavaksi ulkopoliitiikkaa. Tiedän, että sille on annettu painoarvoa puheenjohtajan ohjelmassa, mutta minun on puhuttava yhdestä asiasta, joka mainittiin mutta mielestäni ilman riittävää painotusta. Se asia on Iran. Iranin laitonta, julmaa ja vaarallista hallitusta on käsiteltävä voimakkain ottein. Jos olemme tosissamme ydinaseiden leviämisen estämisessä, Iranin hallituksen on ymmärrettävä, että vaikka Iranilla on oikeus kehittää ydinenergiaa rauhanomaisiin tarkoituksiin, sen ei sallita pettää muuta maailmaa, kun se pyrkii hankkimaan ydinaseita. Hallitukseen, joka turvautuu murhiin ja väkivaltaan oman kansansa sortamiseksi, kansan, jolta vietiin sen valitsema hallitus, ei kerta kaikkiaan voida luottaa, ja meidän on ryhdyttävä toimiin.

Puheenjohtajavaltio Espanjalla on tiivis ohjelma. Ryhmämme arvioi objektiivisesti sen ehdotuksia ja aloitteita. Jos Espanja ehdottaa edistyksellistä politiikkaa talouskasvun elvyttämiseksi, ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi, yksilön vapauden ja vastuun vahvistamiseksi ja kannustaa yhteistyöhön kansainvälisesti, silloin kuin yhteisiä etuja esiintyy, kaikki nämä ovat aloja, joilla EU voi tarjota etuja pikemmin kuin luoda taakkoja.

Jos Espanja toimii näin, niin sillä on meidän tukemme.

Willy Meyer, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (ES) Tervetuloa, pääministeri Rodríguez Zapatero. Valitettavasti ryhmäni katsoo, että ohjelmanne ei ratkaise perusongelmia. Meidän mielestämme tämän puheenjohtajakauden perusvaatimuksena olisi ollut nykyisen talouspolitiikan korjaaminen puuttumalla julkisesti talouteen ja tietysti sääntelemällä markkinoita progressiivisella finanssipolitiikalla.

Espanjan ja EU:n taantuma ja työttömyysluvut, jollaisia ei ole nähty sitten 1930-luvun, ovat seurausta siitä, ettei ole puututtu markkinoihin eikä strategiaan tuotannon aloihin, kuten rahoitusalaan. Tästä näkökulmasta ohjelmassanne ei valitettavasti ole mitään uutta. Työtuloista rangaistaan ja pääomatuloja suositaan, koska finanssipolitiikkaa ei ole yhdenmukaistettu ja Euroopan sosiaalinen malli puretaan osana palvelujen vapauttamista.

Sopimuksen 43 ja 49 artikla tarjoavat mallin, joka suosii markkinoita ja markkinoiden vapautta työntekijöiden oikeuksien sijasta, ja kuten kaikki tiedätte, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomiot laillistavat jo sosiaalisen polkumyynnin. Se on nykytodellisuutta. Siksi ohjelmanne tämä osa, joka on meille tärkeä, ei valitettavasti muuta mitään eikä tuo mitään uutta. Toisin sanoen ohjelma on ristiriidassa sen iskulauseen kanssa, jota te käytitte Espanjan puheenjohtajakaudesta: ”innovatiivinen Eurooppa”.

Tässä asiassa innovaatioita ei näy. Jatkuvuutta löytyy, koska Barroso valittiin, mitä me vastustimme – vaikka te tietysti annoitte hänelle tukenne – ja me katsomme, että tämä jatkuvuus vahingoittaa eurooppalaista mallia.

Ulkopolitiikassa emme katso, että meidän on lisättävä sotilaallista kapasiteettia. Haitin katastrofista näytetyt kuvat, joissa käytettiin taisteluhelikoptereita ja merijalkaväkeä, ovat meille vahingollisia. Ne ovat vahingollisia! Niitä ei tarvita, kun tapahtuu sellainen katastrofi kuin Haitissa. Tarvitsemme pelastuspalvelua. Tarvitsemme lääkäreitä, arkkitehteja ja ihmisiä lievittämään murhenäytelmän tuskaa.

Lopuksi Marokon kanssa pidettävä huippukokous, pääministeri Zapatero. Emme hyväksy Marokon edistyneen maan asemaa, samalla kun länsisaharalaisten ei anneta harjoittaa itsemääräämisoikeuttaan ja heitä vainotaan jatkuvasti, toistan, Marokon viranomaiset vainoavat heitä jatkuvasti. Emme ole samaa mieltä huippukokouksesta. Katsomme, että pitäisi järjestää eurooppalainen huippukokous, joka koskee länsisaharalaisten itsemääräämisoikeutta.

Israelin tapauksessa meidän on oltava paljon tiukempia naapuruuspolitiikassa ja varmistettava se, että assosiaatiosopimuksen 2 artiklaa noudatetaan osana naapuruuspolitiikkaa, koska Israel rikkoo jatkuvasti kansainvälistä lakia.

Marta Andreasen, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Kiitos, arvoisa puhemies. Pääministeri Zapatero, olen kuunnellut kiinnostuneena ehdotuksianne Espanjan puheenjohtajakaudelle ja voin vain toivottaa teille onnea. Viittaan nyt todellisuuteen.

Edustan Kaakkois-Englantia, ja monet äänestäjäni – yhdessä muiden EU:n kansalaisten kanssa – ovat kärsineet jo kauan kaupunkirakentamista koskevista väärinkäytöksistä Välimeren rannikolla ja Espanjan muissa osissa. Euroopan parlamentti on hyväksynyt kolme mietintöä, joissa Espanjan viranomaisia kehoitetaan ryhtymään toimiin, mutta muutaman poliitikon saamaa tuomiota ja uuden maalan antamista lukuun ottamatta mihinkään erityistoimiin ei ole ryhdytty haitoista kärsivien ihmisten puolustamiseksi.

Äänestäjilläni on monenlaisia ongelmia. Berkshirestä kotoisin olevat Len ja Helen Prior joutuivat dramaattiseen tilanteeseen, kun he näkivät talonsa purettavan, koska viranomaiset sanoivat, että sen rakentamisessa oli rikottu rantalakia. Samoin Berkshirestä kotoisin oleva Doreen Snook Alicantessa ja Lohmann Lanzarotella eivät voi asua ostamissaan taloissa, koska asianmukainen infrastruktuuri ja palvelut puuttuvat.

Espanjan kansalaisena häpeän sitä, mitä kotimaassani tapahtuu. Olen erittäin huolestunut Espanjan matkailualan tulevaisuudesta nyt, kun lehdistö kirjoittaa kyseisten ihmisten huonosta kohtalosta.

(ES) Pääministeri Zapatero, puhun teille nyt äidinkielelläni, joka on myös omani.

Kyseiset henkilöt eivät ole rikkaita, he ovat tavallisia ihmisiä, jotka ovat käyttäneet työnsä hedelmiä ostaakseen talon maasta, jossa on leuto ilmasto ja hyviä ihmisiä, paikan, jossa asua eläkkeellä. Heidän on pitänyt epäoikeudenmukaisesti maksaa lakimiehille ja muille asiantuntijoille, jotta he voivat puolustaa itseään tuomioistuimissa, ilman suuriakaan onnistumisen mahdollisuuksia.

(EN) Euroopan unioni on vakuuttanut kansalaisilleen, että se on olemassa ylläpitääkseen rauhaa Euroopassa. Tuoko se rauhaa Eurooppaan kuvailemassani tilanteessa?

Kerrotte meille, että aiotte johdattaa EU:n ulos kriisistä. Jos ette pysty ratkaisemaan ongelmaa, johon viittaan, miten uskottavasti voitte ratkaista Euroopan talouskriisin? Pääministeri Zapatero, me haluamme ratkaisun nyt. Haluamme, että ihmiset voivat asua ostamissaan taloissa. Jos se ei ole mahdollista, heille on taattava oikeudenmukainen korvaus, jolla he voivat ostaa vastaavan kiinteistön.

Euroopan parlamentti on vain uhannut estää tukien maksun Espanjalle, mutta voin vakuuttaa teille, että jos tilannetta ei ratkaista Espanjan puheenjohtajakaudella, teen kaikkeni, jotta uhkaus toteutetaan.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Olen iloinen ollessani tässä erityisessä foorumissa Espanjan pääministerin kanssa, jota olen arvostanut erittäin paljon siitä lähtien kun hän oli vahva oikeustieteen opiskelija.

Uskon, että Euroopan unionin kiertävä puheenjohtajuus on sattumalta antanut maalleni parhaan mahdollisen tilaisuuden osoittaa jälleen kerran, että Espanja haluaa toimia EU:ssa merkittävässä roolissa.

Kuten pääministeri totesi, EU:hun liittyminen oli Espanjan kansan unelma diktatuurin pitkinä vuosina. Siksi me olemme erityisen onnellisia ollessamme täällä ja nautimme kokemuksesta, koska me tiedämme, hyvät kuulijat, että täällä edustamamme jäsenvaltioiden unioni on ainoa vastaus ongelmiin, joita maailma kohtaa, koska perinteiset valtiot eivät pysty löytämään tehokkaita ratkaisuja.

EU:n on erittäin tärkeää löytää paikkansa määrittelemällä itsensä ja arvot, jotka se loi vallankumouksien kehossa, viisaidensa kirjoittamissa kirjoissa ja kansojensa huudoissa. Kyseiset arvot ovat vapaus, tarkoituksenmukaisuus, sekularismi ja solidaarisuus. Siksi tiedän, arvoisa puheenjohtaja, että te haluatte saada mahdollisimman paljon irti tästä mahdollisuudesta panna Lissabonin sopimus käytäntöön.

Olen samaa mieltä ehdottamistanne tavoitteista, vaikka jotkut niistä ovat epämääräisiä eikä niissä onnistuta erottamaan satunnaisia asioita perusasioista. Yksi tavoitteista, joka koskee ilmastomuutosta, panee minut

ajattellemaan, että komission täytäntöön panema EU-politiikka on oikea, vaikka se epäonnistui Kööpenhaminassa. Tärkeää on se, että monen kansakunnan päästöt on pysäytettävä, koska miljardien maan asukkaiden ei pitäisi kärsiä rikkaiden yhteiskuntien itsekkyydestä.

Korostaisin enemmän ihmisoikeuksien puolustamista maailmassa. Kun Euroopan unionia syytetään byrokraattiseksi organisaatioksi, jolla ei ole sielua, ihmiset unohtavat, että sen sielu on perusoikeuskirja. Tässä suhteessa uskon, että puheenjohtajavaltio Espanjan pitäisi toimia seuraavasti: sen ei pitäisi järjestää Marokon huippukokousta ennen kuin Marokko sitoutuu noudattamaan Länsi-Saharaa koskevia päätöslauselmia, jotka tulevat Yhdistyneiltä Kansakunnilta, elimeltä, johon te olette vedonnut muissa yhteyksissä.

Kuubassa ja Iranissa teidän pitäisi edistää yhteisiä toimia hallitusta vastustavien järjestöjen tunnustamiseksi täällä eilen käydyn keskustelun mukaisesti. Jos oikeudet ovat sielu, EU:n sielu, rohkenen muistuttaa teitä siitä, että te korostatte sitä, aivan kuten totesitte puheessanne, että EU:n selkäranka on yhteinen energiapolitiikka. Ilman sitä kaikki viivästyy ja jopa kansainvälinen politiikka uhkaa haihtua savuna ilmaan.

Lopuksi muistutan teitä siitä, ettette unohda sitoumustanne antaa Ceutan ja Melillan kaupungeille samanlainen asema kuin useimmilla syrjäisillä alueilla.

Viimeiseksi, arvoisa pääministeri Zapatero, hyvä ystäväni José Luis, toivotan teille menestystä vahvan, federaalisen EU:n hyväksi, johon me kumpikin uskomme.

José Luis Rodríguez Zapatero, *neuvoston puheenjohtaja*. – (ES) Arvoisa puhemies, aluksi kiitän niiden puheiden sävystä ja sisällöstä, jotka on tänä aamuna pidetty eri parlamenttiryhmien puolesta.

Puhun kaikkein tärkeimmistä asioista ja aloitan Joseph Daulista. Kiitos sanoistanne, jotka koskevat talouden hallinnon, yhteisen talouspolitiikan myönteistä vaikutusta. Nostitte esiin kysymyksen siitä, mikä tällaisen talouden hallinnon, talouspolitiikan tavoite on, tai, jos sallitte ilmaisen, tarjositte ideologista yritelmää sosiaalidemokraattisen idean tai hankkeen mahdollisista edellytyksistä. Kuulin erityisesti teidän ilmaisevan vastahakoisuutenne umpimähkäiseen julkisten menojen kasvattamiseen ja kiinnostuksenne yrityksiä suosivaan ympäristöön.

Haluan selvittää yhden asian. Se ei juurikaan liity puheeseeni, mutta liittyy paljonkin poliittiseen vakaumukseeni. Tuen voimakkaasti vakaussopimusta. Kannatan voimakkaasti budjettitasapainoa koko syklin ajan. Kannatus on niin vahvaa, että ensimmäisenä neljänä vuotenaan, ennen talous- ja rahoituskriisiä, hallituksella, jonka pääministeri olin ja olen edelleen, oli valtiontalouden ylijäämä ja se vähensi vajettaan 32 prosenttiin BKT:stä. Olen siksi käännynnäinen. Vaje ja ylijäämä ovat välineitä, jotka riippuvat talouden syklistä. Nyt minä, kuten suurin osa EU:n hallituksista, olen kannattanut finanssipoliittista elvytystoimenpidettä, joka aiheuttaa valtiontalouden vajetta, ja julkiset menot ovat kasvaneet hieman, koska yksityiset investoinnit ovat hidastuneet. Se ei ole ideologinen ongelma. Se on todellinen ongelma. Rahoituskriisi tarkoitti sitä, että yksityiset investoinnit ja yksityinen luotonanto hidastuivat ja pysähtyivät. Vaikuttaa järkevältä, että ainoa tapa korvata jollakin tavalla talouden hidastuminen oli julkisen elvytystoimi. Asia on korjattava, mikäli olosuhteet sallivat, ja meidän on palattava vakaussopimukseen.

Kuten muillakin valtioilla, kotimaallani tulee olemaan ja itse asiassa sillä on jo suuri valtiontalouden alijäämä. Voin kuitenkin vakuuttaa teille, että kotimaani täyttää komissiolle vuotta 2013 koskevat sitoumuksensa ja palaa vakauden tielle, joka merkitsee 3 prosentin alijäämää. Sen saavuttamiseksi, kuten komissio tietää, meillä on säästösuunnitelma, tiukka julkisen talouden vakauttamissuunnitelma. Se on valtiontaloudelle tiukka, ja me panemme sen täytäntöön.

Olen samaa mieltä siitä, että meidän on luotava ympäristö, joka suosii yrityksiä, taloudellista aktiivisuutta, aloitteellisuutta ja kilpailua. Itse asiassa puheessani puolustin voimakkaasti yhteisiä energiamarkkinoita ja EU:n digitaalisia markkinoita. Se tarkoittaa sitä, että taloudellista vapautta, aloitteellisuutta ja kauppaa edistetään eurooppalaisten välillä energia-alalla ja kilpailua edistetään, koska se alentaa hintoja ja edistää teknistä innovointia. Digitaalisella puolella, johon olen tänään keskittynyt, luotamme tulevaisuuteen sikäli kun edistämme sähköistä kaupankäyntiä ja kaikkien viestintäteknologian nykyisin luomien tuotteiden siirtoa. Viestintäteknologia edustaa yhä suurempaa osaa bruttokansantuotteesta.

Ehdotuksemme, ja suunnitelmamme, on siksi se, että 2020-strategiassa suositaan EU:ta ilman kaupan esteitä, kilpailua, innovointia ja yrittäjyystävällistä ympäristöä EU:ssa. Hallitusten on myös mahdollisimman pitkälle toimittava niin, etteivät ne korjaa ympäristöjä yritystoiminnan takana, mutta niiden on puututtava asioihin, jotta voidaan korjata ympäristöt, jotka ovat suosineet keinottelua, joko rahoituskeinottelua tai kiinteistökeinottelua. Se on eri asia. Joskus erityisten ajatusten takia keinottelua edistetään tahallisesti tai

tahattomasti rahoituslalla tai kiinteistöalalla. Espanja on joutunut sen uhriksi, kuten jotkut kansalaiset, muutkin kuin britit. Se on hallituksen tahto, sen toimivallan rajoissa. Teidän tulisi tietää, että Espanjassa toimivaltaa on jaettu keskushallituksen lisäksi itsehallintoalueille ja neuvostolle. On tietysti olemassa lakeja ja oikeuskäsittelyä, mutta tiedän hyvin sen, mistä puhuitte ja me aiomme toimia.

Siispä: taloudellinen ympäristö, joka suosii yritystoimintaa, aloitteellisuutta ja innovointia mutta joka ei suosi rahoitus- ja kiinteistökeinottelua.

Kannatan tietysti järkevää verotaakkaa, enkä esitä mitään vastakkaista mallia, koska hallituksessa ollessani olen alentanut yritysten veroja, työntekijöiden tuloveroja ja henkilökohtaista verotusta. Kannatan interventionistisesta näkökulmasta sitä, mitä sen verotusta ja rahoitusasemaa koskeva ajattelutapa edustaa.

Sanoisin Joseph Daulille, että panen merkille hänen ryhmänsä, tämän parlamentin suurimman ryhmän kannan neuvoston puheenjohtajan – pysyvän puheenjohtajan – ja Euroopan parlamentin rooliin. Se on mielestäni tärkeä asia. Tuen kaikkia EU:n toimielimiä, suuria EU:n toimielimiä, joilla on sujuva suhde parlamentin kanssa. Tietysti sikäli kun haluamme laajentaa EU:ta, meidän on tehtävä Euroopan parlamentista entistä vaikutusvaltaisempi. Se on minun mielipiteeni.

Kiitos sanoistanne, Martin Schulz. Olen vakuuttunut siitä, että Euroopan unionin periaatteet liittyvät läheisesti sosiaalidemokratian periaatteisiin ja että sosiaalidemokratia on ollut vahva tekijä EU:n ajatuksen ja ihanteiden taustalla. Haluan vahvistaa – huolimatta muista ajatuksista, joiden soveltamisessa on ollut ongelmia – sitouksemme näkemykseen sosiaalisesta yhteenkuuluvuudesta, näkemykseen, jossa demokratian on oltava luonteeltaan sosiaalista.

Guy Verhofstadt, olen erittäin kiitollinen sanoistanne. Olen samaa mieltä käytännössä kaikesta mitä te sanoitte. Koordinoinnissa ja Lissabonin epäonnistumisessa avoin koordinointi epäonnistui. Me tiedämme sen. Tarkistimme sitä vuonna 2004, ja nyt joko otamme sen vakavasti tai vuonna 2020 me sanomme jälleen, ettei se toiminut. Hallinto vaatii yhteisömenetelmää. En tiedä, miksi jotkut teistä ovat yllättyneitä sanoista ”seuraamukset” tai ”vaatimukset”. Euroopan unionin toimissa on monia päätöksiä, jotka sisältävät seuraamuksia. Jos direktiivejä tai vakaussopimusta ei noudateta, on luonnollista, että siitä seuraa seuraamuksia. Siispä se toimii. Euroopan parlamentin on ymmärrettävä, koska Euroopan unionin on ymmärrettävä, että asiat, joita olemme tehneet yhdessä, tuottavat hyviä tuloksia. Ne ovat asioita kuten euro, vakaussopimus ja sisämarkkinat, joita on kehitettävä ja syvennettävä, koska ne vauhdittavat kasvua ja kilpailukykyä.

Olen täysin samaa mieltä siitä, mitä ehdotitte Kööpenhaminan kokouksesta ja sen jälkeisestä strategiasta, uudesta strategiasta. Ajatus korkeasta viranomaisesta tässä asiassa on minusta mielenkiintoinen ja on totta, että Kööpenhaminan kokous ei tuottanut toivomiamme tuloksia. On totta, että EU:lla oli myönteinen kanta, mutta se ei ollut tulos.

Willy Meyer, kaikella kunnioituksella on joitakin asioita, joista emme ole samaa mieltä. Tietysti sen ohella, että Euroopan unionilla ei ole toimivaltaa esimerkiksi veropolitiikassa, en esittänyt konservatiivista ohjelmaa vaan pikemminkin uudistusohjelman. Se on ennen kaikkea ohjelma, jolla säästetään aikaa tulevaisuudessa, ennakoita tulevaisuutta, mikä on mielestäni paras tapa edetä edistyksellisen ohjelman kanssa. Edistyksellinen ohjelma on sellainen, jossa nähdään muutokset ja ennakoita ne ja jossa voidaan innovoida. Toivon, että Euroopan unioni pysyy ajan tasalla, ja luotan siihen.

Kunnioitan Marokkoa koskevaa kantaanne, mutta en ole siitä samaa mieltä. Pohjois-Afrikka, erityisesti Marokko, on strategisesti merkittävä Euroopan unionille. Varmistetaan se, että nykyaikaistamisprosessi etenee vuoropuhelulla ja yhteistyöllä, ja jätetään Länsi-Saharan konfliktin ratkaiseminen oikealle elimelle, Yhdistyneille Kansakunnille, joka toteuttaa toimia, joita Espanja luonnollisesti tukee ja kunnioittaa.

Haitin tapauksessa on totta, että me näemme usein helikoptereita tai hävittäjiä syventämässä konflikteja ja pommittamassa planeettamme eri alueita, ja niillä on vaikea paikka omassatunnossamme. Se on usein vaikeaa omalletunnollemme ja vakaumuksellemme, mutta minun on sanottava, että kun henkilökohtaisesti näen helikopterien ja merijalkaväen toimittavan ruokaa ja järjestystä ja pelastavan ihmishenkiä, se on suosiosoitusten arvoista.

(Suosiosoituksia)

Minulle henkilökohtaisesti se on suosiosoitusten arvoista. Jos EU:lla olisi nopean toiminnan joukot, niin kuin toivon että meillä tulee olemaan, tukisin Barnier'n ehdotusta. Kuten täällä on sanottu, niillä täytyy olla siviili- ja sotilasosatekijät, jotta voimme toimia mahdollisimman nopeasti niillä resursseilla, jotka meillä on käytössä.

Olen pannut merkille ehdotuksenne, Marta Andreasen. Haluan tietysti vahvistaa Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän edustajalle, että olen samaa mieltä monista ehdotuksista, jotka teitte puheessanne. Puhuin koko puheeni ajan kestävästä kasvusta, ympäristön kannalta kestävästä kasvusta. Olen kanssanne samaa mieltä siitä, että sähköauto on tai sen pitäisi olla jotain, mikä edistää toista liikennemuotoa. Panen merkille ehdotuksenne, että sosiaalisessa sopimuksessa ympäristön kannalta kestävä kehityksen pitäisi olla keskeinen ulottuvuus, ja minulla on tietysti syvään juurtunut vakaumus, että innovoinnin, kilpailukyyn ja tuottavuuden tulevaisuus on niin kutsutussa ”vihreässä taloudessa”. Tulevaisuus on myös viestintätekniikan mahdollisuuksissa sekä tietysti yhteisessä näkemyksessä energiasta, kuten Sosa Wagner totesi, sillä se on keskeistä Euroopan unionin tulevaisuudelle.

Timothy Kirkhope, olen samaa mieltä siitä, mitä te sanoitte maanmieheni Mayor Orejan merkityksestä, mutta en ole samaa mieltä siitä, että tässä parlamentissa esittämässäni ajatuksissa, aloitteissa ja poliittisissa ehdotuksissa olisi mitään viitettä valvonnan tai keskittämisen lisäämiseen. Ei, se on poliittinen aloite, jotta sisämarkkinat voivat kasvaa ja kattaa entistä useampia aloja ja jotta kilpailukyky ja innovointi lisääntyvät. Meidän on liitettävä voimamme yhteen. Voimien liittäminen yhteen ei tarkoita valvontaa, yhdistäminen ei tarkoita johtamista. Päinvastoin voimien yhdistäminen on demokraattista, yhdistäminen edistää yhteistyötä.

Pitäisin vieläkin kielteisempänä sitä, että jatkaisimme 27 pienen, keskitetyn valvontajärjestelmän käyttämistä, sillä globalisoituneessa maailmassa se tarkoittaisi sitä, että toimijat, jotka kilpailevat kanssamme ja joilla on sisämarkkinat ja yhteinen politiikka, kuten Yhdysvallat, Kiina ja Intia, olisivat meitä edullisemmassa asemassa. Näemme, että jos emme tee tätä suurta muutosta eurooppalaisina ja pane täytäntöön uutta entistä yhteisöllisempää talouspolitiikkaa, Intia tai Kiina saa meidät kiinni tuotannon ja innovoinnin alalla hyvin lyhyessä ajassa.

Ei, meitä ei kiinnosta – jos sallitte minun sanoa niin kaikella kunnioituksella – valvonta tai interventionismi. Emme me siitä keskustele. Kun puhumme 2020-strategiasta ja hallinnosta, puhumme yhteisistä mahdollisuuksistamme, 500 miljoonan kansalaisen yhteisestä synergiasta mantereella, joka on onnistunut luomaan ja käynnistämään teollisen vallankumouksen, energian mahdollisimman hyvän hyödyntämisen ja suurimmat tieteelliset edistysaskeleet. Jos kaikki nämä voimat yhdistetään, meillä on valmiudet toimia johtoasemassa sekä ylläpitää talousmalliamme ja hyvinvointimalliamme. Nämä ovat tavoitteet.

Tietysti – olen täysin samaa mieltä siitä – uskon, että Euroopan unionilla on selvä kanta Iraniin. Iranin on noudatettava kansainvälisiä sääntöjä ja kansainvälisen yhteisön sekä tietysti Euroopan unionin vahvistettava vaatimus, että Iran noudattaa kansainvälisiä sääntöjä, jotka koskevat ydinaseiden leviämisen estämistä. Jaan huolenne ja tunteenne tässä asiassa.

Sosa Wagner, olen iloinen voidessani olla kanssanne tässä foorumissa, tässä suuressa toimielimessä, tänä aikana ja tässä keskustelussa. Olen pannut merkille ehdotuksenne. Olen täysin samaa mieltä kanssanne siitä, mitä te sanoitte energiasta, joka oli pitkälti puheeni pääaihe. Energia määrittelee pitkälti Euroopan unionin mahdollisuudet olla suuri manner poliittisesti ja taloudellisesti. Epäilemättä sikäli kun meillä on enemmän energiayhteyksiä ja vähemmän riippuvuutta, olemme vahvempia taloudellisesti ja poliittisesti.

Kuten hyvin tiedämme, energia on määrännyt historian kulun. Se on määrännyt sen, miten tietyt valtiot ovat hallinneet toisia. Se on tapahtunut energian hallinnalla ja käytöllä, mutta tietysti nyt on kyse myös energiansäästöstä.

Euroopan unioni tukee politiikkaa, aivan kuten se jatkaa tukemista seuraavan kuuden kuukauden aikana, jolla puolustetaan perusoikeuksia. Se tekee sen älykkäästi ja pyrkien varmistamaan edistyksen, silloin kun meillä on odotuksia ja toivoa, että se on mahdollista. Unioni tekee sen silloin, kun meistä tuntuu siltä, että käden ojentaminen on parempi vaihtoehto kuin oven sulkeminen. Siksi me pidämme huippukokouksen naapurimme Marokon kanssa. Me puolustamme aina ihmisoikeuksia.

Kaiken kaikkiaan, arvoisa puhemies, olen erittäin kiitollinen siitä, mitä parlamentin eri ryhmien kaikki puheenjohtajat sanoivat. Kunnioitan kaikkien kantoja. Panen merkille suorat, erityiset kysymykset, joita on esitetty kotimaastani, jota edustan erittäin ylpeänä ottaen huomioon sen, mitä me olemme saavuttaneet 25 vuotena, jolloin olemme olleet osa Euroopan unionia. Edustan kotimaatani myös erittäin nöyränä, koska me olemme täällä jakamassa, ja mielestäni paras tapa jakaa on tulla tänne nöyränä, valmiina yhdistymään, liittymään yhteen ja puolustamaan Euroopan unionin suurta ihannetta yhdessä.

(Suosionosoituksia)

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, uskon, että on saavutettu yleinen yksimielisyys Espanjan puheenjohtajakauden painopistealueista siten, että tietyt vivahteet riippuvat tietysti

eri poliittisten ryhmien kannasta, mutta on yksi asia, joka mainittiin useissa puheissa ja jota haluan käsitellä eli EU:n koordinointi tai yhdenmukaisuus riippumatta siitä, oliko kyseessä reaktiomme luonnonkatastrofiin Euroopan ulkopuolella vai reaktiomme ulkosuhteissa, esimerkiksi Kööpenhaminan kokouksen jälkeen, tai talouspolitiikassa. Tässä asiassa uskon, että meillä on ratkaisu, joka on Lissabonin sopimuksen soveltaminen. Meidän ei tarvitse mennä kovin kauas.

Humanitaarisissa kriiseissä toiminnasta meillä on kuuluisa Barnier'n raportti, joka on jo mainittu tänään. Kyse on raportista, jota minä ja tuolloinen kiertävä puheenjohtaja Itävalta pyysimme teidän kollegaltanne ja hyvältä ystävältäni Michel Barnier'ltä. Hän ei ollut tuolloin komission jäsen, ja pyysin häntä omasta aloitteestani laatimaan kyseisen raportin.

Saimme raportin, jolla oli minun ja tuolloisen neuvoston puheenjohtajan tuki. Sen jälkeen sitä ei sovellettu, koska neuvosto ei sitä halunnut; tehdään se nyt selväksi. Siksi meidän on lisättävä yhdenmukaisuutta Euroopan unionin ulkoisissa humanitaarisissa toiminnaissa.

Nyt uskon, että vastaus löytyy Lissabonin sopimuksesta. Meillä on korkea edustaja, joka on komission varapuheenjohtaja ja samalla ulkoministerineuvoston puheenjohtaja.

Siksi olen perustanut uudessa komissiossa uuden "kansainvälisen yhteistyön, humanitaarisen avun ja kriisinhallinnan" salkun. Siitä vastaa komission jäsen, tässä tapauksessa todennäköisesti nainen, jolle tämä on tärkein asia ja jonka on toimittava yhdessä korkean edustajan ja neuvoston kanssa niin, että meillä voi jonain päivänä uskoakseni olla todellinen ulkosuhdepalvelu mutta myös toimivaltaa kriisinhallinnan ja pelastuspalvelun alalla. Siinä kaikki ensimmäisestä kysymyksestä.

Toinen kysymys koskee kansainvälisiä neuvotteluja, esimerkiksi Kööpenhaminan kokouksen jälkeen. Minun on taas luettava Lissabonin sopimusta, koska uskon, että monet eivät ole lukeneet sitä. 17 artikla: "Yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa sekä muita perussopimuksissa määrättyjä tapauksia lukuun ottamatta se huolehtii unionin ulkoisesta edustuksesta".

Siten unionia edustaa ulkoasioissa komissio eikä Eurooppa-neuvosto. Epäilemättä siellä on valtion tai hallituksen päämiehiä, jotka edustavat omia valtioitaan. Kuka kuitenkin edustaa unionia ulkoasioissa yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikka lukuun ottamatta? Komissio.

Siksi perustin ilmastotoimien salkun ja toivon, että komission jäsen, tässä tapauksessa nainen, saa tulevaisuudessa kaiken tuen, jota vaaditaan unionin edustamiseen Kööpenhaminan kokouksen jälkeisissä neuvotteluissa. Tehdään tämäkin asia selväksi.

Kolmas kysymys koskee talouspolitiikkaa. Tässäkin asiassa on luettava Lissabonin sopimusta. On niitä, joiden mukaan talouspolitiikka on täysin kansallinen asia. Se ei pidä paikkaansa. 120 artikla: "Jäsenvaltiot pitävät talouspolitiikkaansa yhteistä etua koskevana asiana ja sovittavat talouspolitiikkansa yhteen neuvostossa". 121 artiklan 2 kohta: "Neuvosto laatii komission suosituksesta ehdotuksen jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajoiksi suuntaviivoiksi ja antaa niistä kertomuksen Eurooppa-neuvostolle" ja niin edelleen – teidän on luettava koko artikla – "Turvataksaan jäsenvaltioiden talouspolitiikan tiiviimmän yhteensovittamisen ja niiden taloudellisen suorituskyvyn jatkuvan lähentymisen neuvosto valvoo komission antamien kertomusten perusteella jokaisen jäsenvaltion sekä unionin taloudellista kehitystä".

Se tarkoittaa yhteistä valvontaa. Sen lisäksi, ja tämä on uutta Lissabonin sopimuksessa, komissio voi nyt antaa erityisesti konkreettisia suosituksia, siteeraan sopimusta: "Jos todetaan, että jäsenvaltion talouspolitiikka ei ole laajojen suuntaviivojen mukaista tai että se voi vaarantaa talous- ja rahaliiton moitteettoman toiminnan, komissio voi antaa kyseiselle jäsenvaltiolle varoituksen". Se jatkuu: "Neuvosto voi komission suosituksesta antaa kyseiselle jäsenvaltiolle tarpeelliset suositukset".

Tämä on erittäin mielenkiintoista, koska myös Euroopan parlamentilla on valtaa tässä yhteydessä: "Neuvoston puheenjohtaja ja komissio antavat Euroopan parlamentille kertomuksen monenvälisen valvonnan tuloksista". Toisin sanoen meillä on mekanismi Lissabonin sopimuksessa – ei tarvitse keksiä mitään uutta.

(Esitettiin kommentti ilman mikrofonia.)

Ei, kyllä, tietysti, olen jo tehnyt sen. En tarvitse teidän tukeanne sanoakseni sen...

Totuus on se, että meillä on Lissabonin sopimuksessa, jos todella haluamme soveltaa sitä, välineet, joita tarvitsemme taataksemme koordinoinnin ja yhdenmukaisuuden ilman tarvetta poliittisiin tai ideologisiin jakoihin tässä asiassa. Siinä on näkemykseni – ja siksi minun on tänään täällä korostettava sitä, että tämä on ensimmäinen kerta, kun meillä on uusi kiertävä neuvoston puheenjohtaja Euroopan parlamentissa.

Puheenjohtajavaltio Espanjalla on suuri vastuu. Tämä on ensimmäinen kerta Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen, kun meillä on kiertävä puheenjohtaja. Sen lisäksi kuten pääministeri Zapatero sanoi – ja hänellä on minun täysi luottamukseni koska hän on sitoutunut EU:hun – uskon, että velvollisuutemme on soveltaa sopimusta kirjaimessa ja hengessä. Lissabonin sopimuksen kirjain ja henki ovat hyvin selviä.

Vahva EU! Vahva EU, ei toimielinten takia vaan sen takia että toimielimet voivat paremmin palvella kansalaisten todellisia etuja.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (PL) Kiitos, puheenjohtaja Barroso. Olemme kaikki lukeneet Lissabonin sopimuksen, ja tiedämme, ettei siinä sanota kaikkea. Siksi on niin tärkeää, että me teemme yhdessä tulkinnan siitä mitä Lissabonin sopimuksessa sanotaan ja että suunnittelemme yhdessä työmme Euroopan unionissa useaksi vuodeksi eteenpäin.

Jaime Mayor Oreja (PPE). – (ES) Arvoisa Espanjan hallituksen pääministeri, haluan sanoa teille, että emme elä mitä tahansa kautta, emme elä mitä tahansa aikaa Euroopan unionin kannalta.

Se mitä te ja puheenjohtaja Daul sanoitte on totta: Euroopan unioni ja Euroopan kansat tietävät, että kriisi on suurin huolenaihe. On kuitenkin muistutettava myös täällä tänään, että ennen talouskriisiä eri vaaleissa, joissa oli alhainen äänestysprosentti, eurooppalaiset osoittivat myös merkkejä välinpitämättömyydestä ja etäisyydestä EU:n toimielimiin.

Siksi arvokriisi on puhjennut ennen Euroopan integraatiohanketta ja sen jälkeen. Sanon tämän teille, koska, kun Lissabonin sopimus antaa ilmeisen sysäyksen, meillä on ensimmäinen tilaisuus kaventaa kuilua EU:n kansalaisten ja toimielinten välillä.

Siksi me elämme – tai ainakin meidän pitäisi elää – siirtymä- ja muutosvaihetta, mihin te viittasitte. Sanon kuitenkin, että ensimmäinen haaste, joka meillä on edessämme, on voida löytää käännekohta prosessissa, jossa EU:n kansalaiset etääntyvät EU:n politiikasta.

Siirtymät ovat aina mahdollisuuksia. On olemassa myös riski, mutta luonnollisesti kannustan teitä kehittämään muutaman idean, jotka voidaan aina välittää kaikille kansalaisille. Sanonkin siksi, että muutos kaikkien EU:n toimielinten, kaikkien meidän, kansallisten hallitusten, parlamenttien ja poliitikkojen asenteessa on epäilemättä paljon tärkeämpää kuin itse Lissabonin sopimus. Lissabonin sopimuksen voimaantulo ei riitä sille, että me voimme puhua siirtymästä ja muutoksesta Euroopan unionissa ja Eurooppa-hankkeen kunnianhimoisissa tavoitteissa.

Siksi haluan sanoa teille, että tärkeimpänä tavoitteena on se, että kansalaiset ymmärtävät meitä paremmin, koska he eivät ymmärrä meitä. Kielemme on käsittämätöntä ja siksi meidän on tiedettävä miten sanoa se, että tämä on sinänsä ongelma ja haaste, niin että voimme lähentyä EU:n kansalaisia. Meidän on käytettävä paljon enemmän aikaa, paljon enemmän poliittista energiaa ja paljon enemmän poliittista pontta sen varmistamiseen, että EU:n kansalaiset voivat ymmärtää meitä.

Hyvät kuulijat, Lissabonin sopimuksen takia kaikista puheenjohtajakausista tulee erilaisia ja vaativia, ja ne vaativat meiltä enemmän uhrauksia ja anteliaisuutta kuin koskaan. Sanonkin siksi, että olen erittäin tyytyväinen voidessani sanoa täällä tänään, että Espanjan *Partido Popular* on tukenut Espanjan hallituksen tavoitteita EU:n puheenjohtajakaudelle tänä Euroopan unionille tärkeänä aikana.

Nyt meidän on sovellettava niitä oikein. Kerron teille, miten Espanjan puheenjohtajakautta ei pidä mitata. Sitä ei pidä mitata pitämiemme kokousten määrällä. Hyvän puheenjohtajan mitta eivät ole tavanomaiset puheet tai suuret sanat tai yleiset paikat. Sitä mitataan tuloksilla, tosiasioilla, valmiudellamme muuttaa asennettamme – kaikissa EU:n toimielimissä – ja valmiudellamme asettaa tärkeysjärjestykseen todelliset ongelmat, joita kansalaisilla on. Se on ainoa tapa, jolla todella lähennymme kaikkia eurooppalaisia.

(Suosionosoituksia)

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Euroopan parlamentin – joka kuten sanoitte on parlamentti, jossa on laajin edustus ja joka on demokraattisesti vahvin koko Euroopan unionin historiassa – sosialistien valtuuskunnan puolesta toivotan lämpimästi tervetulleeksi Euroopan unionin espanjalaisen puheenjohtajan ja toivotan menestystä tänä ratkaisevana aikana.

Aika on ratkaiseva, koska lopultakin Lissabonin sopimus tulee voimaan. Se on ratkaiseva myös uusien instituutioiden takia: uusi komissio, neuvoston pysyvä puheenjohtaja ja Euroopan unionin korkea edustaja.

Ennen kaikkea se on ratkaiseva, koska se antaa meille mahdollisuuden tehdä sen mitä on tehtävä Lissabonin sopimuksen ja uusien instituutioiden keinoin. On toimittava vakavimmassa kriisissä, jonka olemme nähneet 80 vuoteen ja jolla on vakavia taloudellisia mutta myös sosiaalisia vaikutuksia.

Kymmenen vuotta EU:n kansalaiset ovat katselleet institutionaalista keskustelua, ja 7. kesäkuuta kansalaiset valitsivat parlamentin, joka edustaa 500 miljoonaa ihmistä. Nuo ihmiset katsovat meihin, he odottavat meiltä jotain ja he vaativat meiltä vastauksia. He haluavat koordinointia ja valvontaa siellä missä hallinto oli puutteellista, ja vastauksena avoimuuden puutteeseen ja ahneuteen he haluavat palauttaa vastuun etiikan. Se, mitä he siksi haluavat meiltä, on nousta kriisistä ja nousta entistä parempana mutta uskollisena mallillemme.

Siksi uskon, että puheenjohtajavaltio Espanja on oikeassa aloittaessaan vahvistamalla arvoja: tasa-arvon merkitystä. Euroopan unioni rakentuu tasa-arvolle, tasa-arvolle lain edessä, mutta tasa-arvo on myös sosiaalimallin selkäranka. Sillä torjutaan syrjäytymistä ja syrjintää, suojellaan yhteiskunnan heikoimpia, sitoudutaan sukupuoleen perustuvan väkivallan torjuntaan ja EU:n turvaamistoimenpiteisiin. Se on myös tulevaisuuden keino innovoinnissa ja koulutuksessa, jotka ovat aina olleet tapa avata uusia mahdollisuuksia niille, joilla niitä ei tällä hetkellä ole.

Sen lisäksi puheenjohtaja on oikeassa sisällön suhteen ja on viitannut 2020-strategiaan, jossa tunnustetaan, että Lissabonin strategia ei toiminut ja siksi emme ole tyytyväisiä ja että meidän on sitouduttava innovoinnin lisäämiseen ja entistä parempiin energialähteisiin. Sitten ovat vielä Euroopan ulkosuhdehallinto, muutoksen aikaansaaminen Haitissa sekä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskeva toimintasuunnitelma.

Jos sallitte, niin sanon vielä, että puheenjohtaja on oikeassa asenteessaan ja rohkeudessaan edistää muutosta kansallisten ennakkoluulojen edessä sekä...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Kiertävä puheenjohtaja Zapatero, toivotan vilpittömästi onnea ja menestystä, koska siitä on hyötyä EU:lle ja sen kansalaisille.

Kriisissä tarvitaan globaalia ajattelua ja paikallista toimintaa, mutta teidän on liitettävä voimat yhteen kaikkien kanssa. Käyttäkää onnistuneesti paikallisia ja alueellisia malleja, sellaisia jotka perustuvat reaalityönteeseen, julkisen ja yksityisen sektorin väliseen yhteistyöhön ja ihmisten läheisyyteen. Ottakaa mukaan alueet, rakentakaa päätöksentekoprosesseja niiden kanssa. Se tarkoittaa myös sitä, että sovelletaan Lissabonin sopimusta, joka antaa niille ensimmäistä kertaa roolin.

Unohdatte ohjelmassanne alueet, ettekä selvitä sitä miten toissijaisuuspöytäkirjaa sovelletaan. Ottakaa riskejä, innovoikaa mutta hankkikaa uskottavuutta, koska kukaan täällä ei usko teidän sanojanne sen jälkeen kun Espanja pienensi innovointibudjettiaan.

Olen tyytyväinen siihen, että tuette miesten ja naisten välistä tasa-arvoa, mutta ohjelmanne on kirjoitettu maskuliinissa; kielessä ei edes käsitellä sukupuolinäkökulmaa. Eikö se vaikuta pahalta oireelta?

Baskimaan asiassa kehotan teitä toimimaan rauhan hyväksi, antamaan tukenne tuottavalle taloudelle, edistämään baskien suurnopeusjunaa ja integroimaan verojärjestelmämme, poliisimme ja kielimme EU:n toimielimiin. EU rakennetaan tuomalla kansa, tieto, tahto ja poliittinen todellisuus yhteen. Se tarkoittaa parlamenttia, jolle, jos saan sanoa, olette laatineet ohjelmanne ja aikataulunne kehnosti ja liian myöhään ja joka ansaitsee sellaisen arvostuksen, jota en ole nähnyt edes virallisissa avajaisissa 8. tammikuuta.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Arvoisa pääministeri, tervetuloa. Pelkään kuitenkin, että puheenjohtajakauttanne uhkaa se vaara, että sitä pidetään poliittisena krokotiilina, sellaisena, jolla on suuri suu, joka ilmaisee suuria ajatuksia mutta jolla ei lopulta ole korvia kuunnella.

Lupaani, että mikään ei miellyttäisi minua enempää kuin voida onnitella teitä kuuden kuukauden kuluttua siitä, että olette toteuttaneet toimia, jotka antavat meille mahdollisuuden päästä kriisistä – mikä tarkoittaa käytännössä entistä suurempaa ja parempaa talouden hallintoa – ja että olette organisoineet Euroopan unionin uudelleen sosiaalisesta, ekologisesta ja demokraattisesta näkökulmasta.

Tänään minun on kuitenkin tunnustettava huoleni siitä seikasta, että puheenjohtajan ohjelmassa esimerkiksi kannustusohjelmia koskevat tavoitteet ovat epävarmoja ja viittaukset unionin talouden hallintoon ovat marginaalisia.

Sen lisäksi, jotta voimme toteuttaa todellisen verouudistuksen, joka sisältää EU:n varoja sosiaalipolitiikan luomiseksi ja jolla on selvästi vihreä, ekologinen ulottuvuus, meidän on tehtävä täysin selväksi, että saastuttajien täytyy maksaa ja se koskee myös niitä, jotka käyttäytyvät petollisella ja vastuuttomalla tavalla, oli kyse pankista, monikansallisesta yrityksestä tai veronkiertäjästä. Näen kuitenkin ehdotustenne arkuuden ja liian monet myönnytykset niille, jotka ovat häpeämättä pantannet yhteiskuntamme ja ympäristömme nykyisyyden ja tulevaisuuden.

On kuitenkin varmaa, että puheenjohtajakaudellenne on suunniteltu monia huippukokouksia, esimerkiksi Latinalaisen Amerikan tai Välimeren alueen kanssa, mutta haluan myös ilmaista huoleni kahdesta asiasta. Toinen on päätöksenne tarkistaa tuomioistuimen yleistöimivalta, sillä se heikentää meitä, kun kohtaamme kansanmurhia ja rikollisia vaikkapa Israelissa, Kiinassa tai Guatemalassa, ja toinen on se, että tapauksissa kuten Länsi-Sahara tai Kolumbia kauppasopimukset menevät ihmisoikeuksien puolustamisen edelle.

Lopetan onnittelemalla teitä ja antamalla tukeni yhdelle erityiselle asialle, naisten ja miesten tasa-arvolle. Kyllä vain, siinä asiassa teillä on mielestäni uskottavuutta, siinä näen mahdollisuuksia, siinä uskon teidän voivan tehdä perustavanlaatuisia työtä, koska olette ansainneet sen monilla aloilla. Toivon ja luotan siihen – ja teillä on tulevaisuudessa tämän parlamentin tuki – että te tulette antamaan esimerkin monille muille valtioille, jotka ovat jäljessä tasa-arvon alalla.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, pääministeri Rodríguez Zapatero, maanne on ottanut vastaan puheenjohtajuuden erityisen vaikeana aikana – viimeisessä vaiheessa, toivottavasti, pahinta talouskriisiä, joka on iskenyt mantereellemme 80 vuoteen. Siksi on täysin ymmärrettävää, että olette tehneet paluusta taloudelliseen kehitykseen ja työttömyyden torjunnasta tärkeimmät tavoitteenne seuraavaksi kuudeksi kuukaudeksi. Jos kuitenkin puhutte EU:n talouden kilpailukyyn kasvusta, meidän on muistettava, ettei sitä saavuteta ilman talouden uudistusta ja ilman esimerkiksi yhteismarkkinoiden luomista tai ilman taloudellisen nationalismien torjuntaa esimerkiksi Ranskassa.

Olen iloinen siitä, että myös energiavarmuus on sisällytetty Espanjan tärkeimpiin tavoitteisiin. Pääministeri Zapatero, tulen Puolasta, jossa ymmärretään monia muita maita paremmin tarve monipuolistaa energiantuotannossa käytettävien materiaalien toimitukset, ja se tarkoittaa toimituslähteiden eikä vain toimituskanavien monipuolistamista, kuten venäläisen yrityksen Gazpromin lobbarit yrittävät vakuuttaa meille. Toivon, että kuudessa kuukaudessa voitte näyttää jotain todellista menestystä myös tällä alalla.

Lopuksi EU:n laajentuminen, jonka Moratinos aivan oikein tunnusti erittäin tärkeäksi asiaksi. Keskustelemme tänään, hetkenä jolloin tärkeä naapurimme Ukraina, joka on tärkeä naapuri myös energiavarmuuden näkökulmasta, on juuri suorittanut seuraavan kokeensa demokratiassa. Toivon, että kuuden kuukauden kuluttua voimme sanoa, että Ukraina on lähempänä Euroopan unionin jäsenyyttä.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, kuvaillessaan kuluttajille tärkeitä tavoitteita puheenjohtajavaltio Espanja omistaa kokonaiset kaksi riviä hallinto-ohjelmalle. Se kuvaa merkitystä, jonka puheenjohtaja antaa kuluttajasuojalle. Siksi me ihmettelemme, mitä puheenjohtaja aikoo tehdä kansalaisten oikeuksille. Aikooko se puolustaa niitä tarkistamalla ehdotettua täydellistä yhdenmukaistamista alaspäin vai rajoittaako se ilmoitettuja sitoumuksia?

Näkemyksen puute sosiaalialalla ei rajoitu vain kuluttajiin. Työttömyys nykyisen kriisin seurauksena iskee unionin kansalaisiin kovaa, ja he odottavat toimintaa. Erityisesti nuoret ovat ahdingossa. Puheenjohtaja vastaa edistämällä nuorten työllistyvyyttä harjoitteluohjelmilla, mikä lisää heidän hyväksikäyttöään ja yrittäjien ylisuuria voittoja. Kehotamme puheenjohtajavaltio Espanjaa tarkistamaan ohjelman, niin että kansalaisille voidaan turvata pysyviä työpaikkoja.

Rolandas Paksas (EFD). – (LT) Minäkin toivon, että Espanjan puheenjohtajakaudesta tulee menestys ja että esitettyjen tavoitteiden lisäksi Espanja kiinnittää huomiota myös ongelmaan, joka on nykyään erityisen ajankohtainen, eli ihmisoikeuksiin ja vapauksiin. Kun Liettuan parlamentti teetti tutkimuksen CIA:n vankiloista, paljastui, että toisessa valtiossa, Euroopan valtiossa oli rakennettu infrastruktuuria laittomille vankiloille. Euroopan unioni ja Yhdysvallat ovat maailmanpolitiikan ja -talouden kaksi kulmakiveä, liittolaisia ja kumppaneista, joilla on yhtäläiset oikeudet, mutta se ei tarkoita sitä, että CIA:n agenteilla on oikeus esiintyä herrana suvereenissa valtioissa omalla takapihalla. Katson, että Euroopan parlamentin olisi käynnistettävä uudelleen tutkimuksensa ihmisten laittomista luovutuksista ja vangitsemisista Euroopan valtioissa. Kyseisen tutkimuksen päätelmät olisi liitettävä asiakirjaan, jossa jäsenvaltioita velvoitetaan varmistamaan ehdoilla kaikkien kansalaisten oikeudet ja vapaudet.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Puheenjohtajavaltio Espanjan lausunnot maahanmuuttopolitiikasta sekä erityisesti rajavalvonnasta muuttuvat koko ajan merkittävästi. Erityisesti Espanjan vakaumus, että EU:n olisi säänneltävä kyseisiä asioita, kuulostaa tyhjältä puheelta, kun otetaan huomioon se, että Espanja suoritti äskettäin laittomien maahanmuuttajien joukkolaillistamisen, josta – sanotaanko – pohjoisemmat Euroopan valtiot myös maksavat pian hinnan ilman että ovat voineet vaikuttaa asiaan. Huomioni kiinnittyi myös siihen, että puheenjohtajavaltio Espanja jatkaa aktiivisen maahanmuuttopolitiikan puolustamista vakavan talouskriisin aikana, kun kukaan ei tiedä, kuinka monta miljoonaa eurooppalaista on työttömänä. Meidän on todellakin suljettava rajamme, lopetettava maahanmuutto ja tietysti annettava taloudellista tukea valtioille, jotka sitä tarvitsevat. Jatkuva laajamittainen maahanmuutto, jota te puolustatte, johtaa vain laajamittaisiin ongelmiin.

Werner Langen (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, pääministeri Rodríguez Zapatero, minun on onniteltava teitä kaunopuheisuudestaan. Mitä te kuitenkin todella sanoitte? Mikä on teidän viestinne meille? Mikä on puheenne sisältö? Olen kuullut monia puheita – olette 32. hallituksen päämies jonka olen nähnyt – mutta olen harvoin kuullut mitään sisällöltään niin epämääräistä. Kun ajatellaan kriisiä, tulevaa huippukokousta, rahoitusmarkkinoiden sääntelyn vaatimaa kuria ja sitä, että neuvosto on jättänyt komission oman onnensa nojaan viime kuukausina, missä on strategianne?

Martin Schulzin on täytynyt olla eri huoneessa, jos hän suosittelee, että hyväksymme täällä Espanjan hallituksen mallin. Haluan tehdä yhden asian selväksi: EU:lla ei ole varaa 20 prosentin työttömyysasteeseen. Mikä Espanjan mallissa sitten on hyvää? Miten te olette reagoineet kriisiin? Miten te voitte koordinoida asioita täällä? Vaadimme teiltä johtajuutta. Sitten me tuemme teitä. Mitä kuitenkin teemme jollain näin epämääräisellä? Tietysti me vastustamme avioliitossa esiintyvää väkivaltaa, kuka ei vastustaisi? Teidän ainoa konkreettinen ehdotuksenne oli sähköauto – ja muistaen kriisin ja huippukokouksen – onko se kaikki, mitä teille tulee mieleen, pääministeri Zapatero? Olen hämmästynyt myös siitä, että komission puheenjohtajan oli luettava teille Lissabonin sopimusta talouspolitiikan koordinaatiosta, ja te kuuntelit hyvin tarkkaavaisesti, koska oli selvää, että te kuulitte sen ensimmäistä kertaa!

Voin sanoa teille vain sen, että teidän olisi noudatettava puoluetoverinne Almunian suosituksia. Hän torjui neuvoston vastustuksen vakaus- ja kasvusopimuksessa. Hän on esimerkki, jota teidän olisi seurattava. Auttakaa häntä varmistamaan vakaus- ja kasvusopimus. Auttakaa häntä tekemään niin, ja te saatte meidät puolellemme. Tällä epämääräisellä kuu taivaalta -lähestymistavalla me emme kuitenkaan edisty EU:ssa.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, en usko, että Werner Langen kuunteli tarkasti, koska muuten hän olisi kuullut mainittavan selvän uudistusstrategian ja sosiaalisen sopimuksen. En ole yllättynyt, ettette kuullut mainintaa sosiaalisesta sopimuksesta, koska se on tärkeä osa strategiaa. Zapatero aivan varmasti mainitsi työttömyyden, mukaan luettuna hänen kotimaansa työttömyys. Työllisyys kaiken kaikkiaan huolestuttaa meitä. Hän ei kuitenkaan ole vastuussa siitä; vastuussa ovat ne, jotka ovat viime vuosina noudattaneet maksimaalisen sääntelyn purkamisen politiikkaa. Ne teidän joukossanne, jotka osallistuivat sen aiheuttamiseen, ovat vastuussa.

Sosiaalista sopimusta tarvitaan erityisesti nyt, koska me tiedämme – ja tämä on yksi asia jossa olitte oikeassa, vaikka vain osittain – että meidän on vakautettava talousarviot. Tiedämme kuitenkin myös, että sitä ei saa tehdä yhteiskunnan haavoittuvassa asemassa olevien jäsenten kustannuksella, koska tällä hetkellä on monia – tarvitsee vain lukea päivän lehtiä – joilla ei ole esimerkiksi työttömyysvakuutusta. Se ei ole murheellinen kohtalo vain kyseisille henkilöille, se vaikuttaa myös talouskasvuun, koska me tiedämme erittäin hyvin, että alempien sosiaaliluokkien ihmisillä on taipumuksena vähentää vastaavasti kulutustaan, ja yksi syy taloudellisen kehityksen ja talouskasvun vaarantumiseen on se, ettei kulutusta ei ole riittävästi. Jos emme suojele haavoittuvassa asemassa olevia yhteiskunnan jäseniä sosiaalisella sopimuksella, emme ole epäonnistuneet vain inhimillisyydessä vaan myös taloudellisen kehityksen aikaan saamisessa. Sen takia sosiaalinen sopimus on erittäin tärkeä.

Pääministeri Zapatero, erityisesti sosiaalisen sopimuksen alalla teillä on meidän täysi tukemme.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (ES) Pääministeri Zapatero, viime syyskuussa komission jäsen Joaquín Almunia esiintyi Euroopan parlamentissa talous- ja raha-asoiden valiokunnalle. Raportoituun Saksan viennin elpymisestä ja Ranskan kulutuksen kasvusta Almunia totesi, että kriisi olisi paljon pidempi ja syvempi Espanjassa.

Itse asiassa Euroopan komissio ennusti jatkuvaa työttömyyden kasvua ja valtiontalouden huomattavaa heikkenemistä Espanjassa lähivuosina, ja tänä vuonna on erittäin todennäköistä, että perheiden ja yritysten pankkiluotot vähenevät.

Kysyin komission jäsen Almunialta syyskuussa, miksi EU oli jo elpymässä ja miksi Espanja jatkaisi suohon vajoamista, ja hän vastasi sananmukaisesti, että ”koska Espanjan hallitus ei toteuta uudistuksia, joista te ja minä olemme samaa mieltä”. Kriisi on maailmanlaajuinen, mutta ratkaisut ovat paikallisia. Monet Euroopan valtiot tunnustivat kriisin nopeasti, toimivat nopeasti ja ovat jo elpymässä. Olette hukanneet kaksi vuotta, ettekä vielääkään tarjoa konkreettisia ratkaisuja.

Pääministeri Zapatero, olette katkaisseet Espanjan sosialistisen työväenpuolueen hienon perinteen EU:ssa. Felipe González oli esimerkillinen eurooppalainen sosiaalidemokraattinen uudistaja, mutta te olette paljon lähempänä vallankumouksellisia eteläamerikkalaisia populistipoliitikkoja. Uudistukset auttavat kansoja edistymään enemmän kuin vallankumoukset, ja EU on malli hyvästä käytännöstä tässä suhteessa. Tulkaa tänne nöyrästi oppimaan, älkääkä pyrkikö luennoimaan.

Kaksi erityistä kysymystä: milloin me voimme puhua katalaania tässä parlamentissa? Lopuksi, milloin Espanjan valtio purkaa kansainväliset sopimukset, jotka estävät lennot 23 maasta Barcelonan lentoasemalle?

Puhetta johti

varapuhemies Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) Hyvää päivää, pääministeri Rodríguez Zapatero. Muutama vuosi sitten te vakuutitte meille, että Espanja on ohittanut Italian asukasta kohden lasketussa tuotannossa ja että se ohittaisi pian Ranskan. Kuitenkin nyt kansainvälisten luokituslaitosten mukaan Espanja johtaa Euroopan unionin köyhyysindeksiä 20 prosentin työttömyydellä ja 78 miljardin euron vajeella.

Mitä on tapahtunut, pääministeri Zapatero? Onko talouskuurinne EU:lle sama, jota sovelsitte Espanjassa?

Kyseistä vajetta ei kaiken lisäksi ole käytetty laajan viestintäinfrastruktuurin rakentamiseen. Milloin me, EU:n kansalaiset, hyödyimme rautatierahtiakselista, joka yhdistää mantereen pohjois- ja eteläosan ja joka kulkee Välimeren rannikkoa pitkin?

Vajetta ei ole käytetty myöskään muutoksen edistämiseen tuotantomallissa. Miten me eurooppalaiset voimme luottaa tahtoonne panna täytäntöön Euroopan digitaalistrategia, kun olette juuri alentaneet puoleen tutkimusbudjetin?

Lopuksi muistutan, että toisin kuin täällä edustettuna olevat EU:n jäsenvaltiot Espanja kieltäytyy yhä edelleen tunnustamasta Kosovoa. Miten kauan te aiotte käyttäjä hyväksenne kansainvälisen yhteisön kärsivällisyyttä ja kieltäytyä hyväksymästä itsemääräämisoikeudesta käytyä kansanäänestystä kansan demokraattisena tahtona?

Lajos Bokros (ECR). – (ES) On todella merkittävää ja myös symbolista, että sellaisen valtion pääministeri, jolla on nyt Euroopan unionin korkein työttömyysaste, puhuu työpaikkojen luomisen merkityksestä. Siitä syystä kysyn Espanjan hallituksen pääministeriltä, mitkä tarkalleen ottaen ovat tärkeimmät toimet, joilla saavutetaan työttömyyden vähentämistä koskeva tavoite Espanjan lisäksi EU:ssa.

Espanjan hallituksen ohjelma on erittäin kunnianhimoinen. Siinä pyritään omaksumaan uusi kasvu- ja työllisyysstrategia. Samalla siinä unohdetaan yhteisön Lissabonin ohjelma, jossa tavoiteltiin EU:n muuttamista maailman kilpailukykyisimmäksi alueeksi. Miten kukaan voi suunnitella uuden strategian ja valmistella sen kuukaudessa analysoimatta ensin syitä edellisen ohjelman epäonnistumiseen?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, tämän ajan pitäisi merkitä muodonmuutosta Euroopan unionin politiikassa ja painopistealueissa.

Työttömyys on saavuttanut hälyttävän tason, ja työttömiä on nyt yli 24 miljoonaa niin, että lisäystä oli yksin viime vuonna yli 5 miljoonaa. Tilanne on myös pahentanut köyhyyttä, joka koskee nyt yli 80 miljoonaa ihmistä. Tarvitsemme sosiaalista kehitystä ja edistystä koskevan sopimuksen, jolla pyritään tuotantoon, erityisesti maatalouden ja teollisuuden alalla, työllisyyteen oikeuksineen sekä sosiaaliseen osallisuuteen sen sijaan, että edelleen pidetään kiinni vakaussopimuksesta, johon liittyy vapautuksia ja uusliberalistisia määräyksiä, kuten neuvoston puheenjohtaja on tehnyt.

Kuten olemme jo nähneet, oli niitä, jotka edistivät epätasa-arvon kasvua, entistä suurempien voittoja tärkeimmille talouden ja rahoitusalan toimijoille. Samaan aikaan keskimäärin yli 21 prosenttia nuorista ei löydä työtä Euroopan unionista, joka viides lapsi elää köyhyydessä ja naisten syrjintä on jälleen kasvussa. Kaikki tämä huomioon ottaen haasteena on nyt lopettaa nykyinen politiikka...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Mario Borghezio (EFD). – *(IT)* Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, Eurobarometri-indikaattorien mukaan Espanjassa on neljänneksi eniten asukkaita – 21 prosenttia – jotka elävät köyhyysrajan alapuolella, Latvian, Romanian ja Bulgarian jälkeen.

Näissä olosuhteissa ja ottaen huomioon tiedot, joita on julkaistu useassa yhteydessä eikä vähiten työttömyydestä, millaista maahanmuuttopolitiikkaa Espanja ehdottaa? Puheenjohtajavaltio Espanja sanoo, että se haluaa lisätä maahanmuuttoa.

Tällä hetkellä se vaikuttaa minusta melko ristiriitaiselta. Madridin näkökulmasta, miksi Espanjan ja EU:n jäsenvaltioiden – Espanja ei ole ainoa jolla on tällainen työttömyystilanne – on tuotava maahan uutta työvoimaa? Haluammeko uusia maahanmuuttajia, joilla ei ole kotia tai työtä? Haluammeko lisätä jo nyt huolestuttavan suurta ihmismäärää, joka elää köyhyysrajalla?

Uskon, että meidän on sen sijaan keskityttävä perustavoitteisiin maahanmuuton alalla, siihen että kotoutetaan ne maahanmuuttajat, jotka ovat jo maissamme ja pysäytetään...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Mario Mauro (PPE). – *(IT)* Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa pääministeri Zapatero. Tunnustan, että olen henkeen ja vereen konservatiivi ja valmistauduin tähän keskusteluun kuin härkäisteluun; kuitenkin te olette puhunut tasa-arvosta ja ihmisoikeuksista sillä tavalla, että tunnistan nyt sen, mikä meitä yhdistää, enkä sitä, mikä meidät erottaa. Olette ollut varovainen matadori; minä olen varovainen härkä ja pysyn aitauksessani.

Haluan kuitenkin palata kahteen äärimmäisen rasittavaan kysymykseen panoksesta, jonka te voitte antaa Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanon tulkintaan. Olette noudattaneet kotimaassanne toissijaisuusperiaatteen perusteella erilaisia politiikkoja ja tukeneet identiteettiä koskevia vaatimuksia, joita ovat esittäneet monet yhteisöt katalaaneista baskeihin ja valencialaisista galicialaisiin, eikä se ole tapahtunut kiistatta.

Miten aiotte nyt puolustaa toissijaisuusperiaatetta jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin välisessä suhteessa, toisin sanoen miten aiotte reagoida jäsenvaltioiden tahtoon saada omat perinteensä, oma identiteettinsä, omat arvonsa tunnustettua, niin että Euroopan unionin peruseriaate – ”moninaisuudessaan yhtenäinen” – vahvistuu?

Toinen kysymykseni koskee ulkoasioiden korkean edustajan tehtävää: Lissabonin sopimuksen jälkeen, kuka teidän, puheenjohtaja Van Rompuyn ja puheenjohtaja Barroson joukossa on vastuussa siitä, että kertoo Catherine Ashtonille, että tämän on 12 päivän jälkeen ehkä syytä astua lentokoneeseen ja lentää Haitiin? On aika, että Euroopan unionin ulkopoliitikalla on talousarvion lisäksi kasvot ja inhimillisiä valmiuksia tukemiseen, aivan kuten kansainvälisten järjestöjen johtajat ovat tehneet? Ellemme sitten sekoita Haitia Tahitiin.

Adrian Severin (S&D). – *(EN)* Arvoisa puhemies, Espanja on ensimmäinen puheenjohtajavaltio Lissabonin sopimuksen jälkeen.

Tässä on ensimmäinen haaste. Meillä on sopimus, mutta me tarvitsemme asianmukaisia parannuksia ja vieläkin enemmän. Euroopan sosiaalinen sopimus ja Euroopan talouden hallinto voivat olla osa sitä ”enempää”, mutta kaikki nämä osat edellyttävät lisää EU:n taloudellisia resursseja ja jäsenvaltioiden veropolitiikan yhdenmukaistamista. Valitettavasti kansalliset hallitukset ovat aina heikentäneet tällaisia pyrkimyksiä.

Toivon, että puheenjohtajavaltio Espanja onnistuu lähentämään niitä enemmän kuin ennen.

Puheenjohtajavaltio Espanjan olisi selviydyttävä kahdesta Euroopan unionin suurimmasta ristiriidasta: paneurooppalaisten tarpeiden ja Euroopan kansallisten egoistien välisestä ristiriidasta sekä Länsi- ja Itä-Euroopan alueiden kehitystason välisestä ristiriidasta, jolla on poliittisesti arkaluontoiset seurauksensa. Poliittisesti arkaluontoiset asiat poikkeavat toisistaan kahdella alueella. Tunnetaan tarvetta EU:n lisäämiseen, mikä on hieman erilaista kahdella alueella sosiaalisen ja taloudellisen jakaantumisen seurauksena. Toivon, että puheenjohtajavaltio Espanja selviytyy siitä.

Nämä ovat todellakin haasteita, jotka vaativat jälleen enemmän resursseja ja parempaa poliittista yhtenäisyyttä. Siksi katson, että meidän tarvitsee vain lukea Lissabonin sopimus, joka on aivan oikeassa ja antaa meille mahdollisuuksia yhtenäisyyden lisäämiseen mutta...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, Espanja toimii nyt Euroopan unionin puheenjohtajana neljättä kertaa. Tiedätte millaista on tehdä yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa monissa eri tilanteissa.

Meillä on nyt Lissabonin sopimus, joka merkitsee sitä, että Euroopan parlamentti on nyt keskeinen kumppani. Ohjelmassanne toteatte, että haluatte EU:n tulevan hyväksytyksi niiden keskuudessa, jotka antavat sille legitiimiyden, mikä tarkoittaa EU:n kansalaisia. Tavoite on hyvin kunniahimoinen. Ainoa keino saavuttaa se, ovat Euroopan kansalaisten edustajat toisin sanoen parlamentit. Siksi olen erittäin tyytyväinen kuullessani teidän sanovan, että kansallisten parlamenttien, EU:n jäsenvaltioiden parlamenttien, ja Euroopan parlamentin välinen yhteistyö on tällainen keino. Haluatte tuoda parlamentit lähemmäs toisiaan, jotta kansalaiset voivat lähentyä. Se on hyvä asia.

Teillä on tässä suhteessa suuri vastuu, koska te olette ensimmäinen puheenjohtaja Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen. Toiset puheenjohtajat käyttävät teitä esimerkkinä. Te teette tavallaan piirustukset. Toivon, että myöhempien puheenjohtajien on verrattava itseään teihin yhteistyörakenteiden osalta. Toivotan teille paljon menestystä.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Puheenjohtaja haluaa nopeuttaa liittymisneuvotteluja, myös Islannin kanssa. Ryhmäni ei vastusta kyseisen valtion liittymistä sinänsä mutta epävarmuus Icesave-lainojen takaisinmaksusta Yhdistyneelle kuningaskunnalle ja Alankomaille on tällä hetkellä liian suuri. Islanti ja Icesave ovat ottaneet suuria riskejä vuosien ajan. Vain taivas näytti olevan rajana, ja kulutus ja lainojen myöntäminen jatkui koko ajan. Kansainväliset elimet kuten Kansainvälinen valuuttarahasto varoittivat riskeistä, mutta turhaan, kyseinen käytös jatkui estoitta, kunnes taantuma iski. Merkillistä, että Islannin hallitus vuodattaa nyt krokotiilin kyyneleitä. Seinällä on ollut kauan aikaa kirjoitus, että asiat menisivät pahasti pieleen. Ei vara venettä kaada. Lyhyesti sanottuna Islanti voi liittyä EU:hun, jos se täyttää kansainväliset velvoitteensa, ja on ilmoitettu selvästi se, miten ja milloin Icesave-lainat on maksettava takaisin. Se on ainoa tapa rakentaa luottamusta, jota liittyminen vaatii.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Pääministeri Rodríguez Zapatero, tiedätte yhtä hyvin kuin minä, että tuotannon kasvu EU:ssa on hidasta ja vaisua tulevina vuosina. Se huomioon ottaen en ymmärrä, miksi te vaaditte vakaussopimuksen poisvetämistä sen alkuperäisessä muodossa tai julkisten menojen ja sosiaalimenojen supistamista.

Kysyisin teiltä myös jotain, minkä jätitte pois puheestanne. Miksi ette sanoneet mitään veroparatiiseista? Miksi ette sanoneet mitään siitä, että tietyt jäsenvaltiot vastustavat pankkisalaisuutta? Miksi ette sanoneet mitään todellisesta eurooppalaisesta aloitteesta rahoitustoimien verottamiseksi?

Lyhyesti sanottuna kysymys, jonka haluaisin esittää teille, on seuraava: miksi teidän sitoumuksenne eivät riitä tuomaan oikeutta talouteen, edes hiukan oikeutta talousasioihin?

Enikő Győri (PPE). – (HU) Yhteisistä tavoitteista haluaisin korostaa talouskriisistä selviytymistä ja uusien työpaikkojen luomista. Tiedämme kaikki, että joissakin maissa näkyy elpymisen merkkejä, mutta se ei näy yleisessä työllisyystilanteessa. Euroopan unionin kansalaiset tarvitsevat tosiasiaa työpaikkoja. Se on ainoa hyväksyttävä perusta Lissabonin strategian uudistamiselle. Meidän on varmistettava se, että uudessa EU 2020 -ohjelmassa ei toisteta Lissabonin strategian virheitä. Nyt me emme näe tekijöitä, jotka tekevät siitä erilaisen ja uskottavamman kuin edeltäjänsä. Tähän saakka olemme kuulleet vain iskulauseen kaltaisia tavoitteita, ja erittäin tiukan aikataulun sen hyväksymiseksi.

Jos Euroopan parlamentti osallistuu prosessiin tavalla, joka on oikeassa suhteessa sen merkitykseen, prosessia on mahdotonta saada päätökseen toisen vuosineljänneksen loppuun mennessä. Tarvitsemme kypsän ja yhdenmukaisen ohjelman hätäisesti kyhätyn viestintäkampanjan sijasta. Pohditaanpa seuraavaa. Miten jaetaan vastuu jäsenvaltioiden ja unionin välillä? Miten valvotaan strategian täytäntöönpanoa? Kenen me haluamme hyötyvän uudesta strategiasta? Miten unioni edustaa kaikkien alueiden etuja, eikä vain tiettyjen teollisuudenalojen, yritysten tai maiden etuja? Miten koheesio- ja rakennepolitiikka yhdenmukaistetaan? Kun toimitaan paineen alla, ei ole aikaa vastata näihin kysymyksiin. Hätäisyys näkyy laadussa.

Kiinnitän huomionne kahteen EU:ta koskevaan asiaan, jotka kuuluvat tulevan puheenjohtajavaltion Unkarin tavoitteisiin. Ensimmäinen on yhteisen vesihuoltostrategian laatiminen, sillä vesi on yhteinen aarteemme. Käsité Tonavasta vihreänä käytävänä liittyy tähän. Toinen tavoite on auttaa EU:n alueita. Meidän on hyödynnettävä kyseisten yhteisöjen vahvuuksia.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Kiitos vahvasta sosiaalisesta toimintaohjelmasta – saatte sille täyden tukemme. Minulla on kaksi kysymystä. Ensimmäinen koskee Kööpenhaminan huippukokousta. Se epäonnistui, ja kysymyksenä on nyt se, miten voimme saada takaisin aloitteen ilmastomuutoksen hillitsemisessä. Voiko Espanja viitoittaa tietä Meksikossa tehtävälle sitovalle ilmastopimukselle, jossa emme kasvata maailman köyhien ja rikkaiden maiden välistä kuilua? Onko mahdollista esimerkiksi yrittää varmistaa ilmastoaloitteille rahoitusta, jota ei oteta tavallisista köyhyyden torjumiseen tarkoitettusta EU:n avusta? Se olisi tärkeä asia, jota puheenjohtajavaltio Espanjan olisi käsiteltävä.

Sosiaalinen sopimus kuulostaa erittäin mielenkiintoiselta. Siinä on kuitenkin vakava ongelma: enää ei ole järkevää tasapainoa EU:n työntekijöiden ja työnantajien välillä. Meillä on työntekijöiden lähettämistä koskeva direktiivi, joka on järkyttänyt tasapainon ja joka vaarantaa sosiaalisen sopimuksen. Palkkojen polkemista ja raakaa hyväksikäyttöä esiintyy liikaa.

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän pääministeriä vilpittömästä ja eurooppalaisesta puheesta Espanjan puheenjohtajakauden avajaisiksi. Tällä hetkellä ollaan yleensä kohteliaita, ja kollegani tietävät, että olen aina erittäin kohtelias, mutta minun on palattava asiaan, joka koskee monia Yhdistyneen kuningaskunnan ja muiden EU:n jäsenvaltioiden kansalaisia, joilla on ongelmana se, että he ovat menettäneet kotinsa Espanjassa.

En lähesty sitä edellisen puhujan tavoin EU:n vastaisesta näkökulmasta. Lähestyn sitä EU-myönteisestä näkökulmasta, ja tämä parlamentti on kerta toisensa jälkeen laatinut mietintöjä ja pitänyt kuulemisia vetoomusvaliokunnassa. Ongelma koskee EU:ta. Se koskee vapaata liikkuvuutta. Se koskee unionin kansalaisuutta. Se koskee EU-oikeutta, yksityisoikeutta.

Olen pahoillani, pääministeri. Annoitte monta hienoa kommenttia Euroopan kansalaisuudesta ja oikeudenmukaisuudesta ja rehellisyydestä. Toivon todellakin, arvoisa pääministeri, että voitte kääntää kyseiset kommentit niille Euroopan kansalaisille, jotka ovat menettäneet kotinsa ja säästönsä kotimaassanne sellaisen asian takia, olen pahoillani tästä, joka vaikuttaa hallinnolliselta väärinkäytökseltä.

Evžen Tošenovský (ECR). – (CS) Arvoisa pääministeri, puheenjohtajakautenne ohjelmassa mainitsitte myös liikennettä käsittelevässä luvussa Galileo-hankkeen. Galileo-hanke on yksi Euroopan unionin suurimmista ja monimutkaisimmista hankkeista. Espanjan puheenjohtajakaudella kyseinen hanke pitäisi jo siirtää täytäntöönpanovaiheeseen. Pyydän teitä kiinnittämään lisää huomiota kyseiseen hankkeeseen, joka on monimutkainen teknisesti ja taloudellisesti, koska rahoitusta ei ole täysin selvitetty. Uskon, että puheenjohtajavaltio Espanjan ansiosta kyseinen ohjelma pannaan onnistuneesti täytäntöön ja koko hanke lähtee käyntiin. Se on valtava tehtävä puheenjohtajavaltio Espanjalle, koska sen jälkeen tulee muita erittäin merkittäviä hankkeita innovoinnin, televiestinnän ja muiden vastaavien asioiden alalla.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, puheenjohtaja Barroso, komission jäsen Almunia, minäkin toivon keskittymistä EU 2020 -strategiaan, sillä EU:n tarve toimia kansalaisten ja heidän työpaikkojensa hyväksi on suurempi kuin koskaan nyt kriisin aikaan. Olette ilmoittaneet, että EU 2020 on ensisijaisen tärkeä ala, mutta puheenjohtajakautenne avajaisissa Madridissa annoitte joitakin kiistanalaisia lausuntoja ja saitte osaksenne paljon arvostelua, vaikka on tosiasiaa tärkeä velvollisuus saada jäsenvaltiot laulamaan samoista nuoteista ja se vaatii diplomatiaa. Haittaatteko te, puheenjohtajavaltio Espanja, ehkä puheenjohtaja Van Rompuy'n työtä näillä lausunnoilla? Lissabonin sopimuksen mukaisena lainsäätäjänä ja Euroopan parlamentin tärkeänä kumppanina pitäisikö teidän ehkä toimia nyt lainsäädäntöohjelman hyväksi? Eikö teidän työnne ole – ja se on myös teidän ohjelmassanne – varmistaa päättäväinen rahoitusmarkkinoiden sääntely? Loppujen lopuksi tässä suhteessa Euroopan parlamentti oli pettynyt rahoitusvalvontaa koskevaan kompromissiin, jonka neuvosto teki viime joulukuussa. Pitäisikö teidän ehkä keskittää energiaanne paljon enemmän tähän ja myös sisämarkkinoihin, joilla on paljon parannettavaa? Se on erittäin tärkeää pk-yrityksille, työpaikkoja luovalle voimalle.

EU 2020 -strategian alalla Euroopan kansanpuolue (kristillisdemokraatit) haluaa tietysti nähdä myös lopun jäsenvaltioiden vapaudelle, ja erityisten ehdotusten sijasta – tässä katson myös puheenjohtaja Barrosoon – vakaan, avoimen hallintorakenteen, jossa kunnioitetaan toissijaisuusperiaatetta. Brysselin toimivalta ei ulotu esimerkiksi eläkeikään. Pitäisikö Brysselissä tehdä päätöksiä työmarkkinoiden tai koulutusjärjestelmien uudistamisesta jäsenvaltioissa? Toimitaan päättäväisesti, mutta kunnioitetaan myös toissijaisuusperiaatetta.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Ohjelma, jonka olette esitelleet on erittäin kunnianhimoinen – se voi antaa Euroopan unionille mahdollisuuden edistyä huomattavasti ja, koska minulla on ollut tilaisuus tavata useita hallituksenne jäseniä, tiedän, että he ovat ammatillisesti erittäin päteviä ja hyvin valmistautuneita panemaan ohjelman täytäntöön – onnitteluni.

Odotan erityisen kiinnostuneena yhteistyötä oikeusministerin ja sisäministerin kanssa, koska se on ala, johon minä keskityn Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän varapuheenjohtajana. Meillä on edessämme paljon työtä ja monia toimia, mukaan luettuna ne, jotka mainittiin eilissä istunnossamme ja jotka liittyvät pääasiassa oikeus- ja sisäasioihin, joita puheenjohtajavaltio Espanja on päättänyt käsitellä hyvin rohkeasti.

Kysymyksiä on paljon, ja Euroopan unionin kansalaisten perusoikeuksien alalla tarvitaan monia ratkaisuja, mukaan luettuna riita- ja rikosasioiden käsittelyihin osallistuvien henkilöiden materiaalia ja menettelyä koskevat oikeudet sekä suojele EU:n politiikan sosiaalisen ulottuvuuden palauttamisessa. Meidän on kiinnitettävä huomiota asioihin, jotka liittyvät maahanmuuttoon ja turvapaikkoihin, ja...

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, yksi muutoksista, joista pääministeri puhui tänä aamuna, on kansalaisaloite. Minusta on todella sopivaa, että yksi valtioista, joiden kansalaiset äänestivät ”kyllä” perustuslailla, on valtio, joka aloittaa Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanon. Itse asiassa monesti kun kampanjoin Irlannissa Lissabonin sopimusta koskevan ”kyllä”-tuloksen puolesta, viittasin Espanjaan ja Espanjan kansaan.

Poliittikkoina meillä on vastuumme varmistaa, että samalla kun kansalaiset tuntevat kansalaisaloitteen todelliset mahdollisuudet, he tuntevat myös sen rajoitukset. Tiedämme, ettei kyse ole vain miljoonasta allekirjoituksesta missä tahansa asiassa. Asian on kuuluttava unionin toimivaltaan, emmekä me saa luvata enempää kuin mitä voimme toteuttaa.

Toiseksi mainitsitte tänä aamuna elintarviketurvan, arvoisa pääministeri. Olen tyytyväinen nähdessäni, että edistyte maatalousneuvostossa elintarvikkeiden toimitusketjun toiminnan parantamisessa. Elintarviketurvaa ei voida taata eikä taata, elleivät maanviljelijämme voi ansaita kohtuullisia ja järkeviä vakaita tuloja.

Lopuksi onnittelet teille, arvoisa pääministeri, aloitteestanne torjua sukupuoleen perustuva väkivalta; odotan kiinnostuneena yksityiskohtia.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Aloitan ilmaisemalla toiveeni, että huolimatta ohjelman varsin yleisestä luonteesta puheenjohtaja Espanja saavuttaa konkreettisia tuloksia kesäkuun loppuun mennessä.

Olen tyytyväinen siihen, että puheenjohtaja on kiinnostunut eurooppalaisen tutkimusalueen kehittämisestä ja tutkijoiden liikkuvuuden varmistamisesta. Kuitenkin aikana, jolloin työmarkkinoilla on rajoituksia, kyseistä tehtävää on vaikea toteuttaa. Toivon, että työministerien epävirallisessa kokouksessa tämän kuun lopussa saadaan erityisiä tuloksia tällä alalla.

Ohjelma sisältää myös Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevien toimintaohjeiden tarkistuksen. Olisi toivottavaa, että tarkistuksessa otettaisiin huomioon Tonava-strategia, joka on, vaikka sitä ei mainitakaan suoraan puheenjohtajan ohjelmassa, Euroopan komission sitoumus vuodeksi 2010.

Energia-alalla olisi toivottavaa kehittää eurooppalaista energiatehokkuutta koskevaa toimintasuunnitelmaa ja hyväksyä vuosien 2010–2014 energiaa koskeva toimintasuunnitelma. Edellä mainitun osalta katson, että tarkistuksessa olisi ehdotettava myös rahoitusta erityisesti siihen tarkoitukseen, että rakennuksista tehdään energiatehokkaita. Euroopan elvytysuunnitelma on sisältänyt Euroopan unionin osallistumisen Nabucco-kaasuputken rahoitukseen. On Euroopan unionin etujen mukaista, että rahoitus jatkuu myös vuosien 2010–2014 energiaa koskevassa toimintasuunnitelmassa.

Itäisestä kumppanuudesta on syytä todeta, että Euroopan unionin suhteet Ukrainaan ovat erittäin tärkeitä. Käytän tätä tilaisuutta myös pyytääkseni teiltä, ettette unohda Etelä-Kaukasian aluetta, joka on tärkeä vaihtoehtoinen energialähde Euroopan unionille, tai Moldovan tasavaltaa, joka tarvitsee EU:n apua siirtymävaiheessa demokratiaan.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa pääministeri Zapatero, kiitos suuresta sitoumuksesta, jonka teette tällä vaalikaudella mainitsemisianne asioissa, vaikka tämä ei olekaan enää aika luetella uusia hyödyllisiä asioita vaan toteuttaa käytännön toimia EU:n elvyttämiseksi.

Meidän on vietävä päätökseen institutionaalisten rakenteiden määrittelyn kausi ja käsiteltävä tärkeitä kysymyksiä, jotka edelleen estävät EU:ta kilpailemasta tasaveroisesti kansainvälisten kumppanien kanssa. Meidän on tiedettävä voiko Euroopan unioni lähitulevaisuudessa saada paikan Yhdistyneissä Kansakunnissa, voiko se saada Euroopan unionina paikan G20-kokouksessa, haluaako se verotuksen yhdenmukaistamista ja sosiaalista yhdenmukaistamista ja mitä resursseja se haluaa laittaa EU:n talouden kiertoon, niin että EU voi todella tehdä sitä, mitä muut kansainväliset kilpailijat ovat tehneet.

Meidän on tultava tänne – ja sanon tämän myös puheenjohtaja Barrosolle – konkreettisten elvytystoimien kanssa, koska kuuden kuukauden kuluttua, emme näe samoja tuloksia kuin olemme nähneet aikaisemmissa kokemuksissa. Haluamme tietää myös, onko vihdoinkin tullut aika, jolloin, kuten Kissinger sanoi 30 vuotta sitten, maailman suuret johtajat tietävät mihin numeroon soittaa, kun he haluavat keskustella jonkun EU:n edustajan kanssa, eikä vain ottaa yhteyttä jäsenvaltioihin.

Kyse on EU:n arvovallasta, joka juontuu Lissabonin sopimuksesta, mutta myös Euroopan sosiaalisesta mallista, perusdemokratiasta, jota me Euroopan parlamentin socialistien ja demokraattien ryhmän jäsenet vaadimme ponnekkaasti ja jolle me haluamme perustaa kansalaisten tulevan hyvinvoinnin.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, pääministeri Rodríguez Zapatero, puheenjohtaja Barroso, haluan tehdä selväksi sen, että täällä kuulluissa puheissa on ollut tiettyjä epäselvyyksiä, erityisesti talousasioissa. Tavoitteet ja ilmoitetut tavoitteet ovat järkeviä, mutta joitakin epäselvyyksiä jää jäljelle. Varsinkaan työttömyyden torjuntaan ei ole konkreettisia toimia. Varauksestani huolimatta, keskityn puheessani institutionaalsiin kysymyksiin.

Puheenjohtajavaltio Espanja puhuu paljon kansalaisaloitteesta sekä ulkosuhdehallintojärjestelmän nopeasta perustamisesta. Tällä hetkellä katson, että institutionaalisella tasolla jonkinlainen lausunto suhteesta muihin toimielimiin olisi myös tärkeä, koska olemme Lissabonin sopimuksen alkuvaiheessa.

Pidän tärkeänä myös sitä, että neuvosto ja puheenjohtajavaltio Espanja osoittavat selvästi halua tehdä yhteistyötä komission ja Euroopan parlamentin kanssa, jotta saadaan selville, miten komission ja parlamentin suhteet toimivat Lissabonin sopimuksen yhteydessä, sillä puheenjohtajavaltio Espanjalla on nyt ainutlaatuinen tilaisuus luoda ennakkotapauksia.

Se, mitä puheenjohtajavaltio Espanja tekee edellä mainituissa suhteissa komissioon ja Euroopan parlamenttiin ja itse Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaan, osoittaa selvästi jotain, mikä nähdään Lissabonin sopimuksen menestyksenä.

Haluaisinkin saada selvempiä tietoja siitä, millaisena te näette kiertävän puheenjohtajan, komission, Euroopan parlamentin ja neuvoston puheenjohtajan suhteiden rakenteen.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Arvoisa pääministeri Zapatero, tervetuloa, onnea ja kiitos puheestanne. Kiitos ennen kaikkea viittauksesta Euroopan sosiaaliseen peruskirjaan. Lopultakin joku neuvostossa ymmärtää, ettei EU:ta voida rakentaa ilman työntekijöitä eikä varsinkaan työntekijöitä vastaan.

Lopultakin joku neuvostossa alkaa ymmärtää, että meillä on vakava ongelma ja miljoonia pettyneitä ihmisiä, sekä kauppajärjestöjä, jotka katsovat että ne on pidetty ulkona Euroopan yhdentymisprosessista, jossa otetaan huomioon vain liiketoiminnan näkökohta, jossa on kadotettu poliittisen kunnianhimo ja jolla on tuskin mitään sosiaalisia tavoitteita.

Kaksi toimenpidettä on myrkyttänyt suhteen Euroopan parlamentin ja ammattiyhdistysliikkeen kanssa. Toinen on työntekijöiden liikkuvuus koko Euroopassa, joka uhkaa kansallisia sosiaalimalleja, ja toinen on työaikadirektiivi, joka uhkaa historiallisia saavutuksia sekä ammatillisen elämän ja työelämän yhteensovittamista.

Arvoisa pääministeri, te olette puhunut kuudesta muutoksen kuukaudesta. Muuttakaa menettelyt, muuttakaa kurssi. Ette voi muuttaa kaikkea vaan hakea uuden reitin, jota EU tarvitsee, koska EU tarvitsee työntekijöitä eikä ole mahdollista rakentaa vain taloudellista EU:ta; sen on oltava myös poliittinen ja sosiaalinen EU.

4. Tervetulotoivotukset

Puhemies. – (ES) Hyvät parlamentin jäsenet, minulle on kerrottu, että lehterillä istuu Korean tasavallan kansalliskokouksen valtuuskunta. Toivotamme valtuuskunnan jäsenet ja sen puheenjohtajan Lee Kang Raen lämpimästi tervetulleiksi. He ovat tulleet osallistumaan maansa parlamentin ja Euroopan parlamentin kahdenteentoista parlamenttien väliseen kokoukseen.

Euroopan parlamentti on kannattanut aina rauhaa, vakautta ja ihmisoikeuksien kunnioittamista Korean niemimaalla. Meistä on luonnollisesti hyvä, että Korean tasavalta on yhä aktiivisempi kansainvälinen toimija, ja toivomme Korealle kaikkea hyvää sen johtaessa G20-kokousta tänä vuonna.

Olemme tietoisia Korean tasavallan ja Euroopan unionin välisestä laajasta assosiaatiosopimuksesta, jonka ratifiointi aloitetaan pian. Kiitämme tästä korealaisia kollegoitamme. Toivomme, että heidän vierailunsa on

onnistunut ja että he ennen kaikkea nauttivat etuoikeudesta seurata tärkeää keskustelua, jota täällä Euroopan parlamentissa käydään tällä hetkellä.

5. Espanjan puheenjohtajakauden toimintaohjelman esittely (jatkoa keskustelulle)

Puhemies. – (ES) Hyvät parlamentin jäsenet, jatkamme keskustelua Espanjan puheenjohtajakauden toimintaohjelman esittelystä.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan parlamentin perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioden valiokunnan puheenjohtajana olen iloinen siitä, että puheenjohtajavaltio Espanja kiinnittää huomiota Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisten rakenneuudistusten toteuttamiseen. Uudistukset liittyvät erityisesti Euroopan ulkosuhdehallintoon, kansalaisten aloiteoikeuteen ja siihen, että EU liittyy Euroopan ihmisoikeussopimukseen. Tähän työhön valiokuntani on jo nimennyt espanjalaisen esittelijän, jäsen Jáuregui Atondon, jonka jo tunnutekin.

Arvoisa puheenjohtaja Zapatero, espanjalaisessa *El País* -sanomalehdessä julkaistiin kuitenkin viime sunnuntaina haastattelu, jossa totesitte toivovanne uskonnonvapauslain johtavan siihen, että Espanja ryhtyisi normalisoimaan kaikkia julkisia laitoksiaan.

Pyytäisin siksi, että miettisimme hetken sitä, että EU:n rakenteet ovat keino saavuttaa tavoite ja että EU:n tavoite vahvistetaan Lissabonin sopimuksen 2 artiklassa: sen mukaan EU:n tavoitteena on edistää ihmisarvoa, tasa-arvoa, vapautta ja yhteisvastuuta. Siksi minun on todettava olevani huolissani siitä, mihin suuntaan tämä arvokeskustelu on menossa.

Kulttuurinen yhtenäisyys tulee ennen taloudellista yhtenäisyyttä. EU:n henki on vahvempi kuin sen julkiset – anteeksi, oikeudelliset – rakenteet. EU:n henki juontaa juurensa luontaisesta kaipauksesta totuuteen ja kauneuteen, mikä on perua muinaisesta Kreikasta, sekä oikeuden palvontaan, joka puolestaan tulee Roomasta. Tämän poikkeuksellisen hienon perinnön pohjalta juuri kristillisyyden on tuonut lisäarvoa ihmisille, jotka ovat aina tasa-arvoisia sikiämisestään luonnolliseen kuolemaansa saakka.

Kehotamme nyt Kristuksen nimissä ihmisiä lähtemään Haitille, olemaan läsnä Haitilla, sillä tragedia koskee kaikkia ihmisiä, erityisesti kaikkein köyhimpiä.

Siis kysyn teiltä, mitä ”normalisointi” tarkoittaa uskonnonvapaudesta puhuttaessa. Tarkoittaako se kenties sitä, että kaikkia kansalaisia estetään ilmaisemasta julkisesti uskontoaan? Tarkoittaako se maidemme juurten, myös kristillisten juurten, unohtamista?

Kader Arif (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Zapatero, arvoisa puhemies Buzek, hyvät parlamentin jäsenet, tämän kriisin aikana kauppapolitiikka on ollut entistäkin keskeisemmällä sijalla julkisessa keskustelussa, sillä eurooppalaiset huomaavat enenevässä määrin, että EU:n käyttöön ottama kauppastrategia vaikuttaa suoraan kasvuun ja työllisyyteen.

Kansainvälisen kilpailun kiristymisen myötä kilpailu kustannusten madaltamisesta on johtanut liian monien työpaikkojen menettämiseen ja liian moniin tuotannonsiirtoihin. Ryhmämme katsoo tässä tilanteessa, että kaupan on oltava keino, jolla pyritään tavoitteisiin, kuten työpaikkojen luomiseen, epätasa-arvon vähentämiseen ja kestäväan kehitykseen. Kaupasta vastaava komission jäsen De Gucht vaikutti kuulemistilaisuudessaan olevan samaa mieltä siitä, ettei kauppa voi olla itsessään päämäärä.

Haluan siksi tietää, aiotteko kannattaa puheenjohtajakautenne aikana EU:n kauppapolitiikan uudistusta, jolla taataan, että kauppapolitiikalla luodaan lisää työpaikkoja ja että se on tiiviimmin kytköksissä todelliseen teollisuuspolitiikkaan. Ryhdyttekö myös toimiin tukeaksenne kansainvälisellä tasolla oikeudenmukaista kauppaa, jolla voidaan edistää kehitystä, ihmisarvoista työtä ja ihmisoikeuksien kunnioittamista? Sisällytättekö toisin sanoen sopimuksiimme sosiaali- ja ympäristöasioita koskevia sitovia määräyksiä?

Luis de Grandes Pascual (PPE). – (ES) Arvoisa puheenjohtaja Zapatero, espanjalaisena minulle on ilo tervehtiä teitä täällä hoitaessanne vuorollanne Euroopan unionin puheenjohtajan tehtäviä. Tämä on monien odotusten ja haasteiden aikaa, ja meidän on tietenkin lunastettava odotukset. On tärkeää, että kansalaisemme näkevät uudistettujen toimielintemme kykenevän ratkaisemaan todellisia ongelmia.

Tiedätte, että hyväksymme esittämänne ohjelman. Tiedätte, että tämä on Espanjan kansanpuolueelle valtiokysymys ja että tuemme teitä kaikessa, minkä katsomme olevan EU:n yhteisen edun mukaista ja mikä on Espanjalle tärkeää. Ohjelma on kunnianhimoinen ja toivottavasti sisällökkäs.

Toivon, että puheenjohtajavaltio Espanjan albumissa – josta tulee varmasti värikäs ja monipuolinen – ihmiset näkevät jokaisen tapahtuman virstanpylväänä tiellä kohti heihin vaikuttavien varsin todellisten ongelmien ratkaisemista.

Kriisi vaikuttaa talouksiin, ja työttömyys on kuin Ilmestyskirjan viides hevonen. Olette tunnustaneet rehellisesti Espanjan työttömyysasteen olevan 20 prosenttia. Tämä ei kuitenkaan vie teiltä kykyjänne. Uskon, että se velvoittaa meidät kaikki kehittämään ratkaisun ongelmaan, joka meidän on ratkaistava yhdessä. Se on todellinen ongelma.

Arvoisa pääministeri, käytettävissäni on niin vähän aikaa, etten ehdi sanoa paljoakaan. Haluan kuitenkin todeta teille, että Espanjalla on edessään monia haasteita, että uskon Espanjan kykyihin kansakuntana ja että haluan uskoa ja olen varma, että vastaatte haasteeseen. Meidän täytyy nyt onnistua lunastamaan eurooppalaisten odotukset.

Toisaalta maailman globalisoituminen – johon olette viitannut älykkäästi – tarkoittaa sitä, että maailmaan syntyy uusia vallan keskuksia ja että EU:n on puolustettava arvojaan ja etujaan aktiivisemmin ja yhtenäisemmin. Muutoin vaarana on se, että meistä tulee merkityksettömiä.

Arvoisa pääministeri, totean lopuksi, että me espanjalaiset emme hyväksy sitä, että meiltä evätään mahdollisuus esittää ehdotuksia. Se on oikeutemme. Meillä on myös oltava nöyryyttä ottaa vastaan sama neuvo, jonka Don Quijote antoi Sancho Panzalle kehottaessaan tätä nöyryyteen tämän unelmoidessa Baratarian saaren hallitsemisesta.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Glenis Willmott (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, Espanjan pääministerin esittelemä Espanjan puheenjohtajakauden myönteinen ja kunnianhimoinen ohjelma on mielestäni hyvä. Hänen tapansa painottaa kasvua ja työpaikkoja on hyvin tärkeä meille kaikille tämän laskusuhdanteen päättyessä, ja odotan kovasti pääseväni tekemään yhteistyötä maan sosialistihallituksessa istuvien kollegoidemme kanssa.

Seuraavat kuusi kuukautta ovat talouden ja ympäristön näkökulmasta EU:n tulevaisuudelle ratkaisevan tärkeitä, ja odotamme näkevämmä helmikuun neuvostossa kunnianhimoista johtajuutta rahoitusalan uudistuksen alalla.

Kööpenhaminan ilmastokokouksen epäonnistuttua olen innokas kuulemaan, miten puheenjohtajavaltio aikoo tehdä komission kanssa yhteistyötä esittääkseen EU:lle yhteisen päästövähennystavoitteen tammikuun 31. päivän tavoitteeksi. Arvoisa pääministeri, vaikka täällä onkin jo puhuttu asiasta, kehotan teitä lopuksi tarttumaan puheenjohtajakautenne aikana tilaisuuteen ratkaista maan kaivamista koskeva ongelma ja monet muut ongelmat, jotka aiheuttavat Etelä-Espanjassa ahdistusta ja surua kymmenille tuhansille lainkuuliaisille kiinteistönomistajille. Tarvitsemme nyt todella toimia.

Arvoisa puheenjohtaja Zapatero, on hienoa nähdä teidät täällä, ja toivotan teille erittäin menestyksestä puheenjohtajakautta.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio Espanjaa arvioidaan Lissabonin sopimuksen institutionaalisen täytäntöönpanon perusteella. Arvoisa pääministeri, toivotan teille onnea ja menestystä.

Haasteenanne on toteuttaa EU:n sisämarkkinat ja avata myös palvelujen markkinat aloilla, joita kohdellaan yhä poikkeuksina, edistääksenne talouden elpymistä ja uusien työpaikkojen syntymistä. Ennen kuin tämä toteutuu, EU:n strategioiden vaikutukset jäävät rajallisiksi.

Kannatan sitä, että olette sitoutunut luomaan yhteiset energiamarkkinat ja yhdistämään koko EU:n energiaverkot. Toivon, että tähän tavoitteeseen pyrkiessänne käyttäisitte parlamentin kantaa ulkoisesta energiaturvallisuudesta ja yhteisvastuusta. Se hyväksyttiin vuonna 2007 ja odottaa yhä täytäntöönpanoa.

Agenda 2020 merkitsee tieto- ja viestintäteknologian käyttöönottoa jokapäiväisessä elämässä hyödyntäen tällä alalla jo edistyneiden jäsenvaltioiden parhaita käytäntöjä. Toivon, että puheenjohtajakaudellanne voidaan tehdä päätös IT-järjestelmien hallinnasta vastaavan keskusviraston perustamisesta, sillä EU tarvitsee selvästikin tällaisen viraston. Meidän on myös laadittava kiireesti EU:lle luotettava strategia tietoverkkorikollisuudelta suojautumiseksi.

Toivon EU:n toimivan aktiivisemmin myös Etelä-Kaukasian tilanteen vakauttamiseksi osana uutta itäisen kumppanuuden strategiaa.

Lopuksi pyydän, että pysytte sitoutuneena EU:n yhteiseen kantaan Kuubasta, kunnes siellä voidaan vahvistaa tapahtuneen todellisia muutoksia. Ikävä kyllä maan hallituksen päätös evätä sosialistikollegamme pääsy Kuubaan siksi, että hän halusi olla yhteydessä oppositioon, ei ole merkki todellisesta muutoksesta.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, arvoisa puheenjohtaja Zapatero, haluan ensinnäkin kiittää teitä siitä, että olette ryhtynyt jälleen käsittelemään kunnianhimoisia tavoitteita, poliittisia näkymiä ja myös energia-asioita nyt, kun EU:n on päästävä jaloilleen kriisin jälkeen, ja Kööpenhaminan kokouksen epäonnistuttua.

Odotan, että komissio ja puheenjohtajavaltio tarjoavat meille mahdollisuuden ottaa uusien, laadukkaampien työpaikkojen luomisen, sosiaalisen syrjäytymisen torjumisen ja kestävä kehityksen keskeiseksi osaksi vuoden 2020 strategiaa. Tämä koskee erityisesti maatalousbudjettia mutta myös kalatalousbudjettia. Olette sitoutunut tähän.

Arvoisa puheenjohtaja Zapatero, luotamme siihen, että tarjoatte käyttöön resurssit tätä politiikkaa varten, että yhdistätte maaperän puhdistamisen elintarviketurvaan, että luotte edellytykset vihreiden työpaikkojen luomiselle ja kalavarojen suojelulle, että takaatte elintarviketurvan ja luotte etelän maille tasapuolisemmat kaupankäyntiedellytykset.

Tarvitsemme kunnianhimoisen maatalousbudjetin, ja pyydän teitä yhdistämään siihen myös kalatalousbudjetin. Näitä asioita koskevaa työtämme ja politiikkaamme arvioidaan tulevaisuudessa saavutettujen tulosten perusteella.

Jan Olbrycht (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Zapatero, niiden asioiden joukossa, joita pääministeri esitteli tänään jokseenkin yleisluonteisella tavalla, on useita asioita, joita on käsiteltävä yksityiskohtaisemmin ja joista on esiteltävä erityisiä ehdotuksia.

Nämä asiat jakautuvat kahteen ryhmään: niihin, joita puheenjohtajavaltio Espanjan on objektiivisesti tarkasteltuna käsiteltävä, ja niihin, joita se haluaa käsitellä, sillä se yrittää saavuttaa tavoitteensa. Toimintaa vaativat asiat koskevat EU:n toimielinten välisiä suhteita, ja haluan tältä osin kiinnittää puheenjohtaja Zapateron huomion Lissabonin sopimuksessa olevan toissijaisuusperiaatetta koskevan pöytäkirjan määräyksiin, joissa puhutaan paljon tarpeesta määritellä myös jäsenvaltioiden alue- ja paikallisviranomaisten roolit. Espanjan kokemukset alueellistumisesta viittaavat siihen, että kenties juuri puheenjohtajavaltio Espanja yrittää selvittää alue- ja paikallisviranomaisten roolia koskevaa sanamuotoa. Tämä on erityisen tärkeää, sillä puheenjohtaja Zapatero on puhunut siitä, että hänen yhtenä tavoitteenaan on kehittää innovointia ja koulutusta. Tiedämme, että tämä tavoite saavutetaan pitkälti eurooppalaisin varoin alue- ja paikallistasolla.

Euroopan parlamentti odottaa suurella mielenkiinnolla tiettyjen asioiden tarkempaa käsittelyä, toimielinasioiden ratkaisua ja ehdotuksia koheesiopolitiikan tulevaisuudesta. Kuten tiedämme, näitä asioita käsitellään ensin Zaragozassa ja sen jälkeen Euroopan innovatiivisten alueiden viikolla. Odotamme päätöksiä ja tarkempia ehdotuksia suurella mielenkiinnolla.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri, Espanjan puheenjohtajakauden alku tässä vaikeassa tilanteessa merkitsee valtavaa haastetta ja valtavaa tilaisuutta meille, jotka katsomme, että EU on käsitellyt tähän asti kriisiä yksipuolisella tavalla ja ettei se ole tehnyt tarpeeksi rajoittaakseen reaalitytöitä ja työllisyyteen kohdistuvia vaikutuksia. Katsomme, että elvytysstrategian olisi pitänyt olla myös kehitysmallin muuttamiseen tähtäävä strategia, jolla olisi turvattu EU:n kansalaisten hyvinvointi niin taloudellisesta, sosiaalisesta kuin ekologisestakin näkökulmasta. Espanjan puheenjohtajakausi merkitsee valtavaa haastetta meille, jotka katsomme, että EU:hun tarvitaan talouden hallintoa ja että talouspolitiikan välineitä on demokratisoitava, sillä näin taataan varovaisuus varainhoidossa ja tarvittaessa vaadittava yhteisvastuu EU:n kansalaisten etujen suojelemiseksi.

Edite Estrela (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, olen iloinen voidessani todeta, että pääministeri Zapatero on onnistunut yllättämään eurooppalaiset naiset hyvin innovatiivisilla ja edistyksellisillä toimenpiteillä. Hän on tehnyt niin muodostaessaan aidosti tasa-arvoisen hallituksen ja ottaessaan sukupuolten tasa-arvoa ja vastavuoroista kunnioittamista koskevat asiat rohkeasti kansalliselle ja eurooppalaiselle asialistalle.

Arvoisa pääministeri, kiitan teitä lämpimästi kunnianhimoisesta toimintaohjelmastanne yhteiskunnan todellisen vitsauksen eli sukupuoliväkivallan torjumiseksi. Sukupuoliväkivallan eurooppalaisen seurantakeskuksen perustaminen on aivan uudenlainen ehdotus, jota eurooppalaiset naiset kannattavat ja ylistävät.

Arvoisa pääministeri, toivotan teille portugalilaisten sosialistien puolesta onnea ja menestystä. Voitte luottaa tukeemme. Naiset kannattavat Zapateroa!

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri, haluan todeta teille täysin vilpittömästi, että esittelitte Espanjan puheenjohtajakauden toimintaohjelman valtavan hienolla tavalla. Puheenne oli mielestäni poikkeuksellisen hyvä.

Arvoisa pääministeri, haluan esittää teille kysymyksen Latinalaisesta Amerikasta. Se on mielestäni hyvin tärkeä Euroopan unionille, ja tietenkin Euroopan unioni on hyvin tärkeä Latinalaiselle Amerikalle. Meillä on paljon inhimillisiä yhteyksiä Latinalaiseen Amerikkaan, yrityksillämme on siellä intressejä ja siellä on paljon kehittyviä maita, kuten Argentiina, Brasilia ja Meksiko, jotka ovat osa uutta maailmanhallintoa ja joiden on liitouduttava EU:n kanssa.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, haluan kysyä teiltä, millaisia suunnitelmia Euroopan unionilla ja puheenjohtajavaltio Espanjalla on Latinalaisen Amerikan suhteen ja mitä Latinalaisen Amerikan kanssa pidettävältä huippukokoukselta odotetaan?

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, koska minulla on puheenaikaa vain minuutti, keskityn kansalaisten oikeuksiin.

Puheenjohtajavaltio Espanjalla on tilaisuus saada taloomme järjestystä. Mainitsen esimerkkinä Kanarian saaret ja siellä asuvat ihmiset.

Kävin Kanarian saarilla viime vuonna espanjan kielen kurssilla. Yllätyksekseni huomasin, että kustannukset korvataan, jos osallistun mannermaalla tai Baleaarien saarilla sijaitsevan koulun järjestämälle espanjan kielen kurssille, mutta ei siinä tapauksessa, että koulu sijaitsee Kanarian saarilla, sillä ne eivät ole osa Eurooppaa. Kanarian saaret kuuluvat Euroopan unioniin mutta eivät Eurooppaan. Tästä seuraa, että vaikka näiden saarten kielikoulujen kurssit ovat erittäin laadukkaita, kouluilta evätään mahdollisuus...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, pääministeri puhui aloituspuheenvuorossaan siitä, että EU:n on luotava tehokkaampaa ulkopoliittikkaa erityisesti suhteissaan lähinaapureihinsa, joiden joukkoon meidän on luettava Israel.

Israel on maa, joka miehittää toisen kansan aluetta, rikkoo ihmisoikeuksia, saartaa Gazaa ja rankaisee kollektiivisesti 1,5:ttä miljoonaa ihmistä. Tästä huolimatta suhtaudumme siihen kuin normaaliin kauppakumppaniin. Periaatteemme ja politiikkamme ovat selvät: ulkoministerit vahvistivat ne uudelleen viime kuussa, mutta tekemme eivät näytä tukevan sanojamme.

Katson, että tämän puheenjohtajakauden todellinen koetinkivi on tulevina kuukausina se, alammeko toimia itsenäisesti suhteissamme Israeliin ja alammeko osoittaa, että periaatteemme merkitsevät jotakin ja pidämme niistä kiinni.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Arvoisa puhemies, minäkin haluan toivottaa puheenjohtajavaltio Espanjalle, joka on ensimmäinen Lissabonin sopimuksen mukainen puheenjohtajakolmikkoon kuuluva puheenjohtajavaltio, paljon onnea ja menestystä. Täällä on todettu toistuvasti, että vuoden 2020 strategia on keskeisessä osassa kriisin jälkeisen elpymisen kannalta. Tämän alan poliitikoista vastaavilla jäsenvaltioilla on kuitenkin suuri vastuu. Haluan kiinnittää huomionne siihen, että yhteisöllä on politiikkaa ja määrärahoja, joiden avulla voidaan lieventää kriisin vaikutuksia. Tästä näkökulmasta on äärimmäisen tärkeää, että neuvottelut uudesta budjettikaudesta aloitetaan vuoden 2011 alussa ja että komissio esittää budjettiehdotuksensa ajoissa, jotta me voimme käsitellä näitä politiikkoja tarkemmin. Pyydän komissiota tekemään tämän ajoissa.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri, toivon, että teillä on Espanjan hallituksen pääministerinä todella rohkeutta ja kykyä panna käytännössä täytäntöön hyvin kunnianhimoinen ohjelmanne, erityisesti naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskeva ohjelma.

Minulla on kaksi kysymystä. Ensimmäinen niistä koskee ulkopoliittikkaa. Olette sanonut, että EU:n on panostettava paitsi ulkopoliittikkaan myös EU:n etujen puolustamiseen. Haluan kysyä teiltä, mitä tarkoitatte EU:n eduilla. Ovatko ne sellaisten ylikansallisten suuryhtiöiden etuja, jotka haluavat tehdä voittoa sosiaali- tai ympäristöalan sopimuksista piittaamatta? Vai tarkoitatteko niillä EU:n arvoissa, EU:n perusoikeuskirjassa

vahvistettuja etuja, kuten ihmisoikeuksia, demokratisointia, kansalaisyhteiskunnan vahvistamista ja vähemmistöjen oikeuksia? Mihin etuihin viittaatte?

Esitän toisen kysymyksen. Ette ole sanonut sanaakaan maahanmuutosta, joka on EU:ssa tärkeä aihe. Tarvitsemme ohjelman...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

John Bufton (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri, käynnistitte puheenjohtajakautenne tänään hyvin Eurooppa-myönteisellä ohjelmalla. Haluan kertoa teille, ettei tämä ohjelma toimi. Euro on tällä hetkellä todellisessa ahdingossa tietyissä maissa. Kreikka on kumossa, ja myös kotimaanne Espanja on todellisessa ahdingossa. Maassanne 18–24-vuotiaiden työttömyysaste on omasta syystä tällä hetkellä 40 prosenttia.

Espanjalaiset osaavat puhua omasta puolestaan. Hoitaessanne tehtävienne seuraavien kuuden kuukauden aikana puhutte myös minun kotimaani kansalaisten puolesta. Mainitsitte alussa yhdentymiskehityksen edistämisen. Ennen kuin ryhdytte edistämään yhdentymistä, pyydän, että käännytte kotimaani Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisten puoleen ja annatte heille mahdollisuuden esittää kantansa kansanäänestyksessä.

Puhetta johti puhemies Jerzy BUZEK

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Arvoisa puhemies, puhuitte muutoksen merkityksestä ja käytitte perusteluna maailmanlaajuisia talouskriisiä, joka on ollut pahin 80 vuoteen ja johtanut kahdeksan miljoonan työpaikan katoamiseen. Luettelemanne välineet ovat tukemisen arvoisia, mutta ne eivät itsessään merkitse vielä todellista muutosta parempaan. Otettuamme opiksemme kriisistä tarvitsemme todellisen talouden vallankumouksen. Oletteko samaa mieltä siitä, etteivät vapaat markkinat kykene sääntelemään itseään? Oletteko samaa mieltä siitä, että liberaaleja oppeja pitäisi tarkistaa? Oletteko samaa mieltä siitä, että yhteisön sääntelytehtäviä on vahvistettava ja että hallituksen väliintulotoimet ovat välttämättömiä markkinataloudessa? Toivon todella teiltä vastausta.

José Luis Rodríguez Zapatero, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, panen tyytyväisenä merkille, että Euroopan parlamentti on vahvempi ja elinvoimaisempi kuin koskaan ennen. Täällä on pidetty paljon puheenvuoroja ja esitetty paljon täsmällisiä kysymyksiä, joihin minun olisi mahdollonta vastata tyhjentävästi pitkittävästi tätä istuntoa kohtuuttoman paljon.

Teen kompromissin ja toimin niin, että vastaan tiettyihin kysymyksiin, jotka ovat mielestäni tärkeimpiä ja vaativat selvennystä. Kompromissini on siinä, että vastaan kaikkiin jäsenten esittämiin tarkkoihin kysymyksiin päätösistunnossa, johon osallistun kuuden kuukauden kuluttua ja jossa arvioidaan ja arvostellaan Espanjan puheenjohtajakautta. Toivon siksi, että vastaukseni tietyistä merkille panemistani asioista tyydyttävät kaikkia jäseniä.

Haluan vastata muutamalla sanalla maanmiesteni, Euroopan parlamentin espanjalaisjäsenten puheenvuoroihin. Kiitän Espanjan kansanpuoluetta tuesta, jota se on osoittanut tässä istunnossa, jonka se vahvisti kansallisessa poliittisessä keskustelussa ja joka hyväksyttiin ehdotuksen muodossa. Se on ehdottomasti äärimmäisen myönteinen tekijä, joka vaikuttaa tehtäväämme ja korostaa yhteistä eurooppalaista tahtoaamme, yhteisiä pyrkimyksiämme ja työtä, jota olemme valmiita tekemään näinä hyvin vaikeina aikoina keskellä talouskriisiä.

Haluan puhua maahanmuutosta. Eräs parlamentin jäsenistä kysyi, millaista maahanmuuttopolitiikkamme on, ja totesi myös, etten ole puhunut asiasta. On totta, etten maininnut sitä puheessani, mutta minun oli asetettava asiat tärkeysjärjestykseen. Minun on sanottu kannattavan joukkomaahanmuuttoa, mikä ei ehdottomasti pidä paikkaansa. Kannatan sen sijaan kaikkien – jokaisen ihmisen – ihmisoikeuksien kunnioittamista riippumatta siitä, mistä he ovat kotoisin.

(Suosionosoituksia)

EU:lla on maahanmuuttosopimus, josta neuvoteltiin ja joka hyväksyttiin Ranskan puheenjohtajakaudella. Meidän on noudatettava sopimusta, ja sopimuksessa tietenkin määrätään rajavalvonnasta sekä maahanmuuttajien lähtömaiden kanssa tehtävästä yhteistyöstä ja niiden kanssa käytävästä poliittisesta vuoropuhelusta. Nämä ovat parhaat tavat välttää joukkomaahanmuuttoa. Minun on kuitenkin lisättävä, että yhdentymisen maahanmuuttajien ihmisoikeuksien kunnioittamisen alalla on osa EU:n

maahanmuuttosopimusta. Edustan maata, johon on saapunut muutaman viime vuoden aikana valtava määrä maahanmuuttajia, mutta ei turhaan, sillä vuodesta 2000 lähtien Espanjan väestö on kasvanut kuudella miljoonalla. Espanjalla on myös kokemusta maastamuutosta, sillä diktatuurin aikaan Espanjasta lähti taloudellisista syistä paljon siirtolaisia moniin Euroopan maihin.

Tiedämme hyvin omasta kokemuksestamme, millaista on joutua lähtemään kotimaastaan etsimään tulevaisuutta tai taloudellisen itsekunnioituksen rippeitä. Tiedämme, että sitä on vaikeaa niellä ja että maita ja kansoja ei arvioida pelkästään niiden poliittisen, sotilaallisen ja taloudellisen vallan perusteella. Kansakuntia – myös Euroopan unionia – arvioidaan myös siltä kannalta, miten ne suhtautuvat ihmisoikeuksiin ja ihmisiin, jotka tulevat niihin etsimään tulevaisuutta, jota he eivät voi saada omassa kotimaassaan.

(Suosionosoituksia)

Lisäksi Euroopan unionin on otettava huomioon – niin kuin se tekeekin – että vuoteen 2025 mennessä 65 vuotta täyttäneiden osuus sen väestöstä on 30 prosenttia. Samaa ei tapahdu millään muulla alueella maailmassa. Meistä tulee se alue, se maanosa, jolla 65 vuotta täyttäneitä on eniten. Tämä heikentää tuotantokapasiteettiamme, pienentää työssäkäyvän väestön osuutta, heikentää työvoiman kapasiteettia ja kasvattaa sosiaaliturvajärjestelmiimme kohdistuvia paineita. EU tarvitsee työntekijöitä keskipitkällä aikavälillä, kriisin jälkeen. Sen on saatava naiset työmarkkinoille ja kasvatettava työssäkäyvän väestön osuutta sosiaaliturvan ylläpitämiseksi. Tämä on perustavanlaatuisen tärkeä johtopäätös.

Toiseksi puhun toissijaisuusperiaatteesta ja kielistä. Noudatamme tietenkin Lissabonin sopimusta uskollisesti, ja haluan huomauttaa, että juuri minun hallitukseni edisti Espanjan muiden virallisten kielten käyttöä EU:n toimielimissä. Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanossa korostuu kuitenkin nyt selvästi toimielinten välinen tasapaino. Asiasta on esitetty erinäisiä huomautuksia, jotka ovat mielestäni kohtuuttomia, vaikka minun onkin myönnettävä niiden jääneen yksittäisiksi. Neuvoston vaihtuvana puheenjohtajana olen tuonut esiin kannattavani neuvoston pysyvän puheenjohtajan eli korkean edustajan institutionaalista tehtävää ja komission täysipainoista yhteistyötä ja teen niin jatkossakin.

Puheenjohtajavaltio Espanja panee täytäntöön Euroopan parlamentin uudet valtuudet täydessä yhteistyössä komission puheenjohtajan kanssa, joka on aina osoittanut tekevänsä jatkuvaa yhteistyötä parlamentin kanssa. Viittaan komission puheenjohtajan José Manuel Durão Barroson tekemään työhön. Minua on arvosteltu hänen tukemisestaan. Olen tukenut häntä ja tuen häntä edelleen, sillä olen nähnyt hänen työskentelevän vahvan ja yhtenäisen EU:n puolesta. Tämä on hyvin tärkeää ja menee ideologisten kantojen edelle.

Kolmanneksi puhun rahoitusjärjestelmästä, veroparatiiseista sekä uudesta sääntelystä ja valvonnasta. En puhunut tästä aikaisemmin, sillä en halunnut käsitellä aivan kaikkia aiheita, mutta olen täysin samaa mieltä rahoitusalan uutta sääntelyä ja valvontaa koskevien sääntöjen soveltamisesta. Vaatimukseen veroparatiisien lopettamisesta vastaan, että puheenjohtajavaltio Espanja toimii asiassa tiukasti ja päättäväisesti.

(Suosionosoituksia)

Puheenjohtajavaltio Espanja toki kannustaa, rohkaisee ja vaatii kaikkia maita viemään eteenpäin tarvittavia sopimuksia verojärjestelmän avoimuudesta ja tietojen antamisesta kansainvälisessä yhteisössä.

Ilmastonmuutoksesta totean, että neuvosto tarkastelee 11. helmikuuta Kööpenhaminan huippukokousta komission avustuksella. Euroopan unionin pitäisi tietenkin toteuttaa jatkossakin toimia kohti strategiaa, joka veisi meidät vähitellen kohti sopimusta ilmastonmuutoksen torjumisesta. Mielestäni olisi hyvä, että Euroopan unioni osaisi sovittaa älykkäästi yhteen omat kunnianhimoiset tavoitteensa vuodelle 2020 tai kaudelle 2020–2030 sekä muiden toimijoiden vaatimukset, jotka liittyvät niiden päästöjen vähentämiseen. Meidän on edistettävä EU:n yhtenäisyyttä ja tuettava yhteistä strategiaa antamalla tämä Euroopan komission tehtäväksi. Olen täysin samaa mieltä siitä, että Yhdysvallat ja Kiina ovat kaksi toimijaa, jotka voivat toimia tulevaisuudessa paljon aktiivisemmassa osassa.

Olen tietysti täysin vakuuttunut siitä, että kalatalouden pitäisi sisältyä yhteiseen maatalouspolitiikkaan ja että sosiaalista sopimusta, johon jotkut jäsenet viittasivat, on tarkistettava. Sopimusta on muutettava niin, että siinä otetaan huomioon EU:n työläisten edustajien merkittävän osan intressit, legitiimi edustus ja rakentava kanta. He edustavat työläisiä, ammattiliittoja, jotka ovat Euroopan sosiaalisen sopimuksen ilmentymä. Tämä sopimus on tehnyt meistä viimeisten vuosikymmenten aikana, toisen maailmansodan jälkeen, merkittävän hyvinvoinnin ja vaurauden alueen.

(Suosionosoituksia)

Euroopan unionin tulevaisuudesta ja eurooppalaisesta vauraudesta ei voida puhua mainitsematta työläisiä, sosiaalisia oikeuksia ja hyvinvointia edistävää sosiaalipolitiikkaa, ja siksi ne on otettava aktiivisesti esiin.

Täällä esitettiin kysymyksiä, jotka liittyivät ulkopolitiikkaan – erityisesti Lähi-itään ja Latinalaiseen Amerikkaan – ja viitattiin Israeliin. Toivomme saavamme aikaan seuraavan puolen vuoden aikana sopimuksen Lähi-idästä. Tiedämme, että Lähi-idän rauha on välttämätön perusedellytys rauhan saavuttamiseksi muilla alueilla, joille pelko ja selkkaukset ovat levinneet radikalismiin sekä ideologisen ja uskonnollisen fanatismiin seurauksena. Euroopan unioni hoitaa tehtävänsä ja pyrkii edistämään rauhanprosessia sitoutumalla käynnistämään keskustelut uudelleen. Tunnemme tavoitteet ja edellytykset. Tiedämme, että vuoropuhelussa on asetettava Palestiinan valtion tunnustaminen yhdeksi perusehdoksi.

(Suosionosoituksia)

Israelin kanssa työskentely on työskentelyä rauhan puolesta. Ellemme tee Israelin kanssa yhteistyötä – huolimatta kritiikistä, jota se ansaitsee monien toimiansa suhteen – näköpiirissä ei ole myöskään rauhaa. Palestiinalaisten kanssa työskentely on puolestaan työskentelyä sen puolesta, että palestiinalaisilla on oikeus valtioon, omaan alueeseen sekä mahdollisuuteen vaurastua ja ratkaista kaikki jäljellä olevat kysymykset. Teemme tätä työtä määrätietoisesti ja tietenkin yhteistyössä muiden suurten kansainvälisten toimijoiden kanssa.

Seuraavaksi puhun Latinalaisesta Amerikasta. Latinalainen Amerikka on nuori, äärimmäisen elinvoimainen maanosa, jolla on edessään hieno tulevaisuus. Sen väestömäärä on 500 miljoonaa, ja sillä on hieno eurooppalainen leima: paitsi hieno espanjalainen leima, myös hieno eurooppalainen leima, koska nyt – pitkän ajan jälkeen ja Latinalaisen Amerikan koettua vaikeuksia saavuttaa vakaus ja vakiinnuttaa asemansa kansakuntien ryhmänä – siellä vallitsevat nyt demokraattiset ja edistysmieliset arvot. Latinalaisen Amerikan kanssa pidettävässä huippukokouksessa haluamme saada aikaan tai viedä eteenpäin kauppasopimuksia Mercosurin, Keski-Amerikan ja Andien yhteisön kanssa. Tällä kaikella pyritään kehitykseen ja edistykseen Latinalaisessa Amerikassa sekä EU:n taloudellisten etujen ajamiseen, sillä mielestäni myös jälkimmäisiä on puolustettava.

Seuraavaksi puhun EU:n eduista. Viittaus naisten ja miesten tasa-arvoa koskevaan EU:n politiikkaan sekä tapa, jolla muut yhtyivät asiaa koskeviin näkemyksiin, oli mielestäni erittäin hyvä esimerkki kansalaisten etuja edistävästä politiikasta. Juuri näitä ovat EU:n edut. Ulkopoliittisessa toiminnassa puolustamiini EU:n etuja ovat edut, jotka liittyvät EU:n edustamiin arvoihin. Niiden juuret ovat valitusajassa sekä kaikessa kulttuurisessa ja uskonnollisessa perinnössä ja kansalaisten perinteissä, jotka ovat kukoistaneet ja kehittyneet Euroopassa. Normalisointi merkitsee suvaitsemista, normalisointi merkitsee eurooppalaisen perinnön ja sen parhaiden piirteiden kunnioittamista, mikä tarkoittaa, että tämä maa on uskonnollisen, ideologisen, poliittisen ja kulttuurisen vapauden maa. Tämä vapaus edellyttää suvaitsevaisuutta kaikkia uskontoja ja vakaumuksia kohtaan sekä niiden tasa-arvoista kohtelua, jotta demokratia voi olla täydellistä demokratiaa.

(Suosionosoituksia)

Arvoisa puhemies, haluan vastata yleisesti muutamiin yksittäisiin puheenvuoroihin, jotka koskivat maatani Espanjaa ja joita muiden maiden edustajat ja erityisesti jäsen Langen esittivät. Jäsen Langen viittasi erityisesti Espanjaan, maamme talouden erityispiirteisiin, ja katson, että minun on pakko vastata hänelle. Minun on todettava, että kun aloitin puheeni tänä aamuna, puhuin eurooppalaisen maan, Eurooppa-myönteisen maan edustajana kiitollisena siitä, että kuulumme Euroopan unioniin, kiitollisena niille maille, jotka kannattivat liittymistämme EU:hun, sekä henkilönä, joka on nähnyt viimeisten 25 vuoden aikana suuria muutoksia ja suurta edistystä. Liittyttyämme Euroopan unioniin olemme jopa pienentäneet henkeä kohden lasketussa bruttokansantuotteessa ilmenevää eroa 15 prosenttia, mikä ylittää EU:n nykyisen keskiarvon. Tämä on tapahtunut monien espanjalaisten, maan työntekijöiden ja yritysten tekemän työn ansiosta.

Nyt, suuren edistyksen jälkeen, olemme kuitenkin talouskriisissä, joka vaikuttaa työllisyyteen. On totta, että työttömyysasteemme on korkea. Samoin kävi myös 1970- ja 1990-luvun kriisien aikaan. Tämä on ollut maallemme ominaista – samoin kuin se, että kasvukausina onnistumme luomaan enemmän työpaikkoja kuin muut maat. Voin kuitenkin vakuuttaa jäsen Langenille, että jos hänen maansa työttömyysaste nousisi huomenna, riippumatta siitä, kuka maata johtaisi, reagoisin asiaan poliittisena johtajana, pääministerinä ja Eurooppa-myönteisenä henkilönä osoittamalla tukeani ja yhteisvastuuta enkä pyrkisi esittämään syytöksiä, niin kuin te päätitte tehdä täällä tänä aamuna.

(Suosionosoituksia)

Pyrkisin osoittamaan tukea ja yhteisvastuuta. Tämä on minun tapani tuntea itseni eurooppalaiseksi ja olla eurooppalainen. Ihailen maatanne ja toivon, ettei näin käy.

Arvoisa puhemies, lyhyesti sanottuna pyrimme edistämään tämän puheenjohtajakauden aikana eurooppalaista hanketta, jossa on kyse yhteisvastuusta ja yhteistyöstä, talousliiton syventämisestä, uudistuksista ja vakaumuksista. Kiitän teitä viittauksistanne komission jäsen Almuniaan muun muassa siksi, että minä esitin häntä niihin tehtäviin, jotka hän ottaa vastaan. Tiedämme myös, että tulevan puolen vuoden aikana parlamentti voi luottaa siihen, että maani ja hallitukseni tekevät sen kanssa yhteistyötä ja kunnioittavat ja arvostavat sitä ja että tämän puheenjohtajakauden päättyessä olen täällä antamassa kattavia selvityksiä ja vastaamassa kaikkiin kysymyksiin, joita haluatte esittää, osoittaen kunnioitusta ja yhteisvastuuta.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (PL) Arvoisa puheenjohtaja Zapatero, kiitos puheestanne. Yhteistyömme – Euroopan parlamentin ja puheenjohtajavaltio Espanjan välinen yhteistyö – on hyvin tärkeää. Työskentelemme lain säätämisen alalla, ja siksi peräkkäisten puheenjohtajavaltioiden hallitukset vaikuttavat keskeisesti meidän edellytyksiimme toteuttaa lainsäädäntöprosessia.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Espanjan kuningaskunnan pääministerin puhetta oli ilo kuunnella, varsinkin hänen puhuessaan talouden, sosiaaliasioiden ja ympäristön välisestä tasapainosta. Kannatan ajatusta työmarkkinaosapuoliin perustuvasta sosiaalisesta sopimuksesta, sillä sen lisäksi, että se on edellytys kunnianhimoisempien sosiaalisten tavoitteiden saavuttamiselle, olen vakuuttunut siitä, että se vaikuttaa EU:n talouteen. Kahden tärkeän puheenjohtajuuden keskittyessä Iberian niemimaalle (EU:n neuvoston puheenjohtajuus on Espanjan pääministerin José Luis Rodríguez Zapateron käsissä, ja Euroopan komission puheenjohtajana toimii portugalilainen José Manuel Barroso), mielestäni on valitettavaa, ettei puheenjohtajavaltio Espanja ole osoittanut kykenevänsä tuomaan poliittista lisäarvoa suhteisiin Latinalaisen Amerikan kanssa. Tämä on valitettavaa siksi, että vuoden 2010 ensimmäisellä puoliskolla on määrä järjestää kuudes Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan ja Karibian (EU-LAC) välinen huippukokous, kun taas EU:n ja Meksikon sekä EU:n ja Brasilian väliset huippukokoukset on määrä järjestää vuoden 2010 ensimmäisellä ja toisella puoliskolla. Haluan käyttää tämän tilaisuuden vielä ilmaistakseni jälleen kerran, että mielestäni on ikävää, ettei Eurooppa-neuvoston uusi puheenjohtaja, joka valittiin marraskuun puolivälissä ja joka ryhtyi hoitamaan tehtäviään 1. joulukuuta 2009, ole vielä käynyt tervehtimässä Euroopan parlamentin jäseniä eikä edes lähettänyt meille viestiä.

Elena Băsescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Haluan huomauttaa toimineeni ulkoasianvaliokunnan valtuuskunnassa, joka valmisteli Espanjan puheenjohtajakauden painopisteet Madridissa lokakuussa 2009. Sen perusteella, mitä tiedän näistä tavoitteista, olen havainnut yhtäläisyyksiä Romanian kanssa.

Puheenjohtajavaltio Espanjan suurimpana mielenkiinnon kohteena on Välimeren alue, mikä voi hyödyttää suuresti myös Romaniaa. Romanianlaiset yritykset saavat tilaisuuden palata Välimeren alueen markkinoille (Algerian, Turkin, Syyrian ja Egyptin kaltaisiin maihin). Suurena yhteisenä tavoitteena on turvata Euroopan unionin energian saantivarmuus, ja Romania tulee mukaan kuvaan asioissa, jotka koskevat Nabucco-kaasuputkea, Constanțasta Triesteen kulkevaa yleiseurooppalaista öljyputkea sekä kaasuverkkojen yhdistämistä naapurimaissa (Romania–Unkari: Arad–Szeged; Romania–Bulgaria: Giurgiu–Ruse; Isaccea ja Negru Vodă).

Samalla puheenjohtajavaltio Espanjan on mielestäni kiinnitettävä erityistä huomiota itäisen kumppanuuden maihin. Romanian suurena poliittisena tavoitteena on se, että Moldovan tasavalta otettaisiin mukaan Länsi-Balkanin maiden ryhmään maan mahdollisen EU-jäsenyyden näkökulmasta. Neuvottelut EU:n ja Moldovan tasavallan välisestä assosiaatiosopimuksesta käynnistettiin Chișinăussa 12. tammikuuta 2008. Moldova tarvitsee tällä hetkellä taloudellista ja poliittista tukea. Tämän pitäisi olla sekä nykyisen puheenjohtajavaltion että tulevien puheenjohtajavaltioiden painopiste.

Dominique Baudis (PPE), kirjallinen. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri, te toimitte seuraavien kuuden kuukauden ajan Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajana. Teillä on edessänne monia ulkopoliittisia haasteita, erityisesti Välimeren etelärannan suhteen. Mitä aiotte tehdä käynnistääksenne uudelleen Välimeren unionin, jonka pääkonttori sijaitsee Barcelonassa? Välimeren unionille nimitettiin hiljattain pääsihteeri. Millaiseksi visioitte yhteistyönne Välimeren unionin kaikkien aikojen ensimmäisen pääsihteerin kanssa? Tarvitsemme kunnianhimoista Välimeren-politiikkaa, jossa mennään talouskumppanuuksia pidemmälle ja raivataan tietä todellisille poliittisille kumppanuuksille.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Espanjasta on tullut EU:n puheenjohtajavaltio, ja Lissabonin sopimus on tullut voimaan. Tämä tarkoittaa sitä, että puheenjohtajavaltio kykenee tekemään Euroopan parlamentin kanssa tiiviimpää yhteistyötä toteuttaessaan kunnianhimoista ohjelmaansa. Kannatan tärkeimpiä Espanjan toimintaohjelmassa esitettyjä painopisteitä, jotka koskevat EU 2020 -strategiaa työllisyyden ja sosiaalisen edistyksen turvaamisesta, koulutuksen ja innovoinnin alan aloitteita sekä energian saantivarmuutta. Euroopan parlamentin liettualaisjäsenenä minulle on hyvin tärkeää, että puheenjohtajavaltio jatkaa myös Ruotsin puheenjohtajakaudella hyväksytyn EU:n Itämeren alueen strategian täytäntöönpanoa. Näinä vuosina EU painii köyhyyden ja sosiaalisen eristäytyneisyyden kanssa. Kehotan Espanjaa toteuttamaan puheenjohtajakaudellaan tarvittavat toimenpiteet köyhyyden torjumiseksi ja sosiaalisten vähimmäistakeiden turvaamiseksi. Ruotsin – Euroopan unioniin kuuluvan pohjoismaan – puheenjohtajakausi oli onnistunut, ja toivon myös eteläisen Espanjan tekevän hyödyllistä työtä EU:n kansalaisten hyväksi.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), kirjallinen. – (RO) Haluan kiinnittää puheenjohtajavaltio Espanjan huomion moniin asioihin, jotka ovat mielestäni ensisijaisen tärkeitä ja joihin meidän pitäisi mielestäni löytää ratkaisut tulevana kuukausina. Potilaiden oikeuksia rajat ylittävässä terveydenhuollossa on pidettävä painopisteenä, sillä EU:ssa kaikilla potilailla on oltava yhtäläiset oikeudet. Pyydän, että puheenjohtajavaltio pyrkisi ratkaisemaan pattitilanteen, joka asiasta on syntynyt neuvostossa. Pyydän myös puheenjohtajavaltiota tukemaan neuvoston vastustamaa direktiiviä, joka koskee tiedottamista yleisölle reseptilääkkeistä. Tilanteen pitäminen ennallaan tällä alalla ei ole sen enempää potilaiden kuin lääketeollisuudenkaan etu. Meidän on tuettava liike-elämää päästäksemme pois talouskriisistä, varsinkin uusissa jäsenvaltioissa, joilla on vakavia ongelmia tällä alalla. Katson tältä osin, että pk-yritysten tukeminen on ehdottoman tärkeää. Puheenjohtajavaltio Espanjan on tuettava voimakkaasti direktiiviä kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta, sillä se on pk-yrityksille erittäin tärkeä. Toivotan puheenjohtajavaltio Espanjalle onnea ja menestystä sen pyrkiessä saavuttamaan tavoitteensa ja löytämään ratkaisuja Euroopan unionin nykyisiin haasteisiin.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – (EN) Euroopan unionin tavoitteena on saada Lähi-idässä aikaan kattava rauhansopimus, joka perustuu kahden valtion ratkaisuun. Haluamme israelilaisille turvallisen valtion ja palestiinalaisille toimintakykyisen, demokraattisen valtion, joka perustuu vuotta 1967 edeltäviin rajoihin. Meillä on kuitenkin kiire saada tällainen ratkaisu aikaan. Teidän on vietävä neuvoston 8. joulukuuta antamaa selvää julkilausumaa eteenpäin voimakkaasti ja määrätietoisesti. Edistyksen kannalta on tärkeää luoda edellytykset palestiinalaisten aikaistetuille vaaleille. EU:n pitäisi tehdä selväksi, että se neuvottelee uusissa vaaleissa valittujen kanssa riippumatta heidän poliittisista kytköksistään palestiinalaisten hyväksymien sopimusten täytäntöönpanoa koskevan lupauksen pohjalta. Vastedes Israelia, palestiinalaishallintoa ja Hamasta koskevan EU:n politiikan täytyy riippua siitä, ryhtyvätkö ne viipymättä neuvottelemaan vakavasti lopullisesta asemasta kvartetitryhmän tiekartan ja arabien rauhanaloitteen pohjalta. Meidän on vaadittava Israelia lopettamaan välittömästi ja ehdoitta Gazan saarto ja hirvittävä inhimillinen kärsimys, jota se aiheuttaa 1,5 miljoonalle asukkaalle. Ellei EU ryhdy rohkeisiin toimiin nyt ja kannusta Yhdysvaltoja tekemään samoin, tilanne voi hyvin nopeasti kärjistyä peruuttamattomasti.

Ioan Enciu (S&D), kirjallinen. – (RO) Nykyinen puheenjohtajavaltio Espanja on saanut tärkeäksi tehtäväkseen laatia toimintasuunnitelman Tukholman ohjelman täytäntöön panemiseksi. Suunnitelman tärkeimpiin tavoitteisiin täytyy kuulua monenlaisia tavoitteita, jotka koskevat muun muassa maahanmuutto- ja turvapaikka-asioita, rajavalvontaa ja turvallisuutta sekä järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin torjuntaa – lyhyesti sanottuna siis EU:n kansalaisten turvallisuuden takaamista.

Näiden tavoitteiden saavuttaminen edellyttää tulevaisuudessa yhä laajempaa toimielinten ja erityisvirastojen välistä tiedonvaihtoa sekä EU:n tietokannan vahvistamista ja siten kansalaisten henkilötietojen jatkuvaa keräämistä. Turvallisuuden varmistamisen ja kansalaisten yksityisyyttä koskevan oikeuden suojelun välillä on kuitenkin säilytettävä tasapaino. Jäsenvaltioiden on pyrittävä löytämään yhteisymmärryksessä järkevä tasapaino näiden kahden tavoitteen välille.

EU:n kaikkien politiikanalojen keskeisenä tavoitteena täytyy olla perustavanlaatuisten ihmisoikeuksien kunnioittaminen, ja niiden kolmen maan, jotka toimivat EU:n puheenjohtajajavaltioina seuraavien 18 kuukauden aikana, on kiinnitettävä siihen erityistä huomiota.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Toivotan puheenjohtajavaltio Espanjalle onnea ja menestystä. Espanja on ensimmäinen jäsenvaltio, joka tosiasiaa noudattaa Lissabonin sopimuksen myötä voimaan tullutta uutta toimielinmallia.

Toivomme, että pääministeri Zapateron jo toteama tavoite – eli EU:n auttaminen ulos kriisistä ja uuden talouskasvun vahvistaminen – toteutuu ja että voimme jatkaa ilmastonmuutoksen torjumista ja energian saantivarmuuden puolustamista. Meidän on myös tärkeää hyväksyä kokonaisvaltaista metsäpolitiikkaa ja pyrkiä tehostamaan vesivarojen hallintaa.

Näin Euroopan teemavuotena köyhyyden torjumiseksi ja talouskriisin aikaan toivomme vakaata politiikkaa yhteiskunnan heikoimpien jäsenten hyväksi. Toivon jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten tekevän yhteistyötä sen eteen, että EU:sta tulisi vauraampi ja yhtenäisempi ja että se osallistuisi näkyvämmiin kansainväliseen toimintaan.

Toivon myös tämän puheenjohtajakauden vahvistavan Portugalin ja Espanjan välisiä suhteita. Kaikki ovat tietoisia talouksiemme keskinäisestä riippuvuudesta ja keskinäisistä yhteyksistä. Hyvänä esimerkkinä yhteisistä toimista voidaan mainita Bragassa toimiva nanoteknologian tutkimuslaitos *International Iberian Nanotechnology Laboratory*, joka mahdollistaa tieteellisen tutkimuksen, innovoinnin ja osaamisen kehittämisen ja parantaa yritystemme kilpailukykyä.

Carlo Fidanza (PPE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, neuvoston puheenjohtaja on esitellyt painopisteensä. Ne ovat kaikki tärkeitä, mutten voinut olla kiinnittämättä huomiota siihen, ettei hän sanonut mitään laittoman maahanmuuton torjumisesta, jota ei ole määritelty painopisteesiksi.

Hän ei viitannut sanallakaan Frontex-ohjelman vahvistamiseen eikä tarpeeseen lisätä pakolaiskiintiösopimusten sitovuutta. Hän ei myöskään luvannut tehostaa yhteistyötämme laittomien maahanmuuttajien lähtömaiden kanssa eikä tukea YK:ssa tarvetta perustaa paikan päälle turvapaikanhakijoiden tunnistuskeskuksia, joissa varmistettaisiin, kenelle voidaan todella myöntää turvapaikka.

Tämä puute on vakava osoitus siitä, että poikkeamme Eurooppa-neuvoston hiljattain vahvistamista kannoista sekä Italian hallituksen kannasta. Italian hallitus on aina pyrkinyt nostamaan maahanmuuton valvontaa koskevat asiat EU:n asialistan kärkeen.

Toivon, ettei puheenjohtajavaltio Espanja tyytyisi vain esittämään yleisiä vetoamuksia ihmisoikeuksista, vaan että se tarkistaisi myös painopisteitään ja ryhtyisi toimiin aiempien puheenjohtajavaltioiden antamien maahanmuuttoa koskevien lupauksen pohjalta. Jatkamme pääministeri Zapateron ja hänen hallituksensa painostamista, kunnes näin tapahtuu.

Livia Járóka (PPE), kirjallinen. – (HU) Mielestäni on hyvä, että Espanjan puheenjohtajakauden toimintaohjelmassa otetaan painopisteiksi naisten ja miesten yhtäläisten mahdollisuuksien turvaaminen EU:n työmarkkinoilla, maatalouden kehittäminen ja suhteet kolmansiin maihin. On myös hyvä, että ohjelmassa painotetaan sukupuoliväkivallan torjuntaa ja sen uhrien suojelua ja että sen yleisissä tavoitteissa korostetaan sitä, miten tärkeää sukupuolten tasa-arvo on Euroopan unionin kasvun kannalta. On äärimmäisen tärkeää, että puheenjohtajavaltio sitoutuu syrjinnän torjuntaa koskevassa luvussa kaventamaan naisten ja miesten palkkaeroa, viemään eteenpäin sukupuolten tasa-arvoa koskevaa etenemissuunnitelmaa vuosiksi 2011–2015, perustamaan eurooppalaisen sukupuoliväkivallan seurantakeskuksen ja järjestämään foorumin, jossa arvioidaan YK:n Pekingin toimintaohjelman tähänastisia tuloksia ja tulevia haasteita. Vaikka ohjelmassa ei puhutakaan romanien sosiaalista integraatiota koskevasta suunnitelmasta, toivon todella, että puheenjohtajavaltio jatkaa edeltäjiensä aloittamaa työtä ja että näin Euroopan teemavuonna köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi se edistäisi kaikin keinoin romanien sosiaalista ja taloudellista integraatiota, sillä romanit ovat Euroopan suurin ja heikoimmassa asemassa oleva vähemmistö. Toivon myös, että kansainvälisenä romanipäivänä Córdobassa järjestettävässä huippukokouksessa puheenjohtajavaltio Espanja pyrkii edistämään voimakkaasti sitä, että parhaillaan laadittava EU:n romanistrategia valmistuisi nopeasti.

Ádám Kósa (PPE), kirjallinen. – (HU) Ilahtuin kuullessani puheenjohtajavaltio Espanjan esittelevän ”Innovoiva Eurooppa”-ohjelman, koska siinä asetetaan matkailupolitiikan kehittämisen nopeuttaminen painopisteesiksi. Myös matkailijoiden näkemykset matkailualaan liittyvästä EU:n politiikasta otetaan huomioon. Siksi puheenjohtajavaltio keskittyy eurooppalaisen matkailumallin luomiseen, ottaen huomioon myös joukkomatkaillen. Pyydän teitä kiinnittämään huomiota siihen, että myös vammaisten henkilöiden edut pitäisi ottaa mahdollisimman hyvin huomioon. Lisäksi liikenteen alalla puheenjohtajavaltio ehdottaa älykkäiden liikennejärjestelmien tukemista. Kannatan tätä täysin ja käytän nyt tilaisuuden toistaakseni, että Euroopan unionin pitäisi luopua siitä käytännöstään, että se hyväksyy ja pitää voimassa liikennevälineiden määrää vastaavan määrän säädöksiä. Ihmisille, joilla on erilaisia kuljetustarpeita, ei tarjota tällä hetkellä samantasoisia liikennepalveluja, vaikka heillä kaikilla on matkustajina samat oikeudet. Kehotan puheenjohtajavaltiota ottamaan huomioon komission jäsen ehdokkaan Siim Kallasin lausunnon, jossa hän

totesi liikkumisvapauden olevan yksi EU:n kansalaisten tärkeimmistä perusvapauksista nykyaikaisessa liikenteessä. Komission jäsen ehdokas kannatti aloitetta ja lupasi luoda kaikkia liikennealoja koskevat yhtenäiset käytännösäännöt. Näin hän voi varmistaa toimikaudellaan, että EU:n kaikilla kansalaisilla on selvät oikeudet, ja puheenjohtajavaltio Espanja voisi ja sen pitäisi toimia tässä asiassa merkittävässä osassa.

Krzysztof Lisek (PPE), kirjallinen. – (PL) Olen hyvin iloinen siitä, että naapuruuspolitiikka kuuluu puheenjohtajavaltio Espanjan painopisteisiin. Tiedän, miten tärkeää Espanjalle on kehittää yhteistyötä Välimeren maiden kanssa ja miten tärkeänä Espanja pitää Välimeren unionin käsitettä. Ymmärrän tietenkin tämän koskevan monia maita, jotka ovat EU:n naapureita ja sen tärkeitä talouskumppaneita. Vieläkin enemmän minua ilahdutti kuulla pääministeri Zapateron ja puheenjohtajavaltio Espanjan muiden edustajien lausunnot siitä, että he haluavat jatkaa edeltäjiensä, erityisesti Puolan ja Ruotsin ehdottamaan itäisen kumppanuuden ohjelmaan kuuluvien maiden kanssa. Tässä yhteydessä haluan pyytää puheenjohtajavaltiota ja pääministeri Zapateroa henkilökohtaisesti kiinnittämään erityistä huomiota Valko-Venäjän tilanteeseen. On äärimmäisen tärkeää pohtia Valko-Venäjän strategiaa uudelleen ja seurata maan sisäistä politiikkaa. EU:n pitäisi vaatia Valko-Venäjän viranomaisia kunnioittamaan ihmisoikeuksia ja muuttamaan asennetta kansalaisyhteiskuntaa kohtaan. Pääministeri Zapatero korosti ihmisoikeuksien merkitystä. Valitettavasti Valko-Venäjällä pidetään edelleen mielipidevankeja ja viranomaisten tapa suhtautua demokraattiseen oppositioon, tiedotusvälineiden vapauteen ja kansalaisjärjestöihin, myös entisten vähemmistöjen järjestöihin, on kaukana EU:n vaatimustasosta. Demokratisointi ja kansalaisten perusoikeuksien kunnioittaminen pitäisi asettaa EU:n ja Valko-Venäjän yhteistyön kehittämisen edellytykseksi itäisessä kumppanuudessa.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), kirjallinen. – (PL) Puheenjohtajavaltio Espanjan yhtenä tavoitteena on elvyttää EU:n taloutta. Tämä tavoite on määrä saavuttaa hyväksymällä ja toteuttamalla EU:n kestävä kehityksen strategia vuoteen 2020 mennessä. Komission esittelemästä asiakirjasta ilmenee, että kyse on pääasiassa tietoon perustuvan ja ympäristöä säästävän talouden edistämisestä. Toinen Espanjan esittämä ajatus koski taloudellisten sanktioiden järjestelmää, jossa niille maille, jotka eivät saavuta strategian mukaisia tavoitteita, maksettaisiin esimerkiksi vähemmän tukea EU:n talousarviosta. Espanja on nyt luopumassa tästä ajatuksesta, sillä monet maat ja sidosryhmät ovat vastustaneet sitä.

Haluan kuitenkin esittää kysymyksen. Miksei kuulemisia järjestetty ennen tällaisen mullistavan ajatuksen esittämistä? Eikö Espanja ymmärrä – ottaen huomioon sen omat kokemukset – että köyhempien maiden saattaa olla vaikeaa saavuttaa näin kunnianhimoiset tavoitteet ja ettei tämä johdu tahdon puutteesta vaan yksinkertaisesti siitä, etteivät ne pysty siihen? Arvoisa puheenjohtaja Zapatero, ettekö katso, että ylimääräisillä sanktioilla olisi juuri päinvastaisia vaikutuksia kuin mihin niillä pyritään ja että ne johtaisivat tiettyjen alueiden entistä epäsuhtaisempaan kehitykseen ja heikentäisivät näin koko unionia? Me kaikki haluamme vahvan unionin, ja vahva unioni tarkoittaa vahvoista osista muodostuvaa unionia. Alueiden välisten erojen tasaamiseen tähtäävä politiikka toimii, joten ei pilata sen tuloksia dramaattisilla toimenpiteillä.

Iosif Matula (PPE), kirjallinen. – (RO) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, mielestäni on hyvä, että puheenjohtajavaltio Espanja on asettanut EU:n energian saantivarmuuden turvaamista koskevan tehtävän painopisteekseen. Tältä osin on tärkeää monipuolistaa kaasun toimituslähteitä viemällä Nabucco-hanke hyvissä ajoin päätökseen. Kun Nabuccoa koskeva hallitusten välinen sopimus on allekirjoitettu, EU:n on ryhdyttävä toimiin.

Haluan korostaa, että puheenjohtajavaltio Espanjan painopisteenä täytyy olla myös suhteet itäisiin kumppanuusvaltioihin. Tältä osin mielestäni on tärkeää, että annamme voimakasta poliittista tukea sille, että hiljattain käynnistetyt EU:n ja Moldovan tasavallan väliset neuvottelut saataisiin onnistuneesti päätökseen. Näiden neuvottelujen täytyy johtaa assosiaatiosopimuksen allekirjoittamiseen. Tämä olisi merkittävä askel eteenpäin eurooppalaisten arvojen täytäntöönpanon alalla tässä EU:n lähinaapurustossa sijaitsevassa eurooppalaisessa maassa. Mielestäni meidän on hyvin tärkeää antaa myönteinen merkki Moldovan tasavallan kansalle, jonka enemmistö kannatti Euroopan yhdentymistä puoltavaa koalitiota vuoden 2009 vaaleissa.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) On jokseenkin outoa, että puheenjohtajavaltio Espanja kehottaa meitä torjumaan talouskriisiä ja haluaa tehdä talouspolitiikan tavoitteiden täytäntöönpanosta pakollista. Tämä kuulostaa järjettömältä, sillä kehoitus tulee maasta, jonka työttömyysaste on lähes 20 prosenttia eli kaksinkertainen EU:n keskiarvoon verrattuna. Vieläkin pahempaa on se, että Espanja kannattaa vanhaa ajatusta EU:n talouden hallinnosta. Ajatus rikkoo toissijaisuusperiaatetta, ja siksi meidän on ehdottomasti hylättävä se. EU:n täytyy pysyä moninaisuuden ja kansallisvaltioiden unionina – se on sen velkaa kansalaisilleen.

EU on kansalaisilleen velkaa myös sen, että se puhuu vihdoinkin selvästi neuvotteluissaan Turkin kanssa. Puheenjohtajavaltio Espanja sulkee silmänsä todellisuudelta eli siltä, ettei Turkki ole osa Eurooppaa maantieteellisesti, henkisesti eikä kulttuurisesti. Tässä Vähä-Aasian maassa syrjitään edelleen etnisiä ja uskonnollisia vähemmistöjä, ja Ankara kieltäytyy järkevästi tunnustamasta Kyprosta, joka on EU:n jäsenvaltio. Täällä on todettu, että vuosikymmeniä jatkuneessa konfliktissa saavutetaan pian ”myönteisiä tuloksia”, mutta tämä on pelkkä harras toive. Jo yksin taloudellisista syistä EU ei selviytyisi Turkin liittymisestä. Turkkiilaisten joukkomuutto ja rinnakkaisyhteiskuntien räjähdysmäinen lisääntyminen tekisivät EU:sta lopun. Meidän on korkea aika lopettaa Turkin kanssa käytävät liittymisneuvottelut ja pyrkiä muodostamaan erioikeuksia käsittävä kumppanuussuhde.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Mielestäni on hyvä, että maatalousalaa koskevat puheenjohtajavaltion painopisteet – keskustelujen jatkaminen yhteisen maatalouspolitiikan tulevaisuudesta ja yhteisen maatalouspolitiikan mukauttaminen nyky-Euroopan jatkuvasti muuttuviin olosuhteisiin – kuuluvat todella tämän kauden tärkeimpiin tavoitteisiin.

Huomasin myös puheenjohtajavaltio Espanjan toimintaohjelmassa muita tärkeitä ajatuksia. Niitä olivat riittävien resurssien takaaminen EU:n maataloudelle sekä maitokiintiöiden poistaminen käytöstä vaihteittain terveystarkastuksen tulosten mukaisesti. Lopuksi totean, että mielestäni maanantaina pidetyssä maataloudesta ja kalataloudesta vastaavien ministerien neuvoston ensimmäisessä istunnossa käytiin jo hyviä keskusteluja elintarvikkeiden toimitusketjun toiminnan parantamisesta, jotta hintavaihtelua voitaisiin valvoa paremmin ja jotta voitaisiin varmistaa, että voitot jakautuvat tässä ketjussa tasapuolisemmin. Nämä kaikki ovat kunnianhimoisia tavoitteita ja samalla erittäin tärkeitä EU:n kansalaisille.

Ślawomir Witold Nitras (PPE), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puheenjohtaja Zapatero, kiitos aloituspuheestanne. Ette kuitenkaan viitannut siinä selvästi valtavia vajeita koskevaan ongelmaan. Puheenjohtajavaltio Espanjan on mielestäni ehdottomasti tartuttava tähän ongelmaan ja otettava se painopisteekseen. Arvoisa puheenjohtaja Zapatero, Kreikan tilanteen lisäksi myös Espanjan ja muiden maiden tilanteen ratkaiseminen näyttäisi olevan tärkein tehtävänne. Ettekö pelkää, ettei ”sähköautojenne” ostamiseen riitä enää rahaa, etlette saa Espanjan julkista taloutta hallintaan? Minun on todettava teille, että EU:n tiettyjen jäsenvaltioiden hallitusten, myös Espanjan hallituksen, välinpitämätön politiikka heikentää EU:n kilpailukykyä, pienentää EU:ssa tarjolla olevien työpaikkojen määrää ja viivästyttää euroalueen laajentumista uusiin maihin – ja että tämä kaikki johtuu EU:n sisäisestä epävakaudesta. Olkaa hyvä ja suhtautukaa tähän haasteeseen vakavasti. Se on teidän velvollisuutenne.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjallinen. – (PL) Espanjan puheenjohtajakausi alkaa samaan aikaan kuin Lissabonin sopimus tulee voimaan. Yhtäältä Eurooppa-neuvoston pysyvän puheenjohtajan sekä ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja toisaalta yhteisön toimielinten ja jäsenvaltioiden johtajien välisissä suhteissa kehitettävät käytännöt riippuvat pitkälti juuri alkaneesta puheenjohtajakaudesta. Pyydän tältä osin, että uusille toimielimille annettaisiin mahdollisimman paljon arvoa sopimuksen kirjaimen ja toteutettavan uudistuksen hengen mukaisesti. Euroopan unionin on tärkeää esiintyä kansainvälisissä yhteyksissä yhtenäisenä. Vieläkin tärkeämpää on kuitenkin se, ettei EU:n ääntä sivuuteta, vaan EU:n pitäisi luoda uusia trendejä ja sillä pitäisi olla paljon vaikutusvaltaa päätöksenteossa. Jotta COP 15 -kokouksessa syntyneen tilanteen toistuminen voidaan välttää, puheenjohtajavaltion on jo ryhdyttävä toimiin luodakseen ilmapiiriin, joka mahdollistaa EU:n kantaa vastaavien päätösten tekemisen COP 16 -huippukokouksessa. Unionin on myös puhuttava yhdellä äänellä kriisin torjunnasta ja rahoitusalan uuden järjestyksen luomisesta.

Puheenjohtajavaltion tehtävänä on osoittaa aktiivisesti kiinnostusta kaikkea sellaista intellektuaalista pohdintaa kohtaan, joka koskee nykyisen talouskriisin aikana tehtyihin johtopäätöksiin perustuvia EU:n taloudellisen ja sosiaalisen mallin muutoksia. Luotan kuitenkin omalta osaltani puheenjohtajavaltion tukevan myönteisesti yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen parissa tehtävää työtä. Siitä tulee pian yksi Euroopan unionin tärkeimmistä poliittisista kysymyksistä.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjallinen. – (PL) Puheenjohtajavaltio Espanjan toimintasuunnitelma sisältää tärkeitä tavoitteita, jotka on saavutettava ja joiden ansiosta me voimme tuntea olevamme turvassa kilpailukykyisessä ja taloudellisesti vahvassa Euroopassa. Tärkeimpiä tavoitteita on mielestäni kolme:

1. Määrätietoiset ja nopeat toimet työttömyyden kasvun hillitsemiseksi. Uusien työpaikkojen luominen vaatii paljon valmistelutyötä ja taloudellista tukea, myös markkinatutkimusta ja koulutusta. Vuosi 2010 on ihmisille parasta aikaa kehittää osaamistaan ja jopa koulututtua uudelleen kriisistä nousevan talouden tarpeiden mukaisesti.

2. Kotiväkivallan torjuminen, mukaan luettuna direktiiviehdotus EU:n suojelusta kotiväkivallan uhreille. Sen perusteella, miten yleinen tämä ilmiö on Euroopassa, on selvää, että monet naiset tuntevat olonsa vähiten turvallisiksi omassa kodissaan. Tilanne on järjetön ja saattaa myös EU:n jäsenvaltiot huonon valoon, sillä ne eivät kykene ratkaisemaan tätä erittäin merkittävää sosiaalista ongelmaa. Tämä on pitkälti poliitikkojen syytä, sillä he eivät vastusta naisiin kohdistuvaa väkivaltaa riittävästi ja väittävät usein, ettei ongelma ole näin laaja. Myös Euroopan parlamentissa tuki naisiin kohdistuvan väkivallan vastaiselle päätöslauselmalle jäi vähäiseksi, mikä saattoi oikeiston huonoon valoon. Onneksi päätöslauselma hyväksyttiin vasemmiston äänten turvin.

3. Lisätoimet syrjinnän torjumiseksi, mukaan luettuna syrjinnän eri muodot kieltävän uuden direktiivin vieminen eteenpäin sekä vakavat sanktiot maille, jotka vitkastelevat EU:n syrjinnän vastaisen lainsäädännön täytäntöönpanossa.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) Espanjan puheenjohtajakausi osuu jälleen kerran tärkeään ajankohtaan. Kahdeksan vuotta sitten, vuoden 2002 alkupuolella, Espanjan oli kohdattava haaste, joka koski euron käyttöönottoa yhteisenä valuuttana. Nyt puheenjohtajavaltio Espanjalla on edessään yhtä suuri tehtävä: sen on pantava Lissabonin sopimuksen määräykset täytäntöön. EU:n puheenjohtajana toimivan jäsenvaltion sekä Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan välisellä toimivallanjaolla on suuri merkitys. Päätös asettaa etusijalle ulkopoliittikka, joka vahvistaa unionin asemaa kansainvälisissä yhteyksissä, ansaitsee tukemme. Pystyykö vasta nimetty ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja kuitenkin tähän? Asiaan liittyvät pelot juontavat juurensa paitsi Catherine Ashtonin lausunnoista ja menneisyydestä myös hänen ensimmäisistä toimistaan hänen ryhtyttyään hoitamaan tehtävää. En usko, että meidän tarvitsee vakuuttaa ketään siitä, että meidän on edelleen torjuttava kriisiä ja sen taloudellisia ja sosiaalisia haittavaikutuksia. Tällaiset toimet ovat erityisesti Espanjan edun mukaisia, sillä taantuma on vaikuttanut siihen poikkeuksellisen voimakkaasti. Miten voimme palata tilanteeseen, jossa sekä suuret että pienet jäsenvaltiot noudattavat vakausta kasvusopimuksen kriteerejä? Miten kriisin torjuntaa pitäisi koordinoida EU:ssa ja maailmassa? Lissabonin sopimuksen määräykset tuovat mukanaan ylimääräisen haasteen, joka koskee puheenjohtajakolmikun keskinäisen yhteistyön järjestämistä. Espanjan on sovittava työnsä yhteen Belgian ja Unkarin työn kanssa. Työn jatkuvuuden säilyttämiseksi on erityisen tärkeää turvata saumaton siirtyminen puheenjohtajakaudesta toiseen. Toivotan puheenjohtajavaltio Espanjalle menestystä.

Bogusław Sonik (PPE), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, otan Espanjan puheenjohtajakauden vastaan erittäin lämpimin mielin. Minun on myönnettävä, että minulla on erityisiä odotuksia tämän puheenjohtajakauden suhteen. Tämä johtuu ensinnäkin siitä, että puheenjohtajavaltio Espanja asettaa energian saantivarmuuden etusijalle. Tämä ilahdutti minua suuresti. Asian pitäisi olla jokaisen seuraavan puheenjohtajakauden painopisteenä. Haluan korostaa, että energia-alan solidaarisuutta koskeva toimintasuunnitelma on hyvin tärkeä osa energian saantivarmuutta. Sen käyttöönottoon tähtäävää työtä on äärimmäisen tärkeää jatkaa ja nopeuttaa.

Kannatan Espanjan puheenjohtajakauden periaatteita, jotka koskevat ilmastonmuutoksen torjuntatoimia. Haluan kiinnittää huomiota siihen, miten tärkeää on koordinoida toimia, joilla EU:n kansalaisille tiedotetaan tavoista, joilla he voivat torjua ilmastonmuutosta itse. Kuten viimeaikainen Kööpenhaminan huippukokous osoitti, poliitikkojen tahto itsessään ei vielä muuta paljoakaan. Meidän on otettava eurooppalaiset tähän työhön mahdollisimman täysimääräisesti mukaan ja vakuutettava heidät siitä, ettei ilmastonmuutos ole mikään abstrakti prosessi vaan että se vaikuttaa meistä jokaiseen henkilökohtaisesti ja meihin kaikkiin yhdessä.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), kirjallinen. – (HU) Unkarin – sekä Espanjan, Belgian ja Unkarin muodostaman puheenjohtajakolmikun – edustajana otan Espanjan puheenjohtajakauden innolla vastaan. On todella harvinaista kuulla, että vierailevalla pääministerillä on niin selvä visio EU:n tulevaisuudesta ja puheenjohtajakauden ohjelmasta kuin pääministeri Zapaterolla oli tänä aamuna. Olen samaa mieltä siitä, että ellei talousliittoa toteuteta, EU:n maailmanlaajuinen kilpailukyky on vaarassa. Pääministeri Zapateron luettelemat neljä painopistettä seuraavien kymmenen vuoden ajaksi itse asiassa ratkaisevat tärkeimmät strategiset tavoitteet. On koko unionin ja erityisesti uusien jäsenvaltioiden, kuten Unkarin, edun mukaista vähentää riippuvuutta energiasta. Unionilla ei ole mahdollisuutta uudistua ilman ”vihreää talouskasvua”, digitaalisia markkinoita, yhteisen innovointikyvyn luomista ja eurooppalaisen koulutuksen todellista kehitystä.

Pidän myös erittäin myönteisenä puheenjohtajavaltio Espanjan päätöstä jouduttaa keskustelua yhteisen maatalouspolitiikan tulevaisuudesta. Aikaa on vähän. Meidän on laadittava ensin YMP:n puitteet ja käytettävä sitten niitä talousarvion perustana eikä toisin päin. Muutoin YMP:n edunsaajat ja koko yhteisö menettävät

paljon. Unkarin maatalousakatemia on tärkeä foorumi, jossa keskustellaan YMP:n tulevaisuudesta Unkarissa. Toivon, että puheenjohtajavaltio Espanja voi osallistua vuoden 2010 tapahtumaan.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Espanjan puheenjohtajakausi osuu EU:n kannalta strategisesti tärkeään ajankohtaan. Puheenjohtajakauden osuminen yhteen Lissabonin sopimuksen voimaantulon kanssa lisää puheenjohtajavaltion vastuuta uuden sopimuksen tehokkaasta soveltamisesta, jota sen ohjelman kehittäminen edellyttää.

Odotan innolla koheesiopolitiikan tulevaisuudesta käytävää keskustelua ja pyrin varmistamaan, että siinä otetaan huomioon myös alueellista koheesiota koskeva kysymys. Yhdeltä EU:n syrjäisimmältä alueelta tulevana Euroopan parlamentin jäsenenä kiinnitin huomiota siihen, mitä uusi puheenjohtajavaltio aikoo tehdä saaristoalueiden kehityspolitiikan alalla.

EU:n ja Marokon välinen huippukokous on varmastikin ihanteellinen foorumi, jolla voidaan ryhtyä kehittämään EU:n ja Afrikan välistä Atlantin alueen yhteistyöaluetta erityisesti Madeiran, Azorien, Kanariansaarten ja naapurimaiden yhteistyön kautta. Sitoudun siihen täysin.

Portugalin ja Espanjan maantieteellisen läheisyyden ja historiallisten siteiden vuoksi Portugali ja erityisesti sen syrjäisimmät alueet, kuten Madeira, odottavat näkevänsä, miten puheenjohtajavaltio Espanja aikoo toteuttaa ja kehittää näitä alueita koskevaa uutta eurooppalaista strategiaa.

Seuraan tältä osin tiiviisti toimia, joita puheenjohtajavaltio toteuttaa pannakseen täytäntöön suosituksia, joita komissio esitti tiedonannossaan ”Syrjäisimmät alueet: Euroopan voimavara”, sekä keskustelua tulevista rahoitusnäkymistä.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjallinen. – (RO) Puheenjohtajavaltio Espanjan on saatava valmiiksi toimielinjärjestelyt Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanoa varten. Komiteamenettelyn uusien sääntöjen laatiminen on keskeinen osa lainsäädäntöprosessia. Monien säädösten hyväksyminen riippuu siitä, miten nopeasti nämä toimielinten välistä yhteistyötä koskevat säännöt laaditaan. Tällaisia säädöksiä ovat muun muassa direktiivi rakennusten energiatehokkuudesta ja direktiivi älykkäistä liikennejärjestelmistä. Lisäksi talouskriisi vaikuttaa vakavalla tavalla EU:n kansalaisiin, jotka menettävät työpaikkoja ja toivovat EU:n kehittävän taloutta elvyttäviä toimenpiteitä. EU 2020 -strategialla on löydettävä ratkaisuja, joilla vastataan näihin odotuksiin. Siksi Espanjan, Belgian ja Unkarin muodostaman puheenjohtajakolmikron on lujitettava sosiaalista EU:ta luomalla työpaikkoja ja parantamalla EU:n kansalaisten elinoloja. Lopuksi totean, että vuonna 2010 olemme vuosien 2007–2013 rahoitusnäkymien puolessavälissä. Tänä vuonna jäsenvaltioilla on ainutlaatuinen tilaisuus tarkistaa toimintaohjelmia maksimoidakseen EU:n varojen hyödyntämistä ja toteuttaakseen hankkeita, joilla voidaan luoda työpaikkoja ja parantaa EU:n kansalaisten elämänlaatua. Kehotan puheenjohtajavaltio Espanjaa ja kaikkia jäsenvaltioita hyödyntämään väliarviointia parhaalla mahdollisella tavalla saadakseen talouden elpymään vuosina 2012–2013.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Painopisteet, joiden avulla puheenjohtajavaltio Espanja pyrkii panemaan taantumuksellisen ”Lissabonin sopimuksen” tehokkaasti täytäntöön, jatkamaan elitististä Lissabonin strategiaa EU 2020 -strategialla, vahvistamaan yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa sekä loukkaamaan Tukholman ohjelman mukaisia demokraattisia oikeuksia ja vapauksia, ovat plutokraattien painopisteitä. Puheenjohtajavaltio Espanjan ohjelma paljastaa, kuinka Eurooppaa yhdentävällä pääomalla on kiire toteuttaa kapitalistisia rakenneuudistuksia ja jatkaa laantumaton hyökkäystä työläisten ja tavallisten kansalaisten oikeuksia ja elintasoja vastaan. Tämän hyökkäyksen päätavoitteena on leikata palkkoja ja eläkkeitä, lakkauttaa kokonaan työmarkkinasuhteet, käyttää yleisesti joustavia ja tilapäisiä työn muotoja, purkaa kansalliset vakuutusjärjestelmät ja heikentää maanviljelijöiden tuloja leikkaamalla voimakkaasti yhteisön maatalouden ja karjatalouden määrärahoja ja leikkaamalla sosiaalietuuksia sekä kaupallistaa terveydenhuolto, hyvinvointi ja opetus laajentamalla ”julkisten vajeiden” kirjoa ja soveltamalla kirjavasti vakaussopimusta. Eurooppaa yhdentävä monopolipääoma haluaa lujittaa EU:n imperialistista politiikkaa uusien poliittisten ja strategisten väliintulomekanismien, kuten ”Euroopan ulkosuhdehallinnon” avulla, edistää EU:n militarisoitumista ”taisteluryhmien” avulla sekä edistää niiden soluttautumista Natoon.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), kirjallinen. – (PL) Hyvät parlamentin jäsenet, Espanja toimii unionin puheenjohtajavaltiona neljättä kertaa. Se toimii kuitenkin ensimmäistä kertaa puheenjohtajana uusien periaatteita noudattaen ja tekee ensimmäistä kertaa työtään Lissabonin sopimuksen mukaisten uusien toimielinten kanssa. Nämä olosuhteet tekevät Espanjan tehtävästä erityisen merkittävän ja tuovat sille lisää vastuuta, ottaen huomioon, että talouskriisi ja Euroopan unionissa tapahtuvat muutokset osuvat yhteen Lissabonin sopimuksen voimaantulon kanssa. Tšekin tasavallan kohtuullisen onnistuneen puheenjohtajakauden ja Ruotsin ammattimaisesti toteutetun puheenjohtajakauden jälkeen eurooppalaiset

suuntavat katseensa Iberian niemimaahan. Puheenjohtajavaltion esittelemät tavoitteet – eli työskentely EU:n kansalaisten oikeuksien parissa, talouden elvyttäminen ja rahoitusvalvonta, oikeuden säilyttäminen sekä EU:n jäsenvaltioiden sisäistä turvallisuutta koskevan strategian kehittäminen – ovat hyvin kunnianhimoisia ottaen varsinkin huomioon sen, että tämä kaikki osuu ajankohtaan, jolloin uusi sopimus on tulossa voimaan täysin vaikutuksin. Espanjalla on edessään suunnaton tilaisuus ja valtava haaste, sillä uusi lainsäädäntö on muunnettava erityisiksi toimiksi ja mukautettava jatkuvasti muuttuvan maailman tilanteeseen. Euroopan unionin johtaminen maailmanlaajuisen talouskriisin aikana ei ole helppo tehtävä. Sitä suuremmalla syyllä odotan tuloksia kärsimättömänä ja toivotan teille menestystä ”uuden Eurooppa-hankkeen” käynnistämiseen. Kiitos.

Puhetta johti

varapuhemies **Stavros LAMBRINIDIS**

* * *

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Italian poliisi pidatti viime yönä viisi henkilöä, jotka suunnittelivat yhteen kollegaamme, jäsen Crocettaan kohdistuvaa mafiaiskua. Jäsen Crocetta on Euroopan parlamentin jäsen ja sisilialaisen Gelan kaupungin entinen kaupunginjohtaja.

Poliisin mukaan isku olisi voinut tapahtua minä tahansa päivänä tästä päivästä eli tammikuun 20. päivästä alkaen. Muistutan teille, että Belgian viranomaisten on vielä järjestettävä sopiva saattue jäsen Crocettalle, jota on suojeltu Italiassa jo jonkin aikaa, kuten parlamentin puhemies tietää.

Pyydän puhemiestä osoittamaan Euroopan parlamentin puolesta yhteisvastuuta kollegaamme kohtaan ja ryhtymään toimiin varmistaakseen, että jäsen Crocetta saa asianmukaista suojelua toimiessaan Euroopan parlamentin jäsenenä.

6. Äänestykset

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

6.1. Euroopan oikeusasiamiehen valitseminen (äänestys)

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi onnitella Nikiforos Diamandourasia valinnastaan Euroopan oikeusasiamieheksi.

Kuten hänen viime vuoden kertomuksessaan todettiin, tärkeintä on, että kansalaisten luottamusta EU:hun rakennetaan, ja me voimme kaikki yhtyä tähän. Meillä kaikilla, toimielinten ja omasta näkökulmastamme, on tärkeä tehtävä edistää tätä merkittävää työtä.

Komission ja oikeusasiamiehen suhteet ovat olleet aina hyvät ja erittäin rakentavat. Minusta yhteistyöstämme on kehittynyt yhä kitkattomampaa ja tuottavampaa.

Euroopan oikeusasiamies ja hänen yksikkönsä ovat tutkimuksillaan edistäneet huomattavasti palvelua korostavan hallintokulttuurin kehittämistä ja vahvistamista komissiossa. Kriittisistä huomautuksista on otettu hyvin opiksi, ja voimme havaita, että sovintoratkaisuihin pyritään yhä enemmän. Tätä kehitystä on jatkettava, ja tiedän, että komissio seuraa edelleen oikeusasiamiehen toimintaa ja ottaa mielellään vastaan hänen ehdotuksensa.

Tulevat vuodet ovat mielenkiintoisia ja haastavia oikeusasiamiehelle. Mielessäni on luonnollisesti Lissabonin sopimuksen tarjoamat uudet mahdollisuudet. Kuten tiedätte, oikeus hyvään hallintoon vahvistetaan perusoikeuskirjassa.

Olen varma, että oikeusasiamies pyrkii yhä enemmän vahvistamaan demokratiaa Euroopassa. Välineinä ovat avoimuus ja palveluhenkiset toimielimet. Meillä kaikilla on vastuu tukea häntä tässä työssä.

Onnittelen teitä jälleen nimityksenne johdosta ja toivotan teille kaikkea hyvää tärkeissä tehtävissä, jotka ovat meidän kaikkien edessä.

6.2. Yhteisen tullitariffin autonomisten tullien tilapäinen suspensio eräiden teollisuustuotteiden tuonnissa Madeiralle ja Azoreille (A7-0001/2010, Danuta Maria Hübner) (äänestys)

6.3. Euroopan parlamentin päätös ehdotuksesta jäseneksi komiteaan, joka valitsee unionin tuomioistuimen ja yleisen tuomioistuimen tuomarit ja julkisasiamiehet (äänestys)

6.4. AKT-EY-kumppanuussopimuksen ("Cotonoun sopimus") toinen tarkistaminen (A7-0086/2009, Eva Joly) (äänestys)

7. Äänestyselitykset

Suulliset äänestyselitykset

Euroopan oikeusasiamiehen valinta

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Euroopan parlamentti on ilmaissut tässä äänestyksessä luottavansa Euroopan oikeusasiamieheen, jonka toimikausi kestää vaalikautemme loppuun.

Minun on todettava, että tämä on myönteinen äänestys meille kaikille, kaikille Euroopan kansalaisille. Euroopan oikeusasiamies käsittelee kansalaisten valituksia toimielintemme hallinnollisista epäkohdista. Oikeusasiamies on vastannut aikaisemmin parlamentille. Hän on vastannut kysymyksiin, miten hänen omasta työstään saadaan avoimempaa, miten parannetaan parlamentin ja oikeusasiamiehen yksikön virkamiesten välistä yhteistyötä sekä kansalaisille tiedottamista.

Hänellä on erittäin tärkeä tehtävä puolustaa Euroopan kansalaisia ja auttaa heitä yhteyksissään julkiseen hallintoon sekä ehkä myös saada Euroopan kansalaiset tuntemaan, että he ovat yhteisessä Euroopassa. Tarpeettomalta tuntuvan byrokratian vähentäminen on tavoite, johon meidän kaikkien on pyrittävä.

Euroopan unioni on vieläkin poliittisempi, jos se asettaa kansalaiset keskeiselle sijalle toiminnassaan. Toivon sen vuoksi, että oikeusasiamies voi käyttää aikaisempia kokemuksia parantaakseen edelleen myönteisiä suhteita Euroopan kansalaisten kanssa.

– Mietintö: Eva Joly (A7-0086/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, uskon, että esittelijämme Eva Joly ja kaikki poliittiset ryhmät ovat tehneet erinomaista työtä tämän mietinnön laatimiseksi. Minä ja Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän kollegani kannatamme sitä.

Haluaisin erityisesti ilmaista tukeni mietinnön osalle, jossa korostetaan, että Cotonoun sopimuksen tarkistamista koskeissa neuvotteluissa olisi otettava huomioon rahoituskriisin vaikutukset ja maahanmuutto ja erityisesti tarve hillitä laitonta maahanmuuttoa.

Tällä on itse asiassa erittäin kielteinen vaikutus AKT-valtioiden taloudelle, koska ne menettävät maahanmuuton vuoksi työvoimaa ja päteviä työntekijöitä, jotka ovat tarpeellisia kehitykselle, sekä myös eniten laittomasta maahanmuutosta kärsiville EU:n jäsenvaltioille, kuten Italialle, joiden kyvyllä ottaa vastaan maahanmuuttajia on taloudellisia ja toiminnallisia rajoituksia, joita ei voida ylittää, jos halutaan välttää yhteiskunnan rappeutumista.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, äänestin Eva Jolyn mietintöä vastaan, vaikka olemme varmasti samaa mieltä sen keskeisestä näkökohdasta, eli että meidän on harjoitettava politiikkaa, jolla keskitytään edistämään Afrikan valtioiden omaa taloudellista kehitystä. Näin torjutaan aivovienttiä ja annetaan ammattitaitoisille afrikkalaisille mahdollisuus kehittää vihdoinkin omia valtioitaan. Ymmärrän ja kannatan tätä. Miksi sitten samassa mietinnössä puolustetaan niin itsepäisesti uutta maastamuuttoa Afrikasta ja uutta maahanmuuttoa Eurooppaan? Tämä itse asiassa edistää pätevimpien, dynaamisimpien ja yrittäjähenkisimpien afrikkalaisten aivovienttiä. Minusta "sininen kortti" on tuhoisa Euroopalle ja erityisen haitallinen Afrikalle ja Afrikan kansalaisille. Mietinnössä mainittu "kiertomuutto" on toiveunta, koska nämä maahanmuuttajat eivät palaa kotiinsa, ja näin luodaan uusi kasvualusta laittomalle maahanmuutolle.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, tämän viikon ja erityisesti tämän päivän esityslista on ollut laimea, niukka ja tyypistetty. Tiedämme kaikki, miksi. Viikko on käytetty takahuoneen taktikointiin. Sanoisin taktikointiin savuntäyteisissä huoneissa, mutta koska kyseessä on Bryssel, sanon savuttomissa huoneissa.

Olemme saaneet loppuun tämän kuulemisten hölynpölyn. Siihen on osallistunut ehdokkaita, joista minun on todettava, että en ole kuullut yhdenkään parlamentin jäsenen sanovan, että olisimme nimittämässä Euroopan unionin 27 pätevintä miestä ja naista komission käsiin keskittyvän vallan kahvaan. Toimeenpanovallan lisäksi heillä on oikeus tehdä lainsäädäntöaloitteita. Kyseessä on ainutlaatuinen vallan keskittyminen, joka on vieläkin merkittävämpi, kun otamme huomioon, että he eivät ole suoraan vastuussa äänestäjilleen. Tämä on kaikkein valikoiduin valitsijakunta Euroopassa: 736 Euroopan parlamentin jäsentä saavat päättää, kuka johtaa mannerta.

Ei tarvitse olla euroskeptinen pitääkseen tätä vastenmielisenä. Minusta on omituista, että Euroopan, joka vei muualle ajatusta edustuksellisesta hallinnosta ja parlamentaarisesta demokratiasta ja joka kuljetti demokratian siemenet kaukaisille mantereille, jossa ne löysivät hedelmällisen maaperän, on nyt tuhottava tämä perinne. Tämä kehitys vaikuttaa meihin kaikkiin epäedullisesti.

– **Mietintö: Eva Joly (A7-0086/2009)**

Syed Kamall (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, kun tarkastelemme EU:n ja AKT-valtioiden välisiä suhteita, ensimmäisen periaatteen pitäisi olla se, kuinka voimme auttaa ihmisiä pääsemään köyhyydestä monissa näissä valtioissa.

Keskusteluissani näiden valtioiden yrittäjien kanssa he valittivat, miten moni valtio on jopa 40 vuotta itsenäistymisen jälkeen kärsinyt 40 sosialismin vuodesta ja miten riippuvaisia valtiot ovat edelleen perustaloudesta ja avustuksista.

Näiden valtioiden yrittäjät kertoivat minulle myös, että kaupan esteet itse asiassa haittaavat näitä valtioita ja että maahan tuodut elintarvikkeet ja lääkkeet ovat kalliimpia köyhimmille kansalaisille. He valittavat EU:n tullien aiheuttamista ja tullien ulkopuolisista esteistä. Olen iloinen, että EU-AKT-sopimuksessa torjutaan jossain määrin joitain tulliesteitä, vaikkakaan ei tullien ulkopuolisia esteitä.

Olen myös tyytyväinen, että komissio on perustanut yksikön auttamaan kehitysmaiden yrittäjien vientiä EU:hun. Meidän on muistettava ensisijainen periaattemme, eli että paras tapa auttaa vähävaraisia pois köyhyydestä on rohkaista kaupankäyntiä ja auttaa yrittäjiä köyhemmissä valtioissa.

Philip Claey's (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, pelkästään 31 kohta, jossa kehoitetaan komissiota sisällyttämään kiertomuuttoa koskeva periaate ja helpottamaan kiertoviisumien myöntämistä, oli riittävä syy äänestää Eva Jolyn mietintöä vastaan. "Kiertomuutto" on pelkästään harhakuva. Käsitemme esiintyy muun muassa virallisissa EU:n asiakirjoissa, mutta ei harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta todellisessa maailmassa. Kiertomuutossa on pohjimmiltaan kyse siitä, että maahanmuuttajalle myönnetään rajoitettu oleskelulupa, mutta hän jää salaa Eurooppaan sen mentyä umpeen. Tämä on niin sanotun kiertomuuton todellisuus. Kiertomuutto edistää laitonta maahanmuuttoa. Komissio tietää sen ja myös parlamentti tietää sen. Tätä käsitettä käytetään kuitenkin kerta toisensa jälkeen, jotta ihmiset uskoisivat, että monet maahanmuuttajat palaavat myöhemmin lähtövaltioonsa. Meidän pitäisi sen vuoksi lopettaa totuuden salaaminen mahdollisimman pian.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, sallinette, että esitän huomautuksen aikarajasta, koska monet henkilöt ylittävät aivan liian usein puheajan, ja tämä sallitaan. Monet käyttävät lähes kaksinkertaisesti varatun ajan. Pyydän puhemiestä ja varapuheenmiehiä käyttämään nuijaansa, jotta puheaika pidetään sääntöjen rajoissa ja ne jäsenet, jotka haluavat esittää puheenvuoron "catch the eye" -menettelyn mukaisesti, voivat tehdä niin.

Kirjalliset äänestysseitykset

Euroopan oikeusasiamiehen valinta

Alfredo Antoniozzi (PPE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, Euroopan oikeusasiamiehen tehtävä on kansalaisille erittäin tärkeä, jotta 27 jäsenvaltiota ja lähes 500 miljoonaa henkeä edustavat EU:n toimielimet toimivat asianmukaisesti ja avoimesti. Haluaisin keskittyä parlamentissa oikeusasiamiehen merkitykseen EU:n kielten puolustuksessa, koska viime vuosina on esitetty lukuisia valituksia kielellisestä syrjinnästä. Tämä asia koskee myös italian kieltä. Olen sen vuoksi iloinen, että Euroopan oikeusasiamies valittiin uudelleen ja toivotan hänelle menestystä työssään sekä pyydän häntä kiinnittämään asianmukaisesti huomiota kielten suojeluun.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), kirjallinen. – (RO) Olen tyytyväinen Nikiforos Diamandourosin uudelleenvalinnasta Euroopan oikeusasiamiehen virkaan toiselle toimikaudelle vuoteen 2014 saakka. Tuen oikeusasiamiehen seuraavia ensisijaisia tavoitteita: varmistaa, että Euroopan unionin kansalaiset nauttivat Lissabonin sopimuksen eduista ja voimavaroista sekä saavuttaa parempi yhteistyö kansallisten ja alueellisten oikeusasiamiesten välillä, jolloin varmistetaan avoimempi toiminta Euroopan tasolla.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – (EN) Tuen täysin Nikiforos Diamandourosin uudelleenvalintaa Euroopan oikeusasiamieheksi. Euroopan oikeusasiamies tutkii Euroopan unionin toimielinten ja elimien vastaisia kanteluja. Oikeusasiamiehen on oltava riippumaton ja puolueeton virkamies. Nikiforos Diamandouros on osoittautunut erittäin ammattitaitoiseksi ja tehokkaaksi kansalaisten puolestapuhujaksi. Hän ei ole pelännyt minkään EU:n toimielimen, mukaan lukien Euroopan parlamentin, kritiikkiä, kun asia on sitä vaatinut. Koska perusoikeuskirjalla on nyt sama oikeudellinen arvo kuin perustamissopimuksilla, luotan siihen, että perusoikeuskirja ja oikeus hyvään hallintoon ovat keskeinen osa Nikiforos Diamandourosin oikeusasiamiehen työtä.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopalle, joka haluaa olla kansalaisia lähempänä ja enemmän heidän palveluksessaan, on tärkeää, että nämä kansalaiset voivat valvoa tehokkaasti EU:n toimielimiä ja muita elimiä. Juuri tämän vuoksi Euroopan oikeusasiamiehen tehtävä on välttämätön, sillä kansalaiset ilmoittavat hänelle kaikenlaisista hallinnollisista virheistä, syrjinnästä, toimivallan väärinkäytöstä tai sen puuttumisesta, taikka EU:n toimielimen tai muun elimen kieltäytymisestä vastaamaan esitettyyn kysymykseen.

Olen tältä osin tyytyväinen Euroopan oikeusasiamiehen uudelleenvalinnasta seuraavalle viidelle vuodelle ja toivon, että hänen toimikauttaan ohjaavat Euroopan unionin perusarvot: vapaus ja oikeudenmukaisuus. Näin varmistetaan, että Euroopan kansalaisilla on paremmat toimielimet ja että he voivat valvoa niitä tehokkaasti, jolloin EU on vahvempi, oikeudenmukaisempi ja yhtenäisempi.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan oikeusasiamies torjuu yhteisön toimielinten ja muiden elinten huonoa hallintoa joko omasta aloitteestaan tai kantelun vuoksi. Tämä merkitsee, että Euroopan oikeusasiamies auttaa luomaan kansalaisten Eurooppaa juuri silloin, kun Lissabonin sopimus on tullut voimaan ja kun perusoikeuskirjasta on tullut oikeudellisesti sitova. On pantava merkille, että oikeus hyvään hallintoon on Euroopan kansalaisten perusoikeus, ja tämä vahvistetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa.

Euroopan parlamentti hyväksyi vuonna 2001 päätöslauselman Euroopan hyvän hallintotavan säännöstöstä, jota Euroopan unionin toimielinten ja muiden elinten on noudatettava. Minusta tästä säännöstöstä pitäisi tulla EU:n lainsäädäntöä, jolla tarjotaan lainsäädännöllistä johdonmukaisuutta EU:ssa ja jolla varmistetaan, että toimielimet noudattavat näitä perusperiaatteita suhteissaan kansalaisiin. On erittäin tärkeää, että Euroopan kansalaiset tuntevat oikeutensa, että ne voivat turvata ne sekä saada oikeutensa takaisin, jos niitä rikotaan.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, olemme itse asiassa arvioineet Nikiforos Diamandourosin työtä oikeusasiamiehenä joka vuosi, kun olemme käsitelleet hänen esittämiään vuosikertomuksia, ja ne ovat aina saaneet hyvän arvosanan. Nikiforos Diamandouros on kahden toimikauden aikaisessa työssään toteuttanut lukuisia aloitteita tietoisuuden lisäämiseksi oikeusasiamiehen toimistosta, mikä merkitsee, että yhä useammat kansalaiset ovat käyttäneet hänen apuaan. Viimeisimmät luvut, jotka ovat vuodelta 2008, osoittavat, että valituksia esitettiin 3 406, kun vuotta aikaisemmin niitä esitettiin 3 211. On pantava merkille, että oikeusasiamies ei ole pelkästään tarkastellut virallisesti tutkittavaksi otettuja valituksia vaan hän on myös antanut tietoja mahdollisuuksista vaatia oikeuksia, kun on ollut kyse valituksista, jotka eivät itse asiassa kuulu hänen toimivaltansa.

Oikeusasiamies Diamandouros on aloittanut lisäksi erittäin arvokkaan eri jäsenvaltioiden oikeusasiamiesten välisen yhteistyön, minkä perusteella on voitu vaihtaa tietoja ja hyviä toimintatapoja. Hänen aloitteestaan on nimitetty yhteyshenkilöitä kansallisten oikeusasiamiesten toimistoissa, ja EU:n lainsäädännön

täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan tietoja oikeusasiamiehen uutiskirjeessä. Tämän vuoksi onnittelten vilpittömästi Nikiforos Diamandourosia hänen saavutuksistaan sekä hänen uudelleenalinnastaan Euroopan oikeusasiamieheksi ja luotan, että yhteistyö on tuloksekasta Euroopan parlamentin tällä vaalikaudella.

Alan Kelly (S&D), kirjallinen. – (EN) Hyvät kollegat, osoitan tänään kunnioitustani oikeusasiamiehemme Nikiforos Diamandourosin työlle. Hän on täyttänyt tehtävänsä kaikkien sääntöjen mukaisesti sekä riippumattomasti ja luotettavasti. Hän puolustaa periaatetta EU:n toimielinten avoimuudesta. Rehellisyyden nimissä, hyvät kollegat, kansalaisemme eivät keskity EU:n asioihin niin paljon kuin haluaisimme. Sen vuoksi on tarpeen, että EU:n toimielimemme toimisivat kuin ikkunaruuudun takaa. Tämä oikeusasiamies on osoittanut tähän mennessä, että hän voi toimia kyseisen periaatteen mukaisesti, joten olen iloinen hänen uudelleen nimityksestään. Paljon kiitoksia.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Olen erittäin iloinen, että Nikiforos Diamandouros on valittu uudelleen Euroopan oikeusasiamieheksi. Hän on puolustanut erittäin hyvin kansalaisten oikeuksia, ja olen tyytyväinen, että hän jatkaa tässä tehtävässä.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Oikeusasiamiehen valintaa koskevassa äänestyksessä äänestin Pierre-Yves Monetten puolesta. Hän oli ainoa, joka vaivautui esittelemään itsensä Euroopan parlamentin sitoutumattomille jäsenille ja vastaamaan heidän kysymyksiinsä.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) Olemme tehneet tänään päätöksen Euroopan oikeusasiamiehen valinnasta. Se on erittäin tärkeä Euroopan unionin kansalaisille, koska Euroopan oikeusasiamies käsittelee ihmisoikeuksien turvaamista. Hän tutkii EU:n kansalaisten tekemiä valituksia Euroopan toimielinten säännönvastaisuuksista. Eurooppalaiset voivat näin tietyllä tavalla valvoa jokaista unionin elintä, toimistoa, toimielintä ja virastoa.

Sen vuoksi on äärimmäisen tärkeää, että kansalaisemme ovat tietoisia oikeuksistaan. Heidän on tiedettävä, että Lissabonin sopimuksen tultua voimaan heidän vaikutusmahdollisuutensa EU:n toimielinten toimintaan on lisääntynyt. Lisäksi uuden oikeusasiamiehen mukaan Euroopan oikeusasiamies aikoo työskennellä tiiviimmin muiden EU:n toimielinten kanssa. On myös ilahduttavaa, että uusien jäsenvaltioiden kansalaiset käyttävät valitusmahdollisuutta. Tästä ovat todisteena edellisinä vuosina suhteellisen monet rekisteröidyt valitukset. Tämä osoittaa, että uusien jäsenvaltioiden asukkaat ovat kiinnostuneita Euroopan unionia koskevista asioista ja että he eivät suhtaudu välinpitämättömästi EU:hun.

– Mietintö: Danuta Maria Hübner (A7-0001/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin yhteisen tullitariffin autonomisten tullien tilapäisestä suspensiosta eräiden teollisuustuotteiden tuonnissa Madeiran ja Azoreiden autonomisille alueille koskevan mietinnön puolesta, koska sillä pyritään lisäämään Azoreiden taloudellisten toimijoiden (valmistajien, jakelijoiden, tukkukauppioiden ja vähittäismyyjien) kilpailukykyä. Tällä varmistetaan vakaampi työllisyys Azoreilla ja siten voitetaan saareen sijainnista aiheutuvat taloudelliset haitat.

Tämä tullien väliaikainen suspensio tarjoaa suotuisat olosuhteet pitkän aikavälin investoinneille, koska Azoreiden ja Madeiran taloudelliset toimijat voivat tuoda tietyn määrän raaka-aineita, osia, komponentteja ja valmiita tuotteita tullitta aloille, joihin kuuluvat esimerkiksi kalastus, maanviljely, teollisuus ja palvelut.

Näillä toimilla voidaan auttaa jonkin verran pieniä ja keskusuuria yrityksiä ja paikallisia maanviljelijöitä, jotta ne voivat luoda työpaikkoja ja investoida syrjäisemmille alueille. Tämänhetkisen talouskriisin vuoksi tarvitaan välttämättä erityistoimia taloudellisen toiminnan edistämiseksi ja työpaikkojen vakauttamiseksi.

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä erinomaisen puolalaisen kollegani Danuta Hübnerin mietintöä, joka koskee päätöslauselmaa ehdotuksesta neuvoston asetukseksi yhteisen tullitariffin autonomisten tullien tilapäisestä suspensiosta eräiden teollisuustuotteiden tuonnissa Madeiran ja Azoreiden autonomisille alueille. Madeiran ja Azoreiden alueelliset viranomaiset ovat yhteisymmärryksessä kotimaansa Portugalin hallituksen kanssa pyytäneet yhteisten tullitariffien tilapäistä suspensiota, jotta paikallisten talouden toimijoiden kilpailukyky paranisi ja työllisyys vakaantuisi näillä unionin syrjäisimmillä alueilla. Olen täysin sen kannalla, että unioni tukee syrjäisempien seutujen erityispiirteitä edellyttäen, että tämä avaramielinen suhtautuminen ei johda keinotteluun tai aiheuta poikkeamista tavoitteesta.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Kannatan komission ehdotusta yhteisten tullitariffien tullien tilapäisestä suspensiosta, koska uskon, että EU:n on osoitettava solidaarisuutta eikä ainoastaan julistettava

sitä talouskriisin seurauksien kanssa kamppaileville alueille. Katson, että tämä toimenpide on Euroopan talouden elvytysuunnitelman mukainen, koska talouskriisi on vaikuttanut eri EU:n jäsenvaltioihin ja alueisiin erilaisin tavoin, ja meidän on sen vuoksi varmistettava, että on olemassa menettelyitä jokaisen jäsenvaltion tai alueen erityistarpeiden täyttämiseksi.

Koska nämä saaret ovat riippuvaisia matkailusta ja matkailu vähentyy, esiintyy yhä suurempi uhka työttömyydestä ja pienten ja keskisuurten yritysten romahtamisesta. Tämä vaikuttaisi näiden kaukaisten saarten asukkaisiin erityisen raskaasti. Yhteisön on tullitariffia koskevan poikkeuksen soveltamisen vuoksi varmistettava myös, että tällä toimella taataan perustavoite, eli paikallisten yritysten edistäminen ja paikallisten viljelijöiden ja pk-yritysten auttaminen tänä hankalana ajankohtana, ja että näitä periaatteita sovelletaan muihin EU:n jäsenvaltioihin.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Syrjäisimpien alueiden kehitystä vaikeuttavat monet tekijät, kuten yhteiskunnan ja talouden rakenne, äärimmäisen syrjäinen sijainti ja saaristoasema, niiden pieni koko, vaikea pinnanmuodostus ja ilmasto sekä niiden taloudellinen riippuvuus. Tämän vuoksi on hyvin tärkeää, että Euroopan unioni kiinnittää edelleen erityistä huomiota näihin alueisiin, tunnistaa niiden ongelmat ja mahdollisuudet sekä tarkastelee niiden eroja ja heikkouksia, jotta se voi toteuttaa niiden taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen kehitykseen soveltuvia toimintalinjoja ja toimenpiteitä. Pidän myönteisenä ehdotusta neuvoston asetukseksi, koska sillä kannustetaan kestäväää kehitystä ja syrjäisimpien alueiden liittämistä maailmantalouteen. Yhteisen tullitariffin tilapäisen suspension ansiosta Madeiran ja Azoreiden autonomiset alueet voittavat niiden maantieteellisestä sijainnista aiheutuvat taloudelliset haitat sekä torjuvat talouskriisin konkreettisia vaikutuksia. Pidän myönteisenä Madeiran ja Azoreiden alueellisten viranomaisten aloitetta sekä niiden sitoutumista alueidensa kehitysstrategian edistämiseen. Tämä edistää myös Euroopan unionin kilpailukykyä sekä sen kestävään taloudellisen kehityksen suorituskykyä.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin yhteisen tullitariffin autonomisten tullien tilapäisestä suspensiosta eräiden teollisuustuotteiden tuonnissa Madeiran ja Azoreiden autonomisille alueille koskevan mietinnön puolesta. Tällä suspensioilla parannetaan paikallisten talouden toimijoiden kilpailukykyä sekä edistetään työllisyyden säilyttämistä ja uusien työpaikkojen luomista syrjäisimmillä alueilla. Se toimii vastapainona niiden syrjäisen sijainnin aiheuttamille taloudellisille haitoille ja sillä ei vaikuteta sisämarkkinoiden vahvistamiseen tai periaatteeseen vapaasta kilpailusta EU:ssa.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni autonomisten tullien tilapäinen suspensio on välttämätöntä, jotta Portugalin Madeiran ja Azoreiden autonomisten alueiden talouden toimijoiden kilpailukykyä vahvistetaan ja jotta näillä saarilla varmistetaan vakaampi työllisyys.

Tämän suspension ansiosta Madeiran ja Azoreiden paikalliset talouden toimijat voivat tuoda raaka-aineita, osia, komponentteja ja valmiita tuotteita tullitta, koska näitä tuotteita käytetään paikallisesti jalostukseen tai valmistukseen.

Tämän poikkeuksen hyväksyminen on ratkaisevan tärkeää näiden Portugalin autonomisten alueiden kehitykselle. Ne ovat hyvin riippuvaisia matkailusta ja siten erittäin alttiita tilanteen muuttumiselle tällä alalla. Tämä merkitsee, että niiden koko taloudellista kehitystä rajoittavat paikallisen talouden erityispiirteet ja maantieteellinen sijainti.

Tämän vuoksi paikalliselle elinkeinolle annetut kannustimet tarjoavat tarvittavaa tukea paikallisen väestön elinolojen parantamiseksi sekä avaavat tien työpaikkojen luomiseksi näillä saarilla. Tämä on tärkeää, jotta asukkaat pysyvät alueella ja kehitykselle luodaan edellytykset.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Yhteisen tullitariffin tullien väliaikaisen suspension ansiosta Madeiran ja Azoreiden alueen paikallisen talouden toimijat voivat tuoda tiettyjä kiintiöitä raaka-aineita, osia, komponentteja ja valmiita tuotteita tullitta. Näitä raaka-aineita on käytettävä maataloudessa ja teollisessa jalostuksessa sekä autonomisten alueiden ylläpidossa.

Tätä suspensiota sovelletaan 31. joulukuuta 2019 saakka, ja on tarkoitus toteuttaa toimia, joilla estetään sen aiheuttama vilpillinen kilpailu. Tällä toimella vahvistetaan Madeiran ja Azoreiden autonomisten alueidemme pk-yritysten ja maanviljelijöiden kilpailukykyä.

Tämä toimi on räätälöity näiden syrjäisimpien alueiden erityistarpeisiin ja sillä kannustetaan taloudellista toimintaa, mikä auttaa vakauttamaan työllisyyttä. Madeiran ja Azoreiden paikalliset taloudet ovat hyvin riippuvaisia kotimaisesta ja kansainvälisestä matkailusta, joihin on vaikuttanut tämänhetkinen talouskriisi.

Tämä merkitsee, että suspensio on täysin perusteltu, ja sillä odotetaan olevan myönteinen vaikutus kyseisten alueiden taloudelliseen kehitykseen.

Pyytäisin nopeampaa tarkastelua ja päätöksentekoa tällaisissa menettelyissä, jotta voimme vastata niihin tehokkaammin ja ajallaan.

Tästä syystä äänestin mietinnön puolesta.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Madeiran ja Azoreiden alueelliset viranomaiset pyysivät yhteisen tullitariffin autonomisten tullien tilapäistä suspensiota eräiden teollisuustuotteiden tuonnissa, jotta näiden syrjäisimpien alueiden vakaampaa tuotantoa ja työllisyyttä vahvistetaan ja turvataan.

Me olemme samaa mieltä tähän asiakirjaan sisältyvistä ehdotuksista. Katsomme kuitenkin, että lainsäädännössä säädettyjä maataloustarkoituksen ulkopuolisia komponentteja voidaan pitää myös teollisuustarkoitukseen kuuluvina komponentteina erityisesti energian ja ympäristön alalla. Niihin sisältyvät energiateollisuuden, erityisesti niin sanotun puhtaan energian (tuulivoima, aurinkovoima ja niin edelleen) osat ja komponentit.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Yhteisen tullitariffin autonomisten tullien suspensio eräiden teollisuustuotteiden tuonnissa Maderian ja Azoreiden autonomisilla alueilla vuoteen 2019 saakka on erittäin tärkeää näille EU:n syrjäisimmille seuduille maailmanlaajuisen talouskriisin aikana. Se on tärkeää pk-yritysten ja paikallisten maanviljelijöiden auttamiseksi, koska se vahvistaa paikallisen talouden toimijoiden kilpailukykyä sekä varmistaa vakaamman työllisyyden näillä alueilla.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Madeiran ja Azoreiden alueelliset viranomaiset ovat pyytäneet yhteisten tullitariffin tullien tilapäistä suspensiota, jotta paikallisten talouden toimijoiden kilpailukyky paranisi ja työllisyys vakaantuisi näillä unionin syrjäisimmillä alueilla. Sen takaamiseksi, etteivät maahantuodut tavarat, olivatpa ne raaka-aineita, osia tai valmiita tuotteita, vääristä kilpailua, valvotaan, että paikalliset yritykset käyttävät tavaroita saarilla vähintään kahden vuoden ajan ennen kuin ne voidaan myydä vapaasti muualla unionin alueella sijaitseville yrityksille. Miten tätä toteutetaan käytännössä? Koska mitään uskottavaa selvitystä ei voida antaa, äänestin tyhjää.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Pidän myönteisenä komission kantaa yhteisen tullitariffin autonomisten tullien 10 vuoden suspensiosta eräiden teollisuustuotteiden tuonnissa Madeiran ja Azoreiden autonomisille alueille sekä asiaa koskevaa Danuta Hübnerin laatimaa mietintöä, koska niissä:

1. otetaan käyttöön positiivisia syrjäintätoimia, joita sovelletaan syrjäisille Azoreiden ja Madeiran alueille ja joilla tunnustetaan alueiden erityispiirteiden aiheuttamat pysyvät rakenteelliset rajoitukset;
2. luodaan taloudellisen toiminnan ja työllisyyden edistämisen edellytykset näillä saariryhmillä ja siten edistetään niiden väestörakenteen vakautta.

Tämä on esimerkki yhteenkuuluvuudesta, joka voidaan saavuttaa solidaarisuuden periaatteeseen perustuvassa Euroopan unionissa.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Syrjäisimpien alueiden kehitystä rajoittaa niiden syrjäinen sijainti, saaristoasema, ilmasto ja hankalat maantieteelliset erikoispiirteet sekä niiden talouden riippuvuus rajoitetusta määrästä tavaroita ja palveluita.

Tänään äänestämämme lainsäädännön ansiosta Madeira ja Azorit voivat tuoda erilaisia valmiita tuotteita maatalouden, kaupan tai teollisuuden käyttöön sekä raaka-aineita, osia ja komponentteja maatalouden käyttöön, jalostukseen tai teollisuuden ylläpitoon, ja ne voivat hyötyä tullivapaudesta vuoden 2019 loppuun saakka.

Tätä poikkeusjärjestelyä laajennetaan lisäksi Madeiran ja Azoreiden koko alueelle eikä ainoastaan niiden tullivapaille vyöhykkeille. Siten ne hyödyttävät kaikkia paikallisia talouden toimijoita.

Muistutan, että tässä asiassa sovellettiin yksinkertaistettua lainsäädäntömenettelyä, jotta sitä nopeutettaisiin. Ehdotuksen esittelijänä toimi aluekehitysvaliokunnan puheenjohtaja, ja se voitiin siirtää täysistunnon hyväksyttävästi ilman keskustelua.

Olen hyvin iloinen lopputuloksesta, johon sisältyvät ehdottamani tarkistukset kattavasta tuotevalikoimasta Madeiran vapaakauppa-alueen varustamiseksi. Nämä sisältyivät vuonna 2000 annettuun lainsäädäntöön, mutta ne poistuivat vuonna 2008. Lisäksi lopputulokseen sisältyivät vuonna 2008 ja 2009 esitetyt täydentävät pyynnöt, jotka eivät kuuluneet komission alkuperäiseen ehdotukseen.

Päätöslauselmaesitys: B7-0042/2010

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Euroopan parlamentin oikeudellisten asioiden valiokunnan ehdotusta, jossa ehdotetaan Ana Palacio Vallelersundin nimittämistä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 255 artiklan mukaiseen komiteaan, on pidettävä periaatteessa myönteisenä. Kuitenkin institutionaaliselta kannalta on käsittämätöntä, miksi seitsemän hengen erillisen komitean pitäisi tehdä sitovia ehdotuksia kansallisille hallituksille. Siksi äänestin tätä ehdotusta vastaan.

Evelyn Regner (S&D), kirjallinen. – (DE) Tämänpäiväisessä äänestyksessä Ana Palacio Vallelersundin nimittämisestä komiteaan, jonka tehtävä on arvioida ehdokkaiden soveltavuutta Euroopan unionin tuomioistuimen tai unionin yleisen tuomioistuimen tuomarin tai julkisasiamiehen tehtävään, äänestin ehdotusta vastaan, koska ehdokkaiden ensiluokkaisten oikeudellisten tietojen lisäksi edellytän, että Euroopan parlamentin nimittämän henkilön yhteiskunnallinen soveltuvuus ja pätevyys selvitetään. Tässä yhteydessä en luota laisinkaan Ana Palacio Vallelersundiin, koska pelkään pahoin, että hän ei ottaisi huomioon tuomareita ja julkisasiamiehiä arvioitaessa, onko heillä yhteiskunnallisia arvoja ja ymmärtävätkö he ihmisluontoa. Tämä on välttämätöntä tuomareiden ja julkisasiamiesten valinnassa tulevaisuudessa, kun otetaan erityisesti huomioon Lissabonin sopimuksen tavoitteita ja arvoja koskevat edellytykset – sosiaalinen markkinatalous mainittiin täällä – sekä EU:n perusoikeussopimuksen sisällyttäminen primaarioikeuteen.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjallinen. – (RO) Yhteisen tullitariffin autonomisten tullien tilapäisellä suspensiollla eräiden teollisuustuotteiden tuonnissa Madeiran ja Azoreiden autonomisille alueille pyritään antamaan pitkän aikavälin näköala sijoittajille ja tarjoamaan talouden toimijoille mahdollisuus saavuttaa tietynlainen teollisen toiminnan ja kaupankäynnin taso. Katson sosialistina, että nämä toimet olisi pidettävä voimassa niin kauan, kuin näillä alueilla on merkittäviä taloudellisia ongelmia. Pidän myönteisenä komission ehdotusta, koska tämän toimen hyväksyminen tuo vakautta työpaikoille keskipitkällä aikavälillä ja näiden erityisongelmista kärsivien Euroopan syrjäisempien alueiden taloudelle ja sosiaaliselle ympäristölle. Kiinnitän kuitenkin huomion riskeihin, mitä tullien tilapäinen suspensio aiheuttaa tuotteille, jotka ovat peräisin näistä maista. Sen vuoksi meidän on seurattava tarkkaan tämän suspension vaikutusta kilpailuun.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), kirjallinen. – (PL) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 255 artiklan mukaan Euroopan parlamentti on yksi toimielimistä, joka ehdottaa ehdokkaita komiteaan, jonka tehtävänä on antaa lausunto ehdokkaan soveltuvuudesta toimia Euroopan unionin tuomioistuimen tuomarina tai julkisasiamiehenä. Kun otetaan huomioon, että tässä komiteassa on vain seitsemän jäsentä ja että heidän tehtävänsä on erittäin vastuullinen, on tärkeää, että kyseisten henkilöiden maine on moitteeton ja heillä on korkea pätevyystaso. Euroopan parlamentin jäsenenä ja Lissabonin sopimuksen antamien uusien valtuuksien ansiosta voin vaikuttaa yhden henkilön valintaan seitsemän hengen komiteaan, ja olen tyytyväinen Ana Palacio Vallelersundin ehdokkuudesta. Hän on ollut Euroopan parlamentin jäsen kahdeksan vuotta ja jäsenet ovat valinneet hänet kahdesti valiokuntien puheenjohtajakokouksen jäseneksi.

Hän oli myös oikeudellisten ja sisämarkkina-asioiden valiokunnan sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puheenjohtaja. Lisäksi hänen muut ammatilliset saavutukset, kuten se, että hän on ollut Maailmanpankin pääneuvonantaja ja Espanjan ensimmäinen naispuolinen ulkoministeri, eivät jätä mitään epäilystä siitä, että hän on oikea henkilö oikeaan tehtävään.

– Mietintö: Eva Joly (A7-0086/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin AKT-EY-kumppanuussopimuksen tarkistamisen puolesta, koska mielestäni tähän asiakirjaan sisältyy keskeisiä tekijöitä, jotka on otettava huomioon parhaillaan käynnissä olevissa neuvotteluissa.

Euroopan unionin eri toimintalinjojen, kuten kaupan, kehityksen, maatalouden tai kalastuksen, johdonmukaisuuden olisi oltava ensisijaista suhteissamme kehitysmaiden ryhmään.

Uusi tilanne, jossa on kyse strategisista kumppanuussopimuksista, on otettava huomioon. Nämä sopimukset, jotka ovat pääasiassa kauppasopimuksia, luovat uusia parlamentaarisen vuoropuhelun foorumeita, ja niitä on noudatettava. Edessämme olevien uusien haasteiden, kuten ilmastonmuutoksen ja talouskriisin, pitäisi vaikuttaa vastauksiin, jotka sisällytetään uuteen Cotonoun sopimukseen. On odotettavissa, että se saadaan aikaan maaliskuussa.

On myös tärkeää, että EU:n ja AKT-valtioiden suhteita koskevassa strategiassa otetaan huomioon syrjäisimpien alueiden läheisyys ja yhteydet AKT-valtioihin. Syrjäisimmät alueet voivat toimia EU:lle tärkeimpinä välittäjinä

taloudellisissa kumppanuussopimuksissa. Syrjäisimmät alueet antavat erityisen ulottuvuuden EU:n ulkoiselle toiminnalle, jolla osallistutaan siten todellisen laajemman naapuruuspolitiikan kehittämiseen.

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin ranskalaisen kollegani Eva Jolyn Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen (AKT) ja EY:n välisen kumppanuussopimuksen ("Cotonoun sopimuksen") toista tarkistamista koskevan mietinnön puolesta. Olen samaa mieltä mietinnössä esitetystä tarpeesta mukauttaa tätä AKT-valtioiden kanssa käytettävää erityistä välinettä nykyisten ongelmien, kuten ilmastomuutoksen, elintarvikkeiden ja polttoaineiden jyrkän hinnannousun, rahoituskriisin ja Afrikan äärimmäisen köyhyyden, vuoksi. AKT-valtiot ovat Euroopan unionin kumppaneita, ja meidän on vaalittava tätä kumppanuutta, jotta meillä on liittolaisia piakkoin pidettävissä tärkeissä maailmanlaajuisista hallintotapaa koskevista neuvotteluista.

Liam Aylward (ALDE), kirjallinen. – (GA) Äänestin AKT-EY-kumppanuussopimuksen (Cotonoun sopimuksen) toisen tarkistamisen puolesta. Tämä on ajankohtainen mietintö ja on oikein ja asianmukaista, että talouskumppanuussopimuksesta keskustellaan jatkuvasti. Cotonoun sopimuksen pääasialliset tavoitteet ovat köyhyyden poistaminen, kestävä kehityksen tukeminen sekä AKT-valtioille annettava tuki maailmantalouteen integroitumiseksi.

Sopimuksissa sekä parhaillaan käynnissä olevissa ja tulevista kauppaneuvotteluissa on pyrittävä täyttämään ja vahvistamaan EU:n ja sen kumppanien lapsityövoimaa koskevia säännöksiä.

Cotonoun sopimuksen 50 artikla koskee oikeudenmukaisten työtapojen edistämistä sekä lapsityövoiman poistamista koskevien kansainvälisten toimien parantamista. Lapsityövoimaa koskeva kysymys on asetettava etusijalle EU:n kauppasopimuksissa.

Olen sinänsä tyytyväinen mietinnön artikloihin, joissa vaaditaan keskustelun aloittamista AKT:n ja EU:n välisten suhteiden tulevaisuudesta vuoden 2020 jälkeisenä aikana ja joissa kehoitetaan antamaan tässä menettelyssä laajempi tehtävä riippumattomille osapuolille, eli valtioista tai hallituksista riippumattomille järjestöille.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (EN) Cotonoun sopimuksen toinen tarkistaminen tapahtuu erittäin haastavassa tilanteessa, koska maailmantalous on kriisin edessä. Uskon, että sopimuksen tarkistamisen ansiosta EU:n ja AKT-valtioiden välisen yhteistyön tärkeimpiä periaatteita uudistetaan ja vahvistetaan. Tilanne on muuttunut siitä, kun sopimus allekirjoitettiin ensimmäisen kerran, ja on syntynyt uusia haasteita ja ongelmia. Sopimusneuvotteluihin olisi otettava mukaan tärkeitä kysymyksiä, kuten ilmastomuutoksen torjuminen kehitysmaissa, lukuisten uusiutuvien energialähteiden hyödyntäminen käytännössä, elintarvikekriisi ja viljelykelpoisen maan hankkiminen.

Maahanmuutto-ongelmiin olisi kiinnitettävä paljon huomiota. Olemme nähneet viime vuosina, että sadat nuoret afrikkalaiset ovat hukkuneet EU:n rannikoiden läheisyydessä. Valtava maahanmuutto aiheutuu heikentyneestä taloudesta, ihmisten köyhtymisestä, ihmisoikeusloukkauksista ja monista muista syistä. Näihin seikkoihin olisi puututtava selkeästi tarkistetussa sopimuksessa.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PL) Äänestän Cotonoun sopimuksen toista tarkistamista koskevan mietintöluonnoksen puolesta. Siihen sisältyvät keskeiset seikat kestävästä kehityksestä sekä AKT-valtioiden asteittaisesta integroitumisesta maailmantalouteen. Ilmastomuutoksen, energiaturvallisuuden, koulutuksen ja koulutusalan yhteistyön kaltaiset asiat ovat tärkeitä AKT-valtioiden taloudelliselle ja sosiaaliselle kehitykselle. Ilmaston lämpeneminen, joka vaikuttaa pääasiallisesti kehitysmaihin, voi tarjota meille myös mahdollisuuden. Näiden valtioiden käytössä olevat uusiutuvat energialähteet ovat välttämättömiä niiden taloudelliselle ja sosiaaliselle kehitykselle ja niiden ansiosta ne voivat tulla energiaomavaraisiksi, millä autetaan torjumaan maailmanlaajuisia kriisiä. Opetukseen ja koulutukseen sijoittaminen on myös tärkeää köyhyyden, työttömyyden, laittoman maahanmuuton ja aivoviennin torjumiseksi ja se edistää AKT-valtioiden kehittämistä sekä auttaa niitä rakentamaan omaa talouttaan.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – (EN) Tuen tätä mietintöä, jonka mukaan AKT-EY-kumppanuussopimuksen on oltava johdonmukainen tämänhetkisen maailmanlaajuisen kriisin kanssa ja se on toteutettava siten, että kunnioitetaan tasapuolista kumppanuutta. Sopimuksen toinen tarkistaminen tarjoaa hyvän tilaisuuden vastata rahoitus-, ilmastomuutos-, elintarvike- ja energiakriisien perimmäisiin syihin sekä oppia aikaisemmista virheistä. Cotonoun puitteisiin tehdään tarkoituksenmukaisia muutoksia ja vahvistetaan AKT:n yhtenäisyyttä, yhteenkuuluvuutta ja solidaarisuutta. Mietinnössä kehoitetaan vahvistamaan enemmän ihmisoikeuslausekkeita ja seuraamuksia. Lisäksi mietinnössä pahoitellaan, että jäsenvaltiot eivät kuulleet parlamentteja (Euroopan parlamenttia, yhteistä parlamentaarista edustajakokousta ja AKT-valtioiden kansallisia parlamentteja) ja etteivät parlamentit voineet antaa panostaan

päätöksentekoprosessiin, joka johti tarkistettavien osa-alueiden ja artiklojen määrittelyyn sekä neuvotteluvaltuuden vahvistamiseen. Cotonoun sopimuksen tärkein tavoite on köyhyyden vähentäminen ja poistaminen tavalla, joka on johdonmukainen kestävästä kehitystä ja AKT-valtioiden asteittaista integroimista maailmantalouteen koskevien tavoitteiden kanssa.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin AKT-EY-kumppanuussopimuksen toisen tarkistamisen puolesta, jotta puolustetaan tarvittavia muutoksia, joiden ansiosta voimme torjua tämänhetkisiä suuria haasteita, kuten ilmastonmuutosta, rahoitusmarkkinoiden kriisiä ja elintarvikekriisiä.

Pidän myönteisenä tukea, jota Euroopan parlamentti osoittaa AKT-valtioille. Ne haluavat, että ilmastonmuutokseen puututaan monialaisena kysymyksenä Cotonoun sopimuksen toisessa tarkistetussa versiossa. Pahoittelen kuitenkin, että parlamentit (Euroopan parlamentti, panafrikkalainen parlamentti ja AKT-valtioiden kansalliset parlamentit) eivät ole tarttuneet mahdollisuuteen tehdä ehdotuksia ja osallistua aktiivisesti jäsenvaltioiden kanssa päätöksentekoprosessiin tämän tärkeän sopimuksen tarkistamisesta.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Toivon, että toinen tarkistettu versio Cotonoun sopimuksesta auttaa edistämään kestävästä kehitystä AKT-valtioissa, jolloin sosiaalinen yhteenkuuluvuus on mahdollista ja köyhyyden torjumista helpotetaan.

Ilmastonmuutokseen liittyvät kriisin vaikutukset tuntuvat vakavasti AKT-valtioissa ja ne pahentuvat edelleen. Kysymys elintarvikeomavaraisuudesta on tämän vuoksi tärkeä. Luonnonvaroja olisi käytettävä oikein ja uusiutuvan energian kehittämistä olisi edistettävä.

Meidän on varmistettava, että kaikki AKT-valtiot hyötyvät kaupallisesta kehityksestä, joka vastaa ainakin aiemmin voimassa ollutta tilannetta. Mielestäni myös Euroopan kehitysrahasto (EKR), joka tukee tämän sopimuksen mukaista kehitysyhteistyöpolitiikkaa, olisi sisällytettävä Euroopan parlamentin budjettivallan piiriin.

Tästä syystä äänestin mietinnön puolesta.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Katsomme esittelijän tavoin, että Cotonoun sopimuksen toinen tarkistaminen tarjoaa mahdollisuuden muutoksien tekemiselle.

Mietinnössä esitetään periaatteita, jotka toteutuessaan parantaisivat sopimusta. Niihin sisältyvät AKT-valtioiden turvallisuuden ja elintarvikeomavaraisuuden puolustaminen sekä veroparatiisien torjuminen.

Haluaisin kuitenkin samalla moittia joitain tärkeitä näkökohtia, kuten pyrkimystä AKT-EU-suhteiden alueellistumisen lisäämisestä, koska se uhkaa AKT-ryhmän valtioiden yhteenkuuluvuutta ja vahvuutta.

Muissa kysymyksissä mietinnöllä ei vastata tarpeisiin. AKT-valtioiden riippuvaista ja alistunutta asemaa ja nykyisen yhteistyö- ja kehitysapupolitiikan roolia tämän aseman luomisessa – mikä on keskeinen kysymys – ei ole käsitelty riittävästi. EU:n ehdottamien talouskumppanuussopimuksen täytäntöönpanon mahdollisia seurauksia ei myöskään käsitellä.

Monen AKT-valtion esittämiin varauksiin ja vastalauseisiin olisi pitänyt suhtautua myönteisesti tässä mietinnössä samoin kuin esimerkiksi Euroopan kehitysrahastoa koskeviin ensisijaisiin tavoitteisiin.

Alan Kelly (S&D), kirjallinen. – (EN) Hyvät kollegat, voin todeta tänään tyytyväisenä, että olemme siirtyneet rikkaiden ja köyhien maiden suhteissa tasa-arvoisempaan suuntaan ja olemme vahvistaneet ihmisoikeuksia. Tämän sopimuksen tarkistamisen on oltava johdonmukaista meidän uuden maailmamme tarpeiden kanssa ja sen on perustuttava tasavertaiseen kumppanuuteen. Tämä on uusi maailma, jossa harjoitetaan uutta taloutta, minkä uudet painopisteet ovat hyvinvoinnin tasainen jakautuminen ja ilmastonmuutoksen torjuminen. Kiitän oman ryhmäni työtä Euroopan parlamentissa. Se lisäsi köyhyyden poistamista koskevat periaatteet tarkistukseen.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Tähän mietintöön sisältyy selkeästi jotain erittäin arvokkaita ehdotuksia ja useita hyviä aikomuksia. Uusiutuvien energialähteiden asettaminen etusijalle, AKT-valtioissa toimiville monikansallisille yhtiöille asetettu velvoite ilmoittaa voitot ja verot, elintarvikeomavaraisuuden käsitteen sisällyttäminen sekä kritiikki muuttovirtoja koskeville EU:n ulkoistamistoimille ovat kaikki ehdotuksia, joita tuemme. Emme voi kuitenkaan sivuuttaa sitä tosiasiaa, että tällä mietinnöllä ei muuteta mitään Cotonoun sopimuksessa.

Tämä sopimus on symboli Euroopan unionin täydellisestä sitoutumisesta Maailman kauppajärjestön ääri-liberalistiseen ajattelutapaan. Emme mene kuitenkaan lankaan: ”kehitys”, johon viitataan, on verhottu

oman edun motiiveihin, jotka johtivat Lomé'n sopimusten purkamiseen. Tuomitsemme sopimukseen sisältyvän Euroopan kumppanuussopimusten toteuttamisen, komission kehitysavun varjolla harjoittaman kiristyksen sopimusten tekemisestä sekä tästä aiheutuvan AKT-valtioiden talouden riiston. Äänestämme tätä asiakirjaa vastaan, jotta emme anna tukea sille, että EU luopuu ainoastaan taloudellisen yhteistyön välineestä, johon ei vaikuteta pakkomielleellä vapaasta ja vääristymättömästä kilpailusta tai sen perusteella, että EU taipuu Yhdysvaltojen vaatimuksiin Maailman kauppajärjestössä.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Haitissa hiljattain sattunut murhenäytelmä on todiste siitä, että nämä kumppanuussopimukset eivät riitä ongelmien ratkaisemiseen. Sen vuoksi toinen tarkistettu Cotonoun sopimus tarjoaa erinomaisen tilaisuuden tehdä muutoksia, jotka koskevat nykyisiä haasteita, kuten ilmastomuutosta, elintarvikkeiden ja bensiinin jyrkkää hinnannousua, rahoituskriisiä ja monen AKT-valtion äärimmäistä puutetta. Nyt on aika suunnitella toimenpiteitä, joilla ratkaistaan tehokkaasti valtaosaan maita edelleen vaikuttavat ongelmat.

Aldo Patriciello (PPE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, haluaisin kiittää esittelijää ja eri poliittisia ryhmiä erinomaisesta työstään tämän mietinnön laadinnassa. Tuen sitä täysin.

Haluaisin mietinnön osalta kiinnittää huomion Cotonoun sopimuksen tarkistamista koskeviin neuvotteluihin. Tällaisissa sopimuksissa olisi otettava huomioon eri kriittiset näkökohdat, kuten rahoituskriisin vaikutukset, muuttoliikkeen ja erityisesti laittoman maahanmuuton kasvu.

Olen vakuuttunut siitä, että ainoastaan taloudellisen yhteistyön riittävällä arvioinnilla on mahdollista hallita kriisin kielteistä vaikutusta sekä sen taloudellisia seurauksia AKT-valtioille, jotka menettävät työvoimaa ja kehitykselle tarpeellisia päteviä työntekijöitä, ja EU-valtioille, jotka kärsivät eniten laittomasta maahanmuutosta.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjallinen. – (EN) On tärkeää, että Cotonoun sopimuksen kaikkia näkökohtia tarkistetaan viimeaikaisen kehityksen valossa, koska se vaikuttaa merkittävästi AKT-valtioihin. Yhdyn erityisesti huolenaiheisiin alueellisesta yhdentymisestä, joka ei koske ainoastaan AKT-valtioita vaan myös latinalaisen Amerikan valtioita ja erityisesti Andien yhteisöä. Eräiden kauppasopimusten vaikutus (sopimukset, joiden on komission virkamiesten mukaan tarkoitus edistää kehitystä) voi vaarantaa valtioiden välistä kaupankäyntiä tietyllä alueella ja sen vuoksi olla ristiriidassa alueellisen yhdentymisen edistämistä koskevan kehitystavoitteen kanssa. Euroopan unionin on jatkuvasti arvioitava uudelleen kauppapolitiikkaansa ja sen vaikutuksia tässä asiassa. Jos näin ei tehdä tai ei toimita asianmukaisesti, voidaan aiheuttaa kielteisiä vaikutuksia pitkän aikavälin kehitykselle.

Brian Simpson (S&D), kirjallinen. – (EN) Aion äänestää tämän mietinnön puolesta, mutta minun on tehtävä selväksi, että tietyt komission tukemat järjestöt, joille annetaan vastuu EU-AKT-yhteistyöhankkeiden toteuttamisesta, ovat korruptoituneet ja ne ovat järjestäneet syrjintäkampanjoita ja vainoja niitä henkilöstöön kuuluvia vastaan, jotka toivat korruption esiin.

Viitataan luonnollisesti järjestöön, joka tunnetaan nimellä CDE, ja joka on komission tuella erottanut kaikki ilmiantajat ja tehnyt tuskin mitään hallinnon epäkohtien korjaamiseksi ja järjestön johdon toiminnan oikaisemiseksi.

OLAFin CDE:tä koskevassa tutkinnassa todettiin korruption esiintyminen ja se, että komissio oli laiminlyönyt huolellisuusvelvollisuutta CDE:n johtokunnan jäsenenä ajankohdalla, jolloin korruptiota esiintyi. Olisi voitu olettaa, että toimia olisi toteutettu ja että ainakin ilmiantajia suojeltu. Kumpaakaan ei tehty, ja tämä on häpeäksi komissiolle.

Vaikka äänestän tänään mietinnön puolesta, mietin, onko kiire tarkastella tulevaisuudessa yksityiskohtaisemmin EU:n kyvyttömyyttä valvoa varainhoitoa asianmukaisesti näissä kumppanuuksissa.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Vuonna 2000 tehtyä Cotonoun sopimusta, jolla säännellään EU:n ja Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) valtioiden välistä yhteistyötä, tarkistetaan viiden vuoden välein. Sen tavoitteena on köyhyyden poistaminen ja AKT-valtioiden asteittainen integroituminen maailmantalouteen sekä kestävä kehitys koskevan päämäärän noudattaminen. Tämä tarkistamisen taustalla on maailmanlaajuinen rahoituskriisi, nopea ilmastomuutos, elintarvikkeiden ja energian hintaa koskeva rasite sekä keskustelu maankäytöstä ja ulkomaisten investointien kestävydestä.

On korkea aika, että vahvistamme maakohtaisten strategioiden ja Euroopan kehitysrahaston (EKR) parlamentaarista valvontaa ja pyrimme yhdenmukaistamaan kauppa-, ulko- ja kehityspolitiikkamme. On aika suhtautua kokonaisvaltaisesti ilmastomuutoksen torjuntaan sekä keskittyä mahdollisimman hyvin

uusiutuvaan energiaan. On aika torjua laitonta rahavirtaa kehitysmaista ja uudistaa Euroopan investointipankin (EIP) politiikkaa veroparatiisien laajemmasta avoimuudesta. On korkea aika tunnustaa, että maanomistus ja puhdas vesi ovat perusoikeuksia. On aika myöntää, että tasavertainen pääsy luonnonvaroihin voi todella auttaa pääsemään eroon köyhyydestä. Mietinnössä korostetaan tätä, ja annan sille siten tukeni.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Äänestin tyhjää Eva Jolyn AKT-EY-kumppanuussopimuksen toista tarkistamista koskevasta mietinnöstä.

Tähän mietintöön sisältyy monia konkreettisia ehdotuksia sopimuksen – joka tunnetaan paremmin nimellä Cotonoun sopimus – neuvottelemiseksi uudelleen. Tuen tätä sopimusta.

On otettava huomioon muun muassa maailman köyhimpien valtioiden tilanne erityisesti, kun on kyse niiden ominaispiirteistä, jotka liittyvät ilmastonmuutokseen, demokratiaan, ihmisoikeuksiin, aivovuotoon, korruptioon ja niiden talouden sekä erityisesti maatalouden erityispiirteisiin.

Kuitenkin Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) esittämien ja täysistunnossa hyväksytyjen tarkistusten vuoksi mietintöä muutettiin täysin. Esimerkkinä on tarkistus 3, jonka perusteella väestöltä evätään oikeus määritellä oma maatalouspolitiikkansa.

Iva Zanicchi (PPE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, kannatin äänestyksessä AKT-EY-kumppanuussopimuksen ("Cotonoun sopimuksen") toista tarkistamista. Tätä sopimusta, jolla säännellään Euroopan unionin ja 77 AKT-valtion välisiä poliittisia, kaupan ja kehitysyhteistyön suhteita, ja joka koskee ajanjaksoa 2000–2020, tarkistettiin jo vuonna 2005.

Toisen tarkistuksen kohteena olevissa säännöksissä pyydetään perustellusti, että ilmastonmuutoksia koskevat väliaikaiset säännökset sisällytetään sopimukseen, uusiutuva energiaa koskevia sopimuksia tarkistetaan, maaseudun kehitystä ja elintarvikkeiden turvallisuutta koskevia säännöksiä tehostetaan ja että pyritään hillitsemään enemmän laittomia rahavirtoja ja veroparatiiseja.

Olen varma, että tällä tarkistuksella voidaan vahvistaa EU:n ja AKT-valtioiden kumppanuussuhteita ja varmistaa parempi synergia ja yhteistyö yhteiset tavoitteet huomioon ottaen.

8. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 19.05, ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Gianni PITTELLA**

9. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

10. SWIFT (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana keskustelu neuvoston SWIFTiä koskevasta julkilausumasta.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, tämä on neuvoston julkilausuma ohjelmasta, jossa on kyse Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välisestä sopimuksesta – kuten tiedätte – jolla jäljitetään terrorismin rahoittamista rahoitustietoja vaihtamalla ja välittämällä. Uskon, että kaikki ovat tästä samaa mieltä. Tämä sopimus on ollut voimassa parin viime kuukauden ajan. Se on toiminut hyvin ja sillä annetaan jatkuvuutta terroristien rahoituksen jäljittämishjelmaan tarkoitettujen tietojen välitykselle.

Tämä sopimus raukeaa virallisesti 31. tammikuuta. Sen vuoksi neuvosto käsitteli aikaisemmalla Ruotsin puheenjohtajakaudella tarvetta allekirjoittaa sopimus, jolla voidaan jatkaa kyseistä terroristien rahoituksen jäljittämishjelmaa. Neuvosto hyväksyi tästä syystä 30. marraskuuta 2009 päätöksen kyseisen sopimuksen, terrorismin rahoituksen jäljittämishjelman, allekirjoittamisesta.

Kyseessä on tilapäinen sopimus. Se on siksi voimassa lyhyen ajanjakson, joka periaatteessa päättyy 31. lokakuuta 2010. Sen vuoksi neuvoston viime vuonna hyväksymä väliaikainen sopimus kumotaan, kuten sanoin, ellei Euroopan parlamentti tee asiasta ennalta päätöstä vuonna 2010.

Tämä on tämänhetkinen tilanne. Komissio ei ole tiedottanut tähän mennessä kyseisen sopimuksen sisällöstä, ja se ei ole vielä Euroopan parlamentin tiedossa, mutta voin kertoa teille nyt, että se toimitetaan ensi viikolla, 25. tammikuuta. Euroopan parlamentti saa sen tietoonsa 25. tammikuuta. Kyseinen sopimus toimitetaan parlamentille asianmukaisesti käännettynä ja sen jälkeen asia siirtyy eteenpäin parlamentin hyväksyttäväksi.

Tätä ei ole tehty aikaisemmin komission esittämän seuraavan syyn vuoksi: komissio ei ole saanut asiaa koskevia käännöksiä valmiiksi ja sen vuoksi neuvosto ei ole saanut niitä komissiolta. Kuten juuri kerroin, näitä eri kieliversioita viimeistellään ja neuvosto voi välittää kyseisen asiakirjan, kyseisen sopimuksen, Euroopan parlamentille vasta, kun komissiolla olevat eri kieliversiot ovat saatavilla. Ne esitetään 25. tammikuuta.

Lisäksi tulevaa tilannetta ja sopimusta – ei väliaikaista vaan lopullista – silmällä pitäen komissio aikoo antaa tältä osin suosituksia pitkäaikaisen sopimuksen aikaansaamiseksi. Kyseessä ei ole käsittelemämme sopimuksen tapainen ensi vuoden lokakuussa päättyvä sopimus vaan pitkäaikainen sopimus. Tämä pitkäaikainen sopimus on neuvoteltava ja siihen on liitettävä Lissabonin sopimuksen mukaisen uuden oikeusperustan perusteella, jolloin Euroopan parlamentti osallistuu asiaan täysipainoisesti. Euroopan parlamentti osallistuu jo täysipainoisesti kyseisiin sopimuksiin ja näin toimitaan myös tulevassa sopimuksessa, mistä komissio ei ole vielä tehnyt mitään suosituksia.

Haluaisin lopuksi sanoa, että kyse on erittäin tärkeästä asiasta. Kyseessä on menettely, ohjelma terrorismin torjumiseksi. Detroitin tapaus osoitti, että tällä hetkellä esiintyy vaaraa ja että uhka jatkuu. Jäsenvaltiot eivät voi sen vuoksi sallia, että luovutaan rahoitustietojen jatkuvasta toimittamisesta terrorismin rahoituksen jäljittämishohjelmaan. Tuomari Bruguière selvitti tätä suljetuin ovin käydyssä puheenvuorossaan, joka kuvattiin Euroopan parlamentissa marraskuussa. Hän sanoi, että hänen mielestään useat jäsenvaltiot olivat hyötynet Yhdysvaltioihin toimitetuista tiedoista, joilla paljastettiin ja estettiin terroristien toimintaa.

Tämän vuoksi aikaisemmalla Ruotsin puheenjohtajuuskaudella neuvosto päätti uuden sopimuksen väliaikaisesta soveltamisesta, jotta vältettiin nykyisen sopimuksen päättyminen 31. tammikuuta ja sen vuoksi mahdollisen tiedonkulun katkeaminen. Se oli neuvoston ainoa vaihtoehto. Parlamentin kanta saada tietoja asiasta on luonnollisesti ymmärrettävä. Niitä ei ole esitetty, kuten kerroin teille, koska komission asiaa koskevat käännökset ovat viivästyneet.

Manfred Weber, *PPE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, tätä koko keskustelua leimasi aluksi monien Euroopan parlamentin jäsenten turhautuneisuus ja suuttumus, koska meistä tuntui jälleen kerran, että asian käsittelyä kiirehdyttiin neuvostossa ennen kuin Lissabonin sopimus tuli voimaan. Tästä syystä olen nyt kiitollinen, että neuvosto on ymmärtänyt, että on hyvä asia kuulla parlamenttia, soveltaa uutta Lissabonin sopimusta ratifiointimenettelyssä ja antaa meille mahdollisuus arvioida, sovelletaanko tätä sopimusta vai ei.

Tässä lainsäädäntömenettelyssä, jos me nyt sen aloitamme, Euroopan kansanpuolue (kristillisdemokraatit) soveltaa selkeitä päätöksentekokriteerejä. Asioilla on kaksi puolta. PPE-ryhmämme pitää selkeänä periaatteena, että eurooppalaisten tietojen osalta – riippumatta siitä, mihin ne on tallennettu – olisi sovellettava EU:n tietosuojanormeja. Pidämme periaatteena, että henkilöillä, jotka katsovat tulleen kohdelluksi epäoikeudenmukaisesti tietojen tarkistuksessa, on valitusoikeus. Pidämme perusperiaatteena sitä, että tietoja olisi välitettävä vain yksittäistapauksissa ja ainoastaan, jos tiettyä henkilöä epäillään jostakin, eli ei yleisesti. Nämä ovat seikkoja, joita pidämme tärkeinä.

Asian toinen puoli on se, että me haluamme luonnollisesti tehdä yhteistyötä Yhdysvaltojen kanssa. Haluamme olla yhteistyössä kumppanimme kanssa terrorismin torjunnassa. Emme halua tilannetta, jossa yksittäisille valtioille – sopimusten raudetta – asetetaan erityistä painetta, kuten esimerkiksi Belgialle, koska valtiot voisivat alkaa toimia kahdenvälisesti. Asiassa tarvitaan huolellista harkintaa. PPE-ryhmä kiinnittää huomiota tähän asiaan, kun lainsäädäntöehdotus esitetään.

Pyydän neuvostoa ja komissiota jälleen kerran, että ne eivät viivyttelä, vaan lähettävät asiakirjan nyt, jotta voimme käsitellä sitä. Parlamentti voi työskennellä nopeasti, ja voimme käsitellä tätä asiaa nopeasti. Sen jälkeen asia on ministerien käsissä, ja haluaisin tehdä tämän seikan hyvin selväksi: sisäministerien käsissä. Heidän on vakuutettava parlamentille, että nyt sopimuksessa ehdotetut menettelyt ovat tarpeellisia terrorismin vastaisessa taistelussa.

Suhtaudumme avoimesti tähän menettelyyn, mutta täytäntöönpanevan tahon, eli ministerien, pitää vielä vakuuttaa meidät.

Martin Schulz, *S&D-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, aloitamme vakavasti otettavan lainsäädäntöprosessin Lissabonin sopimuksen ansiosta.

Hyvä Diego López Garrido, kun ilmoitatte, että käännökset tai käännöksien puute näin herkillä alalla aiheuttaa viivästyksiä ja että meidän on vain hyväksyttävä tämä, niin minun on kaikella kunnioituksella sanottava, että kyseessä on vain tekosyy, jonka varjolla suojelette itseänne ja rauhoittelette meitä hieman. Emme kuitenkaan voi suhtautua tähän vakavasti. Panen tämän vain merkille ja sen jälkeen en puutu tähän.

Aivan toinen seikka on olennainen: se, että Euroopan parlamentti ei osallistu asiaan. Tätä ei voida hyväksyä kansainvälisissä sopimuksissa, joilla on näin kauaskantoista merkitystä. Haluamme, että parlamentti on aidosti mukana tämän sopimuksen täytäntöönpanossa alusta lähtien. Mistä tämä johtuu? Parlamentin puhemies Buzek muotoili tämän tarkasti kirjeessään todeten, että SWIFT-sopimuksella voidaan rikkoa laajasti kansalaisten perusvapauksia, jotka taataan useimpien jäsenvaltioiden perustuslaeissa sekä myös perusoikeuskirjassa.

Jos tämän sopimuksen perusteella sovelletaan kansalaisten perusvapauksia rikkovia toimia, niin on ehdottomasti varmistettava, että kansalaisia suojellaan tällaisilta toimilta. Tämä merkitsee, että tietosuoja on taattava joka suhteessa, tiedot on hävitettävä tietyntyylisen kohtuullisen ajan kuluessa ja kansalaisilla on oltava mahdollisuus valittaa, jos heidän perusoikeuksiaan rikotaan. Yksi oikeusvaltioperiaatteen keskeisimmistä näkökohdista on se, että kansalaiset voivat suojautua valtion harjoittamalta mielivaltaiselta kohtelulta.

Euroopan unioni ei voi mitätöidä tätä 27 jäsenvaltion järjestelmään sisältyvää oikeudellista perinnettä viittaamalla siihen, että käännökset eivät ole käytettävissä. Jos suhtaudumme vakavasti oikeusvaltioperiaatteen kehittämiseen Euroopan tasolla, meidän on siirrettävä Euroopan tasolle tarpeelliset turvallisuuden vuoksi toteutettavat toimet sekä myös kansalaisten laillista turvaamista koskevat toimet.

Neuvoston on siten selvitettävä meille, mikä on SWIFT-sopimuksen lisäarvo, jos se tulee nyt neuvoston toiveiden mukaisesti tilapäisesti voimaan. En aio puhua Yhdysvaltojen eri turvallisuuspalveluiden tietoturvarikkomuksista. Joku sulloo alusvaatteisiinsa räjähdysaineita ja lentää Atlantin yli. Tämä on se, mitä Yhdysvaltojen salaisen palvelun tehokkaalla turvallisuustyöllä on saatu toistaiseksi aikaan. Se ei saa kuitenkaan olla riippuvainen tästä seikasta.

Ihmettelen, miksi meidän on sovellettava tätä nopeutettua menettelyä, kun EU:n ja Yhdysvaltojen välillä on tehty sopimus 1. helmikuuta lähtien väliaikaisesta oikeusavusta, jonka 4 artiklassa kuvataan tarkasti, miten pankkitietoja välitetään eteenpäin, kun niistä on perusteltuja epäilyjä. Tämä merkitsee, että SWIFT-sopimuksen voimaantulolla ei tarjota mitään lisäarvoa suojelun osalta.

Sen vuoksi tämä tarpeeton kiirehtiminen – tai ”sian laukka”, kuten sanoisimme saksaksi – tämä paine nopeuttaa asioita, on käsittämätöntä. Yksimielinen pyyntömme neuvostolle on esitettävä tarkasti: lähettäkää meille tarvittavat asiakirjat! Me keskustelemme tästä asiasta ja saatamme parlamentaarisen menettelyn päätökseen tarvittavan nopeasti, koska tarvitsemme turvallisuutta, mutta ei ainoastaan turvallisuuselimille: tarvitsemme turvallisuutta kansalaisille, joita näiden turvallisuuselinten pitäisi myös suojella. Tämä on mielestäni sopimuksen tarkoitus, mutta siinä tapauksessa haluamme, että se saatetaan asianmukaiseksi lainsäädännöksi.

Guy Verhofstadt, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, aloitetaan hyvillä uutisilla: puheenjohtajavaltio Espanja on ilmoittanut, että asiakirja on määrä esittää maanantaina 25. tammikuuta, eli toisin sanoen ensi maanantaina. Tein tästä merkinnän. Tämä tarkoittaa siten, että meillä on viikko aikaa keskustella asiasta parlamentissa, se on todellisuutta.

Pyyntöni, arvoisa puhemies – olen jo ilmoittanut tästä ja toivon, että minulla on muiden ryhmien tuki – on se, että puheenjohtajakokouksessa on tehtävä päätös valiokuntakokouksen ja täysistuntokäsittelyn järjestämisestä tämän väliaikaisen sopimuksen tarkastelemiseksi, koska ei olisi järkevää, että se tulee voimaan 1. helmikuuta ilman, että parlamentti käsittelee sitä.

Sen vuoksi on kaksi vaihtoehtoa, presidentti Zapatero: kyllä tai ei. Voin todeta, että myönteinen vastaus riippuu monista olosuhteista. Tämä on tärkeä tietää, ja tähän on saatava vastaus ennen 25. tammikuuta. Parlamentin asettamiin ehtoihin ei ole vastattu.

Ehdot ovat seuraavat: ensinnäkin parlamentti on pidettävä ajan tasalla ja sen on saatava kaikki tarpeellinen tieto; toiseksi parlamentti osallistuu neuvotteluihin lopullisesta sopimuksesta; kolmanneksi on erityisehtoja,

yhteensä yhdeksän, jotka kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta on esittänyt parlamentin juuri hyväksymässä päätöslauselmassa sopimuksen todellisesta sisällöstä.

Pyyntömme teille on hyvin yksinkertainen: teidän on toimitettava meille väliaikainen sopimus 25. tammikuuta mennessä ja teidän on lisäksi annettava vastaus parlamentin kolmeen pyyntöön. Jos vastauksenne kolmeen pyyntöömme on myönteinen, voi olla mahdollista, että hyväksymme sopimuksen. Jos se ei ole myönteinen, luulen, että äänestys on todennäköisesti kielteinen; ainakin oma ryhmäni on tätä mieltä.

Minun on huomautettava, että kielteinen äänestys merkitsee, että väliaikainen sopimus ei tule voimaan 1. helmikuuta. Tämä on tämänhetkinen tilanne, ja pyydän huomenna joka tapauksessa puheenjohtajakokouksessa, että asiasta vastaava valiokunta kutsutaan koolle ja että järjestetään täysistunto tämän väliaikaisen sopimuksen käsittelemiseksi.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, koko parlamentin turhautuneisuus kohdistuu nyt puheenjohtajavaltio Espanjaan, joka on juuri aloittanut toimikautensa. Hyväksykää vaan tämä asia koko neuvoston puolesta, mutta katson, että juuri te olette tässä asiassa mukana. Olen harmissani, että paikoilla 21 ja 22 ei ole yhtään komission edustajaa, koska jos ymmärsin asian oikein, komissiolla olisi ollut velvollisuus jouduttaa asiaa sen jälkeen, kun parlamenttia oli pyydetty aloittamaan hyväksyntämenettely. Komissio kuitenkin välttää vastuutaan eikä ole tullut tähän keskusteluun.

En halua toistaa, mitä kollegani ovat sanoneet, mutta haluaisin todeta, että minusta olisi erittäin vaarallista, että neuvosto saattaa tämän väliaikaisen SWIFT-sopimuksen voimaan ennen kuin parlamentti ensin äänestää siitä, mitä aiotte esittää meille. Minä pidän tätä menettelyä – jos aiotte viedä sen eteenpäin 1. helmikuuta mennessä hätäisesti, tai sian laukan tahtiin, kuten Martin Schulz kuvasi koko menettelyä – parlamentin provosoinnin lisäksi myös perussopimusten, juuri voimaan tulleen Lissabonin sopimuksen, rikkomuksena, ja tämä on vastuutonta.

Hätätilanteessa teillä on mahdollisuus vaihtaa tärkeitä tietoja Yhdysvaltojen kanssa tehtyjen kahdenvälisen oikeudellisten sopimusten perusteella sekä kaikkien muiden valtioiden kanssa, joiden kanssa on tehty tällaisia sopimuksia. Sen vuoksi ei ole mitään kiirettä.

Haluaisin korostaa jälleen kerran, että EU:n kansalaiset seuraavat kiinnostuneina, kuinka toimimme kiitetyn Lissabonin sopimuksen vuoksi. Jos emme tässä vaiheessa varmista parlamentaarista valvontaa, jos me hyväksymme tämän kansallisten tietosuojalakien rikkomuksen ja toimimme vastoin perusoikeuskirjaa, joka mainittiin usein keskustelussa Lissabonin sopimuksesta, niin minusta tämä on poliittista itsemurhaa ja täysin perusteetonta. Ministeri López Garrido, te jaatte vastuun tästä komission kanssa.

Haluaisin tiedustella vielä yhtä seikkaa. Sain juuri tekstiviestillä tiedon, että SWIFT-sopimuksen joitain kieliversioita on jo julkaistu. Voitteko kertoa, mitä kieliversioita on julkaistu virallisessa lehdessä, milloin ne julkaistiin ja miksi näitä kieliversioita ei ole annettu parlamentin käyttöön?

Timothy Kirkhope, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, viimeaikaiset tapahtumat ovat muistuttaneet meitä jälleen kerran, kuinka tärkeää on, että jaamme tietoja, jotta EU:n kansalaisten turvallisuus varmistetaan. SWIFT on ollut arvokas väline tämän tavoitteen saavuttamisessa. Tavattuani Yhdysvaltain hallituksen virkamiehiä, erityisesti Yhdysvaltain valtionvarainministeriön terroristien rahoittamiskysymyksestä vastaavan apulaismministerin David Cohenin, vakuutuin monikerroksisista valvontajärjestelmistä ja takeista sekä riippumattomasta valvonnasta, joka toivoakseni johtaa siihen, että tämän uuden sopimuksen täytäntöönpano on moitteetonta.

Olen muiden lailla huolestunut siitä, että neuvosto on kuullut huonosti parlamenttia ja että komission on väitetty viivyttävän. On välttämätöntä, että parlamentille ja sen vaaleilla valituille edustajille tiedotetaan usein ja riittävästi, ja parlamentin hyväksyntä ei saa olla taaksepäin suuntautuva toimi. Se, että neuvosto suhtautuu asiaan näin, heikentää tämän istuntosalin ja tämän parlamentin ytimessä olevia arvoja ja demokraattisia periaatteita. Toivon, että neuvosto ja etenkin puheenjohtajavaltio ottavat tarkasti huomioon nämä näkökohdat.

Rui Tavares, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, parlamenttia on kohdeltu loukkaavasti ja lähes nöyryyttävästi tämän koko menettelyn ajan. Ei ole hyväksyttävää kertoa meille, että meidän on odotettava eri kieliversioita, kun tiedämme, että lehdistössä liikkuu useita versioita vuotaneiden tietojen vuoksi.

Meille esitettiin kuitenkin hahmotelma sopimuksesta perjantaina Brysselissä, kun parlamentin jäsenet olivat lähteneet Strasbourgiin. Vain yksi Euroopan parlamentin jäsen oli läsnä Brysselissä. Minä olin se jäsen.

Toistuvat viittaukset Brugièren raporttiin, salaiseen raporttiin, eivät ole myöskään hyväksyttäviä. Tämä ei ole kovin vakuuttavaa, koska jokainen, joka on lukenut Brugièren raportin tietää, että siihen ei sisälly tuskin ollenkaan empiiristä tietoa.

Ei ole hyväksyttävää sanoa, että tämä on väliaikainen raportti. Siihen seuraavan yhdeksän kuukauden aikana kerättävät tiedot ovat Yhdysvaltojen hallinnon käsissä viiden vuoden kuluessa, jolloin Obaman hallinnon sijasta voi olla kyse Sarah Palinin hallinnosta. Miten Euroopan kansalainen voi tuntea olonsa turvalliseksi? Ette anna selkeästi meille mitään muuta vaihtoehtoa kuin hylätä tämä sopimus, ja ette tee elämästämme helpompaa.

Kun hylkäämme sen, teemme komissiolle palveluksen, sillä tiedämme, että kaksi uutta komission jäsentä, Malmström ja Reding, voivat neuvotella parhaan mahdollisen sopimuksen alusta alkaen, ja olemme varma, että he haluavat toimia näin.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, viime vuosina on hyväksytty hyvin monia toimia terrorismin torjunnan varjolla, ja näin myös neuvostossa. Monet näistä toimista eivät ole kuitenkaan järkevässä suhteessa terrorismin todellisesti aiheuttamaan uhkaan. Ne ovat päinvastoin johtaneet kansalaisten oikeuksien rajoittamiseen sopimattomalla tavalla. SWIFT-sopimuksen mukainen järjestelmällinen tiedonvaihto, joka ei liity mihinkään perusteltuihin epäilyksiin, ei ole selkeästi minkäänlainen poikkeus. Jopa Saksan liittotasavallan rikospoliisin, jota ei tunneta minkäänlaisena tietosuojaryhmänä, oli myönnettävä tämän toimen epäsuhtaisuus. Meidän on päätettävä nämä kansalaisten oikeuksia jatkuvasti rajoittavat toimet ja meidän ei olisi hyväksyttävä väliaikaista sopimusta.

Haluaisin neuvoston toimintatavasta sanoa vielä kerran selkeästi, että Yhdysvallat tarkasteli ja tallensi SWIFTin käyttäjien tiedot ilman minkäänlaisia rajoituksia. Neuvosto ei kuitenkaan määrännyt seuraamuksia tällaisesta menettelystä vaan laillisti sen! Haluaisin luonnollisesti kehottaa neuvostoa toimittamaan kaikki tiedot asiasta Euroopan parlamentille.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Yhdessä, muistaakseni Rebecca Harmsin, puheenvuorossa viitattiin erään kieliversion mahdolliseen julkistamiseen. On selvää, että minulla ei ole tällaisia tietoja. Tarkistan asian ja selvitän teille tilanteen kirjallisesti. Sanoin teille, että 25. tammikuuta Euroopan parlamentti saa sopimuksen, joka tulee väliaikaisesti voimaan 1. helmikuuta. Euroopan unionin lainsäädännön, Lissabonin sopimuksen 218 artiklan ja Wienin yleissopimuksen mukaan allekirjoitetut sopimukset voivat tulla väliaikaisesti voimaan. Sen vuoksi sopimus on pätevä.

Euroopan unionille ja luonnollisesti neuvostolle on tärkeää, että tämä sopimus pysyy voimassa. On tärkeää, että nämä sopimukset terroristien rahoituksen jäljittämishelmasta pysyvät voimassa. Meistä tämä on myönteinen toimi, sitä voidaan käyttää terrorismin torjunnassa ja siihen sisältyy yhteistyö Yhdysvaltojen kanssa. Se on luotettava valtio, kumppanivaltio, naapuri ja sillä on sama päämäärä kuin meillä: terrorismin torjuminen. Tällä ei ole mitään tekemistä kieliversioiden viivästymisen kanssa, se ei ole todellakaan tekosyy, Martin Schulz. Kyse ei ole ajalla pelaamisesta, hyvä Manfred Weber.

Kuten tiedätte, muutama viikko tai kuukausi sitten puheenjohtajavaltio Ruotsi, neuvosto, ehdotti, että tämä versio lähetetään neuvostosta yksikielisenä parlamentille. Komissio huomasi, että tämä ei ollut mahdollista ja että itse asiassa komission olisi käännettävä eri kieliversiot ja toimitettava ne edelleen. Puheenjohtajavaltio Ruotsin johtamalla neuvostolla oli hyvät aiheet, mutta tämä ei ollut mahdollista laillisesti tai teknisesti. Tämä on syy, miksi näin tapahtui. Ymmärrän, että Euroopan parlamentti olisi halunnut tämän version aikaisemmin. Olen siitä täysin samaa mieltä. Jos olisin Euroopan parlamentin jäsen, ajattelisin ihan samaa ja olisin halunnut nämä versiot aikaisemmin. Näin ei käynyt teille esittämäni syiden vuoksi. Sillä ei ole mitään tekemistä ajalla pelaamisen tai jonkun asian kätkemisen kanssa eikä se ole tekosyy: ehdottomasti ei.

Mielestäni tämä on sopimus, johon Euroopan parlamentilla on täydet mahdollisuudet osallistua Lissabonin sopimuksen voimaantulon vuoksi ja me – luullakseni suuri enemmistö – hyväksyimme kyseisen sopimuksen, joka antaa parlamentille mahdollisuuden osallistua asiaan täysivaltaisesti. Parlamentti voi halutessaan keskeyttää tämän väliaikaisen sopimuksen voimassaolon. Parlamentti osallistuu neuvotteluun myöhemmin tehtävästä pitkäaikaisesta sopimuksesta. Euroopan parlamentilla on yhdessä neuvoston kanssa luonnollisesti valta vaikuttaa SWIFT-sopimukseen. Meistä tämä sopimus on erittäin tärkeä ja siitä kannattaa keskustella parlamentissa perusteellisesti, vakavasti ja ilman kiirettä tai painetta käyttäkseni teidän ilmaisuanne.

Lisäksi, hyvä Guy Verhofstadt ja muut puhujat, olimme täysin samaa mieltä siitä, että on kunnioitettava ihmisten perusoikeuksia, oikeutta yksityisyyteen ja Euroopan tietosuojalainsäädäntöä. Lisäksi meillä on nyt toinen väline, jolla nämä oikeudet taataan: Euroopan unionin perusoikeuskirja, joka on juuri tullut voimaan,

koska se on liitetty täysimääräisesti voimassa olevaan Lissabonin sopimukseen. Yksi sen takaamista oikeuksista on oikeus yksityisyyteen ja tietosuojaan. Meillä on siten kaikki edellytykset hyvän sopimuksen tekemiseksi.

Vastatakseni Guy Verhofstadtin ehdotukseen kirjeen lähettämisestä tai neuvoston kannan välittömästä saavuttamisesta parlamentin ehtojen mukaisesti, pidän parhaana, että kun parlamentilla on kyseinen asiakirja, olemme käytettävissämme keskustellaksemme siitä jokaisessa suhteessa ja kyseisten ehtojen mukaisesti. Saamme sen perusteella aikaan vakavasti otettavan, tinkimättömän ja hätäilemättömän sopimuksen.

Kyllä, olemme luonnollisesti tällä hetkellä sitä mieltä, että on tärkeää saada tämä väliaikainen sopimus voimaan ja joka tapauksessa parlamentti saa Lissabonin sopimuksen nojalla valtuudet päättää, pitäisikö tällainen sopimus toteuttaa. Tämä riippuu teistä. Se riippuu koko parlamentista.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt. Sanoin aiemmin, että ei ole mahdollista antaa puheenvuoroa muille. Jos pyydetään työjärjestyspuheenvuoroa, voin antaa puheenvuoron. Olkaa hyvä.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan sanoa vain yhden asian: jos ainoastaan yksi kieliversio tai vain muutamia versioita on saatavilla, haluaisin tietää, millainen on sopimuksen 30. marraskuuta allekirjoittaneiden ja päättäneiden komission ja neuvoston edustajien kielitaito: eli versio on siis käytettävissä.

Puhemies. – (IT) Tämä ei ollut työjärjestyspuheenvuoro, mutta annoimme sille luvan, koska Sophia in 't Veld pyysi sitä niin kohteliaasti. Olkaa hyvä, ministeri.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Toistan sen, minkä sanoin. Tarkistan muistaakseni Rebecca Harmsin minulle asiakirjasta antamat tiedot. En ole varma, koska minulla ei ole niitä tietenkään täällä, joten ilmoitan hänelle, mitä tässä asiassa tapahtui.

Toistan, että joka tapauksessa teillä on sopimus 25. tammikuuta ja me voimme keskustella siitä niin paljon kuin haluatte. Puheenjohtajavaltio Espanja, hallitus ja neuvosto ovat käytettävissämme, jotta voimme keskustella perusteellisesti niin kauan kuin haluatte tästä sopimuksesta, jonka voimaantulo riippuu Euroopan parlamentista.

Puhemies. – (IT) Yhdestä poikkeuksesta tulee kohta monta, enkä voi kieltää Martin Schulzilta puheenvuoroa. Olkaa hyvä, Martin Schulz.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, pahoittelen, että esitän vielä puheenvuoron. Tämä on minulle harvinaista, mutta me emme ole täällä huvipuistossa. Ministeri López Garrido, sopimus julkistettiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 13. tammikuuta. Ette ole vastuussa tästä, mutta jos te nyt kerrotte meille, että teidän on ensin selvitettävä, mitkä kieliversiot ovat saatavilla, niin minun on sanottava jälleen kerran, että tämä ei ole mikään huvitilaisuus Euroopan parlamentin jäsenten ja ministerien nautinnoksi. Tämä on lainsäädäntöelin, jossa tarvitaan vakavasti otettavaa työtä!

Haluaisin sanoa teille jotain – ei puheenjohtajavaltio Espanjalle vaan neuvostolle – että tapa, millä neuvosto on käsitellyt näitä asioita osoittaa, että se ei kunnioita parlamenttia ollenkaan. Nyt on aika todeta neuvostolle, että nämä pelit on pelattu. Tämä on vakavasti otettava lainsäädäntömenettely. EU:ssa tämä koskee kaikkia asiakirjoja, jotka ovat saatavilla kaikilla kielillä menettelyn alussa. Tämä ei merkitse, että meidän on etsittävä asiakirjoja taikavarvulla sen jälkeen kuin menettely on oletettavasti saatettu päätökseen. Tämä ei ole hyvä menettely. Pyydän teitä nyt kertomaan, mitkä kieliversiot olivat saatavilla, kun sopimus julkaistiin virallisessa lehdessä 13. tammikuuta. Pyydän saada tietää tämän virallisesti ryhmäni puolesta.

Puhemies. – (IT) Hyvät kollegat, Martin Schulzin puheenvuoron jälkeen annamme ministerin vastata viimeisen kerran ja päätämme keskustelun.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Aiomme tiedottaa parlamentille kaikesta, mitä se on pyytänyt: kieliversioista, mitkä versiot ovat saatavilla ja niin edelleen. Ennen kaikkea teemme tämän perusteellisesti ja vakavissamme.

En usko, että neuvosto on kohdellut Euroopan parlamenttia nöyryyttävästi, eikä se ole millään tavalla evännyt parlamentilta tietoja. Viitataan puheenjohtajavaltio Ruotsiin, joka kyseisellä ajankohdalla teki voitavansa sopimuksen toimittamiseksi, mutta tämä ei ollut oikeudellisesti mahdollista, sillä joitain kieliversioita ei ollut vielä käännetty. Nyt Lissabonin sopimuksen tultua voimaan Euroopan parlamentti voi keskustella asiasta perusteellisesti ja neuvosto on valmis toimittamaan parlamentille kaikki sen tarvitsemat tiedot sekä käymään vuoropuhelua asiasta.

En usko tämän merkitsevän, että Euroopan parlamenttia kohdellaan huonosti, joten en sen vuoksi jaa Martin Schulzin tästä asiasta esittämiä näkemyksiä. Tosiasiat osoittavat tämän. Koko teksti annetaan parlamentin saataville ja parlamentti voi keskustella siitä neuvoston kanssa niin kauan ja niin perusteellisesti kuin se haluaa, ja Euroopan parlamentilla on viimeinen sana asiassa.

Asia on näin yksinkertainen. Sen vuoksi uskon, että ei tarvitse huolehtia, että neuvosto kieltäytyy antamasta tietoja mistään aiheesta. Neuvosto uskoo tarpeeseen kunnioittaa unionin perusoikeuksia ja se uskoo tarpeeseen kunnioittaa parlamenttia, joka edustaa Euroopan kansalaisia.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt. En anna enää kenellekään puheenvuoroa tästä asiasta.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Sillä, mihin viitataan SWIFT-sopimuksella (pankkien maailmanlaajuinen rahoitusviestintäyhdistyminen), hallinnoidaan tietojen välittämistä maailmanlaajuisesta pankkiverkosta. Päivittäin 8 000 rahoituslaitosta 200 valtiosta viestii toistensa kanssa Belgiassa toimivan yhdistyksen kanavien välityksellä. Sillä on tietokeskuksia Alankomaissa ja Yhdysvalloissa. Komission mukaan tietopyynnöt voivat koskea ainoastaan kansainvälisiä rahasiirtoja, ja palvelun käyttäminen rajoittuu tiukasti salaisten palveluiden terrorismia koskeviin tutkimuksiin. Kuitenkin sekä korkea-arvoiset poliitikot ja rikosasioiden asiantuntijat epäilevät, että tietoja käytettäisiin Yhdysvalloissa ainoastaan terrorismin torjuntaan. Tietojen väärinkäyttö, kansalaisoikeuksien loukkaukset sekä tietojen välittäminen kolmansille osapuolille ovat SWIFT-sopimuksesta mahdollisesti aiheutuvia todellisia vaaroja. Me Euroopan parlamentin jäsenet emme saa missään nimessä sallia tämän sopimuksen voimaantuloa ja siihen liittyvää tietojen siirtoa Yhdysvaltoihin, emmekä missään nimessä ilman Euroopan parlamentin hyväksyntää. Sopimuksen väliaikainen voimaantulo Euroopan parlamentissa helmikuussa järjestettävän keskustelun alla merkitsisi, että demokratian perusperiaatetta rikotaan huomattavasti.

11. Ilmastonmuutosta käsittelevän Kööpenhaminan huippukokouksen tulokset (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana keskustelu neuvoston ja komission lausunnoista ilmastonmuutosta käsittelevän Kööpenhaminan huippukokouksen tuloksista.

Elena Espinosa Mangana, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, olen tänään parlamentin edessä jakaakseni kanssanne näkemykseni Kööpenhaminan huippukokouksen tuloksista ja haasteista, jotka siitä aiheutuvat sekä Euroopan unionille että kiertävälle puheenjohtajavaltiolle, joka Espanja on vuoden 2010 ensimmäisen puoliskon ajan.

Euroopan unionin ympäristöministerit keskustelivat näistä asioista pitkään viime viikolla. Haluaisin huomauttaa, että olemme laajasti samaa mieltä halustamme edetä, erityisesti kolmen asian osalta: huippukokouksen tulosten kehittäminen siten, että niistä saadaan toimivia mahdollisimman pian, niiden osien vahvistaminen Yhdistyneiden Kansakuntien puitteissa ja toimiminen kokonaispäästöjen vähentämistä koskevien tavoitteidemme saavuttamiseksi.

Meillä on yhteiset tavoitteet ja strategiat. Siksi välittömimmät tehtävämme ovat sitouukumme virallista ilmoittamista koskevan prosessin päättäminen, sellaisen toimintakehyksen vahvistaminen, joka on vertailukelpoinen muiden teollisuusmaiden ja nousevan talouden maiden toimintakehyksen kanssa ja kaikkien käytettävissämme olevien välineiden hyödyntäminen sekä Euroopan unionissa että suhteissamme kolmansiin maihin.

Joulukuun huippukokous – erittäin monimutkainen konferenssi, jossa käytiin uuvuttavia keskusteluja menettelystä – päätettiin niin sanottuun Kööpenhaminan yhteisymmärrykseen. Monet valtion tai hallitusten päämiehet ja alueellisten ryhmien johtajat osallistuivat henkilökohtaisesti hyväksytyn asiakirjan laatimiseen, ja se edustaa niiden maiden tahtoa, joiden päästöt ovat yhteensä yli 80 prosenttia maailmanlaajuisesti tuotetuista päästöistä. Osallistujien joukossa olivat kaikki teollisuusmaat, tärkeimmät nousevan talouden maat ja huomattava määrä erityisen heikossa asemassa olevia maita. Sen avulla meidän pitäisi voida vastata moniin epäilyksiin, jotka edelleen haastavat virallista prosessia, jonka pitäisi johtaa meidät oikeudellisesti sitoviin ratkaisuihin Yhdistyneiden Kansakuntien puitteissa ja mielellään Meksikossa.

Yhteisymmärryksen sisällön osalta katson, että on tärkeää korostaa, että meillä on selkeä tuki sille, ettemme anna lämpötilan nousta yli kahdella celsiusasteella. Se on varmasti yksi vahvimista tekijöistä, ja sillä on

suurimmat mahdollisuudet saavuttaa tuloksia: kaikkien teollisuusmaiden sitoumus laatia vähennystavoite, jota voidaan soveltaa suoraan niiden talouksiin.

Nousevan talouden maat ryhtyvät puolestaan konkreettisiin, todennettaviin toimiin, joiden avulla ne voivat vähentää huomattavasti päästöjensä kasvua: yhteisvastuuseen perustuva rahoitus, jolla pyritään tukemaan välittömiä ja keskipitkän aikavälin toimia ilmastomuutoksen torjunnassa, osia, joilla pyritään ohjaamaan uusia hallintomalleja ja mekanismeja, joilla edistetään teknistä kehitystä ja metsäkadon aiheuttamien päästöjen vähentämistä.

Kööpenhaminan huippukokous on osoittanut, että etenemme uusissa kansainvälisissä puitteissa, jotka edellyttävät parannuksia, jos haluamme tarjota ratkaisuja maailmanlaajuisiin ongelmiin. Voimassa olevia päätöksentekoa koskevia sääntöjä on muutettava, jotta ne voidaan mukauttaa asianmukaisesti näihin uusiin aikoihin ja tarpeisiin.

Meillä todellakin on välineet toimintaa varten: yhteisön tasolla jo voimassa oleva lainsäädäntöpaketti, korkeimmat mahdolliset sitoumukset päästöjen vähentämisen edistämiseksi, kansainvälinen yhteisvastuu ja tekniset innovaatiot ja yhteistyö ja unionin asianmukainen institutionaalinen rakenne, jota meidän on käytettävä älykkäästi ja hyödynnettävä täysimääräisesti sen täydentävyyttä.

Meidän on saatava aikaan ympäristöneuvoston johtoasema neuvotellessamme ja suunnitellessamme ilmastomuutosta koskevia toimia, joissa on suuremmat valmiudet ulkoiseen toimintaan. Meidän pitäisi lisäksi yhdistää edessä oleva ympäristöä koskeva tehtävä asiantuntijoidemme lausuntoihin talouteen ja innovaatioon liittyvistä toimista, meidän pitäisi lisätä yhtenäisyyttä ilmastotavoitteidemme ja kehitysmallimme ja hyvinvointimme välillä. Kaikki tämä on tehtävä kadottamatta näkyvistä tarvetta – sekä Euroopan unionissa että sen ulkopuolella – lujittaa yleisen mielipiteen ja niiden lainsäätäjien asemaa, jotka ovat sitoutuneet sijoittamaan parempaan tulevaisuuteen ja yleisten etujen suojelemiseen.

Käyttäkäämme hyväksi yhteistä eurooppalaista kokemustamme. Ensinnäkin meidän on saatava aikaan asianmukainen vastaus ennen tammikuun 31. päivää. Kööpenhaminan yhteisymmärryksen nojalla voidaan siten, yhdistämällä kaikki ne, joiden on vähennettävä päästöjään, tehdä vertailu tehtävistä ponnistuksista, vertailu, jota Euroopan unioni on vaatinut. Emme ole kuitenkaan vielä varmoja siitä, miten vahvoja toisten maiden sitoumukset todella ovat. Jos ne osoittautuvat riittämättömiksi, meidän on jatkettava työtä yhteisten vähennystemme edistämiseksi.

Meidän on myös saatava aikaan edellytykset, joiden nojalla yhteisymmärryksen osia voidaan soveltaa sujuvasti. On elintärkeää, että Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot ovat lupauksensa pitävien maiden etulinjassa. Sen takia meidän on tehtävä kaudelle 2010–2012 suunnitellut varojen siirrot mahdollisimman nopeasti.

Haluamme kehittää rahoituspuitteita, joilla voidaan pitää kiinni kolmansia maita koskevaa yhteisvastuuta koskevista sitoumuksistamme Kööpenhaminan vihreässä ilmastorahastossa ja samalla edistää kirjanpitosääntöjä koskevia parannuksia ja vastaustamme sekä metsäkadon aiheuttamien päästöjen vähentämisen että teknisen yhteistyön osalta. Siihen on lisättävä seuraavat osat: omat toimet, joilla pyritään täyttämään päästövähennystavoitteemme sekä kansallisella tasolla että yhteisön tasolla, innovaatioiden ja älykkään energian käytön tuoma uusi vauhti, sopeutustoimenpiteiden sisällyttäminen alakohtaisiin toimiin ja johdonmukainen ulkoinen toiminta.

Haluamme työskennellä tiiviisti komission ja parlamentin kanssa tämän kaiken osalta ja pyrkiä luomaan sellainen maailman alue, joka on ilmastomuutoksen torjunnan etulinjassa, jolla on alimmat hiilidioksidipäästöt, joka on parhaiten valmistautunut kohtaamaan ilmastomuutoksen tuomat haasteet ja joka on tehokkain muunnettaessa tätä innovaatiota ja kilpailukykyä koskevaksi valtavaksi voimaksi.

Ilmastomuutospolitiikkamme on yksi tärkeimmistä eurooppalaisen mallin määrittelypiirteistä. Olemme olleet edelläkävijöitä kyseisen periaatteen yhdistämisessä oikeudenmukaisempaa ja kestävämpää kehitystä koskeviin ehdotuksiin talouden lisäksi myös yhteiskunnan ja ympäristön kannalta tietäen, että prosessissa vahvistamme kansainvälistä turvallisuutta. Tämä on saanut Kiinan ja Yhdysvaltojen kaltaiset tärkeimmät toimijat tulemaan samaan neuvottelupöytään ja määrittämään ja jakamaan yhteistyön ratkaisevat osat.

Euroopan unionilla, joka puolustaa vakaasti Yhdistyneiden Kansakuntien asemaa maailmanlaajuisen kysymysten ratkaisemisessa, on työtä tehtävänä myös muilla aloilla, sekä kahdenvälisesti että monenvälisesti, virallisesti ja epävirallisesti, autettaessa kaikkia määrittämään asianmukaisesti mahdollisuudet, kuunnellussa kumppaneitamme ja työskennellessä sellaisten alakohtaisten vastausten lujittamiseksi, jotka ovat johdonmukaisia sen kanssa, mitä ilmastomuutoksen torjunnassa tarvitaan.

Meidän on hyödynnettävä täysimääräisesti Lissabonin sopimuksen hyväksymistä ja uusien toimielinten voimaantuloa ja sisällytettävä järjestelmällisesti tärkeimmät ilmastomuutoksen torjuntaa koskevat viestit suhteisiimme kolmansien maiden kanssa.

Edessämme ei ole mikään mitätön tehtävä. Espanjan hallitus on tietoinen haasteen suuruudesta ja toivoo voivansa osoittaa tässä, että se on sitoutunut saamaan mahdollisimman paljon edistystä aikaan niiden tekijöiden osalta, jotka voivat edistää kunnianhimoista ja sitovaa sopimusta Meksikossa.

Emme voi heittää hukkaan Kööpenhaminassa luotua poliittista tilaisuutta emmekä alentaa odotuksiamme tai kansainvälisen yhteisön odotuksia. Uskottavuutemme on vaakalaudalla. Meidän on pysyttävä lujina. Euroopan parlamentin uudet, suuremmat valtuudet, joiden nojalla se tulee vielä lähemmäksi kansalaisia, edistävät tiiviimpää ja hedelmällisempää yhteistyötä.

Haluan päättää puheenvuoroni onnittelemalla kaikkia siitä ja muistuttamalla teitä kaikkia, että nyt, enemmän kuin koskaan, tarvitsemme ankaraa työtänne ja tukeanne seuraavien elintärkeiden kuuden kuukauden aikana.

Olli Rehn, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää teitä komission puolesta mahdollisuudesta keskustella ilmastomuutosta käsittelevän Kööpenhaminan huippukokouksen tuloksista ja Kööpenhaminan yhteisymmärryksen seurannasta. Kollegani Stavros Dimas on pyytänyt minua esittämään puolestaan anteeksipyyntöni siitä, että hän ei voi itse olla täällä, koska hän on sairas, mikä on erityisen valitettavaa, koska tämä olisi todennäköisesti ollut viimeinen kerta, kun hän on mukana täysistunnossa. Tarjouduin vapaaehtoiseksi korvaamaan Stavrosin tässä hyvin merkittävässä keskustelussa.

Haluan ilmaista arvostukseni siitä aktiivisuudesta ja tuesta, jota Euroopan parlamentti on osoittanut ennen konferenssia ja itse konferenssissa. Yhteydet valtuuskuntanne kanssa osoittautuivat erittäin hyödyllisiksi koko konferenssin aikana. Teillä oli erityisen olennainen asema erityisesti edistettäessä suhteitamme muiden maiden ja muiden alueiden tärkeimpien toimijoiden kanssa.

Uskon, että olemme samaa mieltä siitä, että Kööpenhaminan tulos jää erittäin kauas tavoitteestamme saada aikaan kunnianhimoinen ja oikeudellisesti sitova sopimus, joka olisi ollut välttämätön ilmastomuutoksen rajoittamiseksi kahteen celsiusasteeseen. Se on erityisen suuri pettymys meille kaikille, jotka olemme tehneet monien vuosien ajan ankarasti työtä saadaksemme aikaan konkreettisia poliittisia päätöksiä ilmastomuutoksen kääntämiseksi.

Epäonnistumiseen oli monia syitä, ja palaan niihin hetken päästä. Voidaan kuitenkin myös sanoa, että yhteisymmärrys oli parempi kuin ei tulosta ollenkaan, mikä olisi ollut huonoin mahdollinen lopputulos.

Toisaalta – löytäkseni jotakin myönteistä – Kööpenhaminan yhteisymmärryksessä ainakin tunnustetaan, että ilmastomuutos on rajoitettava alle kahteen celsiusasteeseen. Siinä myös kehoitetaan kehittyneitä maita luotteloimaan talouden laajuiset päästötavoitteensa 31. tammikuuta 2010 mennessä ja pyydetään kehitysmaita luotteloimaan lieventämistavoitteet samaan päivämäärään mennessä. Yhteisymmärryksessä myös laaditaan perusta sängen huomattavalle 30 miljardin Yhdysvaltain dollarin suuruiselle rahoituspaketille tulevan kolmen vuoden aikana ja tunnustetaan, että vuoteen 2020 mennessä tarvitaan vuosittain sata miljardia Yhdysvaltain dollaria.

Yhteisymmärryksessä on toisaalta vakavia puutteita. Siinä ei viitata ollenkaan keskipitkän aikavälin tai pitkän aikavälin lieventämistavoitteisiin. Tähän mennessä ilmoitetut vähennyssitoumukset eivät riitä kahden celsiusasteen tavoitteessa pysymiseksi. Valitettavasti, minun mielestäni, on vain vähän syytä optimismin sen osalta, että tammikuun 31. päivään mennessä saataisiin parempia tarjouksia – pikemminkin päinvastoin. Viimeisenä vaan ei vähäisimpänä, yhteisymmärrys ei ole oikeudellisesti sitova ja, mikä on ehkä vielä huolestuttavampaa, siinä ei tehdä päätöstä oikeudellisesti sitovasta sopimuksesta tänä vuonna, mikä oli yksi tärkeimmistä tavoitteistamme.

Tulevaisuudessa seuraava vaihe on sen varmistaminen, että tämä yhteisymmärrys ainakin tulee voimaan ja että sillä valmistellaan maaperää uudelle ilmastopimukselle, josta on sovittava kiireellisesti tämän vuoden aikana. Aivan ensimmäisenä askelena on olennaista varmistaa, että kaikki tärkeimmät osapuolet hyväksyvät nyt yhteisymmärryksen ja ilmoittavat tavoitteistaan tai toimistaan tammikuun 31. päivään mennessä. On myös tarjottava asianmukainen rahoitus. Sen osalta meidän on tutkittava tapoja perustaa Kööpenhaminan vihreä ilmastorahasto. Meidän on myös vahvistettava liittoutumia niiden maiden ja alueiden kanssa, jotka jakavat näkemyksemme kansainvälisten ilmastoneuvottelujen onnistuneesta tuloksesta.

Lopuksi, meillä on edessämme valtavia haasteita EU:n tason yhtenäisyyden varmistamisessa, strategisessa liittoutumisessa tärkeimpien ulkoisten kumppanien kanssa ja monenvälisiä ilmastotoimia koskevan

täysimääräisen sitoumuksemme säilyttämisessä, mutta 15 sopimuspuolen konferenssista on myös paljon opittavaa. Yksi ilmeinen opetus on varmasti se, että meidän on opittava puhumaan yhdellä äänellä. Kööpenhaminassa Kiina, Intia, Yhdysvallat ja kaikki muut suurvallat puhuivat kaikki yhdellä äänellä, kun taas EU puhui monella eri äänellä. Sama koskee maailmanlaajuisia taloushallintoa ja kansainvälistä turvallisuutta. Olemme nyt todellakin risteyksessä. Joko ryhdymme päättäväisiin toimiin ja yhteiseen toimintaan EU:n elvyttämiseksi ekologisesti, taloudellisesti ja poliittisesti, tai meitä uhkaa talouden pysähtyminen ja poliittinen merkityksettömyys.

Pitäkäämme Kööpenhaminaa varoituksena tuosta tulevaisuudennäkymästä. Meidän on onnistuttava sitä paremmin ja me pystymme siihen. Vain pysymällä yhtenäisenä voimme onnistua, ja odotan työskentelyä kanssanne tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

Corien Wortmann-Kool, PPE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi pyytää teitä välittämään terveisemme komission jäsenelle Dimasille ja välittämään hänelle Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän puolesta kiitoksemme hänen ponnisteluistaan viime vuosien aikana. Me olemme myös luonnollisesti pettyneitä ilmastomuutoshuippukokouksen tuloksiin, mutta on tärkeää, ettemme unohda, että tiettyjen tekijöiden osalta todella otettiin historiallisia askeleita, esimerkiksi ilmastorahoituksen, metsäkadon ja kahden asteen tavoitteen osalta; vaikka se ei ole täydellistä, kuten aivan oikein huomautitte. Olisimme luonnollisesti halunneet jotakin paljon kunnianhimoisempaa – katsokaa päätöslauselmaamme – mutta näiden alustavien vaiheiden perusteella meidän on nyt edettävä.

On erittäin tärkeää, että teemme perusteellisen analyysin EU:n osuudesta tässä huippukokouksessa, koska EU ei ollut läsnä elintärkeällä hetkellä. EU oli hyvinkin saattanut valmistautua huippukokoukseen hyvin sisällön ja teknisten asioiden osalta, mutta poliittisesti se oli katastrofi. EU:n poliittinen suoritus oli yksinkertaisesti heikko. Olette oikeassa sanoessanne, että EU:n on puhuttava yhdellä äänellä, mutta se on helpommin sanottu kuin tehty. Meidän on nyt todella hyödynnettävä myös uuden Lissabonin sopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia. Kaksi uutta naista on – toivottavasti – pian etulinjassa: Connie Hedegaard ja Catherine Ashton. Heidän on saatava muu maailma mukaan ja valmisteltava maaperää Meksikoa varten vahvalla ilmastopolitiikalla. Arvoisa puhemies, PPE-ryhmän mielestä on selkeää, että meidän on säilytettävä marraskuun päätöslauselmassamme ilmaistu 30 prosentin tavoite ja että meidän on yhdistettävä tämä tavoite EU:n tavoitteen lisäksi maailmanlaajuisen tavoitteeseen. Meidän on tarkistettava strategiaamme, koska sitä ei hyväksytty, ja monet tärkeimmät toimijat eivät hyväksyneet maailmanlaajuisia tavoitteita. Meidän on tarkistettava strategiaamme, mutta meidän on myös säilytettävä kunnianhimmomme.

Marita Ulvskog, S&D-ryhmän puolesta. – (SV) Kööpenhaminan huippukokous epäonnistui. Maailman rikkaimpien ja köyhimpien maiden välinen kuilu on kasvanut, eivätkä puheenjohtajavaltio Ruotsi tai Tanskan pääministeri pystyneet estämään tai välttämään sitä. Kuten kollegani juuri sanoi, EU ei ollut läsnä. Tämän epäonnistumisen jälkeen on tärkeää ottaa jälleen aloite omiin käsiin. Sitä ei luonnollisesti voida saada aikaan kieltäytymällä tunnustamasta, että Kööpenhaminan konferenssi epäonnistui – kuten Connie Hedegaard, ehdokas ilmastotoimista vastaavaksi komission jäseneksi, on tehnyt. Se vain lisää vaaraa siitä, että virheet toistetaan.

Miten puheenjohtajavaltio Espanja ja komissio aikovat valmistella maaperää sitovan ilmastopoliittisen aikaansaamiselle Meksikossa? Takaattekko uusien ilmastoaloitteiden rahoittamisen kehitysmaissa, jotta ei vain pakata uudelleen tukirahoitusta, joka on jo tarkoitettu muun muassa köyhyyden torjumiseen? Ehdotatteko, että omat päästövähennyksemme nostetaan 20:stä 30 prosenttiin? Siten aloite otettaisiin uudelleen omiin käsiin. Poistatteko kehitysmaiden epäluottamuksen panemalla merkille Kioton sopimuksen arvon maailmanlaajuisia ilmastotyötä koskevan jatkuvan työn perustana?

Corinne Lepage, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, olosuhteet, jotka johtivat 192 valtion tai hallituksen päämiehen kokoontumiseen Kööpenhaminassa, eivät ole muuttuneet, ja Kööpenhaminan epäonnistuminen ei missään nimessä saa olla syy alentaa tavoitteitamme.

Meidän on kuitenkin ehdottomasti muutettava strategiaamme – tarvitsemme uuden strategian. Tämän strategian on oltava luja, dynaaminen ja innovatiivinen.

Ensinnäkin, sen on oltava luja, koska on olennaista, ettemme vain säilytä tavoitteitamme vaan nostamme niitä, siihen asti, että kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoite on 30 prosenttia. Meidän on vauhditettava teollisuutemme muutosta energiatehokkuuteen, puhtaisiin ja tehokkaisiin prosesseihin, uusiutuviin energialähteisiin ja tietö- ja ympäristöteknologioiden uuteen synteysiin perustuvaan vihreään talouteen, koska Kööpenhaminassa alkanut taistelu on myös 2000-luvun teollisuuden ja sen johtajien taistelu.

Meillä on oltava dynaaminen strategia, jossa ei millään tavoin vähennetä YK:n prosessin oikeutusta. Meidän on ryhdyttävä aloitteisiin Yhdysvaltojen ja Kiinan osalta, jotta voimme luoda toteuttamiskelpoisen perustan Meksikon sopimukselle. Emme saa sallia sitä, että näkemästämmme G2-yhteistyöstä tulee todellisuutta, vaan meidän on pikemminkin saatava itsemme tämän prosessin ytimeen, ja se on mahdollista vain, jos puhumme yhdellä äänellä.

Meidän on oltava innovatiivisia: innovatiivisia hiilidioksidimarkkinoilla säätämällä ylärajan hinnoille ja innovatiivisia rahoitusmenetelmien osalta. Omasta puolestani ja sitomatta ryhmääni katson, että rajoillamme kannettavaa hiilidioksidiveroa on käsiteltävä. Meidän on sitten saatava takaisin luottamus Afrikan osalta lisäämällä rahoitusta, mutta ilman, että kierrätämme virallista apua ja nimeämme sen uudelleen "hiilidioksidivaroiksi".

Olennaista on, että meidän on toteutettava huomattavia ponnisteluja, jotta voimme pitää kiinni päätöksestämme olla maailmanjohtajia ilmastomuutosta koskevissa kysymyksissä.

Satu Hassi, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, Kööpenhaminan tulos on pettymys syistä, jotka jo on lueteltu. Ensi kertaa YK-asiakirjassa mainitaan kahden asteen lämpenemisraja, mutta eri maiden Kööpenhaminassa ilmoittamat päästöraajat vastaavat kuitenkin maapallon lämpenemistä yli kolmella asteella. Viimeksi kun oli kolme astetta lämpimämpää, merenpinta oli kymmeniä metrejä korkeammalla kuin nyt.

On rehellisesti tunnustettava, että EU ei osoittanut sitä johtajuutta, jota julistamme. Tärkein tapa johtaa olisi ollut ja on edelleen se, että tiukennamme päästövähennystavoitteemme ainakin 30 prosenttiin. Oikea tavoitteemme pitäisi olla -40 prosenttia jos ihan oikeasti olisimme linjassa ilmastotieteen viestin kanssa. Jos nyt pysähdymme 20 prosentin päästövähennykseen se tarkoittaa, että EU ei ole tarkoittanut yhtään mitään julistaessaan kahden asteen lämpenemisrajaa yli kymmenen vuotta.

Lukuisien, muun muassa Alankomaiden hallituksen teettämien selvitysten mukaan, 20 prosentin päästövähennys on kaukana maailman kunnianhimoisimmasta. 30 prosentin vähennystavoite maksaa nykytiedon valossa vähemmän kuin mitä kaksi vuotta sitten arvioitiin 20 prosentin päästöleikkauksen hinnaksi.

Tietenkin Kööpenhaminassa oli maita, jotka halusivat torpedoida tuloksen. Jos EU johtaisi, se tekisi tämän heille vaikeaksi. Nyt EU teki sen heille helpoksi, torjumalla Kioton toisen sitoumuskauden, joka on kehitysmaille äärimmäisen tärkeä. Rakentavaa olisi sanoa, että olemme valmiit Kioton toiseen kauteen niillä ja niillä ehdoilla, ja rakentavaa olisi sitoutua tukemaan taloudellisesti kehitysmaiden ilmastotoimia ilman, että kierrätämme kehitysyhteistyörahoja uuden otsikon alle.

Tästä laihasta tuloksesta pitää nyt päästä eteenpäin kunnolliseen ilmastopopimukseen. Se voi olla kansainvälisesti legitiimi vain YK:n kautta neuvoteltuna. Tarvitsemme myös uudenlaista ilmastodiplomatiaa. Ei riitä, että eksperttimme osaavat teknisten yksityiskohtien viidakon. Tarvitsemme kärsivällistä diplomaattista työtä kompastuskvien voittamiseksi ja myös YK:n neuvotteluprosessin uudistamiseksi toimivaksi, esimerkiksi siten, että otetaan käyttöön äänestysäännöt.

Martin Callanan, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, toivon, että osoittautuu, että olen väärässä, mutta minusta näyttää koko ajan epätodennäköisemmältä, että Kööpenhaminassa aloitetut ja jatkettut keskustelut johtavat todella oikeudellisesti sitovaan sopimukseen, joka velvoittaa maailman kaikki suurimmat päästäjät suuriin päästöleikkauksiin.

Näissä oloissa olisi minun mielestäni hyvin typerää, että me, jotka täällä EU:ssa keskustelemme asioista, sopisimme vielä suuremmista päästövähennyksistä. On mainittu 30 prosentin luku. Satu Hassi mainitsi juuri 40 prosenttia.

Koska maailmanlaajuisista sopimusta ei ole, mielestäni olisimme hulluja, jos sopisimme lisävähennyksistä, koska silloin uhkana on, että sälyttäisimme kuluttajiemme harteille kehittyneen maailman suurimpia energialaskuja ja tekisimme EU:n raskaasta teollisuudesta ja suurista energian kuluttajista erityisen kilpailukyvyttömiä maailmanlaajuisesti.

Jo nyt EU:n ulkopuolelle sijoitetaan paljon teollisuutta, ja, tietysti, yksinkertaisesti siirretään päästöjä EU:sta Kiinaan, Intiaan ja muualle. Se on hullua talouspolitiikkaa, koska se ei ole mitenkään ympäristön edun mukaista. Sillä on joissakin tapauksissa itse asiassa turmiollisia nettovaikutuksia ympäristöön, koska kyseiset tuotteet vain loppujen lopuksi tuodaan takaisin EU:hun.

Tarvitsemme siis kattavan maailmanlaajuisen sopimuksen. Kannatan sitä täysimääräisesti. Toivon, että teemme työtä sen saavuttamiseksi, mutta kun sitä ei ole, meidän pitäisi olla hyvin varovaisia EU:n yksipuolisten leikkausten osalta.

Bairbre de Brún, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (GA) Arvoisa puhemies, kunnianhimoista, oikeudellisesti sitovaa sopimusta tarvitaan kiireellisesti.

Uusimpien tieteellisten tietojen mukaan EU:n on sitouduttava 40 prosentin päästövähennykseen vuoteen 2020 mennessä ja 80–95 prosentin vähennykseen vuoteen 2050 mennessä, ja tällaista sitoumusta ei voida tehdä muiden ihmisten toimien perusteella.

Kaikkien on tiedettävä, mitä todellisia päästövähennyksiä toteutetaan, ja meidän on tiedettävä, että kehityksille tarjotaan riittävä rahoitus, jotta ne voivat torjua ilmastonmuutosta ja sen seurauksia.

Tarvitaan selkeyttä. Me kaikki tarvitsemme selkeyttä sen osalta, kuka tarkasti ottaen tarjoaa tämän rahoituksen, miten paljon kukin kehittynyt maa antaa ja miten ja milloin se annetaan. Kööpenhaminassa osoitettu poliittisen tahdon puute ei voi toistua.

Ja toivon myös komission jäsenelle Dimasille kaikkea hyvää.

Anna Rosbach, *EFD-ryhmän puolesta*. – (DA) Arvoisa puhemies, 15 sopimuspuolen neuvotteluissa puhuttiin paljon niin sanotuista ilmastopakolaisista. Ihmiset ovat aina paenneet luonnonkatastrofeja, huonoja satoja, kuivuutta, tulvia ja nälänhätää. Totuus on se, että ilmastonmuutos ja sen suorat vaikutukset ihmisiin ja ympäristöön ovat ongelmia, joiden osalta meillä ei ole muuta vaihtoehtoa kuin käsitellä niitä. En voi kuitenkaan olla kysymättä, olemmeko me sen osalta menossa oikeaan suuntaan. Olen samaa mieltä siitä, että meidän on oltava tietoisempia siitä, miten käytämme arkielämässämme resursseja, ja tutkittava uusia teknologioita. Emme kuitenkaan saa unohtaa, että meillä itse asiassa on jo keinoja lieventää yhtäkkiä ilmeneviä ongelmia. Esimerkiksi 15 sopimuspuolen neuvotteluissa mainittiin Cookinsaaret, joka on saariryhmä Tyynellämerellä. Näiden saarten ongelma on se, että vedenpinnan nousu uhkaa niitä. Näitä saaria voitaisiin suojella padolla, ja itse asiassa pato on täysin hallittavissa oleva investointi – mutta ei köyhälle saariryhmälle. Kun me lännessä keskustelemme tuulivoimasta, sähköautoista, aurinkoenergiasta, biopolttoaineista ja uusista jätteenlajittelutavoista Euroopan lähiöissä, monet saaret ovat asteittain katoamassa. Siksi kysyisin, pitäisikö lännen investoida miljardeja ilmastoteknologiaan – jonka vaikutus on erittäin kyseenalainen – kun miljoonia ihmisiä voitaisiin auttaa jo tunnetuilla, edullisilla toimenpiteillä. Tilastoista, todisteista ja tutkimuksesta riitelemisen sijaan nyt on aika käsitellä ilmastonmuutoksen vaikutusta maailmanlaajuisella tasolla todellisten toimien avulla.

Nick Griffin (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, arvioikaamme nyt Kööpenhaminan jälkeen uudelleen koko ilmaston lämpenemistä koskeva tarina. Kööpenhaminassa koimme ”Ilmastogate II” -ironian lisäksi myös vuosikymmeniin ankarimman talven alun. Sen jälkeen Potsdamin merenpintapelottelulta on poistettu sädekehä, Goddard-instituutti on saatu kiinni lämpötilatilastojen peukaloinnista, Himalajan katoavat jäätiköt on paljastettu fantasiaksi ja Rajendra Pachauri on osoittautunut ilmastomuutoksella keinottelijaksi. Maailma viilenee. Ilmaston lämpeneminen on huijausta.

Tämä ei ole uhrin rikos. Hiilidioksidiverot nostavat polttoaineiden hintoja ja tappavat juuri nyt puhuessamme vanhuksia. Tämän olemattoman ongelman tutkimiseen tuhlatut miljardit ovat miljardeja, joita ei ole voitu käyttää Alzheimerin taudin kaltaisten todellisten vitsausten torjumiseen tai metsäkadon kaltaisten todellisten ympäristökatastrofien lopettamiseen. Hiilidioksidipäästökauppa tuottaa miljardeja Cityn huijareille köyhien perheiden kustannuksella. Maatalousmaan menettäminen biopolttoaineille on jo kaksinkertaistanut maailman elintarvikkeiden hinnat, joten miljoonat näkevät nälkää, kun ahneet yhtiöt saavat yhä suurempia voittoja.

Ihmisen aikaansaamaa ilmastomuutosta koskevaa epätieteellistä hölynpölyä ajavat tahot – Shell, Monsanto, kansainväliset pankit, maailmanhallitusta kannattavat Bilderberg-ryhmän jäsenet, hiilidioksidimiljonäärit ja heidän hyödylliset idioottiliittolaisensa vasemmistossa – ovat toteuttamassa ihmiskunnan suurinta huijausta. Heidät on saatava vastuuseen ja heidät saadaan vastuuseen, kuten myös heidän kollaboraattorinsa täällä ja samankaltaisissa paikoissa.

Peter Liese (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Kööpenhaminassa ja konferenssin jälkeen on puhuttu paljon YK:n päätöslauselmia koskevista tarkistuksista. Ehdotan, että muutamme parlamentin säännöksiä, jotta Nick Griffinin kaltaiset marginaaliryhmiin kuuluvat henkilöt eivät puhu alussa vaan aivan

lopussa, joka on heidän asianmukainen paikkansa tässä poliittisessa kentässä, ainakin ensimmäisellä kierroksella.

Hyvät kollegat, Kööpenhamina oli, tietysti, pettymys. Moniin vaatimuksiimme ja kansalaisten odotuksiin ei ehdottomasti vastattu. Haluaisin lisätä yhden asian siihen, mitä on jo sanottu. Haluamme kansainvälisen sopimuksen ilma- ja meriliikenteestä aiheutuville päästöille. Valitettavasti Kööpenhaminassa ei edistetty ollenkaan tässä asiassa. Sitä ei edes mainittu Kööpenhaminan ilmastopöytäkirjassa. Se on masentava tulos erityisesti, koska tiedämme, että jokainen menettämämme vuosi johtaa tietysti siihen, että meidän on ponnisteltava vielä enemmän. Mitä myöhemmin aloitamme, sitä rohkeampia ja lujempia ponnisteluja meidän on oltava, ja jokaisen ohimenevän vuoden myötä siitä tulee tietysti vaikeampaa. Se on kuin vakava sairaus; mitä aiemmin sitä aletaan hoitaa, sitä lievempiä hoitoja tarvitaan. Siksi se on pettymys.

Meidän ei pitäisi kuitenkaan tarkastella sitä kielteisestä, yksipuolisesta näkökulmasta. Tänä aamuna minulta kysyttiin, onko ilmastomuutosta koskeva kysymys nyt poliittisesti pysähdyksissä. Se ei ole. Sitä on jatkettava ja sitä kansalaisemme myös meiltä odottavat. Meidän pitäisi tarkastella Kööpenhaminassa todella tapahtuneita myönteisiä asioita. Esitän kaksi esimerkkiä, nimittäin kahden kehitysmaan, Malediivien ja Costa Rican yrityksen kehittyä ilmastoneutraaleiksi kymmenen seuraavan vuoden aikana. Koko maailma – Eurooppa ja muu maailma – voi seurata niiden esimerkkiä. Nämä ovat pieniä valtioita, mutta jos mietimme esimerkiksi Brasilian kaltaisia valtioita, se, mitä siellä tapahtuu, on myös ihmeellistä.

Meidän pitäisi siksi analysoida virheitämme eikä vain ylimielisesti jatkaa kuten ennen. Meidän ei kuitenkaan pitäisi myöskään pukeutua säkkiin ja ripotella tuhkaa päällemme vaan liittyä niihin maailmassa, jotka haluavat edistää ilmastonsuojelua. Kyse ei enää saa olla pelistä teollisuusmaat vastaan kehitysmaat, vaan ne maat, jotka ovat ymmärtäneet, mistä tässä on kyse, muuta maailmaa vastaan, ja jolloin, toivottavasti, viimeksi mainitun ryhmän koko pienenee jatkuvasti.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri Espinosa, osallistuin viime viikolla epäviralliseen ympäristöneuvoston kokoukseen Sevillassa. Se oli ensimmäinen neuvoston kokoonpanon kokous Espanjan puheenjohtajakaudella. Te ette tietenkään voinut osallistua valitettavan perheasian takia, mutta valtiosihteerinne Teresa Ribera edusti teitä esimerkillisesti. Koko erittäin hyvin järjestetyn kokouksen aikana puheenjohtajavaltio Espanjan sitoutuminen asiaan oli ilmiselvää.

Se kaikki oli oikein ja asianmukaista, mutta neuvoston kokouksen tulos ei ollut kovin tyydyttävä. Ministerineuvosto jakaantui, eikä suunnasta ollut tietoaakaan. Jäsenvaltioiden välillä ei ollut minkäänlaista yhteisymmärrystä siitä, mitä meidän pitäisi nyt tehdä. Se ei ole hyvä merkki. On teidän tehtävänne ja teidän vastuullanne löytää 27 jäsenvaltion välinen yhteinen nimittäjä.

Minun mielestäni meidän on Euroopan unionissa tehtävä kolme asiaa Kööpenhaminan jälkeen. Ensimmäinen on se, että meidän on otettava uudelleen johtava asema maailmanlaajuisessa ilmastonsuojelussa. Toiseksi, meidän on osoitettava uskottavuutta antamissamme sitoumuksissa, ja kolmanneksi meidän on kiireellisesti saatava uusia kumppaneita ennen Meksikoon menemistä.

Johtavan asemaan uudelleen ottamisesta olen samaa mieltä kaikkien niiden kanssa, jotka täällä sanoivat, että meidän pitäisi edelleen pysyä lupauksessamme vähentää hiilidioksidipäästöjä 30 prosentilla. Haluaisin, että ilmoitamme tämän 30 prosentin tavoitteen YK:n sihteeristölle Bonnissa 31. tammikuuta, emmekä vanhaa 20 prosentin tavoitetta. Jos teemme itsemme riippuvaisiksi muiden vertailukelpoisista ponnisteluista, se vie ikuisuuden, eikä Meksikostakaan jää mitään käteen.

Uskottavuuden osoittamisen osalta 7,2 miljardia euroa on itse asiassa saatava konkreettisesti ennen Meksikoa. Afrikan maiden on voitava nähdä, että ensimmäiset toimenpiteet ovat jo käynnissä.

Lopuksi, kumppaneiden saamisen osalta toivon, että kehitämme ilmastonsuojeludiplomatiaa ja että erityisesti Afrikan unionin avulla löydämme myös riittävästi kumppaneita, myös Latinalaisesta Amerikasta ja Aasiasta, jotta Meksikossa saadaan aikaan maailmanlaajuinen sopimus.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies ja hyvät yhteistyökumppanit, meidän on jatkettava eteenpäin Kööpenhaminasta. Totuus on, että emme tunne tietä. Me törmäilemme pimeässä. Mielestäni meidän on yksinkertaisesti tutkittava jokaista tilaisuutta ja toivottava, että jokin niistä vie meitä eteenpäin.

Mutta olen varma, että meidän on pyrittävä säilyttämään kunnianhimonamme ja johtajuutemme, ja nyt seuraavan kahden viikon aikana on tehtävä elintärkeä päätös, ja haluan tietää, mitä puheenjohtajavaltio aikoo tehdä, jotta siinä toimitaan oikein.

Päästöistämme 40 prosenttia tulee voimaloissamme poltetuista fossiilisista polttoaineista. Siksi hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskevan tekniikan kehittäminen tunnustetaan niin merkittäväksi. Siksi neuvosto sopi kolme vuotta sitten, että meidän pitäisi pyrkiä kehittämään jopa 12 mallihanketta vuoteen 2015 mennessä. Vuosi sitten sovimme noiden hankkeiden rahoitusmenetelmästä: päästökauppajärjestelmästä käytetään 300 miljoonaa päästöoikeutta. Voi kolme kuukautta siitä, kun ajatus tuli parlamentilta, siihen, että neuvosto hyväksyi oven avaamisen, mutta 12 kuukautta myöhemmin emme ole vielä sopineet, miten hankkeet valitaan tai miten rahat käytetään. Komissio on viimein esittänyt päätösluonnoksen. Siinä ehdotetaan vain kahdeksaa hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskevaa hanketta, ja sen suosittelema aikataulu tarkoittaa, että niitä kaikkia on mahdotonta toteuttaa vuoteen 2015 mennessä. Komission jäsenellä Rehnillä on siten kuumat paikat; toivon, että joku toimittaa hänelle keskustelun loppuun mennessä muistion, jotta hän voi selittää kunnianhimon puutteen tässä asiakirjassa.

Mutta on myönnettävä: olipa se miten riittämätöntä tahansa, meidän on edettävä. Siitä keskustellaan neuvoston ilmastonmuutoskomiteassa 2. helmikuuta, ja joistakin jäsenvaltioista tulee vastustusta, sillä ne vastustavat sitä, että komissiolla on viimeinen sana hankkeiden valinnassa ja rahan käytössä ja sen jakamisessa.

Nyt tämä kokous on Kööpenhaminan jälkeen ensimmäinen tilaisuus, jossa Euroopan unioni voi osoittaa, eteneekö se ja toteuttaako se konkreettisia toimenpiteitä vai aikooko se livetä taaksepäin. Se on elintärkeä testi sekä komissiolle että puheenjohtajavaltiolle.

Joten kysymykseni ministerille on seuraava: Aikooko puheenjohtajavaltio varmistaa, että saamme tuossa kokouksessa sopimuksen aikaan vai aiotteko epäonnistua?

Bas Eickhout (Verts/ALE). – (NL) Arvoisa puhemies, olkaamme selkeitä. Kööpenhamina epäonnistui. Huippukokouksessa oli todellakin kolme todellista häviäjää: Yhdistyneet Kansakunnat, Euroopan unioni ja ilmasto. Siten on erittäin tärkeää tehdä näistä kolmesta häviäjästä voittajia vuonna 2010 matkalla Meksikoon. Sen saavuttamiseksi on saatava aikaan kolme asiaa. Ensimmäinen on se, että EU:n on todella puhuttava yhdellä äänellä, kuten komission jäsen Rehn on jo sanonut, mutta – ja arvostaisin selkeää vastausta tähän kysymykseen – kenen ääni se on? Kuka puhuu EU:n puolesta Meksikossa?

Toiseksi, Yhdistyneiden Kansakuntien osalta, EU:n on osoitettava johtajuutensa myös neuvotteluissa, mikä tarkoittaa, ettemme enää katso vain Yhdysvaltoja ja Kiinaa, vaan sen sijaan katsomme pääasiassa maita, jotka jakavat toiveemme ilmastoa koskevasta toiminnasta, kuten Afrikan unionia, Meksikoa, Brasiliia ja Etelä-Afrikkaa. Meidän pitäisi laajentaa niiden maiden ryhmää, joiden kanssa haluamme tehdä sopimuksen.

Kolmanneksi, ilmasto. On totta, että sovimme kahdesta asteesta, mutta tuon luvun on myös tarkoitettava jotakin. Tiedemiehet sanovat, että kaksi astetta tarkoittaa, että rikkaiden maiden on vähennettävä hiilidioksidipäästöjään 40 prosentilla. EU:n on siksi luvattava nyt 30 prosenttia. Tammikuun 31. päivänä sillä on uusi mahdollisuus osoittaa johtajuutensa esittämällä 30 prosenttia, ja pyydän EU:ta tarjoamaan tuon luvun. Arvostaisin vastaustanne tähän ehdotukseen, koska se on ainoa tapa osoittaa johtajuutta ja tehdä vuodesta 2010 Yhdistyneiden Kansakuntien, Euroopan unionin ja ilmaston vuosi.

Derk Jan Eppink (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, tuen vuoden 2020 ympäristötavoitteita, mutta minulla on ankaria epäilyksiä joistakin menetelmistä. Kööpenhaminan konferenssi oli hyvä esimerkki huonosta menetelmästä. Ja mitä me siitä opimme?

Konferenssi oli liian suuri ollakseen tuottoisa: rokkikonsertti 50 000 ihmisille on mahdollinen, kokous ei. Toiseksi, Kiina ja Intia petkuttivat EU:ta, ja Yhdysvallat liittyi niihin. Sen sijaan, että EU olisi ollut ratkaiseva toimija, siitä tuli hämmentynyt katsoja.

Mitä meidän pitäisi tehdä? Mielestäni meidän on arvioitava uudelleen käyttämämme muoto, jonka pitäisi olla pikemminkin G20 kuin Woodstockin mittakaavan tapahtuma. Toiseksi, meidän on lakattava osoittamasta moraalista ylimielisyyttä kertomalla Kiinalle ja Intialle, mitä on tehtävä. Molempia maita rankaisevat huomattavat esteet olisivat katastrofaalisia. EU:n pitäisi sen sijaan arvioida uudelleen oma kantansa, jolla loppujen lopuksi heikennetään omaa kasvuamme ja työllisyyttämme.

Lopuksi, meidän on tutkittava vakavasti todisteita. ”Ilmastogate” oli meille tästä jo muistutus, ja väite, jonka mukaan Himalajan jäätiköt ovat vetäytymässä, näyttää nyt perustuvan arvailuihin. Jotkut IPCC-paneelin jäsenet ennustavat nyt jopa ilmaston viilenemistä.

Tarvitaan objektiivista, puolueetonta tieteellistä tutkimusta, eikä aatteiden ajamaa poliittista aktivismia. Mikä on totta ja mikä ei: tällä hetkellä emme yksinkertaisesti tiedä, ja mielestäni meidän on ensin päästävä tosiasioista selville. Arvoisa komission jäsen, arvoisa ministeri, toivon, että käsittelette näitä kysymyksiä avoimin mielin.

Puhetta johti

varapuhemies **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

Sabine Wils (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, Yhdistyneiden Kansakuntien ilmastokonferenssi epäonnistui teollisuusmaiden laskelmoivien poliittisten etujen takia. Sen takia kehitysmaiden ja hukkumisvaarassa olevien saarivaltioiden miljardien ihmisten olemassaolon perusta on vaarassa.

Ei ole sopimusta siitä, miten aiomme tehokkaasti rajoittaa planeetan lämpenemistä tulevaisuudessa. EU pelasi peliä kansallisten yritystensä etujen ja suurten konsernien voittojen hyväksi. EU:n jäsenvaltioiden tavoitetta kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä yhteensä 30 prosentilla vuoteen 2020 mennessä ei tuotu neuvottelupöytään tarpeeksi ajoissa.

Parempien ilmastonsuojelutavoitteiden tekeminen riippuvaiseksi muiden valtioiden etukäteen antamasta hyväksynnästä on nopan heittämistä ihmiskunnan tulevaisuudesta. Tosiasiat ovat selkeitä: vuonna 2007 hiilidioksidipäästöt olivat Kiinassa 4,6 tonnia henkeä kohti, Saksassa 9,7 tonnia ja Yhdysvalloissa 19,1 tonnia. Koko ihmiskunnan takia tarvitaan kiireesti ilmaston-oikeudenmukaisuutta. Ensi vuonna Méxicossa teollisuusmaiden ja nousevan talouden maiden on saatava aikaan sitova sopimus, jossa on erityiset ja kunnianhimoiset tavoitteet.

Godfrey Bloom (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, voitte tietysti sanoa, että olen epäilijä, koska en käyttäydy kuin tuomiopäivän julistaja.

Rämmin Kööpenhaminassa läpi lumimyrskyn, kuten monet teistä tekivät. Onko erikoista vai eikö ole, että Lontoossa on ollut kylmin talvi 30 vuoteen? Samoin on Puolassa, Koreassa ja Kiinassa. Floridassa, Arizonassa ja Texasissa on ollut kylmimmät lämpötilat – Texasissa, luulen niin, ensilumi sataan vuoteen. Tietysti, kuten Giles Coren Lontoon *Times*-lehdessä sanoi, luojan tähden minua, me emme vain ymmärrä – juuri siitä ilmaston lämpenemisessä on kyse: meidän on totuttava jäätäviin lämpötiloihin.

No, olemme nähneet Al Goren jääkiekkomailan, jota edelleen, luulen niin, esitetään Lontoon valtionkouluissa – Al Goren, käärmemäisen öljyn myyntimiehen, huijarin! Olemme nähneet professori Jonesin Itä-Anglian yliopistosta – huijarin! Ja nyt – ette tiedä tätä vielä, koska se on pidetty poissa julkisuudesta – Uuden-Seelannin kansallinen ilmastotietokanta: Minulla on tässä luvat – kaikki petosta.

Milloin te kaikki aiotte herätä? Huiputusta, huiputusta, huiputusta!

(Puhuja hyväksyi kysymyksen esittämisen sinisen kortin nojalla työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti)

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, ilmeisesti kaikki ilmastomuutosta koskeva tiede on Godfrey Bloomin mukaan hölynpyölyä, koska meillä on ollut kylmä talvi.

Voisiko Godfrey Bloom kertoa parlamentille, mikä ero on ilmaston ja sään välillä?

Godfrey Bloom (EFD). – (EN) Ilmasto, arvoisa Chris Davies, on jotain, mitä meidän kaikkien on siedettävä.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Arvoisa ministeri, minulla on teillä yllättäviä uutisia. Kööpenhaminan ilmastokonferenssi on ohi. Puhutte tavoitteista ja kuvitelmista aivan kuin tapahtuma olisi vielä edessämme. Se päättyi epäonnistumiseen. Mitään oikeudellisesti sitovia velvoitteita ei allekirjoitettu. Kioton esimerkki osoittaa, mitä vapaaehtoisuus tarkoittaa. Olemme kaikki tietoisia Yhdysvaltojen sitoumusten arvosta, mutta myös Kanada kannattaa mainita. Kanada allekirjoitti Kioton sopimuksen ja lisäsi sitten hiilidioksidipäästöjään 26 prosentilla ilman seurauksia. Kööpenhamina on selkeä viesti siitä, millaisessa maailmassa elämme.

Tämän päivän maailmaa määrittää taloudellinen fundamentalismi. Kun yhteiskunnan edut ja maailmantalouden edut ovat vastakkain, jälkimmäiset voittavat aina. Maailmantalouden taustalla on tietysti pieni ja voimakas eliitti. Väistämättömän ilmastomuutoksen pysäyttämiseksi meidän on muutettava toinen ilmasto. Meidän on muutettava poliittinen ja moraalinen ilmasto. Siihen asti, kunnes saamme sen aikaan, niin kauan, kun ihmiset palvelevat taloutta eikä päinvastoin, kunnes ekososiaalisesta markkinataloudesta tulee ohjaava periaate, kaikki vastaavat konferenssit ovat tuomittuja epäonnistumaan.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, jos voimme jotakin Kööpenhaminasta oppia, se on todellisuudentaju. Muistan edelleen keskustelun, joka meillä oli täällä parlamentissa ennen Kööpenhaminaa. Kaikki hehkuiivat optimismia, mutta se ei johtanut mihinkään. Se oli kansainvälinen konferenssi, jolla oli omat sääntönsä, emmekä saa paljon aikaan pelkästään hyvällä tahdolla. Suhtautukaamme siis seuraaviin neuvotteluihin Meksikossa riittävän todellisuudentajuisesti.

Jos aiomme arvioida Kööpenhaminaa, meidän on sanottava, ollaksemme oikeudenmukaisia, että se ei ollut niin huono, koska tuloksia voidaan käyttää pohjana Meksikon neuvotteluille ja koska ainakin jotakin saatiin aikaan. Suurin pettymys meille eurooppalaisille on ollut se, että me – EU – emme olleet siellä, missä lopullinen asiakirja laadittiin. Sitä meidän on mietittävä hetki, koska korostamme aina sitä, että juuri me haluamme ottaa johtavan aseman maailmanlaajuisessa ilmastomuutoksen torjunnassa.

Miksi niin pitäisi olla? Ensinnäkin luultavasti siksi, että 14 prosentin hiilidioksidipäästöillämme emme ole suurimpien päästäjien joukossa. Yhdysvallat ja Kiina vastaavat yhdessä miltei puolesta. Emme kuitenkaan puhu EU:ssa yhdellä äänellä. Viimeisin ympäristöneuvoston kokous osoitti hyvin selkeästi, miten erilaisia näkemyksemme ovat. Monet jäsenvaltiot tarkastelevat ongelmaa hyvin eri tavalla kuin esimerkiksi tämän parlamentin enemmistö.

Toinen syy on kuitenkin varmasti se, että me eurooppalaiset emme ole niin hyviä kuin aina väitämme olevamme. Jos emme rinnasta näitä puhtaan kehityksen mekanismeja, toisin sanoen näitä yhteisiä täytäntöönpanotoimia, ja muita toimia vaan käsittelemme vain omia toimiamme hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi, huomaamme, että taseemme ei ole niin hyvä kuin väitämme.

Kolmanneksi, meidän on myös sanottava, että muilla maailman mailla ja alueilla on erilainen lähestymistapa tähän ongelmaan. Suuri tavoitteemme on oikeudellisesti sitova sopimus. Kiina ja Yhdysvallat kannattavat kuitenkin toisenlaista tietä.

Meidän on yleisesti harkittava, pitäisikö meidän olla joustavampia neuvotteluissamme, koska yhteistyö ilmastomuutoksen torjumiseksi on tärkeää, mutta sen aikaansaamiseksi käytettävät menetelmät voivat olla sangen erilaisia.

Dan Jørgensen (S&D). – (DA) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää tämän parlamentin ilmastokeptikoille tämän kysymyksen: jos yhdeksän kymmenestä lääkäristä kertoisi teille, että on yli 90 prosentin mahdollisuus, että olette vakavasti sairas mutta että heillä on lääke, joka voi parantaa sairautenne – lääke, jolla ei ole sivuvaikutuksia – ottaisitteko lääkkeen? Tietysti ottaisitte. Näin meidän olisi pitänyt reagoida Kööpenhaminassa. Näin maailman pitäisi tietenkin reagoida, kun yli 90 prosenttia alan johtavista tutkijoista sanoo, että ilmastomuutos on todellinen ja että se on ihmisen aikaansaama. EU:n pitäisi siksi osoittaa johtajuutta. Voimme tietenkin arvostella Yhdysvaltoja. Voimme tietenkin arvostella Kiinaa siitä, että sillä ei ollut Kööpenhaminassa tarvittavaa poliittista tahtoa. Meidän on tässä parlamentissa kuitenkin katsottava lähemmäksi kotia – meidän on arvosteltava EU:n osoittamaa aloitekyvyn puutetta. EU olisi voinut tehdä kaksi asiaa, ja sen pitäisi tehdä kaksi asiaa ennen Meksikon konferenssia. Ensinnäkin meidän pitäisi ottaa johtoasemaa vähennystavoitteisiin sitoutumisen osalta. Se tarkoittaa, että vuoteen 2020 mennessä luvatussa 20 prosentin vähennyksestä siirrytään 30 prosenttiin. Toiseksi, meidän pitäisi nimetä määrät, joilla olemme halukkaita osallistumaan rahoitukseen pitkän aikavälin sopeutumiseksi ilmastomuutoksiin, joiden tiedämme olevan tulossa. Lopuksi on selvää, että vaikutusvaltamme on myös suurempi, jos puhumme yhdellä äänellä, koska sitten voimme neuvotella järkevämmiin ja selkeämpiin kuin mihin pystyimme Kööpenhaminassa. Martin Callanan Euroopan konservatiiveista ja reformisteista sanoi:

(EN) ”tässä tilanteessa olisi hullua nostaa tavoitteitamme”.

Ei, arvoisa Martin Callanan, olisi hullua olla nostamatta tavoitteitamme.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Kööpenhaminan huippukokous oli epäilemättä suuri pettymys, mutta nyt on tärkeää katsoa eteenpäin. Näin me liberaalit teemme, ja toivon, että voimme tehdä niin yhdessä EU:ssa. Tarvitaan strategia ja tarvitaan ”Kööpenhaminan jälkeinen asialista”. Sen aikaansaamisessa merkittävä väline on päästökauppajärjestelmää koskevien investointien jatkaminen. EU:n pitäisi välittömästi aloittaa Yhdysvaltojen kanssa neuvottelut Yhdysvaltojen kehittyvän järjestelmän yhdistämiseksi EU:n järjestelmään. Hiilidioksidipäästöjen transatlanttiset markkinat voisivat olla alku maailmanlaajuisille markkinoille.

Komission jäsen Rehn piti erittäin hyvän aloituspuheenvuoron. Hänen loppupäätelmänsä on aivan oikea. EU:n on näissä neuvotteluissa puhuttava yhdellä äänellä. On kuitenkin pidettävä mielessä, että Lissabonin sopimuksen nojalla Euroopan parlamentti voi nyt vaikuttaa siihen, miten näitä päätöksiä tehdään. Parlamentin on oltava mukana valmistelutyössä, koska lopullinen sopimus edellyttää hyväksyntäämme.

Meidän on samaan aikaan EU:ssa jatkettava omien hiilidioksidimarkkinoidemme vahvistamista ja lopetettava päästökauppaoikeuksien jakaminen ilmaiseksi. Meidän on investoitava uuteen teknologiaan, ja kolmanneksi meidän on asetettava hintaraja hiilidioksidille. Ilmastotavoitteet voidaan saavuttaa markkinamekanismien, ei suuremman byrokratian avulla.

Jos nyt jätämme Kööpenhaminan konferenssin taaksemme, aloitamme uudestaan ja kohdistamme kaikki ponnistelumme tuleviin toimenpiteisiin, silloin on ensimmäiseksi keskityttävä EU 2020 -strategiaan. Toimenpiteet ovat siinä, ja meillä on oltava hyvin hiottuja ehdotuksia energiatehokkuudesta ja siitä, miten investoimme uuteen teknologiaan. Tarvitsemme ilmastotyöpaikkoja koskevan strategian. Lopuksi haluaisin sanoa, että tarvitsemme selkeästi 30 prosentin hiilidioksidivähennyksen, jos haluamme ilmastoa koskevan taistelun lisäksi voittaa myös markkinoita koskevan taistelun.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri Espinosa, olen hyvin yllätynyt itsetyytyväisyydestä, jota osoitatte EU:n toiminnasta ilmastoalalla. On totta, että EU on tehnyt kymmenen viime vuoden aikana enemmän ja parempaa työtä kuin useimmat maailman maat, mutta EU:n johtajuus epäonnistui selkeästi Kööpenhaminassa.

Kööpenhaminassa näimme, että EU:sta tuli yksinkertaisesti yhdistelmä EU:n valtion tai hallitusten päämiesten henkilökohtaisia viestintästrategioita, ja haluaisin tässä yhteydessä mainita erityisesti presidentti Sarkozyn, kansleri Merkelin ja pääministeri Brownin. Näissä olosuhteissa on tietysti helppoa arvostella YK:n prosessia. On totta, että YK:n järjestelmä on monimutkainen ja että G20, jossa sopimukset ovat merkityksettä, mutta jossa on tilaisuuksia suuriin julkisiin voimannäytteisiin, on paljon yksinkertaisempi.

Tämä tarkoittaa, että tänä tulevana vuonna EU:n on tehtävä enemmän ja parempaa työtä. Meillä on tällä hetkellä 20 prosentin tavoite. Mutta 20 prosenttia itse asiassa tarkoittaa, että seuraavan kymmenen vuoden aikana teemme vähemmän kuin olemme tehneet kymmenen viime vuoden aikana; se tarkoittaa EU:n ilmastoponnistuksen heikentämistä. Se ei ole järjetöntä vain ilmaston kannalta, kun tiedemiehet kertovat meille, että meidän on saavutettava 40 prosentin tavoite, vaan se on järjetöntä myös taloutemme ja työpaikkojemme kannalta.

Siksi, arvoisa ministeri Espinosa, olkaa hyvä alkää heikentäkö EU:n ilmastotavoitetta pienimpään yhteiseen nimittäjään, tavoitteisiin, joita on esittänyt puheenjohtaja Barroso, joka ei halua liikahtaa 20 prosentin luvusta, tai niihin, joita ovat esittäneet Italia ja Puola, jotka pian kieltävät ilmastomuutoksen olemassaolon. Lukekaa uudelleen parlamentin päätöslauselma ja valitkaa välittömästi ehdoton 30 prosenttia.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, meidän on hyväksyttävä, että kukaan, lukuun ottamatta monia EU:n jäsenvaltioita, ei halua maksaa hiilidioksidipäästöjen rajoituksista tai leikata energian käyttöään. Se on vielä pahempaa. Jotkin ärsyttävää siirtomaavastaista retoriikkaa käyttävät kehitysmaat haluavat rikastua tällä ja päästää samalla eniten hiilidioksidia ilmakehään. Afrikan maat, Kiina ja Intia haluavat säilyttää poikkeuksensa olla soveltamatta kansainvälistä päästöjen valvontajärjestelmää ja samalla vastaanottaa miljardeja euroja puhtaisiin teknologioihin. Tätä kantaa emme voi perustella veronmaksajillemme. Meidän on Kööpenhaminan konferenssin jälkeen saatava päähämme, että EU ei voi vastata näistä kustannuksista yksin. Ensinnäkin siksi, että toimimalla yksin hidastamme taloutemme kasvua vielä enemmän ja iskemme kansalaistemme vaurauteen. Toiseksi siksi, että toimimalla yksin emme muuta mitään päästöjen osalta, koska olemme jo onnistuneet rajoittamaan omia päästöjämme.

Elie Hoarau (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, hyvät kollegat, vaikka Kööpenhamina epäonnistui, kansalaisyhteiskunnan toimijoiden osallistuminen oli poikkeuksellista, ja se paljasti, että ilmasto-oikeudenmukaisuudelle on todellista kansainvälistä tukea.

Tästä lähtien on selvää, että jatkuvassa neuvotteluprosessissa on otettava huomioon ensisijaisena tavoitteena pienten heikossa asemassa olevien saarivaltioiden ja Afrikan edut. On myös elintärkeää varmistaa, että Kööpenhaminassa ilmoitetuilla sadalla miljardilla Yhdysvaltain dollarilla todellakin täydennetään virallisen kehitysavun alalla annettuja sitoumuksia.

Lopuksi meidän on pidettävä mielessä, että meillä on hyvin vähän aikaa toimia ennen kuin ilmastomuutoksen seurauksista tulee väistämättömiä. Vuosi 2010 on viimeinen toivomme, jos haluamme varmistaa todellisen onnistumisen Méxicossa.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, alkää sanoko, ettemme varoittaneet teitä tästä. Tämän parlamentin 15 sopimuspuolen neuvotteluista antama päätöslauselma oli savua ilman tulta.

Pyysimme liikaa emmekä saaneet mitään. Nämä eivät ole Pohjoisen liigan sanoja, vaan YK:n ilmastomuutoskonferenssin sihteerin Ivo de Boerin sanat. Se ei ole oikeasti ollut katastrofi, vaikka sopimus on vain aiesopimus. Tekstissä, jolla vältettiin se, että 15 sopimuspuolen neuvotteluissa vedettäisiin täydellinen vesiperä, ja josta sovittiin teholtaan ja kestoltaan todella ennennäkemättömässä neuvottelumaratonissa, on hyvin vähän sisältöä.

Kööpenhaminan yhteisymmärrystä, josta sopivat Yhdysvaltojen presidentti Obama, Brasilian presidentti Lula, Kiinan pääministeri Wen Jiabao, Intian pääministeri Singh ja Etelä-Afrikan presidentti Zuma ja joka koskee kaikkia muita maita, ei ole vielä edes hyväksytty virallisesti. Kun kahdeksan maata hylkäsi sen, mikä esti sen hyväksymisen, yhteisymmärrys vain pantiin merkille 192 osallistuvan valtion täysistunnossa.

Hyvät kollegat, ilmaston lämpenemistä koskeva tarina on ajanhukkaa. Joulukuusta lähtien lehdet ja television uutisohjelmat ovat kertoneet, että Eurooppa on jäätävän kylmän sään kourissa. Välttääkäämme hyödytöntä ja kallista spekulointia ilmastolla.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Kööpenhaminan ilmastohuippukokouksen ainoa konkreettinen tulos oli ilmaston lämpenemisen rajoittaminen kahteen celsiusasteeseen. Siinä tarvittavat toimenpiteet ovat kuitenkin jääneet arvoitukseksi. Tämä vähimmäiskompromissi on meille pettymys erityisesti siksi, että nyt on kunkin yksittäisen valtion asia päättää, hyväksyykö se ilmastonsuojelutavoitteita koskevan sopimuksen vai ei. Aika on todella loppumassa. Meidän on nyt päätettävä, mitä seuraavaksi tapahtuu. Meidän pitäisi edistää kestävää, ilmastoa suojelevaa kehitystä, jonka avulla voimme käyttää planeettamme resursseja järkevästi sekä meidän että tulevien sukupolvien kannalta. EU:n ja sen jäsenvaltioiden olisi kehitettävä maailman johtoasemaansa vihreissä teknologioissa. Sitten olisimme ainakin aloittaneet.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, kukaan ei ole voinut olla huomaamatta, että Kööpenhamina oli hukattu tilaisuus. Huippukokouksella kuitenkin oli – ja kyllä, toistan tässä sanojanne, arvoisa komission jäsen – kaksi hyvettä. Ensimmäinen oli se, että se sai yhteen enemmän valtion tai hallitusten päämiehiä kuin Kioton huippukokous. Toinen on se, että sen avulla nousevan talouden maat voivat hyötyä rahoitussitoumuksista, joiden avulla pyritään erityisesti auttamaan niitä ilmastomuutoksen torjunnassa.

Joten mitä EU:n pitäisi nyt tehdä? Sen pitäisi tietysti jatkaa erinomaista työtään kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, koska on totta, että EU on jo ollut erittäin hyveellinen. Kioton kahdeksan prosentin tavoitteen osalta eurooppalaiset yritykset ovat saaneet aikaan miltei 13 prosentin vähennyksen. Ne ovat siten osoittaneet olevansa erittäin hyveellisiä ja hyvin sitoutuneita ympäristönsuojeluun. Tätä torjuntaa ja tätä hyveellistä asennetta ei kuitenkaan ehdottomasti saa asettaa epäoikeudenmukaisen kilpailun puitteisiin. Kuten teille, arvoisa komission jäsen Rehn, kuulemisissa kerroin, kaikki tämä voidaan sijoittaa vain täysin oikeudenmukaisen kilpailun puitteisiin. Meidän on todellakin harkittava hiilidioksidiveron käyttöönottoa Euroopan unionin rajoilla, koska emme voi hylätä yrityksiämme ja siten työpaikkojamme täysin epäoikeudenmukaiselle kilpailulle sellaisten maiden eduksi, jotka eivät osoita mitään kunnioitusta samoja ympäristönsuojelua ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevia normeja kohtaan eivätkä sovelia niitä. Siksi on mielestäni ehdottoman olennaista – ja toistan tässä kollegani Corinne Lepagen sanat – että jossain vaiheessa tulevaisuudessa mietimme hiilidioksidipäästöveron käyttöönottoa Euroopan unionin rajoilla.

Toiseksi, olin sängen iloinen huomattessani kuulemisissa, että komission jäsen Tajani ei ole sulkenut pois sitä, että tehtäisiin vaikutustenarviointi mahdollisuudesta määrätä tämä hiilidioksidivero Euroopan unionin rajoille. Siksi uskon, että vähitellen olemme voittamassa tätä taistelua, koska on tärkeää suojella eurooppalaisia yrityksiämme ja työpaikkojamme.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri Espinosa, olisimme ehdottomasti järjestäneet tämän keskustelun mieluummin toisenlaisissa oloissa, joissa meitä kehoitettaisiin arvioimaan maailmanlaajuista, oikeudellisesti sitovaa sopimusta ja päättämään, mitä Euroopan unionin olisi tehtävä seuraavaksi. Valitettavasti Kööpenhaminan tulokset olivat näissä oloissa huomattavasti alle ihannetuloksen. Se on tärkein ja suurin syy, miksi ilmaisemme pettymyksemme.

Toinen syy sille, miksi ilmaisemme pettymyksemme, ja mikä erityisesti koskee meitä Euroopan parlamentissa, on Euroopan unionista Kööpenhaminassa saatu onneton kuva. Vaikka olisi saattanut olla odotettavissa, että ensimmäisessä maailmanlaajuisessa huippukokouksessa Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen Euroopan unioni olisi johtanut joukkoja pyrittäessä uuteen, kunnianhimoiseen, huomattavaan maailmanlaajuiseen sopimukseen ilmastomuutoksen torjunnasta, me ja EU:n kansalaiset todistimme hajaantumisnäytöstä, jossa jotkut EU:n johtajat pelasivat omia pelejään ja Euroopan unionille jäi apurin ja katsojan tehtävä. Se ei ole tehtävä, jota olisimme halunneet eikä asema, joka sopii meille.

Mitä siis on tehtävä? Kehotamme Euroopan komissiota ja neuvostoa osoittamaan, että ne ovat tehtäviensä tasalla ja takaamaan EU:n johtoaseman tässä pyrkimyksessä. Haluaisin muistuttaa teitä, että kyse ei ole vain ilmastomuutoksen seurausten rajoittamisesta. Se on paljon laajempi haaste, haaste, joka koskee siirtymistä

uuteen kehitysmalliin, vihreään kehitysmalliin, joka on EU:n vastaus tarpeeseen luoda uusia työpaikkoja, tukea EU:n talouden kilpailukykyä ja lujittaa Euroopan unionin johtoasemaa uudessa järjestyksessä.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Kööpenhaminan tulos oli suuri pettymys, mutta meidän on nyt edettävä. EU:n on sitouduttava nyt 30 prosentin päästöleikkauksiin kolmesta syystä:

Ensimmäinen on yksinkertaisesti se, että 30 prosentin leikkaus ei edellytä juuri enempää ponnisteluja kuin alkuperäinen 20 prosentin leikkaus yksinkertaisesti siksi, että taloudellinen toiminta on vähentynyt taantuman takia.

Toiseksi, vauhdin hiljentäminen nyt tarkoittaisi, että uusilla vihreillä aloilla aikaansaatu vauhti menetettäisiin. Emme voi ”sitoutua puoliksi” investointeihin uusiutuvaan energiaan ja vähähiiliseen liikenteeseen. On otettava käyttöön valtava infrastruktuuri, olipa kyseessä sitten Pohjanmeren superverkko tai pienemmässä mittakaavassa sähköautojen plug-in-latauspisteet. Sadat ja tuhannet uudet työpaikat ovat vaakalaudalla, pelkästään Yhdistyneessä kuningaskunnassa mahdollisesti 70 000 rannikolla sijaitseviin tuulivoimaloihin liittyvää työpaikkaa, mutta näistä taloudelliselle elpymiselle niin välttämättömistä työpaikoista tulee totta vain, jos meillä on selkeä etenemissuunnitelma hiilidioksittomaan Eurooppaan vuoteen 2050 mennessä.

Investoinneista on oltava varmuus, ja meidän on oltava tietoisia siitä, että EU:ta uhkaa johtoaseman menetys uusiutuvia energialähteitä koskevassa teknologiassa. Sekä Yhdysvallat että Kiina kasvattavat hyvin nopeasti uusiutuvia energialähteitä koskevaa teollisuuttaan. Jos epäröimme nyt, nuo uudet vihreät työpaikat siirtyvät muihin maanosiin.

Lopuksi, tarvitsemme tuon 30 prosentin leikkauksen, koska suurin osa uudesta sitoumuksesta voidaan helposti toteuttaa lisäämällä energiatehokkuutta. Olisi joka tapauksessa hullua olla tekemättä enemmän energiatehokkuuden osalta. Energiatehokkuus tarkoittaa taloudellista tehokkuutta. Se tarkoittaa pienempiä energialaskuja, ei suurempia, ja se parantaa energiavarmuutta. Joten, mitä tahansa lukuja muut osapuolet panevat pöydälle 31. päivään tammikuuta mennessä – ja ehkäpä saamme mieluisen yllätyksen – EU:n on nyt sitouduttava 30 prosentin leikkaukseen.

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Kööpenhaminan huippukokousta ja sen tuloksia tarkastellessa olisi käytettävä tervettä järkeä ja katsottava käytettävissä olevan ympäristöön ja talouteen liittyvän tietomäärän prisman läpi, sillä kyseiset tiedot vahvistavat, että sellaista asiaa kuin ilmastonmuutos ei ole olemassa, ja jos se on olemassa, se on täysin ihmisen valvonnan ulottumattomissa, sillä sen syynä ovat puhtaasti luonnonvoimat. Olemme muuten viime viikolla saaneet kuulla, että huomattavaa osaa hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin käyttämistä ympäristötiedoista oli joko tietoisesti väärennetty tai tulkittu väärin. Tämän perusteella on hyvä huomata, että Kööpenhaminan huippukokous on epäonnistunut. Toivon todella, että ensinnäkin tämä epäonnistuminen saa aggressiivisen niin sanotun vihreän politiikan lakkaamaan. Toiseksi, politiikka palaa aitoihin aiheisiin, jotka todella koskevat ihmisiä nykyisessä taloudellisessa taantumassa. Kolmanneksi, sillä estetään veronmaksajien rahojen tuhlaaminen ristiriitaisiin vihreisiin hankkeisiin. Neljänneksi, sillä luodaan tilaa asialliselle keskustelulle järkevästä, tehokkaasta ja halvemmasta energiantuotannosta, ja koemme ydinenergian uuden tulemisen. Hyvät kollegat, kun tapaan vaalipiirini asukkaita, he pyörittävät epäuskoisesti päätään täällä käsittelemillemme aiheille, sillä emme onnistu käsittelemään heidän todellisia ongelmiaan.

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, asian kiireellisyydestä huolimatta Kööpenhaminassa otettiin monia askeleita taaksepäin. Kööpenhaminaan todellakin saatiin Kiotoa enemmän valtion päämiehiä, mutta siellä myös luotiin enemmän jakoja, ja sen tuloksena siitä tuli ”kaikki omasta puolestaan” -näytelmä, jossa kaikki valtiot voivat asettaa tavoitteensa ja lisäksi tehdä niin vapaaehtoisesti.

Meidän pitäisi panna merkille, että meillä on kahden celsiusasteen vähennystavoite ja rahoitustavoitteet ilman mitään selityksiä. Niitä ei voida pitää lohdutuspalkintoina. Mielestäni meidän on kuitenkin toimittava tulevaisuutta silmällä pitäen, ja se tarkoittaa ryhtymistä sanoista tekoihin.

Euroopan unioni haluaa aina olla johtaja, ja niin se on aina tehnyt. Kööpenhaminaan saavuttaessa se kuitenkin epäröi eikä onnistunut määrittelemään tai puolustamaan täällä julistamia tavoitteita, vaikka se oli sanonut, ettei ikinä luopuisi niistä.

Kysymykseni onkin nyt, toimimmeko tulevaisuudessa oikeudenmukaisemmin, sallimmeko edelleen tilanteen, jossa köyhimmät ihmiset maksavat edelleen raskaimman hinnan heikkoutemme takia, ja siksi, että jotkut ihmiset tekevät päätöksiä toisten puolesta.

Timo Soini (EFD). – (FI) Arvoisa puhemies, Kööpenhaminan ilmastokokous oli täydellinen pannukakku. Äänestin täällä kyseistä päätöslauselmaa vastaan joulukuussa. Olin oikeassa, niin kuin 92 muutakin täällä.

Euroopan unioni lähti erittäin pöyhkeästi tarjoamaan omaa malliaan koko maailmalle. Muutama päivä ennen sitä paljastuivat 5 miljardin euron väärinkäytökset päästökaupassa. Eikö tämä ollut noloa juuri kokouksen alla, kun EU tarjoaa pelastusta koko maailmalle, niin viiden miljardin väärinkäytökset olivat edessä. Tämä oli häpeällistä, ja onko EU nyt ollenkaan huolissaan siitä, että nämä väärinkäytökset selvitetään? Kun tehdään päästörajoituksia, niin otettakoon käyttöön ominaispäästöjärjestelmä niin kuin autoissa on. Se toimii, mutta missään tapauksessa ei Suomessa eikä EU-maissa kannata ajaa alas omaa terästeollisuutta, metalliteollisuutta ja puunjalostusteollisuutta. Se on hyödytöntä; työmiestä ja työntekijää ei saa lyödä.

(Suosionosoituksia)

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Myös minä olen pettynyt Kööpenhaminan konferenssin tulokseen, mutta lopettakaamme valitus huonoista tuloksista ja miettikäämme sen sijaan, mihin menemme tästä, jotta emme kohtaaisi uusia pettymyksiä. Ei riitä, että sanomme itsellemme ”jatkakaamme tekemäämme työtä, koska meidän on vain tehtävä joitakin muutoksia”.

Ensimmäinen kysymys, jonka itseltäni haluan tässä suhteessa kysyä, on se, mitä sopimuspuolten konferenssit oikeastaan ovat. Ovatko ne todellisia konferensseja vai vain näytös yleisölle? Ne ovat tietysti molempia. Meidän on kuitenkin varmistettava, että asiantuntijat voivat edetä työssään ja että yleisölle tiedotetaan ei vain konferenssien liepeillä tapahtuvista epävirallisista tapahtumista vaan myös tekemästämme todellisesta työstä. EU:n pitäisi siksi harkita uudelleen kyseisten konferenssien järjestelyyn liittyviä näkökulmia.

Toinen kysymykseni on seuraava: Mikä maailman johtajien tehtävä kyseisissä konferensseissa on? Tulevatko he konferensseihin edistääkseen kotimaisia poliittisia kampanjoitaan vai tulevatko he auttamaan osallistujia saamaan kompromissin aikaan? Mielestäni meidän on myös harkittava uudelleen kyseisten konferenssien työtapoja ja niihin osallistuvien maailman johtajien tehtäviä.

Kolmas kysymykseni koskee Euroopan unionin johtoasemaa. Kyllä, olemme toteuttaneet monia hyviä toimenpiteitä varmistaaksemme, että EU voi säilyttää johtoasemansa ympäristön kannalta suotuisien tekniikoiden kehittämisessä, mutta olemme menettäneet johtoasemamme neuvotteluprosessissa. Mielestäni meidän ei pitäisi tyytyä toimimaan neuvotteluprosessissa pelkästään koordinoititehtävissä, koska meidän on itse oltava aktiivinen neuvottelija. Siksi meidän ei pitäisi panna kaikkia korttejamme pöydälle ennen neuvottelujen alkua ja toivottaa hakemiamme tavoitteita. Meidän pitäisi myös yrittää lähentyä kolmansia maita, ei loitontaa itseämme niistä.

Viimeinen kohta, jonka haluan esittää, on se, että meidän sisällytettävä kiireellisesti ilmastomuutos kansainvälisiin neuvotteluihimme, ja sen osalta odotan tietysti, että näistä kahdesta alasta vastaavat komission jäsenet tekevät tiivistä yhteistyötä.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Nyt, vuoden 2010 alussa, emme ole siinä, missä olisimme toivoneet olevamme ilmastomuutoksen torjunnassa. Emme ole siinä, koska juuri nyt meidän pitäisi olla vaiheessa, jossa etenemme kohti Kööpenhaminassa aikaansaadun sopimuksen tuomien lainsäädännöllisten muutosten hyväksymistä.

Emme ole siinä vaiheessa, ja meidän pitäisi olla pahoillamme. Meidän pitäisi olla pahoillamme siitä, että Kööpenhaminassa ilmastomuutoksen torjuntaa koskevia tavoitteita alennettiin, että sitovaa sopimusta ei allekirjoitettu ja että menettely ei ollut avoin. Siksi meillä ei ole riittävää oikeusperustaa tai keinoja vastata ihmisten tarpeisiin, erityisesti kehitysmaissa.

Emme ole kuitenkaan myöskään siinä vaiheessa, jossa olimme ennen Kööpenhaminaa, koska Kööpenhaminassa me todella saimme Yhdysvaltojen, Kiinan, Etelä-Afrikan ja Brasilian kanssa aikaan sopimuksen, johon Venäjän, Australian, Norjan, Ruotsin ja Espanjan kaltaiset maat myöhemmin liittyivät. Emme saisi unohtaa, että yhdessä nuo maat vastaavat kolmesta neljäosasta hiilidioksidipäästöjä, emmekä saisi unohtaa, että monet noista maista olivat aiemmin Kioton pöytäkirjan ulkopuolella.

Ottamamme askel ei siis ole riittävä, mutta se on huomattava. Meidän pitäisi hyödyntää tuota merkittävää askelta edetäksemme sen pohjalta Euroopan unionissa. Euroopan unioni on ollut liikkeellepaneva voima kaikessa aikaansaadussa edistyksessä. Tuo edistys ei kuitenkaan jatku, ellei Euroopan unioni edistä sitä edelleen.

Saksan ja Meksikon osalta meidän on tehtävä työtä saadaksemme aikaan sitovia sopimuksia ja saadaksemme resursseja, joilla voidaan auttaa kehitysmaita lieventämään päästöjään, sopeutumaan ja ajanmukaistamaan teknologiaansa. Meidän on tehtävä se tehokkuuden ja oikeudenmukaisuuden takia ja koska tarvitsemme enemmän kumppaneita.

Olen varma, että puheenjohtajavaltio Espanja tekee työtä sen saavuttamiseksi.

Roger Helmer (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, minulla on hyviä uutisia parlamentille: yhdessä monien tiedemiesten kanssa minä olen itse päättellyt, että ilmastokriisiä ei ole! Maailman merenpinta ei nouse huomattavasti ja, kuten IPCC:n on ollut pakko myöntää, Himalajan jäätiköt eivät ole vetäytymässä nopeasti. Maailman keskilämpötilan hienoinen nousu sadan viime vuoden aikana on täysin yhdenmukainen perusteltujen, pitkän aikavälin luonnollisten ilmastomuutosten kanssa.

Kööpenhamina osoitti, että monet maat, erityisesti Kiina ja Intia, eivät yksinkertaisesti ole valmiita uhraamaan taloudellista tehokkuuttaan ratkaistaakseen täysin teoreettisen ongelman. Yhdistyneessä kuningaskunnassa äänestäjien enemmistö ei enää usko ihmisen aikaansaamaan ilmastomuutokseen, eivätkä he maksa turhista ja hyödyttömistä lieventämisyrityksistä. Äskettäin vuodetut ilmastotutkimusyksikön asiakirjat osoittavat, että jopa ilmastopelottelun ylipapit ovat epätoivoisia, koska luonto ei ole noudattanut heidän ennustuksiaan, joten he väärentävät lukuja pitääkseen haavekuvaansa yllä.

Meidän on nyt vaadittava täysimääräistä julkista tutkimusta epäilyttävistä tiedoista ennen kuin käytämme yhtään uutta senttiä lieventämiseen.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, Yhdysvallat ja Euroopan unioni, henkeä kohti maailman suurin ja toiseksi suurin päästäjä ovat selkeästi ja väistämättömästi vastuussa Kööpenhaminan epäonnistumisesta, jota mikään vastuun siirtäminen ei voi pienentää.

Muiden täällä mainittujen näkökohtien lisäksi huippukokous epäonnistui kehitysmaiden niin sanotun sopeutumisen osalta, koska sitoumuksen tehneitä ei ollut riittävästi. Samalla näiden maiden rasitukset jätetään edelleen tekopyhästi huomiotta. Niihin kuuluu niiden valtava ulkomainen velka, määrä, joka on todella tähtitieteellinen verrattuna ilmoitetun rahoituksen tasoon ja joka rajoittaa ankarasti kaikkia todellisia mahdollisuuksia kestäväan taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen kehitykseen.

Huippukokous sortui vakavaan keskusteluun markkinaperusteisten välineiden turmiollisista tuloksista ja Kioton pöytäkirjan joustomekanismista. Muiden ongelmien lisäksi huippukokouksessa ei onnistuttu käsittelemään ilmastomuutoksen syitä sen vaikutusten sijasta. Se on järjetön tapa käsitellä taloudellisia ja yhteiskunnallisia kysymyksiä, ja sillä estetään kaikki ratkaisut tähän tai mihin tahansa muuhun ongelmaan, jonka ihmiskunta...

(Puhemies keskeytti puhujan)

Herbert Reul (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tässä Kööpenhaminan sopimuksessa 180 jäsenvaltiota hyväksyi kahden prosentin tavoitteen, mutta se ei ole vielä okeudellisesti sitova. Kaikista täällä tekemistämme suunnitelmista ei toteutunut paljonkaan. Kööpenhaminassa meni kaikki pieleen. Sitä voitaisiin kutsua myös tappioksi. On tärkeää kuvailla tilanne tarkasti, jotta saadaan mahdollisuus miettiä huolellisesti, miksi näin tapahtui, jotta voimme sitten jotenkin edetä tässä asiassa.

Olen hieman järkyttynyt joistakin täällä kuulemistani puheenvuoroista. Ihmiset sanovat, että ”meidän on taisteltava ankarammin”, ”jatkakaamme sitä, mitä olemme tehneet”, ”tarvitsemme suuremman prosenttiosuuden”, ”enemmän rahaa”, ”ongelma oli yksinkertaisesti se, että EU ei ollut tarpeeksi yhtenäinen” – mielestäni nämä lausunnot ovat liian ylimalkaisia, liian pinnallisia tilanteen analysoimiseksi. Pelkästään jatkaminen ja marssiminen eteenpäin eivät ole ratkaisu. Ne eivät olleet tämän tuloksen syyt. Olemmeko itse asiassa miettinyt ja keskustelleet keskenämme kaikista olennaisista kysymyksistä oikeudenmukaisesti ja puolueettomasti? Miten olemme käsitelleet niiden kollegoiden kysymyksiä, olivatpa ne perusteltuja tai ei, jotka sanoivat, että ”meillä on kysymyksiä, joihin suhtaudumme kriittisesti, ilmastokeptisiä kysymyksiä”? Miten vastasimme ilmastomuutosta käsittelevässä valiokunnassa, kun kollega sanoi, että ”haluamme myös kuulla toisen näkökulman – joidenkin tiedemiesten vastustavan kannan”? Mikä tilaisuus meillä itse asiassa oli esittää se? Meidän on omaksumastamme kannasta riippumatta myös keskusteltava tyynesti siitä, miten meidän pitäisi käsitellä kollegoiden juuri mainitsemaan äskettäistä tietoa, että IPCC teki virheen jäätikköjen sulamisen osalta.

Myös toiset kysymykset vaativat vastauksia. Käytämmekö oikeita välineitä tämän käsittelemiseksi? Aina on uusia aikatauluja, enemmän prosenttiosuuksia, uusia asetuksia ja määräyksiä. Se on sangen byrokraattinen

lähestymistapa. Eikö Lena Ek olekin oikeassa korostaessaan niin vahvasti, että tekniikka, innovaatiot ja markkinamekanismit ovat tässä tie eteenpäin? Muut valtiot omaksuvat toisenlaisia lähestymistapoja, mutta ei ole niin, että ne eivät tee mitään. Ehkä voisimme hieman suuremmalla avoimuudella ja hieman enemmän keskustelulla olla tässä asiassa tehokkaampia. Sen haluaisin nähdä, enkä "suljetaan silmät ja edetään" -lähestymistapaa.

Judith A. Merkies (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, en halua kuvailla tuomiopäivän näkymiä, kuten täällä on tehty. En halua kuvailla tuomiopäivän näkymiä tulevaisuudelle enkä halua tarkastella vihaisesti Kööpenhaminan epäonnistumista – vaikka olenkin vihainen.

Siksi on päätettävä toimia paljon paremmin tulevaisuudessa, ja seuraava tilaisuus on Meksikossa tänä vuonna. Ensinnäkin, alkää toimiko seuraavalla kerralla yksin. Kööpenhaminassa katsoimme taaksepäin ja olimme yksin tavoitteinemme. Meidän on pystyttävä saamaan muut yhtä kunnianhimoisiksi kuin me olemme. Miten voimme väittää olevamme kuskin paikalla, jos emme pysty vakuuttamaan muita tavoitteistamme ja määränpäästä?

Toiseksi, kaikki ei sovi kaikille. Kuten ilmastohuippukokoukseen valmistauduttaessa joskus yllpeästi sanottiin, varasuunnitelmaa ei ole. No, nyt me tiedämme sen varmasti: tällä hetkellä ei ole mitään. Meillä ei ole mitään. Joten seuraavalla kerralla olisi parasta olla varasuunnitelma.

Viimeisenä vaan ei vähäisimpänä, miten voimme voittaa moninaisuudessa, jos tarkoitan, tunnuslauseemme on yhtenäisyys. Meidän on parasta yhdistyä seuraavalla kerralla, ja se tarkoittaa yhtä ääntä. Tarvitsemme yksiselitteiset valtuudet. EU todella tarvitsee yhden äänen. Joten, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, oletteko halukas sitoutumaan saamaan aikaan yksinomaiset valtuudet – ei jaettuja? Se tarkoittaisi yksinomaista toimivaltaa Euroopan unionille ilmastopolitiikassa ja ilmastopäätöksissä.

Mirolaw Piotrowski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, ilmasto ja meitä ympäröivä luonto itse kuuluvat kaikille ihmisille, myös tuleville sukupolville, ja siksi meidän on tunnettava vastuuta niiden suojelusta. Äskettäisen ilmastohuippukokouksen aikana maailman johtajat eivät onnistuneet saamaan aikaan yhteisymmärrystä yhteisestä strategiasta tai välineistä, joiden avulla tämä tavoite saavutetaan. Ristiriitaista kyllä, se ei mielestäni ole huono uutinen, koska muun muassa Yhdistyneestä kuningaskunnasta ja Yhdysvalloista tulee levottomuutta herättäviä tietoja tiettyjen eturyhmien peukalointiyrityksistä, joissa ne käyttävät tieteellisiä tietoja saadakseen tietyn tuloksen.

Tarvitsemme luotettavan diagnoosin tilanteesta. Siksi kehotan, että nimitetään riippumaton, kansainvälinen asiantuntijaryhmä, joka laatii perusteellisen raportin, jossa kerrotaan, vaikuttaako ihmisen toiminta todella ilmastomuutokseen ja onko tietoja väärennetty. Ilmastonsuojelun yhteistä strategiaa laadittaessa EU:n politiikkojen olisi myös otettava huomioon Länsi- ja Itä-Euroopan maiden välinen taloudellinen epäsuhtaisuus. Ehdotetut toimet voivat kriisin takia johtaa monien talouksien tuhoon.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, Kööpenhaminan konferenssi päättyi tulokseen, joka oli kaukana odotetusta. Maat panivat merkille asiakirjan, jonka tavoitteet olivat epäselvät eivätkä sitovat. Kööpenhamina oli paljon enemmän kuin ilmastohuippukokous. Maailmannäyttämön merkittävien toimijoiden ja YK:n järjestelmän monenvälisyyden asianmukaisen aseman välillä oli uusi suhde. Nousevan talouden maiden kasvava vaikutus oli selkeä. Kööpenhamina osoitti, että meidän on mietittävä uudelleen EU:n asemaa maailmannäyttämöllä. Meidän on hyödynnettävä mahdollisimman hyvin Lissabonin sopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia valmistellaksemme maaperää seuraava sopimuspuolten neuvottelua varten. Meidän on oltava kunnianhimoisia, yhtenäisiä, puhuttava yhdellä äänellä ja luotava strategisia kumppanuuksia.

Kööpenhaminan tulos on perusta, jolla voimme rakentaa tulevaa työtä. EU:n pitäisi pyrkiä varmistamaan, että neuvottelujen seuraavissa vaiheissa kehitetään edelleen Kööpenhaminan sopimusta, jotta tämän vuoden loppuun mennessä voidaan saada aikaan oikeudellisesti sitova sopimus. Sen pitäisi myös edistää sellaisten säännösten täytäntöönpanoa, joilla kehitykselle annetaan rahoitusta ja jotka koskevat metsiä, teknologian siirtoa ja sopeutumistoimia.

Sisäisesti EU:lla on edessään suuri tehtävä: sen on pantava täytäntöön energia- ja ilmastopaketti, investoitava puhtaisiin teknologioihin, tieteelliseen tutkimukseen ja energiatehokkuuteen, investoitava uuteen teollisuuspolitiikkaan, joka perustuu innovaatioon ja luonnonvarojen tehokkuuteen, edistettävä vähähiilisiä kaupunkeja ja kestävää liikennettä ja liikkuvuutta koskevia toimenpiteitä. Vain siten voimme olla johdossa, mutta todellinen johtajuus perustuu hyvän esimerkin antamiseen.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Arvoisa puhemies, Kööpenhamina osoitti meille, että EU ei onnistunut löytämään kumppaneita kauaskantoisille ajatuksilleen. EU ei saa tulevaisuudessa luopua tavoitteistaan, kolminkertaisesta sitoutumisestaan 20 prosenttiin, mutta sen pitäisi samalla miettiä uudelleen neuvotteluasemaansa ja valtuuksiaan, koska emme voi jatkaa tosiasiat kieltävää politiikkaa. Meidän olisi opittava Kööpenhaminasta. Toimeksianto ei ollut onnistunut. Emme pystyneet ymmärtämään Kiinan ja muiden kehitysmaiden sitoumusta. Emme pystyneet ymmärtämään tilaa, joka presidentti Obaman piti hallita, emmekä pystyneet puhumaan yhteisellä äänellä. Osana puheenjohtajavaltio Espanjan keskustelua puheenjohtaja Verhofstadt aivan oikein totesi, että EU:lla ei ollut yhteistä ääntä.

Emme voi jatkaa tosiasiat kieltävää politiikkaa. Emme voi Kööpenhaminan jälkeen käyttäytyä samalla tavalla ja tehdä politiikkaa samalla tavalla kuin ennen Kööpenhaminaa. EU:n pitäisi asemoida itsensä uudelleen ja antaa uusi toimeksianto Meksikon neuvottelukierrokseen mennessä. Ensinnäkin meidän pitäisi tutkia, miten voidaan saavuttaa Kööpenhaminan tuloksena ollut kahden celsiusasteen tavoite. Seuraavan kauden aikana EU:n politiikassa olisi pyrittävä luomaan joustava asema menestyksen aikaansaamiseksi. Kiitos huomiostanne.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri Espinosa, tänä aamuna alankomaalaisissa kouluissa järjestettiin *Nationale Voorleesontbijt* (kansallinen aamunavaus). Vaalipiirissäni, joka on Noordwijk aan Zee ja joka sijaitsee aivan Pohjanmeren dyynien takana alueella, joka on ensimmäisenä tulilinjalla, jos merenpinta nousee, koululaisille kerrottiin tarina nimeltä ”Kokous” lumiukoista, jotka neuvottelevat siitä, miten lämpö karkotetaan. Ne puhuvat ja puhuvat kunnes ne kaikki ovat sulaneet. Suoraan sanottuna huonona päivänä tämä keskustelu muistuttaa minua hieman siitä.

On totta, että Kööpenhamina ei ollut menestys. Nyt voisimme jatkaa muiden maiden tai yksittäisten alojen osoittelua sormella; nämä fraasit ovat satunnaisesti ponnahtaneet esiin myös tässä keskustelussa. Minusta on kuitenkin parempi ajatus katsoa eteenpäin siihen, mitä EU voi ja, mikä vielä tärkeämpää, mitä sen pitää tehdä kantaakseen vastuunsa ja varmistaakseen, että kansainvälinen sopimus voidaan edelleen saada aikaan. Siksi 30 prosentin vähennystä koskeva vaihtoehto on minun mielestäni pidettävä selkeästi pöydällä. EU:n on lisäksi tutkittava tapoja edistää uusia teknologioita, myös EU:n varoilla, esimerkiksi edistämällä sellaisten hiilidioksidineutraalien kasvihuoneiden rakentamista, jotka voivat myös tuottaa energiaa, sen sijaan, että pitäisimme maataloutta aina ongelmana. Meidän on lisäksi perustettava näkökulmamme tieteeseen, tietämykseen ja taitoihin eikä tunteisiin riippumatta siitä, miten paljon välitämme tästä keskustelusta.

Lopuksi, kuten monet kollegani ovat jo sanoneet, meidän on puhuttava yhdellä äänellä. EU:lla pitäisi olla Meksikossa vain yksi paikka Kööpenhaminassa ilmeisesti tarvittujen kahdeksan sijaan. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, miten aiotte saada tämän aikaan yhdessä tästä alasta vastaavien komission jäsenten kanssa?

Nessa Childers (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, vuosien valmistelun luoma toivo hävisi epätoivoon ja masennukseen, kun kävi koko ajan selvemmäksi, että sopimus, jota olimme tulleet tekemään Kööpenhaminaan, oli luisumassa otteestamme jokaisen kuluvan päivän myötä.

Meidän on oltava huolissamme siitä, miten helposti Yhdysvallat, Kiina ja muut kiersivät YK:n rakenteet, ohittivat EU:n ja tekivät sopimuksen, joka jäi hyvin kauas maailmanlaajuisista odotuksista.

Yksi asia on selvä. YK:n ilmastoneuvottelujärjestelmä tarvitsee hengen pelastavan leikkauksen ennen Meksikoa tämän vuoden lopussa. Tällaisenaan presidentti Obama on poliittisen järjestelmänsä vanki, koska hän tarvitsee 67 ääntä senaatissa.

Kiina kieltäytyy kaikista toimenpiteistä, jotka olisivat sitovia ja avoimia kansainväliselle valvonnalle. Tilanteen ironia on siinä, että mitä pidempään Yhdysvallat, Kiina ja muut estävät, viivyttävät ja kiertävät sopimusta, sitä ankarampia vähennystavoitteista välttämättömyyden pakosta tulee.

Katsokaamme ratkaisuja. EU:n ja tämän parlamentin on tutkittava rehellisesti, miten se tulevaisuudessa suhtautuu kyseisiin asioihin. EU:n oltava paljon vakuuttavampi puolustaessaan itseään, ja niin tekemällä sen pitäisi edelleen asettaa kunnianhimoisia tavoitteita, joihin kuuluvat 30 prosentin tavoitteet ja päästövähennykset.

Tämä on taloudellinen kilpailu siitä, kuka johtaa maailman vihreisiin työpaikkoihin ja kestävään elintapaan perustuvalla 2000-luvulle. EU:n on voitettava kilpailu riippumatta siitä, mitä ystävämme tekevät tai eivät tee.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE). – (ES) Haluaisin toivottaa ministeri Espinosan tervetulleeksi; olen hyvin iloinen, että hän on täällä.

Olen eniten huolissani asenteen muutoksesta ja siitä, että analyysimme Kööpenhaminasta voi hyvinkin johtaa asenteen muutokseen. Ensinnäkin olen sitä mieltä, että yksi ongelmistamme on nöyryyden ja realismin puute, kuten kollegani ovat jo sanoneet. Ennen kaikkea olen kuitenkin huolissani siitä, että kun olemme olleet muissa maissa, olemme huomanneet, että ne eivät puhu ilmastomuutoksesta vaan pikemminkin maailmanmuutoksesta.

Puitteet, joissa etenemme Meksikoon, ja puitteet, joissa olemme edenneet, ovat kasvavan väestön, elintarvikepulan, maatalouden kasvavan tarpeen ja rajallisten maa- ja vesiverojen puitteet. Kaikkia ilmastomuutoksesta tekemiämme päätöksiä on siis käsiteltävä noissa puitteissa. Meidän on tietysti myös muistettava, että monilla mailla on oikeus kehittyä.

Tarvitsemme siksi järjestelmään perustuvaa näkemystä, jotakin, joka puuttuu ilmastomuutosta koskevasta analyysistamme. Ilmastomuutosta ei voida ratkaista ainoastaan päästökysymyksellä. Alakohtainen ja määrällinen näkemys ei johda mihinkään.

Mikä vielä tärkeämpää, meidän on kiinnitettävä enemmän huomiota tieteeseen. Pyydän erityisesti komissioltä, että tietoja väärentäneet ryhmät tarkastetaan ja niiden rahoitus perutaan, jos Euroopan unioni todella tukee niitä, koska se saa meidät ikuisiksi ajoiksi huonoon valoon.

Miten aiomme koordinoita tätä asiaa? Se on toinen hyvin tärkeä kysymys. Miten Euroopan unioni aikoo organisoida itsensä sopimuksen aikaansaamiseksi? Meidän olisi jo tänä aamuna pitänyt alkaa työ sen osalta.

Lopuksi kysymys, joka koskettaa minua: kyseisellä alueella toteutetaan sopeutumista, ja meidän on jälleen kerran aloitettava tuo prosessi alueen uudella, strategisella näkemyksellä. Se sisältää tuottavuuden, strategisen uudelleenmetsittämisen, maatalousenergialle omistetut alueet ja tietysti veden ja luonnon monimuotoisuuden. Meillä ei ole tuota näkemystä.

Mielestäni meidän on tässä vaiheessa harkittava rakennerahastojen kaikkien alueiden uusia strategisia suunnitelmia koskevaa vaihtoehtoa tämä sopeutumisen toteuttamiseksi, ja päätöksentekijöitä pitäisi kehottaa aloittamaan tuo alueen strateginen tarkistaminen, koska me emme ole vastuussa kyseisestä alueesta, ja sen osalta olisi hyvin vaikeaa tehdä työtä EU:sta käsin.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kuten monesti aiemmin on jo sanottu, huippukokous epäonnistui. Olemme kilometrien päässä tavoitteistamme. Muutaman seuraavan kuukauden aikana näemme, voidaanko asiat edelleen korjata. Mielestäni – kuten muut ovat jo aiemmin sanoneet – voimme kuitenkin vielä korjata itse paljon, jopa ilman Yhdistyneiden Kansakuntien suojissa tehtävää kansainvälistä sopimusta. Ajattelen erityisesti sitä, mitä voimme tehdä saadaksemme aikaan kestävämmän liikennejärjestelmän. Ensijaisena tavoitteena oli vähentää ilmaliikenteen päästöjä kymmenellä prosentilla vuoteen 2020 mennessä tekemällä työtä Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) kanssa ja meriliikenteen päästöjä 20 prosentilla Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) avulla. Haluaisin siksi pyytää neuvostoa ja komissiota jatkamaan neuvotteluja näiden järjestöjen kanssa ja lisäämään painostusta aloittamalla jo yksipuolisten toimien valmistelut, jos sopimusta ei voida saada aikaan suhteellisen lyhyessä ajassa.

Sillä välin on tietysti paljon kotitehtäviä, jotka voimme tehdä itse. Euroopan sisäisen liikenteen osalta kuulin komission jäsenehdokkaan Hedegaardin kannattavan kunnianhimoista ilmasto- ja liikennepakettia kuulemisissa. Komission jäsenehdokas Kallas vaikutti vähemmän selkeältä, mutta haluaisin muistuttaa komissiota siitä, että liikenne aiheuttaa 25 prosenttia hiilidioksidipäästöistä ja siksi se edellyttää kiireellisiä toimia. Se on monimutkaista, se on vaikeaa ja se edellyttää toimenpiteiden yhdistämistä, mutta kehotan teitä jatkamaan työtä sen osalta ja siten edistämään merkittävästi kestävämpää politiikkaa.

Catherine Soullie (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, hyvät kollegat, meidän ei enää tarvitse osoittaa ilmastomuutosta koskevan kysymyksen merkitystä. Sen lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutukset ovat kiistämättömät, vaikka JESC:n tulokset ovat päässeet tietyn kansallisen sanomalehden etusivulle ja vaikka ne epäilemättä vahvistavat epäilijöiden kantaa.

Kööpenhaminan konferenssi näytti maailman mielestä olevan maailman johtajille ainoalaatuinen tilaisuus todistaa, toimia ja korjata ilmastomuutosta koskevan prosessin vaikutukset. Euroopan unioni oli tärkein toimija tässä foorumissa, ei vain sen rohkean lainsäädännön takia, jota olemme antaneet rajoittaaksemme toimiemme vaikutusta ilmastoon, vaan myös siksi, että EU on maiden unioni, joka todella voi muuttaa asioita.

Kööpenhaminan konferenssin tulos on selkeästi jättänyt tyytymättömyyden tunteen, mutta kieltäydyn kutsumasta sitä epäonnistumiseksi. Maailma, mukaan luettuna jopa yksi haluttomimmista maista, Kiina, on

tehnyt sopimuksen lämpötilan nousun rajoittamisesta kahteen asteeseen. Brasilia on juuri antanut lain, jolla pyritään vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä noin 39 prosentilla vuoteen 2020 mennessä sen sitoumusten mukaisesti.

Monet muut maat ovat myös osoittaneet suurta kunnianhimoa kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteiden osalta. Ajattelen tässä Japania ja Norjaa. Minun on myös korostettava erittäin myönteistä asiaa, eli yhteisymmärryksen aikaansaamista metsäkadosta johtuvien päästöjen vähennysmekanismista. Laadittiin erityinen ja yksimielinen teksti metsäkatoa vähentävän ja hiilidioksidin luonnollisen varastoinnin mahdollistavan niin sanotun REDD+-mekanismin täytäntöönpanosta.

Vaikka Kööpenhaminan tulos olikin kaukana sitovasta sopimuksesta, se oli kuitenkin poliittisen sopimuksen mukainen, ja sen pitäisi johtaa meidät kysymykseen siitä, miksi se oli sellainen pettymys. Minä osallistuin monien kollegoideni tavoin Kööpenhaminan konferenssiin halukkaana osallistua, auttaa ja nähdä, miten neuvottelujen ja johtajuuden EU toimii. Olin erittäin pettynyt, koska EU ja erityisesti parlamentti eivät selkeästikään toimineet niin kuin neuvottelut olisivat edellyttäneet.

Tuodakseen itsensä esiin EU:n on näytettävä tällä alalla vahvemmalta. Ympäristöministereidemme kokous Sevillassa ei johtanut mihinkään, ja johtajamme näyttivät epävarmoilta ja epäroiviltä, ja olemme edelleen jakautuneita tavoitteidemme osalta.

Toivon, että ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa esittämillään ehdotuksilla ja sitoumuksilla varustettu Connie Hedegaard palauttaa Euroopan unionin kunnianhimon.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Olen samaa mieltä siitä, mitä Esther de Lange sanoi tässä keskustelussa Alankomaiden kristillisdemokraattisen vetoomuksen (CDA) puolesta. Myös minä olen pettynyt siihen, että oikeudellista sopimusta ei saatu aikaan, ja haluaisin esittää kysymyksen neuvoston puheenjohtajalle. Miten kyseisen sopimuksen puute vaikuttaa oikeudellisiin puitteisiimme, eli muun muassa pakettiin, jonka olemme laatineet hiilidioksidipäästökaupasta? Miten se vaikuttaa tuohon järjestelmään? Voitteko kertoa sen meille? Haluaisin huomauttaa, pääasiassa Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) aluepolitiikasta vastaavan koordinaattorin asemani takia, että tavoitteemme on säilytettävä täysimääräisesti. EU:n ei myöskään pitäisi kyseenalaistaa niiden kansalaisten, kaupunkien, alueiden ja yritysten ponnisteluja, jotka ovat sitoutuneet täytäntöönpano-ohjelmia koskevaan pakettiin. Ilmastokysymys ei ole vain mainostemppu, ja huomaan myös, että onneksi se vahvistetaan uuden komission EU 2020 -strategiassa.

Haluaisin myös panna merkille, että olemme nyt kääntäneet EU:n omat välineet ja resurssit ilmastoon liittyviä ensisijaisia tavoitteita kohti: 30 prosenttia alueellisista varoista on kanavoitu ilmastoon ja energiaan liittyviin hankkeisiin, mikä on kaksi kertaa enemmän kuin edellisellä kaudella. Tämä erityinen ensisijainen tavoite antaa tilaa kehittää innovaatioita ja uutta vihreää teknologiaa, joiden avulla saamme etumatkaa maailmanlaajuisesti. Tämä koskee myös Euroopan talouden elvytysuunnitelman mukaisia menoja. Uskon, että tällä saadaan aikaan myönteinen suuntaus, myös rahoituskauden 2013 jälkeen. Huomaan todellakin, että alueet ja kaupungit ovat erittäin sitoutuneita jatkamaan työtä tämän osalta. Tämän tavoitteen pienentämisellä – mikä johtuisi monissa täällä pidetyissä puheenvuoroissa erottuneesta epätoivosta – lähetettäisiin väärä viesti. Jaan toiveenne siitä, että Meksikossa – toisessa mahdollisuudessamme – pärjäämme paremmin.

János Áder (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, meidän ei pitäisi kaunistella asioita. Kööpenhamina epäonnistui. En halua kuitenkaan keskittyä siihen, vaan ehdottaa, että toisten arvostelemisen sijasta olisi parempi pitää huolta omista asioista. Meidän on myönnettävä, että yksi epäonnistumisen syistä oli EU:n yhteisen kannan puuttuminen Kööpenhaminassa sekä hiilidioksidikiintiöiden että rahoituksen osalta. Olen samaa mieltä niiden kanssa, jotka sanovat, että onnistuneiden neuvottelujen edellytys on yhteinen EU:n kanta. Se on totta. Mitä tarvitsemme saadaksemme sen aikaan? On välttämätöntä, että komissio ja kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot noudattavat sekä Kioton pöytäkirjan kirjainta että henkeä. Unkari, Puola, Romania, Bulgaria, Baltian maat, Slovakia ja Tšekin tasavalta täyttivät sitoumuksensa yli Kiotossa määritellyn tason. Siksi ne voivat myydä hiilidioksidikiintiöitään. Minusta on komission ja Euroopan unionin muiden jäsenvaltioiden osalta kunniantonta, epäoikeudenmukaista ja sopimatonta riistää näiltä mailta tämä tilaisuus.

Kööpenhaminassa Puola ja Unkari ehdottivat kompromissia. Tavoitteena oli säilyttää mahdollisuus myydä kiintiöitä vuoden 2012 jälkeen, mutta niiden vuosittaista määrää rajoitettaisiin, ja siitä saadut rahat käytettäisiin vihreisiin investointeihin. Ehdotimme kompromissia yhteisen EU:n kannan takia. Nyt se on komission ja EU:n 15 vanhan jäsenvaltion tehtävä, erityisesti siksi, että ilman Unkaria, Puolaa, Romaniaa ja muita maita EU:n 15 vanhaa jäsenvaltiota ei olisi voinut sanoa täyttäneensä sitoumuksiaan, koska toteutuneen kahdeksan prosentin sijasta vain 5,5 prosenttia olisi saavutettu. Kiitos huomiostanne.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, neuvottelut ovat korostaneet EU:n strategian epäonnistumista, sillä siinä pyrittiin saamaan muut seuraamaan vanavedessä olemalla hyveellisin.

Todellisuus on se, että ilmastonmuutoksen torjunnan maailman johtajan asemaa halunneen EU:n puheet olivat hyvin kaukana sen valmiuksista saada muut lopullisiin neuvotteluihin. Sen lisäksi, että kukaan ei tullut mukaan, epäonnistuminen oli väistämätön, kun kaikki kortit esitettiin liian aikaisin. EU oli itse asiassa käytännöllisesti katsoen näkymätön lopullisten neuvottelujen aikana.

Mitä meidän on siis nyt tehtävä? Meidän on ennen kaikkea pantava täytäntöön vastavuoroisuuden periaate kolmansien maiden kanssa käymässämme kaupassa. EU ei voi enää hyväksyä tilannetta, jossa tietyt tuontituotteet eivät täytä ympäristövaatimuksia. Kööpenhaminan epäonnistumisen aikaansaama tilanne luo siksi epävarmuutta tulevista kansainvälisistä toimintasäännöistä hiilidioksidipäästöjen vähennysten alalla, mikä on erityisen haitallista niille yrityksillemme, joiden on tehtävä suuria investointeja. Tällä näkyvyyden puutteella voi olla myös haitallinen vaikutus hiilidioksidimarkkinoihin, joiden voiman kasvu ja sujuva toiminta edellyttävät selkeitä ja vakaita puitteita.

Samaan aikaan Yhdysvallat ja Kiina investoivat valtavasti vihreään teknologiaan luodakseen tulevaisuuden vihreitä työpaikkoja. EU ei saa myöhästyä innovaatiojunasta. Sen on tuettava todellista eurooppalaista teollisuuspolitiikkaa, koska se on todellinen haaste ilmastonmuutoksen torjunnassa. Nämä uudet puhtaat teknologiat ovat saatavilla. Meidän tehtävämme on nopeuttaa niiden käyttöä tomissamme kaikkien ja erityisesti kehitysmaiden eduksi.

Se on haaste, johon EU:n on vastattava. Sillä on keinot ryhtyä menestyksekkäästi tähän vallankumoukseen, mutta olkaamme käytännöllisempiä, kun seuraavat määräajat lähestyvät, jotta nyt, kun Méxicoon on vuosi, voimme kehittää Kööpenhaminassa tehdystä sopimuksesta jotakin oikeudellisesti sitovaa.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri Espinosa, arvoisa komission jäsen, puheenjohtajavaltio Espanja on päättänyt laatia arvioinnin Kööpenhaminan ilmastokonferenssista, vaikka me sanomme täällä monien puhujien suulla, että se päättyi fiaskoon. Fiaskon ei kuitenkaan tarvitse olla katastrofi – joskus on tehtävä hyviä päätelmiä fiaskosta ja katsottava, mikä todella aiheutti sen. Ilmastonmuutosneuvotteluja koskevaa Euroopan unionin nykyistä strategiaa on arvioitava, koska tämän vuoden joulukuussa Méxicossa järjestettävän seuraavan huippukokouksen valmistelut ovat käynnissä.

Minulla on kysymys: pitäisikö meidän nostaa vähennystavoitetta, koska nykyistä tavoitetta ei saavutettu näissä neuvotteluissa? Meidän on löydettävä kumppaneita nykyistä tavoitetta varten, ja suurempaa tavoitetta varten meillä ei ole ollenkaan kumppaneita. On pantava merkille, että ilman Yhdysvaltoja, Kiinaa ja Intiaa, ja tämä on myös sanottu monesti täällä parlamentissa tämän keskustelun aikana, Euroopan unionin Kööpenhaminassa asettamien tavoitteiden osalta ei menestytäkään. Samoin on myös Meksikossa. Meidän on arvioitava muiden osapuolten julkilausumia ja ennen kaikkea säilytettävä ilmastokonferenssin foorumi tärkeimpänä foorumina yhteisymmärryksestä neuvottelemiselle huolimatta kriittisistä arvioinneista siitä, onko YK:n foorumi asianmukainen, hyvä, toimiiko se asianmukaisesti ja niin edelleen.

Haluamme vihreän talouden, jossa ympäristöä hyödynnetään järkevästi ja jossa kehitetään uusia energialähteitä ja uusia teknologioita energian tuottamiseksi ja sen säästämiseksi. Samalla tiedämme, että halvin energia on energiaa, jota ei ole käytetty loppuun, joten meidän on oltava järkeviä. Muuten – ja tämä on viimeinen lauseeni – hiilidioksidipäästöjen ja muiden kasvihuonekaasujen vähentämistä ei saada aikaan käyttämällä kalliita teknologioita. Hyvin usein omat resurssimme, kuten metsät ja maaperä, voivat myös olla erinomainen paikka imeytymiselle, ja se on biologista imeytymistä ja siten tehokasta imeytymistä.

Puhemies. – (ES) Toisin kuin aamulla, jolloin meillä oli kiire, meillä on nyt käytettävissämme muutama minuutti, joten tavanomaista sääntöä rikkoen yritämme nyt antaa puheenvuoron kaikille niille, jotka ovat pyytäneet puheenvuoroa catch-the-eye-menettelyn nojalla. Pyytäisin kuitenkin teitä kaikkia pitämään puheenvuoronne alle minuutissa.

Keskeytämme puheenvuoronne minuutin jälkeen, koska luettelossa on 13 ihmistä. Haluan, että kaikilla on tilaisuus puhua, mutta kaikkien on puhuttava vain yksi minuutti, jotta ministeri Espinosa ja komission jäsen Rehn voivat vastata.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Odotusten mukaisesti Kööpenhaminan huippukokous ei päätnyt konkreettisiin tuloksiin. Meillä on kuitenkin selkeä näkemys ilmaston lämpenemistä koskevasta ilmiöstä ja toimintatarpeesta. Euroopan komission on jatkettava ponnistuksiaan ulkopolitiikan tasolla, erityisesti

keskusteluissa Yhdysvaltojen ja Kiinan kanssa. On saatava aikaan myönteisiä tuloksia. Meillä on sekä ulkopolitiikasta että ilmastomuutoksesta vastaavat komission jäsenet.

Siihen asti on jatkettava Euroopan unionin tähän mennessä, myös yksipuolisesti toteuttamia toimia. Toivon, että Sevillassa tammikuussa järjestettävässä epävirallisessa kokouksessa ympäristöministerit käsittelevät Kööpenhaminan tulosta järkevästi ja käsittelevät ilmastomuutosta kauden 2010–2014 tulevan energiatehokkuutta koskevan toimintasuunnitelman puitteissa.

Sisäisten energiamarkkinoiden kolmatta toimenpidepaketti on lisäksi sovitettava yhteen Kööpenhaminan sopimuksen kanssa energiavarmuuden aikaansaamiseksi ja uusiutuvien energialähteiden ja hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin edistämiseksi.

Linda McAvan (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, kysymys neuvoston puheenjohtajalle ja ehkä myös komissiolle, tästä tammikuun 31. päivän määräajasta. Mitä tapahtuu sitoumuksille EU:n sisällä? Oletin, että EU antaisi yhden sitoumuksen, mutta olen kuullut, että Coreper-neuvostossa keskustellaan useista sitoumuksista. Mitä tarkalleen ottaen tapahtuu?

Toiseksi, puhumme EU:n yhdestä äänestä, mutta eikö se ole osa ongelmaa, että EU meni Kööpenhaminaan valtuutettuna ja että neuvotteluryhmällä ei ollut joustavuutta neuvotella? Se on osa ongelmaa. Siksi EU joutui ulos lopullisista neuvotteluista. Miksi puhua neuvottelijalle, jolla ei ole liikkumavaraa eikä joustavuutta? Miten aiomme ratkaista tämän? Minulle on kerrottu, että näin käy myös WTO:ssa. Se on iso ongelma EU:lle.

Lopuksi toivon, arvoisa komission jäsen Rehn, että välitätte parhaat terveisemme komission jäsenelle Dimasille. Olen pahoillani, että hän ei ole täällä viimeisessä istunnossa. Olisimme halunneet kiittää häntä erinomaisesta työstä, jota hän on tehnyt monen vuoden ajan, ja toivon, että näemme hänet ensi viikolla ympäristövaliokunnassa, jotta voimme esittää kiitoksemme.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, valitettavasti jättiläiset – Yhdysvallat, Kiina, Intia ja Brasilia – eivät liittyneet Euroopan unionin jättiläiseen Kööpenhaminassa. Mikä vielä pahempaa, pöydässä istui 28 eurooppalaista kääpiötä: 27 jäsenvaltiota ja yksi voimaton komissio. Näin ei asioita hoideta. Jos EU ei pysty puhumaan yhdellä äänellä, se on voimaton eikä voi täyttää mahdollista tehtäväänsä. Se on EU:n lisäksi säälä myös ja erityisesti tällaisten konferenssien tuloksille. Tänä aamuna puheenjohtaja Barroso sanoi Lissabonin sopimus kädessään, että komissio puhuu Euroopan unionin puolesta ympäristöasioissa. Siirtyköön sanoista tekoihin. Kysymykseni komissiolle on seuraava: oletteko yhtä ääntä koskevien kauniiden sanojen sijaan valmis vaatimaan tuon tehtävän itsellenne ja tarvittaessa syrjäyttämään neuvoston?

John Stuart Agnew (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, kun viime kuussa Kööpenhaminassa oli käynnissä iso konferenssi – joka oli täynnä poliitikkoja kansalaisjärjestöjä ja aktivisteja – samassa kaupungissa oli menossa toinen ilmastokonferenssi, jossa useimmat puhujat olivat tiedemiehiä ja uskoakseni minä olin ainoa paikalla ollut Euroopan parlamentin jäsen.

Nämä tiedemiehet kumosivat kukin vuorollaan niin sanotut tosiasiat ihmisen aikaansaamasta ilmaston lämpenemisestä tieteellisillä perusteluilla, jotka olivat vastakkaisia pelottelijoiden iskulauseille. Kuulimme Al Goren jääkiekkomailakuvion teknisistä virheistä ja sääasematietojen epäluotettavuudesta Berliinin muurin murtumisen jälkeen. Meille kerrottiin tieteellisistä puutteista tietokonemalleissa, jotka ovat haluttomia ennustamaan kylmää säätä, ja mahdollisuudesta, että hiilidioksidin ja maailman lämpötilojen suhde on vastakkainen kuin se, joka meidät on aiwopesty uskomaan. Meille näytettiin satelliittikuvia pohjoisnavan jään nopeasta lisääntymisestä kolmen viime vuoden aikana, ja meille tiedotettiin jääkarhujen määrän lisääntymisestä.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, aiempia viittauksia niin sanottuihin todisteisiin Himalajan jäätiköistä on käsiteltävä lisää. Hallitustenvälinen ilmastomuutospaneeli sanoi vuonna 2007, että ne katoaisivat vuoteen 2035 mennessä.

The Sunday Times -lehti paljasti äskettäin, että pohjimmiltaan raportti perustui intialaisen tiedemiehen Syed Hasnainin *New Scientist* -lehdelle vuonna 1999 antamaan haastatteluun. Syed Hasnain on myöhemmin sanonut, että se perustui hänen henkilökohtaisiin arvioihinsa ja että hän ei maininnut vuotta eikä ollut tehnyt virallista tutkimusta.

Jos johtopäätöksemme ilmastomuutosta koskevasta olettamuksesta odotetaan perustuvan todisteille, sitten todisteiden on oltava kiistämättömiä. Niitä ei saa tehtailla eikä niitä saa keksiä.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Toisin kuin muut maailman alueet Euroopan unioni ymmärtää ja omaksuu edelläkävijän asemansa ilmastonmuutoksen torjunnassa. Samalla Kööpenhaminan kokouksen suuri osallistujamäärä täyttää minut toivolla siitä, että niin suuren liittolaismäärän toiminnalla on lopulta mahdollisuudet onnistua. Vaikka huippukokouksen päätelmät eivät olleet sitä, mitä odotettiin, uskon, että osallistumisemme eri tasoilla johtaa toivottuihin tuloksiin.

Meidän on edistettävä enemmän investointiohjelmiä valtioissamme, sekä uusiutuvassa energiassa että aloilla, joilla on välitön vaikutus ilmastonmuutokseen. Viittaan tässä sekä pieniin hankkeisiin, kuten niihin, joissa on mukana paikallisten energialähteiden tekninen tuki, että alueellisen kattavuuden suuriin hankkeisiin, kuten valikoivaan jätehuoltoon ja jätteiden kierrätykseen tai vesi- ja viemäriverkkojen ja -järjestelmien kunnostukseen ja laajentamiseen.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, Václav Havel sanoi meille 11. marraskuuta, että ”Eurooppa on kotimaidemme kotimaa”. Kööpenhaminan jälkeen eurooppalaiset maanmiehemme ovat olleet kuitenkin hyvin ankaria. Luottamuksen puute on todellinen, ja siksi, tämän luottamuskriisin takia ja jotta luottamus voidaan palauttaa, haluaisin esittää teille kaksiosaisen kysymyksen.

Ensiksi: aioteko kuusi kuukautta kestävä puheenjohtajakautenne aikana tuoda takaisin neuvottelupöytään rahaliikenteen Tobin-veron kaltaisen hiilidioksidiveron käyttöönoton? Minusta näyttää, että tällaisella verolla luottamus voitaisiin palauttaa ei vain maanmiestemme keskuudessa vaan myös koko maailmassa luottamuksensa menettäneiden ihmisten keskuudessa.

Toiseksi: aioteko tuoda takaisin neuvottelupöytään sitovamman luettelon hiilidioksidipäästöistä ja hiilivuodoista?

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, aivan kuten yksi pääsky ei tee kesää, ei myöskään yksi kylmä talvi todista ilmastonmuutosta ja ilmaston lämpenemistä koskevia teorioita vääriksi. Todellakin, yhä useammille ihmisille todisteet ovat selvät, koska sekä tieteelliset todisteet että nähtävät todisteet todistavat, että ilmasto muuttuu.

Ihmiset ovat kuvailleet Kööpenhaminan konferenssia flopiksi ja epäonnistumiseksi. Mielestäni olisi asianmukaisempaa kuvailla sitä pieneksi askeleksi oikeaan suuntaan: yksi pieni askel oikeaan suuntaan. Mutta nyt, Meksikossa, haasteena on tehdä tuosta pienestä askelesta suuri askel ihmiskunnalle.

Erityisesti meille Euroopan unionissa on valtava haaste osoittaa, että Lissabonin sopimuksella luodut uudet toimielimet ja uudet virat ovat tehokkaita. Jos jäämme syrjään, kuten Kööpenhaminassa tapahtui ...

(Puhemies keskeytti puhujan)

Andrés Perelló Rodríguez (S&D). – (ES) Vain harvoista asioista on Euroopan parlamentissa ja yhteiskunnassa ollut yleisesti tällainen yksimielisyys, ja on häpeällistä tehdä tyhjäksi meitä tukevan ja Kööpenhaminaan uskoneen yhteiskunnan toiveet.

En usko, että huippukokous epäonnistui ja ehdottomasti en usko jotakin, jota ihmiset, jotka eivät tiedä eroa ilmaston ja sään välillä, sanovat: se, että pohjoisessa sataa lunta, on odotettavissa, mutta onko normaalia, että Sevillassa sataa lunta ja että Kuubassa on neljä celsiusastetta, mikä vahvistaa tehokkaasti, että ilmastonmuutos vaikuttaa. En usko, että minkään näistä asioista pitäisi saada meidät alentamaan suojaustamme.

Nyt, enemmän kuin koskaan, meidän on säilytettävä asemamme, arvoisa ministeri. Toisin sanoen, teidän on näiden kuuden kuukauden aikana ponnisteltava vielä lujemmin, saatava neuvosto vakuuttuneeksi, että tarvitaan vielä yhtenäisempi ja yhteisempi kanta. Teidän on saatava komissio varmistamaan, että puhumme yhdellä äänellä, jotta Meksikoon mennessämme presidentti Obama ei voi kääntyä ja sanoa: ”menen tapaamaan kiinalaisia ja kerron sitten siitä eurooppalaisille”, koska se on Euroopan unionin kokeman turhautumisen ydin.

Arvoisa ministeri, meidän on pidettävä kiinni johtajuudestamme ilmaston takia, Euroopan unionin takia ja koko ihmiskunnan takia.

Puhemies. – (ES) Tiedätte, että voitte toimittaa puheenvuoronne kirjallisesti, ja ne julkaistaan parlamentin sanataркоissa istuntopöytäkirjoissa. Jos kuitenkin puhutte hyvin nopeasti, ongelma on siinä, että tulkit eivät pysty seuraamaan, mitä sanotte, ja te olette ainoita, jotka kuulevat puheenvuorot, tai ainakin ne teistä, jotka ymmärtävät kieltä, jolla ne esitetään.

Siksi on hyvä ajatus puhua hitaasti, jotta puheenne voidaan tulkata ja, kuten sanoin, käyttää mahdollisuutta toimittaa puheenvuoronne kirjallisesti, jotta se julkaistaan sanatkartoissa istuntoselostuksissa.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, olisi myönnettävä, että Euroopan unionin tähän mennessä, myös Kööpenhaminan huippukokouksessa, käyttämä taktiikka oli väärä. Se oli taktiikka, jossa kaikki korttimme paljastettiin ja uskottiin, että jos hyväksyisimme kunnianhimoiset tavoitteet, toiset liittyisivät mukaan. Myös täällä parlamentissa käyty tinkiminen siitä, pitäisikö päästöjä rajoittaa 40 prosentilla vai 50 prosentilla, oli väärin. Se muistuttaa hieman kylmän sodan aikaisia neuvotteluja, kun jotkin poliittiset ryhmät uskoivat, että yksipuolisella aseriisunnalla saataisiin myös Neuvostoliitto riisumaan aseensa. Meidän on muutettava tätä taktiikkaa ja oltava lujia neuvotellessamme maailman mahtavien maiden – Kiinan ja Yhdysvaltojen – kanssa ja jopa uhattava säättää se, mistä kollegamme Ranskasta puhuvat, hiilidioksidivero Euroopan unionin rajoille. Yritystemme on oltava kilpailukykyisiä maailmanmarkkinoilla. Meidän pitäisi myös muistaa uudet teknologiat, myös teknologiat...

(Puhemies keskeytti puhujan)

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, kaikki ovat samaa mieltä sen tunnustamisesta, että Kööpenhaminan huippukokous päättyi kaksinkertaiseen epäonnistumiseen. Todellakin, sen lisäksi, että huippukokous oli pannukakku, joka johti sitomattomaan sopimukseen, jota kaikki maat eivät allekirjoittaneet, meidän on lisäksi sulatettava oma tappiomme, koska planeetan kahden eniten saastuttavan maan, Kiinan ja Yhdysvaltojen, keskeinen asema oli valokeilassa koko Kööpenhaminan neuvottelujen ajan. Tämä G2 johti neuvotteluja, eikä eurooppalaisilla tai kehitysmailla todella ollut mitään sanomista asioihin. Siksi maataloutta käsiteltiin tuskin lainkaan. Tämä ala on kuitenkin yksi perustekijöistä ilmastonmuutoksen torjunnassa. Euroopan maatalous valmistautuu tällä hetkellä siirtymään kestävämpiin tuotantomalleihin, joissa käytetään vastuullisempaa vesihuoltoa ja malleja, jotka kuluttavat vähemmän energiaa ja jotka ovat vähemmän riippuvaisia kemikaaleista, koska siinä ymmärretään, että luonnon monimuotoisuus ja ekosysteemien säilyttäminen ovat todellisia avaimia ympäristön saastumisen vähentämiseen. Joten, milloin aiomme tunnustaa, että maatalous...

(Puhemies keskeytti puhujan)

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, Kööpenhaminan huippukokous osoitti toisen tavan tarkastella ilmastonmuutoskysymystä. Todellinen ongelma ei ollut kasvihuonekaasupäästöjen rajoittaminen vaan niiden vähentämistä tukevien tehokkaiden mekanismien ehdottaminen. Tähän mennessä Euroopan yhteisö on ollut johtavassa asemassa hiilidioksidipäästöjen vähentämisen alalla, ja se asettaa edelleen mittapuut sen saavuttamiselle maailmanlaajuisesti.

Siksi Euroopan unionin puitteissa kannattaa ehdottaa kestävää lähestymistapaa, jolla tehtäisiin mahdolliseksi ennen kaikkea omien asianmukaisten toimenpiteidemme rahoittaminen EU:ssa. Rahat tulisivat kaikkien jäsenvaltioiden yhdessä perustamasta EU:n rahastosta, jonka maksusuudet perustuisivat oikeasuhteisesti kunkin maan henkeä kohti laskettuun BKT:hen. Tällä tavalla saisimme yhdenvertaiset osuudet kaikilta jäsenvaltioilta ilman tarpeetonta monimutkaisuutta. Ensimmäiseksi rahoitettaisiin toimenpiteitä, joilla edistettäisiin päästöjen todellista vähentämistä edullisimmin.

Adam Gierek (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, koska tiedemiehet ovat esittäneet kriittisiä huomautuksia IPCC:n päätelmien luotettavuudesta ja koska on paljastettu tietojen väärentämistä, mikä epäilemättä vaikutti Kööpenhaminan konferenssin tulokseen, kysyin komissiolta, onko mahdollista tehdä tutkimus kiistanalaisten löydösten varmentamiseksi. Vastauksessaan komission jäsen Dimas sanoi: "IPCC:n arvio on tuhansien tiedemiesten yhteisymmärryksen ilmaus". Siksi kysyn, päätetäänkö tieteessä tuloksista yksimielisesti ja ovatko tieteelliset päätelmät äänestyksen tulos? Ilmastogaten osalta komission jäsen sanoi: "Euroopan komission kanta on, että se ei vaikuta IPCC:n raportin ilmeisiin ja perusteltuihin päätelmiin". Kysyn siksi, minkälaisia päätelmiä saadaan väärennetyistä tiedoista? Mielestäni tarvitaan puolueeton tutkimus varmistamaan hiilidioksidin vaikutukset. Ilman tieteellistä uskottavuutta meitä odottaa Meksikossa toinen katastrofi.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, Kööpenhaminaa seuraavissa vaiheissa olisi parannettava Yhdistyneiden Kansakuntien asemaa ja neuvotteluvalmiuksia.

Meidän olisi autettava YK:ta aloittamaan neuvottelut korkealla tasolla valtion päämiesten kanssa ja sitten jatkaa yksityiskohtaista laadintaa virkamiesten kanssa, kuten G8- tai G20-neuvotteluissa tehdään. On EU:n etujen ja kykyjen mukaista edistää tällaista muutosta koko YK:n järjestelmässä.

Toiseksi, suuri toiveeni neuvostolle ja uudelle komissiolle on, että uuden Lissabonin sopimuksen myötä ulkopoliittikkamme ydinasioita käsittelee komission puheenjohtajan, korkean edustajan ja ilmastonmuutoksesta vastaavan komission jäsenen muodostama kolmikko ja että neuvotteluja voitaisiin käydä yhden neuvotellun tekstin perusteella.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Täällä on sanottu jo aiemmin, ja se on totta, että Kööpenhamina oli pettymys, koska yhtään poliittisesti sitovaa sopimusta ei onnistuttu hyväksymään. Nyt meidän on kuitenkin katsottava eteenpäin ja valmistauduttava poliittisesti Meksikon konferenssiin – Euroopan unioni on jo valmistautunut teknisesti. Euroopan unionin on otettava takaisin johtajan asema ja ilmaista itseään yhdellä äänellä. Lissabonin sopimus auttaa siinä, koska EU voi puolustaa itseään ja puhua sellaisen tahon yhtenäisellä äänellä ja arvovallalla, joka on tehnyt kotitehtävänsä. Luotamme myös puheenjohtajavaltio Espanjaan, että kun tulemme kokoukseen Bonnissa...

(Puhemies keskeytti puhujan)

Puhemies. – (ES) Olemme päättäneet tämän osan. Se on ollut poikkeuksellisen pitkä, mutta ainakin huomattava määrä jäseniä on voinut käyttää puheenvuoron. Läsä olevien jäsenten suuri määrä myös paljastaa parlamentin kiinnostuksen käsittelemääme asiaan.

Nyt olemme päässeet keskustelun viimeiseen osaan, ja ensiksi annamme puheenvuoron ministeri Espinosalle, jotta hän voi vastata.

Ministeri Espinosa ymmärtää ja parlamentti ymmärtää, että olen iloinen voidessani antaa hänelle puheenvuoron häntä kohtaan tuntemani ystävyyden, lämmön ja ihailun takia.

Elena Espinosa Mangana, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin kiittää teitä kaikkia puheenvuoroistanne, jotka epäilemättä auttavat meitä tekemään parannuksia. Olen pahoillani, etten voi vastata teille kaikille henkilökohtaisesti Corien Wortman-Koolin ensimmäisenä käyttämästä puheenvuorosta Andrzej Grzybin viimeiseen ja kuulemiimme 15 lisäpuheenvuoroon. Haluaisin kuitenkin sanoa muutaman sanan avauspuheenvuoroni lisäksi.

Meillä on monia erittäin merkittäviä tavoitteita ilmastonmuutoksen alalla: vahvistaa tukea ja asianmukainen sitoutumisen taso Kööpenhaminan sopimuksen osalta ja vahvistaa kaikkia sen osia kehittämällä ja yksityiskohtaistamalla niiden sisältöä ja nopeuttamalla niiden täytäntöönpanoa.

Kööpenhaminan huippukokous paljasti meitä ympäröivän uuden kansainvälisen tulevaisuudennäkymän. Tämän tulevaisuudennäkymän puitteissa tarvitsemme lisää parannuksia, kun hyvin erilaiset toimijat ilmaisevat uusia tavoitteita ja odotuksia ja kun päätösten tekemistä koskevia sääntöjä on muutettava niiden mukauttamiseksi tehokkaasti uusiin aikatauluihin ja tarpeisiin.

Näissä puitteissa Euroopan unionin on pohdittava parasta tapaa osoittaa johtajuutensa ilmastonmuutospoliitikassa kansainvälisellä näytämöllä.

Emme saa kadottaa tavoitteitamme näkyvistä, koska se heikentäisi uskottavuuttamme ja kantaamme, joka on haastettu viime vuosina. Kukaan ei tiedä Euroopan unionia paremmin, miten vaikeaa on rakentaa tätä yhteistä johtajuutta. Vastaavasti kukaan ei ole parlamenttia tietoisempi sellaisen tuloksen eduista ja sen aikaansaamasta tyytyväisyydestä, jolla parannetaan meidän kaikkien asioita. Maailmanlaajuisesti voimme edetä vain, jos tie eteenpäin perustuu keskinäiseen luottamukseen ja yleiseen etuun.

Jotkut ovat määritelleet Kööpenhaminan täydelliseksi myrskyksi, jonka tulos oli katkeransuloinen. Otan siitä mielelläni jotakin, joka on mielestäni hyvin arvokasta: se, että se on antanut meille suuren mahdollisuuden, jota voimme kehittää tulevana kuukausina. Hyvät parlamentin jäsenet, voitte olla edelleen vakuuttuneita siitä, että voimme sanoa selkeästi, että Euroopan unioni ei ollut ongelma Kööpenhaminassa.

Siirryn puheenvuoroihinne, joissa monet teistä mainitsivat yhteisvastuun kolmansien maiden kanssa, päästövähennykset, metsäkadon ja tehokkaamman ja kestävämmän teollisuuden, ja monet teistä puhuivat johtajuudesta ja yhtenäisyydestä. Tässä vaiheessa velvollisuutemme on edistää Kööpenhaminan yhteisymmärryksen välitöntä soveltamista.

Velvollisuutemme on myös edistää yhteisymmärryksen täysimääräistä yhdistämistä Yhdistyneiden Kansakuntien tavanomaiseen menettelyyn ja myös laatia luja perusta huomattavalle edistymiselle Meksikossa. Alueellisten ja alakohtaisten liittojen asema on tässä perustavanlaatuinen, ja Euroopan unionin on vahvistettava ja laajennettava niitä.

Meidän on seistävä rinta rinnan työssämme, tulevaisuuteen katsoen. Meidän on opittava ja mentävä eteenpäin. Emme saa sortua valittamaan. Parlamentti voi tehdä paljon tulevaisuuteen katsomisessa ja sen miettimisessä, mitä meidän on jätettävä tuleville sukupolville. Kaikilla meillä yhdessä, jäsenvaltioilla, ympäristöneuvostolla, komissiolla, parlamentilla ja tietysti puheenjohtajavaltioilla: meillä kaikilla on tehtävämme.

Sen sijaan, että yrittäisimme syrjäyttää toisemme, meidän on toimittava yhdessä ja yhdistettävä parhaat ponnistelumme puolustaaksemme yhteistä tulevaisuuttamme unohtamatta, että ympäristö, kehitys, kilpailukyky ja innovaatiot ovat yhteisiä tavoitteita, joita on edistettävä yhdessä.

Panen puheenvuoronne merkille ja vakuutan teille, että Espanjan hallitus, jolla on Euroopan unionin kiertävä puheenjohtajuus kesäkuun 30. päivään asti, tekee aina työtä yhdessä teidän kanssanne kestävämmän tulevaisuuden aikaansaamiseksi meille kaikille.

Olli Rehn, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin aivan ensiksi kiittää teitä hyvin merkittävästä ja vastuullisesta keskustelusta. Välitän ehdottomasti parhaat terveisenne kollegalleni, Stavros Dimasille, hänen toipumisekseen, jotta hän voisi liittyä teihin pian valiokunnassa.

Panin huomionne merkille ja yritän vastata joihinkin huoliinne ja poliittisiin kantoihin tämän keskustelun aikana pyytämäni tilan selvitysten perusteella. Luulen, että perusviestinne voidaan tulkita niin, että vaikka Kööpenhaminan yhteisymmärrys ei kuvasta tavoitetasoamme, siinä on kuitenkin tietty eurooppalainen sormenjälki. Toisin sanoen, Kööpenhaminan yhteisymmärryksessä on viitteitä tavoitetasoon, jota tarvitaan ilmastonmuutoksen käsittelemiseksi vuoden 2012 jälkeisessä ilmastopöytäkirjassa, ja siinä laaditaan perusta rahoituspaketille ja kehoitetaan vakaviin päästövähennyksiä koskeviin sitoumuksiin.

Meidän puolestamme, sitoumustemme osalta, Coreper-neuvosto on tällä hetkellä kokouksessa, ja komissio ja jäsenvaltiot haluavat antaa yhden selkeän ehdotuksen. Yksityiskohdista keskustellaan nyt, ja olen luottavainen, että olemme valmiita ennen tammikuun 31. päivän määräaikaa. Tämä on vastaus Linda McAvanille, ja sen pitäisi luoda myös vakaa perusta Sirpa Pietikäisen pyytämälle yhdelle neuvottelutekstilille.

Samalla pidämme yhteisymmärrystä ponnahduslautana tuleville suurille loikille Meksikossa tulevissa kansainvälisissä ilmastoneuvotteluissa. Satu Hassi ja monet muut ovat pyytäneet EU:n johtajuutta. Olen samaa mieltä, ja komissio pyrkii päättäväisesti varmistamaan, että EU säilyttää johtavan asemansa tulevina kuukausina ja muuttaa yhteisymmärryksen meidän kaikkien haluamaksi kunnianhimoiseksi ja oikeudellisesti sitovaksi sopimukseksi. Luotan teidän tukeenne tämän tavoitteen saavuttamisessa.

Valitettavasti – kuten tässä keskustelussa on aivan oikein sanottu – jotkin merkittävät neuvottelukumppanimme, kuten Kiina ja Yhdysvallat, eivät pystyneet tai eivät halunneet sitoutua yhtä tiiviisti kuin Euroopan unioni on tehnyt, millä tietysti oli haitallinen vaikutus neuvotteluihin. Kaikille on selvää, että erityisesti Kiina ei halunnut sitoutua vakavasti tarkoituksenmukaisiin tavoitteisiin. Oma näkemykseni on, että uuden komission on määriteltävä yleinen Kiinaa koskeva strategia Euroopan unionille, jotta yhteisiä etujamme voidaan paremmin edistää ja jotta ne voidaan saavuttaa ilmastopolitiikan, kaupan liittyvien jännitteiden ja valuuttakurssipolitiikan osalta. Ei voida hyväksyä, että Kiinan valuutan polkumyynti vaarantaa EU:n taloudellisen elpymisen. Samoin odotamme Kiinan tekemän vakavan sitoumuksen ilmastonmuutospolitiikan alalla.

Mutta muistakaamme, että johtajuutemme alkaa kotoa. Meidän on toteutettava kaikki ponnistelut täyttääksemme Kioton sitoumuksen lähestyessämme maalilinjaa. Meidän on myös varmistettava, että esitetään uusia kunnianhimoisia toimia ja toimenpiteitä, joiden avulla voimme saavuttaa itsellemme asettaman 20 prosentin – tai jopa 30 prosentin – vähennystavoitteen. Sen aikaansaamiseksi meidän on investoitava innovaatioihin ja tutkimukseen resursseiltaan tehokkaasta ympäristö- ja energiateknologiasta, joka on tällä hetkellä valmistelemamme uuden EU 2020 -strategian ytimessä.

Olen samaa mieltä Rachida Dati ja Françoise Grossetête'n sekä Lena Ekin kanssa, että se kertoo siitä, että EU 2020 -strategian on oltava ilmastoteollisuutta ja työpaikkoja koskeva strategia – ja siten Euroopan unionin taloudellisen elpymisen ytimessä. Haluaisin vielä myös vastata Chris Daviesille hänen hyvin konkreettisen kysymyksensä osalta. Olen tarkistanut sen ja voin kertoa teille, että 300 miljoonan euron arvoisten päästöoikeuksien käytöstä hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin olisi päätettävä 2. helmikuuta asiasta vastaavassa komitologiakomiteassa. Voin vakuuttaa teille, että haluamme tukea 12 mallivoimalaa. Ensimmäisellä kierroksella tuetaan kahdeksaa voimalaa ja loppuja toisella kierroksella.

Lopuksi, on meidän velvollisuutemme tulevien sukupolvien osalta jatkaa johtamista esimerkillä ja saada aikaan oikeudellisesti sitova sopimus tämän vuoden loppuun mennessä ja varmistaa parempi ja kestävämpi tulevaisuus kaikille.

Puhemies. – (ES) Toivotamme komission jäsenelle paljon onnea ja olemme luottavaisesti varmoja, että hän tekee erinomaista työtä kuten aiemminkin, ja tämän hänen puheenvuoronsa jälkeen päätämme keskustelun.

Äänestys toimitetaan ensimmäisessä täysistunnossa helmikuussa, toisin sanoen helmikuun ensimmäisessä täysistunnossa.

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) ”Politiikka on kykyä ennustaa, mitä tapahtuu huomenna, ensi viikolla, ensi kuussa ja ensi vuonna. Ja pystyä jälkepäin selittämään, miksi niin ei tapahtunut”, sanoi Winston Churchill.

Kööpenhaminan konferenssin perusteella olemme kaikki hyviä poliitikkoja. Konferenssi alkoi suurella määrällä poliittista optimismia uudesta ilmastopöytäkirjasta, mutta neuvottelut osoittivat, että optimisismi ja ympäristön kunnioitus ovat enemmän eurooppalaisia kuin maailmanlaajuisia arvoja. Sen, että Kööpenhaminan konferenssin tulos oli pettymys, koska odotuksemme ja kansalaistemme odotukset eivät täyttyneet, pitäisi kannustaa meitä ja saada meidät osallistumaan enemmän ja päättäväisemmin ja osoittamaan suurempaa yhtenäisyyttä seuraavassa huippukokouksessa syksyllä Meksikossa. EU:n on opittava toimimaan ja neuvottelemaan aktiivisesti ja puhumaan yhdellä äänellä.

Ivo Belet (PPE), kirjallinen. – (NL) Arvoisa puhemies, Kööpenhaminan fiaskon jälkeen voisimme istua kentän reunalla säälittävästi nyhykien ja valittaen, mutta se olisi energian tuhlausta. Jatkakaamme panemalla omat asiamme kuntoon. Eurooppa on ainoa maanos, jolla on erityinen kunnianhimoinen lainsäädäntö hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi. Se on pantava täytäntöön tulevina kuukausina ja vuosina. Emme saa unohtaa, että sillä on myös suora vaikutus toisiin suurvaltoihin, ei vähiten Kiinaan. Kaikkien kuluttajatuotteiden, jotka Kiina haluaa lähitulevaisuudessa myydä EU:ssa, on täytettävä tiukimmat EU:n ympäristönormit. Se velvoittaa myös kiinalaiset valmistajat muuttamaan suuntaansa. ”Hopenhagen” saattoi laajalti epäonnistua, mutta meidän on käytävä taas töihin, koska ensi vuonna on uusia mahdollisuuksia, ensin Bonnissa ja sitten Meksikossa. Sillä välin Kööpenhamina on epäilemättä varmistanut, että kaikki ovat valppaita, ja nostanut suuresti ympäristötietoisuuttamme. Se ei riitä, mutta minut saa optimistiseksi sen ymmärtäminen, että ilmastoon investoiminen on myös hyväksi omille lompakoillemme, taloudelle ja siten myös työllisyydelle.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Monet ovat kuvailleet Kööpenhaminan ympäristöhuippukokousta valtavaksi epäonnistumiseksi, koska sen tuloksena oli heikko sopimus ilman selkeitä edellytyksiä ja määräaikoja. Jos kuitenkin katsomme tarkemmin, mitä Tanskan pääkaupungissa tapahtui, voimme nähdä, että siellä laadittiin perustukset uudelle maailmanlaajuiselle ilmastojärjestykselle, jonka aiomme saada aikaan, tosin monien vuosien kovan työn ja neuvottelujen jälkeen.

Tämä oli ensimmäinen kerta, kun 115 valtion tai hallitusten päämiestä kokoontui keskustellakseen ilmastomuutoksesta. Se on tärkeä merkki. Huippukokouksen järjestäminen YK:n suojissa korostaa sitä, että myös kehitysmaat ja vähän teollistuneet maat ymmärtävät, että niiden on toimittava aktiivisesti kasvihuonekaasupäästöjen leikkaamisessa.

Voimakkaiden teollisuusmaiden ja kehitysmaiden välisten kahdenvälisten keskustelujen merkitys on kasvanut, erityisesti ottaen huomioon Meksikossa järjestettävä seuraava ympäristöasioiden huippukokous. EU:lla on saatavillaan kaikki tiedot, jotta sillä voi olla merkittävä asema Kiinan, Intian tai Brasilian kaltaisten maiden kanssa käytävissä kahdenvälisissä keskusteluissa. On koittanut aika, jolloin mikään ponnistus ei tunnu liian suurelta, kun puhumme kaikkien meidän yhdessä jakaman planeetan tulevaisuudesta.

George Sabin Cutaş (S&D), kirjallinen. – (RO) Viime kuun aikana ”epäonnistuminen” on Kööpenhaminan huippukokouksen kuvailuun useimmin käytetty sana. Huippukokouksen epätydyttävä tulos johtuu sekä suurten teollisuusmaiden osoittamasta pidättyvyydestä että YK:n yksimielisyyteen perustuvan järjestelmän monimutkaisista säännöistä.

Lisäksi olisi tutkittava Euroopan unionin kyvyttömyyttä omaksua välittäjän asemaa ilmastomuutoksen vaikutusten rajoittamista koskeissa maailmanlaajuisissa ponnisteluissa. Ilmoittamalla vuosi ennen tätä konferenssia yksipuolisesti aikomuksestaan vähentää kasvihuonekaasupäästöjä 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä EU:lla oli moraalinen käsi valmiina antamaan luunapin Kööpenhaminan neuvottelujen vauhdittamiseksi. Emme kuitenkaan tienneet, miten saada äänemme kuuluviin Yhdysvaltojen ja nousevan talouden maiden kantojen hallitsemassa kokouksessa.

Tarvitaan rajatumpaa keskustelumallia, jotta voimme toivoa neuvottelujen päättyvän onnistuneesti. Ministerikokouksia Bonnissa ja Méxicossa kesäkuussa ja joulukuussa on hyödynnettävä mahdollisimman

tehokkaasti, jotta mahdollisuudet uuden sopimuksen hyväksymiseen säilyvät. Jäsenvaltioiden on koordinoitava toimiaan, jotta puhumme yhdellä äänellä maailmannäyttämöllä.

Adam Gierak (S&D), kirjallinen. – (PL) Ilmastohuippukokouksen fiasko on paljastanut EU:n heikkouden ja sen poliittisen eliitin naiviuden. Se on osoittanut, että olemme vain yksi monista toimijoista maailmannäyttämöllä. Miksi hiilidioksidipäästöjä koskevista ehdotuksista tuli mahdollisia hyväksyä? Siksi, että ne uhkaavat monen kehitysmään etuja, niissä ei oteta huomioon maailmanlaajuiseen sotilastalouteen perustuvaa kilpailua, niissä jaetaan epäoikeudenmukaisesti oikeutta käyttää yleistä hyvää, joka on maapallo, ja ne perustuvat IPCC:n esittämään hieman epäuskottavaan olettamukseen hiilidioksidin haitallisuudesta, ja kun on osoittautunut, että niin sanottuja todisteita on peukaloitu (ilmastogate). Tiede ei saa olla poliittisen valvonnan alla, mutta siinä pitäisi ottaa huomioon kaikki olosuhteet ja sen olisi pystyttävä vastaamaan kaikkiin mahdollisiin kysymyksiin. Onko kukaan esimerkiksi kysynyt, mitä tapahtuisi, jos ilmakehässä ei olisi riittävästi hiilidioksidia? Meidän pitäisi olla iloisia planeettamme nykyhistorian lämpimästä jaksosta ja siitä, että tällä hetkellä meillä on ilmakehässä hiilidioksidia noin 370–380 ppm. Tiedämme fysiikasta ja kemiasta le Châtelierin tasapainoperiaatteen, jolla ennustetaan fotosynteesin ihanteellisten olojen kehitys. Maapallo vihertyy, ja se on vahvistettu monesti, ja se takaa suuremmat sadot ja paremmat kehityksen edellytykset. Mutta jos näin jatketaan, on valitettavasti monia merkkejä siitä, että kahden seuraavan vuosikymmenen aikana maailma viilenee. Johtopäätös: Euroopan unionin pitäisi välittömästi tarkistaa rajoittava ilmasto- ja energiapakettinsa, koska se heikentää EU:n talouden kilpailukykyä.

Béla Glattfelder (PPE), kirjallinen. – (HU) Nykyiset liberaalit päästökauppasäännökset kannustavat suurempiin hiilidioksidipäästöihin. Ottamalla käyttöön päästökaupan, tukemalla uusiutuvia energialähteitä ja investoimalla energiatehokkuuden parantamiseen, kehittyneet maat toteuttavat huomattavia ponnisteluja hillitäkseen hiilidioksidipäästöjään. Näistä toimenpiteistä koituu lisäkustannuksia yrityksille. Mikä vielä tärkeämpää, energiankulutusta verotetaan näissä maissa koko ajan enemmän.

Sillä välin monet kehitysmaat eivät tee mitään vähentääkseen kasvihuonekaasupäästöjään. Ne jopa jatkuvasti lisäävät hiilidioksidipäästöjään. Sen sijaan, että ne antaisivat suurimmille teollisille käyttäjille kannustimia energiatehokkuuden lisäämiseksi, ne tarjoavat niille sähköä tuetuilla hinnoilla. Monet sanovat, että nykyään näiden maiden tärkein vertailuetu ei ole enää halpa työvoima vaan halpa energia.

Siksi on otettava käyttöön uudet kansainväliset päästökauppasäännökset, joilla estetään se, että päästökauppa johtaa suurempiin hiilidioksidipäästöihin. Tarvitsemme ”reilun” kaupan lisäksi myös ”vihreää” kauppaa. Sitä varten meidän on varmistettava, että jos maa ei onnistu täyttämään ilmastomuutossopimuksessa antamia sitoumuksia, voidaan soveltaa tehokkaita oikeudellisia seuraamuksia.

András Gyürk (PPE), kirjallinen. – (HU) Ilmastomuutosta käsitellyt Kööpenhaminan konferenssi oli pettymys. Sieltä ei saatu oikeudellisesti sitovia sitoumuksia, joilla määriteltäisiin kansainvälisen ilmastonsuojelun tulevat puitteet. Tilannetta pahentaa se, että aikomuksestaan huolimatta EU ei pystynyt huomattavasti vaikuttamaan neuvottelujen lopulliseen tulokseen. Konferenssin epäonnistuminen ei oikeuta toimettomuutta. Meidän on totuttava ajatukseen alueellisten ratkaisujen korostamisesta siihen asti, että laaditaan kaikkia toimijoita oikeudellisesti sitova kansainvälinen sopimus. Euroopan unionin pitäisi vastaavasti työskennellä hioakseen ilmastonsuojelua koskevia sisäisiä säännöksiään. Unionin säännöksistä pitäisi tehdä tehokkaampia aiheuttamatta kilpailuhaittaa EU:n teollisuudelle.

EU:n ilmastopolitiikasta ei pitäisi koitua haittaa myöskään uusille jäsenvaltioille, kuten äskettäin kävi EU:n sisäisen taakanjakoa koskevan sopimuksen kanssa. Ilmastonsuojelun osalta olisi suosittava ratkaisuja, joilla on monia muita vaikutuksia päästöjen vähentämisen lisäksi. Siten, kaupunkiliikenteen kehitys parantaa elämänlaatua, investoinnit energiatehokkuuteen luovat työpaikkoja ja tutkimukseen ja kehitykseen käytetyt rahat parantavat samalla kilpailukykyä. Näiden näkökohtien pitäisi näkyä myös seuraavan seitsemän vuoden talousarviossa. EU:lla ei ole varaa olla vain katsoja ilmastonsuojelua koskevissa kansainvälisissä neuvotteluissa. Sen pitäisi jatkaa aloitteiden tekemistä, vaikka mullistavien muutosten sijasta ilmastopolitiikalle ovat nyt ominaisia pienet, kasvavat askeleet.

Eija-Riitta Korhola (PPE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, olen lamaautuneena kuunnellut tätä valitusvirttä Kööpenhaminan huonosta tuloksesta. En voi kun todeta: EU:n on aika herätä todellisuuteen. On lopetettava itsepetos, jossa kuvitellaan että EU:lla on ollut johtoasema tai että se voisi ottaa sellaisen. Todetaanko rehellisesti: tehoton ja kallis strategiamme ei houkuta ketään. Sanon tämän myös tulevalle ilmastokomissaarille. Kööpenhaminan kokous on tullut ja mennyt, mutta miksi Hedegaard yhä uskottelee, että EU on ilmastopolitiikan johtaja ja suunnannäyttävä maailmassa? Se ei ole ollut sitä aikoihin.

"Seuraa minua, tulen takanasi", on EU:n itselleen kehittämä skolioottinen paradoksi. Tällä itsepetoksella EU jatkaa surkeaa ja puhtaimman teollisuuden työpaikkoja hävittävää ilmastopolitiikkaansa. Ne jotka yhtään seurasivat ilmastokeskustelua, tiesivät jo kauan sitten, ettei kansainvälistä sopimusta EU:n resepteillä saada. USA, Kiina ja Japani ovat valinneet raiteen, joka on hylännyt YK-vetoisen mallin neuvoteltuihin päästökattoineen ja aikatauluineen. Ne satsaavat suoraan hiili-intensiivisyyden vähentämiseen ja uuteen teknologiaan, joka aikanaan sitten näkyy myös johdonmukaisena päästöjen vähentymisenä. Sillä metodilla ei kuitenkaan altisteta taloutta ja työpaikkoja byrokratian, epäreilun kilpailun ja arvaamattoman hintavaihtelun piiriin. Euroopassa altistetaan. Kun EU toimii yhä toisin, se jää yksin ja pahentaa yritystensä ahdinkoa. Kurjaa on, ettei tästä hyödy kukaan, vähiten kansalaiset. Ympäristökään ei hyödy, jos puhtain teollisuus maailmassa saa päästökaupassa sanktiot, joita muille ei tule. EU:n on aika tarkistaa linjansa ja lopettaa fantasiapolitikointi.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (RO) Euroopan unionin on pysyttävä mukana Kioton jälkeisen sopimuksen hyväksymistä koskevissa kansainvälisissä neuvotteluissa. On selvää, että Kioton jälkeisen uuden maailmanlaajuisen sopimuksen allekirjoittamiseksi EU:n neuvottelustrategiaa on arvioitava ja se on laadittava perusteellisesti tarkoituksena jatkaa neuvotteluja vuonna 2010.

Vaikka Kööpenhaminan päätelmiä ei voida pitää onnistumisena ja vaikka ne ovat kaukana siitä, mitä Euroopan unioni halusi, ne ovat kuitenkin uusi askel kohti oikeudellisesti sitovan, Kioton jälkeisen maailmanlaajuisen sopimuksen allekirjoittamista. EU:n lähitulevaisuuden toimissa on keskityttävä diplomaattisiin ponnistuksiin, joilla pyritään hankkimaan sitoumukset kaikilta asiaankuuluvilta maailmanlaajuisilta kumppaneilta, erityisesti Yhdysvalloilta, Kiinalta ja Intialta, jotta voidaan saavuttaa maailmanlaajuinen tavoite lämpötilan nousun rajoittamisesta kahteen celsiusasteeseen verrattuna esiteolliseen aikaan.

Meidän on oltava tietoisia siitä, että EU:n sitoumus nostaa päästövähennystensä tasoa 30 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä edellyttää vertailukelpoisia tai oikeasuhteisia sitoumuksia kolmansilta mailta.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Voimme tehdä katsauksen ilmastomuutoskonferenssiin kuukausi sen jälkeen. Kööpenhaminan sopimus neuvoteltiin ja allekirjoitettiin suurin ponnistuksin, ja se oli lähellä todellista epäonnistumista. Suurin vaikeuksin hyväksytty kompromissi oli vain "merkille pano".

Vaikka EU on laatinut erityisiä ja kunnianhimoisia tavoitteita, ne eivät ole johtaneet muiden kumppaneiden vastaaviin toimiin. Olisi kuitenkin korostettava, että kaikki suurimmat taloudelliset ja poliittiset vallat maailmassa tapasivat keskustellakseen ja ottaakseen vastuun ilmastomuutoksen torjunnasta. Tavoitteeksi tunnustettiin ilmaston lämpenemisen pitäminen kahdessa celsiusasteessa ja sovittiin 30 miljardin Yhdysvaltain dollarin suuruudesta rahoituksesta vuosina 2010–2012 (nopeasti saatava rahoitus) ja sadan miljardin Yhdysvaltain dollarin tuesta vuoteen 2020 mennessä. Näillä määrillä aiotaan rahoittaa ilmastomuutoksen vaikutusten vähentämistä ja niihin sopeutumista koskevia toimenpiteitä vähiten kehittyneissä ja heikoimmassa asemassa olevissa maissa.

Mielestäni uuden komission on, erityisesti, jos siinä on ilmastomuutoksesta ja siihen liittyvistä toimista vastaava komission jäsen, arvioitava hyvin tarkasti kaikki vähennysehdotukset – Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen osapuolina olevien maiden tekemät sitoumukset – ja myös valmistauduttava neuvotteluihin samalla tavalla, jotta Meksikossa vuonna 2010 järjestettävissä 16 sopimuspuolen neuvotteluissa allekirjoitetaan oikeudellisesti sitova sopimus.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjallinen. – (EN) Useimmat meistä ovat aivan oikein ilmaisseet pettymyksensä Kööpenhaminan huippukokouksen tuloksesta ja siitä, että oikeudellisesti sitovaa sopimusta ei saatu aikaan. Edistystä on kuitenkin saatu hieman aikaan. Esimerkiksi Kööpenhaminan vihreän ilmastorahaston luomisella tarjotaan köyhemmille maille rahoitusta ilmastomuutokseen sopeutumiseksi ja puhtaan energian kehittämiseksi, ja se, että nousevan talouden maat ovat virallisesti hyväksyneet osavastuunsa, tekee näiden maiden konkreettisesta sitoutumisesta todennäköisempää lähitulevaisuudessa. EU:n on jatkettava johtoasemassa, koska oikeudellisesti sitovaa sopimusta ei ole. Ilmastomuutoksesta vastaava komission jäsen ehdokas on ilmaissut sitoutumisensa kansainväliseen sopimukseen, joka koskee trooppisten metsien suojelua, maantieliikenteen ja kuljetusten sisällyttämistä päästökauppajärjestelmään ja EU:n ja Yhdysvaltojen päästökauppajärjestelmien yhdistämistä, mikä olisi elintärkeä askel maailmanlaajuisia päästövähennyksiä koskevassa kansainvälisessä yhteistyössä. Meidän pitäisi jatkaa oman ilmastolainsäädäntömme kehittämistä ja täytäntöönpanoa, kun muut maat työskentelevät omiensa kanssa. Työmme kansainvälisten järjestöjen ja kumppanimaiden kanssa tulevana kuukausina lisää mahdollisuuksia tarkoituksenmukaisempaan edistykseen seuraavassa konferenssissa Meksikossa.

Zbigniew Ziobro (ECR), kirjallinen. – (PL) Ilmaston lämpenemistä koskeva ongelma on yksi nykymaailmaa vaivaavista tärkeimmistä kysymyksistä. Äskettäin Kööpenhaminassa järjestettiin tälle kysymykselle omistettu

ilmastohuippukokous. Sillä välin huomasimme, että monien tuhansien asiakirjojen ja sähköpostien sisältö oli joutunut Internetiin Itä-Anglian yliopiston ilmastotutkimusyksiköstä, joka on yksi maailman arvostetuimpia ilmaston lämpenemistä ja ihmisten toimien vaikutusta siinä käsitteleviä laitoksia. Aineistossa oli eri maiden sellaisten tiedemiesten välistä kirjeenvaihtoa, joiden tutkimuksella oli keskeinen vaikutus Euroopan unionin ja YK:n ilmastomuutosta koskevaan kantaan. Vuodetut tiedot osoittavat, että tutkimustuloksia on saatettu peukaloida, ja sen tuloksena on saatettu antaa harhaanjohtavaa tietoa kasvihuonekaasuvaikutuksesta ja ilmastomuutoksesta. EU:n jäsenvaltioilla ja siten yhteiskunnillamme on huomattavat kustannukset kasvihuonekaasupäästöistä, ja Kööpenhaminassa ponnisteltiin, jotta kehittyneet maat, myös EU, hyväksyisivät jopa suuremman ilmaston lämpenemistä koskevan taloudellisen rasituksen auttaakseen siten kehitysmaita. Kaikki tätä asiaa koskevat epäilyt olisi selkeytettävä yksityiskohtaisesti, ei siksi, että haluamme vakuuttaa ne, jotka epäilevät kaasupäästöjen rajoittamistoimien oikeutusta, vaan siksi, että eurooppalaisilla veronmaksajilla on nyt ja tulevaisuudessa tämän osalta valtavat kustannukset, ja heidän on oltava varmoja, että nämä toimenpiteet perustuvat vakaisiin syihin.

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

12. Kyselytunti (kysymykset neuvostolle)

Puhemies. (EN) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B7-0002/2010).

Toivotan puheenjohtajavaltion Espanjan ministerin tervetulleeksi tähän ensimmäiseen kyselytuntiin.

Käsitelämme neuvostolle osoitettuja kysymyksiä.

Kysymystä numero 1 ei käsitellä, sillä se koskee aihetta, joka on jo tämän istuntojakson esityslistalla.

Gay Mitchellin laatima kysymys numero 2 (H-0477/09)

Aihe: Luotonsaannin vaikeus/yritysten lainat

Saksan talousministeri totesi joulukuussa, että maa ajautuisi uuteen luottopulaan, jos pankit eivät myöntäisi enemmän lainoja varsinkin pienille ja keskisuurille yrityksille. Ongelma voi yleistyä koko EU:n alueella.

Mitä toimia neuvosto toteuttaa varmistaakseen, että pankit myöntävät lainoja yrityksille, jotta nämä voivat jatkaa toimintaansa ja luoda työpaikkoja ja kasvua ja siten vaikuttaa talouden kohentumiseen?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Kuten, tiedätte, neuvosto on jo pitkään käsitellyt ongelmaa, joka koskee sen varmistamista, että yrityksillä on käytettävissään riittävästi pääomaa, sekä jäsenvaltioiden sitä varten toteuttamia toimia.

Viime vuoden tammikuussa neuvosto pani merkille, että jäsenvaltiot olivat toimineet tehokkaasti ja määrätietoisesti muun muassa vapauttaakseen luottomarkkinat. Keväällä Eurooppa-neuvosto korosti taloudellista elpymistä koskevien toimenpiteiden jatkamisen merkitystä ja kehotti komissiota ja neuvostoa arvioimaan hyväksytyjen toimenpiteiden tehokkuuden ja antamaan siitä kertomuksen Eurooppa-neuvostolle kesäkuussa.

Kesäkuussa Eurooppa-neuvosto itse asiassa arvioi niiden toimien tehokkuutta, joita jäsenvaltiot olivat hyväksyneet tukeakseen rahoitussektoria, ja rahoitusmarkkinoiden vakautta ja toimintaa koskevan tilanteen. Nämä tulokset palautettiin kertomuksen muodossa Eurooppa-neuvostolle itselleen. Joten kertomus toimitettiin neuvostolta, toisin sanoen ministerineuvostolta, Eurooppa-neuvostolle. Kertomus oli myönteinen, ja siinä osoitettiin, että jäsenvaltioissa on käytössä pääomapohjan vahvistamista koskevia takeita ja mekanismeja, ja todettiin, että jäsenvaltioilla oli ollut olennainen asema laskevan kierteen pysäyttämisessä. Haluaisin muistuttaa teitä siitä, että koko rahoitusjärjestelmä oli sulamisvaarassa vuoden 2008 lopussa.

Siksi siitä, että pankeille annettiin pääsy maailmanlaajuiseen rahoitukseen, oli myönteisiä seurauksia, koska sillä vuorostaan vahvistettiin luottovirtaa reaalityöelämään. Neuvosto arvosti sitä, että jäsenvaltioiden hyväksymät toimenpiteet ovat olleet merkittäviä luottokanavien pitämisessä auki.

Tällä hetkellä pankkiala on tietyn paineen alaisena pääomapohjan vahvistamisen osalta, ja neuvosto on siksi kehottanut jäsenvaltioita vahvistamaan yksittäin pankkien pääomapohjaa tai palauttamaan taseensa järjestykseen voidakseen vähentää epävarmuutta ja helpottaakseen luotonantoa.

Viime kuuhun – joulukuuhun – mennessä neuvosto pystyi toteamaan, että jäsenvaltiot olivat soveltaneet monia tukitoimia tarkoituksenaan palauttaa rahoitusvakaus. Se korosti kuitenkin, että niiden elpyminen oli sangen haurasta, ja kehotti Euroopan pankkivalvontaviranomaista tarjoamaan säännöllisesti tietoa sen pääoman määrästä, joka on saatavilla lisälainaukseen.

Meillä on nyt käytössä monia toimenpiteitä: toisaalta neuvoston valvonta ja toisaalta Eurooppa-neuvoston ohjaus. Tuloksena on ollut parantuminen, kun Euroopan keskuspankki ymmärrettävästi toimii varmistaakseen ennen kaikkea pankkien maksuvalmiudet ja yritysten lainojen saatavuuden.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, voinko sanoa ministerille, että minun kokemukseni mukaan jotkin pankit – eivät tietenkään kaikki pankit, mutta jotkin pankit, ehkä jopa monet pankit – käyttäytyivät vastuuttomasti rahoitusmarkkinoiden kasvun aikana ja jotkin pankit – ehkä, jälleen, eivät kaikki pankit, mutta monet pankit – käyttäytyvät edelleen vastuuttomasti orastavan elpymisen viikkojen ja kuukausien aikana.

Tiedän esimerkiksi Dublinissa erään erittäin hyvin johdetun yrityksen, jonka omistaja täyttää huolellisesti sitoumuksensa ja jota pankki ei mitenkään auta. Se on tarttunut tilaisuuteen pienentää hänen tilinylitysoikeuttaan ja aiheuttanut painetta hänen yritykselleen – yritykselle, joka on elinkelpoinen, yritykselle, joka selviää tästä taantumasta.

Arvoisa ministeri, olkaa hyvä ja ottakaa yhteyttä näihin pankkeihin ja kertokaa niille, että annamme niille veronmaksajien rahaa ja että odotamme niiden ottavan huomioon yleisen edun eikä vain niiden osakkeenomistajien etua – osakkeenomistajien, joista jotkut ovat hyvin rikkaita.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Minun on kerrottava teille, että mielestäni neuvosto ja EU:n toimielimet tekevät hyvää työtä. Mielestäni ne ovat tehneet hyvää työtä, ja maksuvalmiuden saatavuuden romahtamisen ehkäisemistä on edistetty laajasti koko taloudessa.

Ecofin-neuvosto on seurannut ja seuraa edelleen toimenpiteitä, joihin jäsenvaltiot ovat ryhtyneet. Se tekee näin järjestelmällisesti. Ecofin-neuvostolle annettiin esimerkiksi äskettäin tehtäväksi valvoa, miten pankeille annetut takuut annetaan saataville, riippumatta siitä, onko rahoituslalla asetettu rajoituksia yrityksille, ja miten Euroopan keskuspankki toteuttaa luoton rahoitusta.

Haluaisin yksinkertaisesti sanoa, että 7. joulukuuta 2009 Jean-Claude Trichet, Euroopan keskuspankin pääjohtaja, sanoi itse, että ei ole rajoituksia sille, että pankeille voitaisiin antaa lainarahaa Euroopan keskuspankista. Sille ei ole rajoituksia. Jos pankit eivät hyödynnä tätä, se on kunkin rahoituslaitoksen asia. Euroopan unionin tai Euroopan keskuspankin osalta ei kuitenkaan ole minkäänlaisia rajoituksia.

Joka tapauksessa neuvosto ja Euroopan parlamentti tutkivat enemmän kuin mielellään nykyiset direktiivit, joista keskustellaan rahoitusvalvontajärjestelmien osalta, tai mitkä tahansa muut aloitteet, joita komissio saattaa tässä yhteydessä esittää.

Catherine Greze (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, yksi neuvoston puheenjohtajavaltion ensisijaisista tavoitteista on lisätä EU:n vaikutusvaltaa kansainvälisesti ja tarkemmin Latinalaisessa Amerikassa.

Minkälaisesta vaikutusvallasta silloin sitten puhutaan? Nykyisessä kansainvälisiä suhteita koskevassa käsitteessä on vain vähän tilaa demokratialle ja ihmisoikeuksille. Toivooko neuvosto, että vapaakauppasopimuksia käytetään tukemaan hallintoja, jotka loukkaavat jatkuvasti ihmisoikeuksia Latinalaisessa Amerikassa.

Haluaisin ottaa esimerkiksi Perun, jossa Baguassa tehty väkivalta on hirvittävä osoitus siitä, miten hallitus tekee yhteistyötä monikansallisten yritysten kanssa takavarikoimalla maata alkuperäisväestöltä taloudellisiin tarkoituksiin. Miltei 70 prosenttia maasta on jo monikansallisten yritysten ja kaivosyritysten hallussa.

Toinen surullisenkuuluista esimerkki on Kolumbia, joka on vaarallisin maa ammattiyhdistysaktiiveille, koska siellä on murhattu satoja ihmisiä. Kysymykseni on seuraava: aiotteko panna ihmisoikeuksia koskevan kysymyksen jälleen kerran Latinalaista Amerikkaa koskevan EU:n politiikan asialistalle?

Puhemies. – (EN) Olen hyvin pahoillani, mutta kysymyksenne ei näytä liittyvän ollenkaan viimeiseen kysymykseen. En ole varma, oletteko osallistunut aiemmin kyselytuntiin, mutta voitte esittää lisäkysymyksen, joka liittyy pääkysymykseen. Olen pahoillani, mutta minun on poistettava kysymyksenne kokonaan käsittelyjärjestyksestä. Ehdotan, että tutustutte työjärjestykseen.

Minun tietääkseni lisäkysymyksiä ei ollut, kun päätin edellisen kysymyksen. Siksi jatkan, ellei luotonsaannin vaikeudesta / yritysten lainoista ole muita kysymyksiä.

Hyvä Janusz Władysław Zemke, jos kysymyksessänne on kyse siitä, teillä on 30 sekuntia.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Kyllä, juuri siitä kysymyksessäni on kyse.

Tiedämme oikein hyvin, että tilanne on erilainen eri jäsenvaltioissa. Sen osalta, jos puhumme yritysten auttamisesta, haluaisin esittää kysymyksen Kreikan tilanteesta, koska tuon maan kriisi on pahempi kuin missään muualla – onko sen osalta suunniteltu mitään erityistoimenpiteitä?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Mielestäni myöhemmin on kysymys, joka käsittelee täysin samaa asiaa. Pyytäisin arvoisaa jäsentä odottamaan, kunnes vastaan siihen, ja sitten vastaan tähän sekä esityslistalla olevaan kysymykseen, joka koskee täysin samaa asiaa.

Viittaan kysymykseen numero 9 listalla, joka minulla on, tai numeroon 8, Rodi Kratsa-Tsagaropouloun kysymykseen: Kreikan taloudellinen tilanne.

neuvoston puheenjohtaja. (ES) Viittaan kysymykseen numero 9 listalla, joka minulla on, tai numeroon 8, Rodi Kratsa-Tsagaropouloun kysymykseen: Kreikan taloudellinen tilanne.

Puhemies. – (EN) Berndt Posseltin laatima kysymys numero 3 (H-0479/09)

Aihe: Kosovon yhdentyminen Euroopan unioniin

Euroopan parlamentti toivoo, että Kosovo sisällytettäisiin asemastaan riippumatta EU:n ohjelmiin, liittymistä valmisteleviin strategioihin ja Thessalonikin toimintasuunnitelmaan. Mihin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä tämän toiveen täyttämiseksi?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Neuvosto on aina pitänyt yllä Länsi-Balkanin maiden mahdollisuutta liittyä Euroopan unioniin. Se on epäilemättä ollut osa ulkopoliittikkaa, tässä tapauksessa naapuruuspolitiikka, ja jopa Euroopan unionin laajentumispoliittikkaa.

Siksi äskettäisessä joulukuussa 2009 pidetyssä neuvoston kokouksessa vahvistettiin, että on noudatettava tiettyjä oikeudenmukaisia ehtoja Balkanin vakautus- ja assosiaatioprosessin puitteissa.

Kosovon osalta neuvosto on jo pannut merkille, että tässä tapauksessa jäsenvaltiot tekivät päätöksen kansallisen käytännön ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti.

Kuten tiedätte, Kosovon yksipuolista itsenäisyysjulistusta käsitellään tällä hetkellä kansainvälisessä tuomioistuimessa. Joka tapauksessa neuvosto on aina ottanut Kosovon huomioon poliittisissa suhteissaan Balkanin kanssa, ja jäsenvaltiot ja hallitukset ovat olleet tässä suhteessa yksimielisiä esimerkiksi viisumivapaudesta, josta Kosovon pitäisi voida hyötyä, kuten neuvosto on ymmärtänyt, Komission tiedonantoa keinoista vahvistaa Kosovon poliittista ja yhteiskunnallis-taloudellista kehitystä on pidetty myönteisenä.

Neuvosto kehotti komissiota ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin, jotta voidaan tukea Kosovon edistymistä Euroopan unioniin liittymiseksi alueen EU:n jäsenyyttä koskevien mahdollisuuksien mukaisesti, mihin aiemmin viittasin.

Neuvosto rohkaisi komissiota, ja se tehtiin yksimielisesti, tietysti, jotta voidaan käynnistää Kosovon osallistuminen Euroopan unionin ohjelmiin, liittää Kosovo talous- ja verovalvontaan, käynnistää liittymistä edeltävän avun toinen osa ja vahvistaa vakautus- ja assosiaatioprosessia koskevaa vuoropuhelua.

Nämä päätelmät hyväksyttiin 10. ja 11. joulukuuta 2009 pidetyssä edellisessä Eurooppa-neuvoston kokouksessa.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, minulla on kaksi erityistä lisäkysymystä. Ensinnäkin, uskoteko, että Espanjan puheenjohtajakauden aikana pystymme edistymään Kosovon viisumijärjestelyjen osalta niin, että Kosovo ei jää vangiksi vapaan Balkanin alueen sisälle? Toiseksi, mitä aiotte ajan mittaan tehdä saadaksenne ne jäsenvaltiot, jotka eivät tällä hetkellä ole tunnustaneet Kosovoa, tunnustamaan sen? Kuten kuitenkin sanoin, ensisijainen kohta on viisumijärjestelyt.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Viittasin viisumijärjestelmään aiemmin.

Neuvosto on aina ilmaissut toiveensa, että Kosovon pitäisi voida hyötyä viisumijärjestelmästä ja mahdollisesti viisumivapaudesta koko alueella. Kuten tiedätte, komissio työstää nyt tämän yksityiskohtia. Ensiksi viisumien myöntämisen helpottamisen ja sitten jopa viisumivapauden osalta, jotta se voi esittää ehdotuksensa

neuvostolle. Tietyt vaatimukset on tietysti kuitenkin vielä täytettävä sen osalta, ja tässä yhteydessä komissio tekee työtä asianosaisten maiden kanssa. Tässä tapauksessa se työskentelee Kosovon kanssa ja tiedottaa neuvostolle säännöllisesti.

Ajatus viisumivapaudesta, jota voidaan laajentaa Euroopan unionin naapurialueisiin, on ajatus, jonka neuvosto ja puheenjohtajavaltio Espanja varmasti jakavat, ja mielestäni se on yksi niistä poliittisista suuntauksista, joita meidän on selkeästi vahvistettava Euroopassa muutaman seuraavan kuukauden aikana liikkuvuuden, viestintävalmiuksien ja matkustamisvalmiuksien osalta Euroopan unionin lisäksi kaikilla Euroopan unionin liepeillä sijaitsevilla alueilla. Mielestäni se on kanta, joka hyödyttää selkeästi molempia osapuolia: Euroopan unionia, joka myöntää viisumit, ja näitä maita, joiden on luonnollisesti myös tehtävä niin vastavuoroisuuden perusteella.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kaikissa aloitteissa, joihin neuvosto ryhtyy Kosovon osalta, otetaanko Serbian näkemykset ja sen tarjoamat tiedot asianmukaisesti huomioon? Riippumatta Kosovoa koskevasta aluekysymyksestä Serbia on tietysti keskeinen valtio Länsi-Balkanin maiden EU:hun yhdentymisen osalta ja valtio, joka meidän olisi otettava mukaan kaikkiin toteuttamiimme vaiheisiin.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri López Garrido, arvostan kotimaanne, Espanjan, omaksumaa kantaa, sillä se ei ole tunnustanut Kosovon itsenäisyyttä, ja äskettäistä päätöstänne vetää pois Kosovossa tähän asti palvelleet Espanjan joukot.

Koska meillä on talouskriisi, kysyn teiltä seuraavan proosallisen kysymyksen: miten paljon Espanjalle maksoi joukkojen pitäminen siellä? Voitteko kommentoida kotimaani Kreikan omaksumaa kantaa, koska sillä on samat joukot Kosovossa ja, kuten kaikki tiedämme, sillä on talousongelmia? Onko oikein pitää joukot Kosovossa?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Ensimmäisen Serbiaa koskevan kysymyksen osalta, tietysti Serbia on Länsi-Balkanin voimakkain valtio, joka meidän on aina todella otettava huomioon kaikessa politiikassa, tässä tapauksessa EU:n jäsenysmahdollisuuksia koskevassa politiikassa, joka on Euroopan unionin Länsi-Balkania koskeva politiikka.

Äskettäin on tietysti tehty sopimus, josta olette tietoisia, viisumivapaudesta Serbialle, ja äskettäin, koska Serbian väliaikaista assosiaatiosopimusta koskeva umpikuja saatiin ratkaistua, Serbia on tehnyt virallisen hakemuksen liittymisestä Euroopan unioniin.

Mikäli tämä tapahtuu, kannatamme sitä, että yhteisön asetuksia sovelletaan, että komissio tutkii sitä, että annetaan tekninen lausunto ja että päätetään asianmukaisesti, onko realistisesti mahdollista aloittaa neuvottelut liittymisestä ja täyttää Kööpenhaminan kriteerit. Siksi Serbia on mielestämme maa, jolla on suuri valta alueella ja jolla on mahdollisuus EU:n jäsenyyteen. Neuvoston enemmistö, joka tällä hetkellä on yksimielinen, kannattaa väliaikaisen sopimuksen vapauttamista, ja se kannattaa lämpimästi Serbian assosioitumista.

Koskovon osalta, arvoisa jäsen, kysyitte minulta asiasta, joka koskee kotimaista politiikkaa ja Espanjan hallituksen tekemiä sisäisiä päätöksiä. Tiedätte, että tässä tapauksessa edustan neuvostoa, en yhtä maata vaan neuvostoa, ja siksi tässä tapauksessa, riippumatta siitä, olisiko minulla täällä tarkkoja tietoja, joita minulla tuskin voi olla luvusta, johon viittaatte, mielestäni tässä tapauksessa minun ei ole mahdollista puhua yhden maan puolesta, koska puhun Eurooppa-neuvoston puolesta, 27 valtiota edustavan Euroopan unionin toimielimen puolesta.

Puhemies. – (EN) **Jim Higginsin** laatima kysymys numero 4 (H-0486/09)

Aihe: Trooppisten sademetsien tuhoaminen

Kun otetaan huomioon joulukuussa Kööpenhaminassa käydyt maailmanlaajuiset keskustelut ilmastomuutoksesta, onko neuvosto samaa mieltä siitä, että vaikka EU:n maatalous vaikuttaa osaltaan hiilidioksidipäästöjen tuotantoon, Amazonin alueen trooppisten sademetsien tuhoaminen ylittää huomattavasti EU:n maatalouden hiilidioksidipäästöjen tuotannon kielteiset vaikutukset?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Neuvosto on hyvin suuresti samaa mieltä kanssanne, arvoisa Jim Higgins, siitä, että maatalous ja metsäkatot ovat tekijöitä, jotka vaikuttava ilmakehän hiilidioksidipäästöihin.

On hankalaa tietää, kummalla noista tekijöistä on suurempi vaikutus. Tämä on pikemmin tieteellinen kuin poliittinen keskustelu. Joka tapauksessa toimiin on kuitenkin ryhdyttävä molemmilla aloilla samaan aikaan, ja näin on aina ollut.

Kestävää maataloutta käsitellessämme olemme aina edenneet molemmilla aloilla. Se on jopa johtanut Euroopan unionin maaseudun kehittämistä koskevan politiikan muokkaamiseen. YMP:n uudistuksen tarkistuksen osana se on otettu huomioon ilmastonmuutoksen lieventämisen ja siihen sopeutumisen kaltaisten haasteiden käsittelemiseksi ja, kuten tiedätte, Euroopan politiikan kehittämisessä yhteistä maatalouspolitiikkaa pidetään merkittävänä tekijänä, joka on otettava huomioon ilmastonmuutoksen torjuntaa koskevan laajemman politiikan osalta.

Neuvosto tuki vuonna 2008 komission ehdotuksia metsäkadosta, ja komissio ehdotti, että koko ajan kiihtyvällä vauhdilla katoavien metsäalueiden häviäminen pysäytetään viimeistään vuoteen 2030 mennessä ja että trooppisten metsien valtavaa metsäkatoa vähennetään vuoteen 2020 mennessä ainakin 50 prosentilla nykyiseen tasoon verrattuna.

Siksi meidän on autettava edistämään kestävää metsänhoitoa. Metsäkadon, metsien tuhoamisen käsittely on selkeästi osa puheenjohtajavaltio Espanjan tavoitteita, ja ymmärrämme, että on välttämätöntä soveltaa joitakin niistä välineistä, joita Euroopan unionilla on käytettävissään, esimerkiksi oikeudellisesti situmatonta välinettä kaikenlaisten metsien osalta ja metsälainsäädännön noudattamisesta, metsähallinnosta ja puukaupasta laadittua Euroopan unionin toimintasuunnitelmaa, jossa esimerkiksi säädetään laittomasti kaadetun puun tuonnin estämistä koskevista oikeudellisista puitteista.

Euroopan unionin kanta on näiden mukainen, ja huolimatta joidenkin Kööpenhaminan tavoitteiden täyttämisen epäonnistumisesta johtuvasta eritasoisesta pettymyksestä selkeytettiin tiettyjä trooppisen metsäkadon merkitystä koskevia asioita, joita on käsiteltävä kehitysmaissa hiilidioksidipäästöjen ehkäisemisen keskeisenä tekijänä.

On lisäksi sanottava, että konferenssissa tehtiin päätös metsäkadon ja metsien tuhoamisen vähentämistoimenpiteistä ja vauhditettiin tukea kehitysmaiden valmiuksien parantamiselle.

Jim Higgins (PPE). – (EN) Haluaisin toivottaa puheenjohtajavaltio Espanjalle onnea. Mielestäni teillä oli tällä viikolla erittäin hyvä alku. Joten, *¡viva España!*

Voinko vain sanoa itse kysymyksen osalta, että puut tarjoavat hiilinielun, koska ne imevät hiilidioksidipäästöjä. Murhenäytelmässä Amazonin altaalla, josta 60 prosenttia kuuluu Brasiliaan, on kyse siitä, että kauniin Amazonin metsän armoton tuhoaminen on ilmiselvää: tähän mennessä on esimerkiksi tuhottu 4,1 miljoonaa neliökilometriä. Sillä poistetaan hiilinielu, tuhotaan elintapa, koska Amazonin intiaanit pyyhitään pois, kolmanneksi, maataloustuotannon kannalta tiedämme, että tuotantonormit eivät mitenkään vastaa EU:n vaatimuksia.

Onko siis loppujen lopuksi mitään, mitä voimme todella tehdä, vai puhummeko vain?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa Jim Higgins, haluaisin sanoa teille, että arvostamme erittäin paljon pohdintaanne ja myös sen, että totuus on, että luonnon monimuotoisuuden osalta puheenjohtajavaltio Espanjan tavoite on tehostaa suojelua ja kestävää käyttöä, eli saada edistynyt, perusteellinen näkemys luonnon monimuotoisuuden puitteissa. Se on yksi polttopisteistä, yksi puheenjohtajakautemme ensisijaisista tavoitteista.

Arvostan tekemäännne arviota puheenjohtajakautemme hyvästä alusta, ja lisäksi minun on kerrottava teille, että komission ajatuksena on esittää tämän vuoden alussa vihreä kirja metsien suojelusta. Se voisi olla erittäin merkittävä aloite, ja sillä rintamalla tehdään töitä, jotta voidaan vastata näitä alueita tuhoavaan ilmiöön. Olette maininnut joitakin näistä tekijöistä, ja muitakin on, esimerkiksi metsäpalojen aiheuttamat tuhot.

On käsiteltävä monia muitakin asioita, mutta on varmaa, että tämä on tärkeää aikaa puidemme tuhoamisen torjunnassa, että tämä painopiste sopii erittäin hyvin luonnon monimuotoisuutta koskevaan strategiaan ja että se on epäilemättä yksi keskeisistä osista Euroopan unionin tänä vuonna toteuttamassa toiminnassa.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Olen iloisella mielellä, koska yksi harvoista Kööpenhaminan konferenssin onnistumisista oli laaja sopimus mekanismista, jonka avulla kehittyneet maat voivat osallistua taloudellisesti trooppisten sademetsien tuhoamisen ehkäisemiseen.

Onko arvoisa ministeri siis samaa mieltä siitä, että yksi puheenjohtajavaltio Espanjan tavoitteista olisi oltava painoarvon antaminen tälle sopimukselle ja sen varmistaminen, että Euroopasta lähtee hyvä viesti siitä, miten laajalti olemme valmiita sitoutumaan estääksemme sademetsien tuhoamisen.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kuten me kaikki tiedämme, hiilidioksidipäästöjen vähentämisen aikaansaamiseksi otettiin käyttöön todistukset, ja kysymykseni koskee sitä. Vähän aikaa sitten paljastui, että päästökauppaan liittyi salakähmäisiä sopimuksia ja väärinkäytöksiä. Miten paljon syytöksiä on tutkittu, vai onko niitä tutkittu, ja onko tässä suhteessa suunniteltu muutoksia?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Olen samaa mieltä ensimmäisen puheenvuoron kanssa. Mielestäni se on sanomamme mukaista. Meidän on puututtava trooppisten metsien katoamiseen kehitysmaissa. Se on olennainen tekijä kehitysmaiden valmiuksien kehittämisessä, myös niiden omaksi eduksi, ja se on tehtävä niin, että alkuperäiskansat ja paikallisväestö osallistuvat siihen ja niin, että perustetaan kansallisia metsänhoidon valvontajärjestelmiä.

Mielestäni Kööpenhaminassa saatiin siten tässä suhteessa huomattavaa edistystä aikaan, eikä voida kieltää, että Euroopan unioni säilyttää edelläkävijän ja johtajan asemansa tässä suhteessa ja muissa suhteissa, jotka liittyvät ilmastomuutoksen torjuntaan. Euroopan unionia voidaan Kööpenhaminan osalta arvostella vain siitä, että se on kilometrejä edellä siitä, mitä siellä saatiin aikaan.

Euroopan unioni haluaa puuttua tähän asiaan perusteellisemmin ja ottaa silloin tietysti huomioon esittämämme kysymykset, jotka liittyvät kiinteästi Euroopan unionin toimintaan ilmastomuutoksen torjunnassa.

Mainittu erityistapaus kuuluu tietysti siihen, mitä toteutetaan, ilmastomuutoksen torjuntaa koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanoon. Osa siitä on tietysti sitä, että estetään toimien tekeminen luonnottomaksi yksittäisten välineiden väärinkäytön takia, ja se on osa vaikeuksista, joita tästä toimenpiteestä tai monista muista voi johtua, ja tietysti se on osa velvoitteita, joita meidän kaikkien on valvottava huolellisesti.

Puhemies. – (EN) **Liam Aylwardin** laatima kirjallinen kysymys numero 5 (H-0487/09)

Aihe: Alzheimerin taudin torjunta Euroopan tasolla

Arviolta 8,6 miljoonaa ihmistä Euroopassa kärsii Alzheimerin taudin kaltaisista hermoston rappeutumissairauksista, ja sairastuneiden määrä kasvaa edelleen Euroopan väestön ikääntyessä.

Voiko neuvosto ilmoittaa tarkempia tietoja näiden sairauksien torjuntaan tarkoitettua yhteistä ohjelasuunnittelua koskevasta äskettäin julkistetusta aloitteesta? Minkälaisia koordinoituja toimia Euroopan tasolla neuvoston mielestä pitäisi toteuttaa potilaiden sekä heidän perheidensä ja hoitajiensa tukemiseksi?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Neuvosto kiinnittää erittäin suurta huomiota Alzheimerin tautiin ja yleisesti hermoston rappeutumissairauksiin.

Tämän taudin hallinnan on oltava Euroopan unionin ensisijainen tavoite, ja siinä on myös pidettävä mielessä, että tähän tautiin sairastuminen lisääntyy räjähdysmäisesti iän myötä ja että se kaksinkertaistuu joka viides vuosi alkaen 75 vuoden iästä. Eurostat ennustaa, että yli 65-vuotiaiden sairastuneiden määrä kaksinkertaistuu Euroopan unionissa vuosina 1995–2050.

Arvoisa Liam Aylward, esittämässänne kysymyksessä on kaksi näkökohtaa. Toisaalta yhteistä ohjelasuunnittelua koskevaa pilottiohjelmaa, jonka neuvosto on jo aloittanut, tarvitaan hermoston rappeutumissairauksia ja erityisesti Alzheimerin tautia varten. Se on todettu puheenjohtajavaltio Espanjan ohjelmassa, jonka tunnette. Ja, komissio esitti sen perusteella ehdotuksen, joka, kuten tiedätte, hyväksyttiin neuvoston päätelmissä joulukuussa 2009. Neuvosto on myös ottanut tämän parlamentin, Euroopan parlamentin, päätöslauselman huomioon tässä pilottialoitteessa. Toisaalta, EU:n toiminnan koordinoinnin osalta neuvosto on myös tämän mukaisesti sopinut, että meidän on selkeästi tehtävä yhteistyötä EU:n tasolla torjuaksemme tätä tautia ja muita vastaavia sairauksia, ennen kaikkea, koska meidän on kevennettävä potilaiden ja heidän perheidensä taakkaa. On laskettu, että jokaisen tätä tautia sairastavan henkilön osalta se vaikuttaa kolmeen perheenjäseneseen, koska heille lankeaa hoidon tarjoamisen taakka. Siksi on tärkeää tehdä tässä suhteessa yhteistyötä EU:n tasolla.

Neuvostossa vuonna 2008 sosiaalisesta suojelusta ja osallisuudesta annetussa yhteisessä kertomuksessa jäsenvaltiot sitoutuivat lisäämään sellaisten laadukkaiden palvelujen saatavuutta, joissa tasapainotetaan julkisia ja yksityisiä valmiuksia ja virallista ja epävirallista hoitoa. Jäsenvaltiot ovat katsoneet, että palvelujen

tarjonta kotona tai yhteisöissä on laitoshoidtoa parempi, vaikka on totta, että nämä laadukkaat palvelut ovat edelleen haaste monelle jäsenvaltiolle.

Se, mitä neuvosto ja Euroopan unioni ovat tehneet, on näiden suuntaviivojen esittäminen tästä taudista.

Liam Aylward (ALDE). – (EN) Kuten aivan oikein sanoitte, arvioidaan, että vuoteen 2050 mennessä dementiaa sairastavien määrä on kaksinkertaistunut Euroopassa.

Sen takia on elintärkeää, että jäsenvaltioiden hallitukset käsittelevät dementiaa sairastavien ihmisten erityistarpeita ja tarjoavat olennaista tukea hoitajille.

Tällä hetkellä monilla Euroopan unionin jäsenvaltioilla ei kuitenkaan ole käytössä suunnitelmaa dementiaa koskevien kansallisten strategioiden suunnittelemiseksi, joten kysymykseni on seuraava: Miten neuvosto aikoo erityisesti tukea jäsenvaltioita, jotta dementiaa tehdään kansanterveyden painopistealaa?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Espanjan puheenjohtajakauden aikana aiomme edistää mielestämme elintärkeää direktiivien edistyneistä hoidoista ja avusta kroonisten ja tarttumattomien tautien osalta. Siihen on puututtava korkeimmalla tasolla ja sitä pitäisi siksi myös käsitellä yhdessä potilaita koskevien laatua ja turvallisuutta parantavien aloitteiden edistämisen ja kansanterveyden korkean tason työryhmän tekemän työn kanssa.

Siksi meidän on annettava tukea – koska Euroopan unionilla ei useinkaan ole tarvittavia valtuuksia tämän tekemiseksi – ohjaamalla, koordinoimalla, tekemällä yhteistyötä, saamalla aikaan vuorovaikutusta hermoston rappeutumissairauksia ja erityisesti Alzheimerin tautia koskevien jäsenvaltioiden toimien välille ja myös auttamalla välillisesti.

On totta, että jäsenvaltiot ovat vastuussa välittömimmän avun tarjoamisesta esimerkiksi perheille ja jopa kansalaisjärjestöille, vaikka EU:n kansanterveysohjelman puitteissa on mahdollista saada erityisiä varoja itse asiassa kansalaisjärjestöjen puolesta, mikä on myös kiinnostava, vaikkakin epäsuora tapa auttaa sairastuneita ja heidän perheitään, joihin Alzheimerin tauti ja muut hermoston rappeutumissairaudet vaikuttavat suoraan ja jotka ovat siinä suhteessa hyvin riippuvaisia.

Jim Higgins (PPE). – (EN) Haluan kiittää neuvostoa vastauksesta. Voinko kysyä neuvostolta, mikä on sen kanta Alzheimerin tautia sairastavien potilaiden letkuruokintaan, joka on laajalle levinnyt käytäntö Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa? En tunne tilannetta muualla Euroopassa.

Kyse on letkuruokinnasta vatsaan. Neuvosto puhui suuntaviivoista. Suuntaviivat ja normit ovat erittäin tärkeitä, mutta tämän tietyn menettelyn perusteluna on se, että sillä annetaan potilaalle riittävästi ravintoa sen varmistamiseksi, että vaikka heillä on dementia – he ovat kieltäytyneet ruoasta ja niin edelleen – he todella elävät, mutta minusta siinä on jotakin hyvin outoa. Mikä on kantanne siihen, ja aiotteko laatia normeja?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Kun otetaan huomioon, että hermoston rappeutumissairaudet vaikuttavat valtavaan määrään ihmisiä ja että, valitettavasti, joidenkin maiden keinot näiden sairauksien diagnosoimiseksi ja hoitamiseksi ovat riittämättömät, haluaisin kysyä teiltä, kannattatteko sellaisten eurooppalaisten hoitokeskusten perustamista, jotka voivat, potilaiden kasvavan määrän perusteella, edistää alan tutkimusta, jotta voidaan löytää ratkaisuja näiden sairauksien ehkäisemiseksi ja hoitamiseksi.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Nämä kahden jäsenen esiin ottamat kaksi kysymystä edellyttävät selvästi tieteellistä lausuntoa, niin sanoakseni. Katson, että siinä suhteessa Euroopan unionissa on ryhmiä ja aloitteita, jotka ovat asianmukainen foorumi esittämienne ehdotusten ja huomioiden käsittelylle. Esimerkiksi hermoston rappeutumissairauksien ja erityisesti Alzheimerin taudin torjuntaa koskeva pilottiohjelma, josta komissio antoi ehdotuksen neuvoston suositukseksi ja joka on parhaillaan käsiteltävänä.

Toisaalta, kuten tiedätte, olen aiemmin maininnut, että on olemassa korkean tason työryhmä, joka käsittelee näihin sairauksiin, jotka tässä tapauksessa ovat kroonisia ja tarttumattomia, liittyvää ohjelmasuunnittelua. Ryhmä valvoo tiiviisti tätä pilottialoitetta, jotta voidaan määritellä ja tarkentaa tiettyjä asioita, ja siten mahdollistaa paljon tarkempi päätöksenteko, aivan kuten otitte puheenvuoroissanne esiin. Mielestäni se on oikea paikka asian käsittelylle.

Tähän mennessä tämä korkean tason työryhmä on sopinut lähestymistavasta ja strategisesta tutkimusohjelmasta. Siihen osallistuu 24 maata, ja tällä hetkellä ne ovat perustamassa hallintorakenteitaan ja päättämässä toimintasuunnitelmastaan. Ryhmän seuraava kokous on Espanjan puheenjohtajakauden

aikana, ja luulen, että siitä alkaen ne voivat käsitellä esiin ottamianne kysymyksiä hyvin erityisesti, suoraan ja välittömästi.

Mielestäni se on oikea paikka ja foorumi. Se on sitä varten. Sitä varten tämä korkean tason työryhmä perustettiin: työstämään ja laatimaan seuraavia päätöksiä.

Puhemies. – (EN) Voin ymmärtää, että Jim Higgins ei luultavasti ole tyytyväinen, mutta mielestäni tämä on vaikea asia, ja se luultavasti ansaitsee oman kysymyksensä jossakin vaiheessa.

Puhemies. – (EN) **Harlem Désirin** laatima kysymys numero 6 (H-0489/09)

Aihe: Yritysten sosiaalinen vastuu

Nykyinen puheenjohtajavaltio Ruotsi ja seuraava puheenjohtajavaltio Espanja kehottivat Tukholmassa 10. ja 11. marraskuuta 2009 järjestetyssä ”Protect, Respect, Remedy” -kokouksessa Euroopan unionia ja jäsenvaltioita ottamaan johtavan aseman yritysten sosiaalisen vastuun alalla. Parlamentti pyysi maaliskuussa 2007 sellaisen järjestelmän perustamista, joka antaisi yritysten vastuuttoman toiminnan uhreiksi joutuneille helpommat mahdollisuudet esittää vahingonkorvausvaatimuksia yhteisön tuomioistuimelle, velvoittaisi yritysjohtajat vähentämään yrityksen toiminnasta ympäristölle ja ihmisoikeuksille aiheutuvat kielteiset vaikutukset mahdollisimman vähäisiksi ja loisi selkeät kansainvälisen tason raportointivaatimukset. Neuvosto korostaa lausunnossaan tapahtunutta edistystä mutta ehdottaa, että kehitettäisiin yhteiset puitteet, joista kävisi selvästi ilmi valtioiden velvollisuus valvoa, että liike-elämässä kunnioitetaan ihmisoikeuksia ja että niiden rikkomisesta seuraa rangaistus.

Mitä oikeudellisesti sitovia välineitä komissio ehdottaa sen takaamiseksi, että yritykset kunnioittaisivat hyvän hallinnon ja raportoinnin periaatteita ja että niitä rangaistaisiin ihmisoikeuksien ja ympäristöön liittyvien oikeuksien rikkomuksista omalla vastuualueellaan?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Minun on viitattava yritysten yhteiskuntavastuusta Tukholmassa 10. ja 11. marraskuuta 2009 järjestettyyn konferenssiin.

Puheenjohtajavaltio Ruotsi, joka järjesti konferenssin, ja silloin tuleva ja nyt nykyinen puheenjohtajavaltio Espanja tulivat johtopäätökseen, että tässä suhteessa Euroopan unionin olisi otettava maailmanlaajuinen johtoasema ja sen olisi oltava esimerkkinä Harlem Désirin tällä kysymyksellä esiin ottaman tärkeän asian osalta. Tämä aihe on yritysten yhteiskuntavastuu markkinoiden luomisessa, korruption torjumisessa, ympäristön suojelussa ja ihmisarvon ja ihmisoikeuksien puolustamisessa työpaikoilla, erityisesti, koska Euroopan unioni on maailman suurin talous ja suurin kehitysyhteistyön avunantaja. Euroopassa on monien monikansallisten yritysten toimipaikka. On hyvin sopivaa, että se ottaa johtoaseman.

Yhteiskuntavastuussa on pääasiallisesti kolme osaa – suojelu, kunnioitus ja oikeussuoja. Valtion olisi suojeltava, ja tämä tarkoittaa lainsäädäntöä, kehitystä koskevia sääntöjä ihmisoikeuksien loukkaamisen osalta, erityisesti yritysten tekemänä. Yritykset ovat vastuussa niiden ihmisoikeuksien kunnioittamisesta, ja kaikki asianomaiset osapuolet ovat vastuussa asianmukaisen oikeussuojan saatavuuden takaamisesta, jotta ihmisoikeuksia voidaan suojella ja parantaa.

Haluan huomauttaa, että nyt meillä on käytössämme toinen väline, joka on EU:n kansalaisten perusoikeuskirja, joka on oikeudellisesti sitova ja joka tarkoittaa, että ensimmäistä kertaa myös EU:n tasolla on käytössä suojelu niiden asioiden osalta, joihin yhteiskuntavastuun ajatuksessa viitataan.

Kaikkien asianosaisten osapuolten osallistuminen on välttämätöntä. On välttämätöntä jatkaa keskustelua muiden kuin jäsenvaltioiden, kansalaisyhteiskunnan, ammattiliittojen ja yritysten, myös pienten ja keskisuurten yritysten, kanssa, jotta saadaan aikaan tuo käsite, tuo mainitsemamme kolmiyhteisyys: suojelu, kunnioitus ja oikeussuoja. Puheenjohtajavaltio Espanja jatkaa sen edistämistä. Se muun muassa isännöi 25.–26. maaliskuuta Palma de Mallorcalla konferenssia, jossa käsitellään yritysten yhteiskuntavastuun institutionalisoimista koskevaa kysymystä sen työmarkkinaosapuolten välistä vuoropuhelua koskevan suhteen näkökulmasta.

Konferenssissa tutkitaan mahdollisuutta sisällyttää nämä puitteet niiden välineiden luetteloon, joita EU ja sen jäsenvaltiot voivat käyttää päättääkseen toimensa, mukaan luettuna sen asian puitteissa, johon viitattiin tänä aamuna puheenjohtajavaltio Espanjan ohjelman esittelyssä, joka on EU 2020 -strategia. Myös siinä on oltava mukana yhteiskuntavastuun tavoite.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Kiitos vastauksestanne, arvoisa ministeri. Onnittelen teitä aloitteestanne järjestää tämä konferenssi Palma de Mallorcalla maaliskuussa, koska siinä seurataan Tukholmassa järjestettyä konferenssia.

Ongelma on siinä, että meidän kamppailtava monikansallisten yritysten kanssa. Kuten sanoitte EU:n otettava johtoasema yritysten yhteiskuntavastuussa, mutta sen on myös otettava johtoasema EU:n ulkopuolelle sijoitettujen eurooppalaisten yritysten toiminnan osalta. Ongelma on siinä, että nämä tytäryhtiöt ovat erillisiä oikeushenkilöitä. Oletteko valmis laatimaan oikeudellisen välineen, jonka nojalla emoyhtiöiden olisi otettava vastuu muihin maailman osiin sijoitettujen tytäryhtiöidensä toiminnasta, jos ne eivät täytä velvollisuuksiaan ympäristön tai ihmisoikeuksien tai työntekijöiden oikeuksien kunnioittamisen osalta? Koska, jos tätä velvollisuutta ei säädetä, eurooppalaiset yritykset putoavat tämän yritysten yhteiskuntavastuun verkon ulkopuolelle, jota EU haluaa edistää muihin maailman osiin sijoitettujen tytäryhtiöidensä toiminnan osalta.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Mielestäni Euroopan unionin on edistettävä parhaita käytäntöjä koko Euroopassa, ja niiden avulla voidaan laatia lainsäädäntöehdotuksia, joilla tilannetta voidaan parantaa.

Meidän on otettava huomioon se osa yhteiskuntavastuuta, jota kutsumme oikeudellisesti sitovaksi osaksi, joka koskee ennen kaikkea ihmisoikeuksia. Siinä on myös vaihtoehtoisista käytännöistä koottu vapaaehtoinen osa. Siksi on tärkeää, että EU:n tasolla ja muualla perustetaan foorumeja näiden asioiden käsittelemiseksi. Jotkin niistä ovat jo toiminnassa. Itse asiassa esimerkiksi jäsenvaltioiden korkean tason työryhmä tapaa joka kuudes kuukausi jakaakseen kokemuksia yhteiskuntavastuusta.

Uskon myös, että näissä talouskriisin puitteissa on vielä tärkeämpää työskennellä näiden suuntaviivojen mukaisesti ja pyrkiä kohti kilpailukykyä ja ympäristönsuojelua sosiaaliseen osallisuuteen yhdistettynä. Näin on erityisesti vuonna 2010, joka on köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan teemavuosi.

Mielestäni sen pitäisi olla aloituspiste, ja näissä puitteissa, joita edelleen voidaan jossain määrin kuvata edelläkävijöiksi, näitä foorumeita olisi muotoiltava, ja näissä puitteissa kaikkien asianosaisten olisi osallistuttava vuoropuheluun, jonka pitäisi johtaa myöhempiin toimenpiteisiin. Katson kuitenkin, että meidän pitäisi käsitellä tätä vuoropuhelua, joka on äärimmäisen perustavanlaatuinen, yhteisillä toimilla, jotka ovat tähän mennessä olleet käytännöllisesti katsoa ennennäkemättömiä.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Haluaisin ilmoittaa pitäväni myönteisenä ministerin ehdotusta parhaiden käytäntöjen korostamisesta. Me kaikki tiedämme, että EU:n väestö on huomattavan ikääntynyt ja että yritysten vastuulla on niiden ihmisten terveydestä huolehtiminen, jotka ovat pitkäaikaisesti työkyvyttömiä. Aikooko neuvosto painostaa yrityksiä käyttämään eläkkeelle siirtyneiden ihmisten asiantuntemusta yhteiskunnassa? Se tarkoittaa, että heidän annetaan pysyä aktiivisina eikä lopettaa eläkkeelle siirtymisen jälkeen.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, mainitsemanne asia on pitänyt meidät kiireisinä hyvin kauan. Paljon siitä, mitä on sanottu, olisi voitu sanoa kymmenen tai 15 vuotta sitten. Minulla on tästä asiasta joitakin erityisiä kysymyksiä. Oletteko samaa mieltä siitä, että yhteiskuntavastuun hyväksymisen panemiseksi asianmukaisesti täytäntöön ja sen tekemiseksi näkyväksi tarvitaan sekä seuraamuksia että kannustimia? Luuletteko, että Euroopan unionissa voitaisiin ottaa käyttöön puutteiden julkaisemista koskeva järjestelmä? Kun mietimme, miten usein tuotteita merkitään, voisitteko myös suunnitella, että yritysten tuotteisiin liitettäisiin selkeä viittaus siihen, noudattavatko ne näitä yritysten yhteiskuntavastuuta koskevia perussääntöjä vai rikkovatko ne niitä? Olemme tottuneita niin moniin merkintälajeihin. Miksi tätä menetelmää ei käytettäisi myös yhteiskunnallisiin asioihin?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Olen samaa mieltä ensimmäisen puheenvuoron kanssa sen osalta, että mielestäni se on perusta sille, mitä olen kutsunut Euroopan unionin vuoropuheluksi muiden kuin jäsenvaltioiden, kansalaisyhteiskunnan, ammattiliittojen, yritysten ja kaikkien asianosaisten osapuolten kanssa, ja tietenkin niiden ihmisten osallistuminen, joihin viittasitte, arvoisa jäsen, on ehdottoman olennaista.

Mielestäni on koittanut aika keskustella tästä ja myös siitä, mihin viittasitte, mutta mielestäni sen pitäisi olla osa yleistä, kattavaa lähestymistapaa kysymykseen, johon aiotaan puuttua, luultavasti ensimmäistä kertaa tai melkein ensimmäistä kertaa korkean tason työryhmässä, johon viittasin, ja marraskuussa järjestettävässä konferenssissa. Mielestäni keskustelut pitäisi käydä siellä, ja se on paras tapa saavuttaa tavoitteemme.

Joskus on parempi valita kannustinten tie, joskus on parempi valita seuraamusten tie. Seuraamusten tie ei ole aina paras. Mielestäni se edellyttää yhdenmuetta tutkimusta, koska mielestäni tarvitsemme yhdenmuetta

näkemyistä ja sarjan toimenpiteitä, ei peräkkäisiä yksittäisiä toimenpiteitä, vaan loppujen lopuksi yhdennetyn näkemyksen koko ongelmasta ja kysymyksestä, jota se edustaa, joka on loistava tilaisuus: yhteiskuntavastuu.

Puhemies. – (EN) **Hans-Peter Martinin** laatima kysymys numero 7 (H-0491/09)

Aihe: EU:n rahoitusvalvonta

EKP:n pääjohtaja Jean-Claude Trichet kommentoi Euroopan parlamentin talous- ja raha-asioiden valiokunnassa maanantaina 7.12.2009 EU:n rahoitusvalvontaa ja EU:n valtiovarainministereiden välistä sopimusta. Hänestä ratkaisu ei välttämättä ole paras mahdollinen esimerkiksi sen vuoksi, ettei kaavailluille uusille EU:n viranomaisille ei ole suunniteltu suoraa toimivaltaa.

Kuinka neuvosto aikoo varmistaa, etteivät ylikansalliset pankit, vakuutusliikkeet, rahoituspalvelujen tarjoajat sekä sijoitusrahastot ja hedge-rahastot jää hajanaisten kansallisten toimivaltuuksien vuoksi tehokkaan valvonnan ulkopuolelle?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa Hans-Peter Martin, katson selkeästi, että EU käsittelee rahoitusjärjestelmän asianmukaista valvontaa EU:n tasolla ja varmasti, tässä tapauksessa, meidän on pitänyt päästä eroon ankarasta kriisistä. Se tekee tämän niiden kahden olennaisen ulottuvuuden perusteella, jotka on laadittu rahoitusvalvontaa koskevissa direktiiveissä, kuudessa direktiivissä, jotka komissio laati viime vuonna ja jotka tällä hetkellä edellyttävät neuvoston ja tämän parlamentin välistä sopimusta. Me aiomme saada tämän sopimuksen päätetyksi Espanjan puheenjohtajakauden aikana. Siksi keskustelemme siitä pääasiassa tämän parlamentin kanssa.

Toisaalta on olemassa se, mitä sanotaan makrotason vakauden valvonnaksi, ja sen toteuttaa Euroopan järjestelmäriskikomitea, joka pyrkii estämään vakavia kriisejä, takaamaan rahoitusvakauden ja vähentämään rahoitusjärjestelmän häiriöitä. Ja toisaalta on olemassa se, mitä sanotaan mikrotason vakauden valvonnaksi, ja luulen, että siihen Hans-Peter Martin pääasiassa kysymyksessään viittasi.

Siinä on kyse kolmesta Euroopan valvontaviranomaisesta pankki-, vakuutus- ja osakemarkkinoilla. Tämän valvonnan tavoitteena on pikemminkin perusteellinen valvonta, antakaa anteeksi toisto, ja yksittäisten rahoitusyksiköiden häiriöiden vähentäminen ja siten kyseisten yksikköjen asiakkaiden suojeleminen.

Neuvosto hyväksyi, kuten olen sanonut, tämän osalta lopullisesti yhteisen kannan. Ensinnäkin viime vuoden lokakuussa neuvosto antoi poliittisen vahvistuksen ja poliittisen varmuuden kyseiselle makrotason vakauden valvonnalle ja joulukuussa mikrotason vakauden valvonnalle ja koko lainsäädäntöpaketille. Kuten sanoin, tähän sovelletaan tavanomaista lainsäädäntömenettelyä ja siten parlamentin ja neuvoston sopimusta.

Nämä kolme komiteaa pitäisi saada perustetuksi ja toimimaan. Haluaisimme, että direktiivit hyväksytään jopa, jos mahdollista, Espanjan puheenjohtajakauden ensimmäisellä puoliskolla, mutta joka tapauksessa, käyntiin ja toimimaan vuoden 2010 loppuun mennessä. Tämä on neuvoston tavoite.

Siksi odotamme hedelmällistä yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa, jotta voimme saada tämän merkittävän vaiheen etenemään sopimukseen, jonka uskon olevan historiallinen ja joka on niiden lähestymistapojen mukainen, joita on tullut EU:n ulkopuolelta, G20-mailta, koska Yhdysvallat valmistelee vastaavaa asetusta. Meidän mielestämme tämä on yksi haasteista, joihin meidän on vastattava välttääksemme uuden kriisin, joka olisi samanlainen kuin nykyinen, joka alkoi rahoitusjärjestelmästä sääntelyn puutteen ja, kuten arvoisa jäsen aiemmin sanoi, rahoitusjärjestelmän tiettyjen johtajien vastuuttomuuden takia.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Kiitos lausunnostanne, arvoisa ministeri López Garrido. Mainitsitte Euroopan järjestelmäriskikomitean makrotason vakauden valvonnan alan. Olette varmasti tietoisia siitä, että sen osalta on jo paljon arvostelua, ensinnäkin komitean koon osalta, koska se on jälleen koottu tyypillisen eurooppalaisen Proporz-järjestelmän mukaisesti. Onko tässä teidän mielestänne, kuten monien muiden mielestä, vaaraa siitä, että tämän komitean työskentely ei olisi tehokasta?

Toinen Euroopan järjestelmäriskikomiteaa koskeva ongelma on sen riippumattomuuden puute. Katsotteko, että voisitte edetä pidemmälle Espanjan puheenjohtajakauden aikana ja pyrkiä takaamaan, että se on riippumattomampi, ja tekemään asianmukaiset parannukset komitean koon osalta, koska sen on tuskin mahdollista työskennellä mitenkään tarkoituksenmukaisesti tällä perusteella?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Mielestäni komissio on tehnyt ehdotuksen. On olemassa sopimus, sopimus saatiin viimein aikaan, yksimielisesti neuvostossa, mikä ei ollut helppoa. Puheenjohtajavaltio Ruotsin ja komission piti työskennellä ankarasti saadakseen tämän sopimuksen aikaan Ecofin-neuvostossa,

ja tässä se on. Nyt se on täällä Euroopan parlamentissa, ja parlamentin on omaksuttava tämä lähestymistapa, kuten te ja muut olette panneet merkille.

Tämä on paikka, jossa saadaan aikaan sopimus kahden alan välille. Neuvoston tasolla on olemassa yksimielisyys, ja näemme, saadaanko Euroopan parlamentin kanssa aikaan yksimielisyys.

Mielestäni nämä täällä esiin ottamanne asiat ovat muiden asioiden lailla täysin perusteltuja ja keskusteltavissa, ja olen varma, että saamme aikaan sopimuksen, koska se on ehdottoman välttämätön, unionin kahden lainsäädäntöelimen välillä: neuvoston ja Euroopan parlamentin välillä.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Voisiko puheenjohtajavaltio Espanja harkita ehdotetun rahoitusvalvonnan osana suositusten antamista parhaista käytännöistä, jotka koskevat suurimpien pankkien pääjohtajien palkkojen ylärajaa ja sen irvokkaan palkkiojärjestelmän rajoittamista, joka on saanut aikaan useimmat vaikeudet ja saanut meidät tähän suohon, jossa nyt olemme?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri López Garrido, haluan liittää kysymyksen Euroopan unionin rahoitusvalvonnasta sijoitusrahastojen spekulatiiviseen toimintaan, mukaan luettuna Euroopan unioniin, Lontoon Cityyn, kotiutetut varat. Artikkelien mukaan rahastojen hoitajat lyövät vetoa euron laskun, Kreikan hallituksen ja muiden velkakirjoista ja velasta ja vajeesta, mikä pahentaa lainausta.

Voitteko siksi kertoa minulle, mitä erityistoimenpiteitä voidaan toteuttaa Euroopan unionin jäsenvaltioiden talouksien suojelemiseksi korkean riskin sijoitusrahastojen spekulatiivisilta hyökkäyksiltä, mukaan luettuna Euroopan unioniin kotiutetut varat?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Kyllä, mielestäni on täysin mahdollista keskustella hyvistä käytännöistä rahoitusyksikköjen osalta. Olemme käynnistämässä keskustelua, joka keskittyy näihin rahoitusvalvontajärjestelmiin, ja mielestäni tämä on täydellinen paikka työskennellä noiden suuntaviivojen mukaisesti ja voida edistää joitakin asioita, joihin, arvoisa Sean Kelly, olette viittannut, jopa direktiivien osana.

Mielestäni näiden direktiivien puitteissa on myös tilaa ehdotukselle, jonka toinen puhuja teki ja josta voitte keskustella täällä parlamentissa esimerkiksi vipurahastojen sääntelyn osalta, sillä se kuuluu valvontavaatimuksiin, joista olemme keskustelleet, tai sen osalta, mitä nykyinen Euroopan unionin neuvoston puheenjohtaja mainitsi täällä tänä aamuna, eli veroparatiisien poistaminen.

Kaikella tällä, näillä esitetyillä ajatuksilla, on paikkansa, ja ne sopivat täydellisesti keskusteluun, jota käydään täällä parlamentissa muutaman seuraavan kuukauden aikana uudistuksesta, kuten Eurooppa-neuvosto sitä aikoinaan nimitti, täydellisestä ja ajankohtaisesta rahoitusjärjestelmän uudistuksesta. Siten se on perusteellinen ja merkittävä uudistus, jossa kaikilla esittämillänne kysymyksillä ja keskusteluilla on paikkansa.

Puhemies. – (EN) **Rodi Kratsa-Tsagaropouloun** laatima kysymys numero 9 (H-0496/09)

Aihe: Kreikan julkisen talouden tila ja euroalueen rooli

Kreikan julkisen talouden huolestuttavaa tilaa ja samassa tilanteessa olevien maiden tukemista käsitelleessä hiljattain järjestetyssä huippukokouksessa pidettyjen puheiden sanoma oli ristiriitainen. Liittokansleri Merkel korosti, että kaikki euroalueen valtiot ovat vastuussa siitä, mitä kussakin jäsenvaltiossa tapahtuu. Pääministeri Reinfeldt sen sijaan painotti, että Kreikan ongelmat ovat maan sisäpoliittisia ongelmia, jotka on ratkaistava sisäpoliittisilla päätöksillä.

Miten puheenjohtajavaltio ymmärtää jäsenvaltioiden ja euroalueen valtioiden välisen yhteisvastuun tilanteessa, jossa jokin kyseisistä valtioista on vaarassa joutua vararikkoon? Pitääkö se tarkoituksenmukaisina EKP:n (Euroopan keskuspankki) hallituksille myöntämiä takauksia ja lainoja, joiden tarkoituksena on välttää keinottelu ja päättymättömään velkakierteeseen joutuneiden jäsenvaltioiden luottoluokituksen alentamisen mahdolliset epäsuotuisat vaikutukset?

Katsooko se, että vakaus- ja kasvusopimuksen mukaisten rankaisu- ja tukahduttamistoimien lisäksi tarvittaisiin myös konkreettisempia ennaltaehkäiseviä velkaantuneiden jäsenvaltioiden työllisyyden ja kehityksen intensiteettiä koskevia tarkastuksia ja toimenpiteitä, ennen kuin ne joutuvat julkisen talouden kannalta erittäin epäsuotuisaan asemaan?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Euroopan unionin perussopimuksissa on selkeä toimivallan jako. Jäsenvaltioiden talouspolitiikka kuuluu unionin yhteiseen etuun, mutta samalla kansalliset talousarviot kuuluvat kunkin jäsenvaltion toimivaltaan.

Koska unionin 16 jäsenvaltiossa on käytössä yhteinen valuutta ja koska samalla, sen laajentamiseksi, koska rahaliiton ajatus esiintyy Maastrichtin sopimuksessa kattavimpana mahdollisena tavoitteena, valvotaan tietenkin jäsenvaltioiden talousarvioita koskevia sääntöjä, koska se vaikuttaa koko talous- ja rahajärjestelmään.

Siksi on tarpeen välttää liiallista julkista vajetta, mikä on hyvin olennaista talous- ja rahaliiton toiminnassa ja niistä kahdesta eniten kehittyneelle – se on tunnustettava – rahaliitolle, ei niinkään talousliitolle.

Siksi vakautussopimuksessa ja siksi aikoinaan Maastrichtin sopimuksessa ja nyt Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 123 artiklassa kielletään vajeet tai luotonanto kattamaan Euroopan keskuspankin tai euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden keskuspankkien vajeet. Siinä myös sanotaan, että unioni tai jäsenvaltiot eivät huolehdi tai vastaa toisten jäsenvaltioiden keskushallituksen tai muiden viranomaisten velvoitteista.

Siksi kaikkien jäsenvaltioiden on vastattava omista velkasitoumuksistaan, ja neuvosto on todennut, että kaikkien jäsenvaltioiden on tehtävä niin, ja se luottaa edelleen siihen, että Kreikka ja muut jäsenvaltiot tekevät tarpeelliset päätökset talouden epätasapainonsa korjaamiseksi, jotta niiden kansallisen talous- ja rahoitusympäristön voima voidaan säilyttää.

On muistettava, että liiallista vajetta koskeva menettely johtaa perustelluissa tapauksissa talouspolitiikan valvontaan. Neuvosto aikoo keskustella Kreikan tapauksesta, toivottavasti, helmikuussa. On luultavaa, että silloin, riippuen komission aloiteoikeudesta, hyväksytään suosituksia, ja siten laaditaan strategioita siten, että Euroopan unioni voi ilmaista kiinnostuksensa ja osallistumisensa vaikeisiin tilanteisiin tai oloihin, joita tietyt jäsenvaltiot voivat kohdata.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri López Garrido, olette muistuttanut meitä perussopimuksen artikloista, joissa käsitellään liiallista vajetta koskevaa menettelyä. Parlamentti tuntee nämä artikkelit. Minusta kuitenkin tuntuu, että voisitte antaa minulle enemmän tietoa siitä, mitä pääministeri Zapatero tarkoitti, kun hän puhui euroalueen yhteisvastuusta, yhteisvastuusta sellaisia maita kohtaan, joissa on erityisiä rahoitusongelmia. Onko ehkä mahdollista keskustella paremmasta rahoituksen koordinoinnista keskustan ja alueiden välillä tukien osalta? Onko ehkä mahdollista toteuttaa parempi verovalvonta, jotta voidaan välttää verojen polkumyyntiä ja sosiaalista polkumyyntiä, joka rasittaa jo Euroopan unionia ja jolla on erityiset seuraukset tietyissä maissa? Voitteko kertoa minulle enemmän siitä, mitä sanoitte aiemmin sen osalta, mitä pääministeri tarkoitti yhteisvastuulla?

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Euroopan unioni on yksi maailman alue, jossa yhteisvastuuta harjoitetaan hyvin näkyvästi. Esimerkiksi Kreikan tai kotimaani Espanjan tapauksessa olemme kokeneet suurta yhteisvastuun tunnetta Euroopan unionin puolelta EU:n rahastojen ja rakennerahastojen kautta, sillä ne ovat olennaisia osia EU:n yhteisvastuuta koskevassa politiikassa, joka jatkuu.

Sille ei ole vertaa muualla maailmassa. Sen avulla markkinat voivat edistyä monessa maassa, mikä hyödyttää kaikkia maita ja avaa samalla markkinoita. Samalla tiettyjä määriä on siirretty alueen nykyaikaistamiseen. Tämä on hyvin selkeä merkki yhteisvastuusta. Nämä ovat varoja, joita on luonnollisesti käytettävä asianmukaisesti ja joita Euroopan unioni valvoo, kuten järkevää onkin. Tässä on siis yhteisvastuuta.

Toisen yhteisvastuun muodon saamme hyvin selkeästi perussopimuksesta. Viittasitte erityisesti perussopimukseen. Perussopimuksessa säädetään jäsenvaltioiden velvoitteesta yhteensovittaa talouspolitiikkaansa, sosiaalipolitiikkaansa ja työllisyyspolitiikkaansa. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 5 artiklassa säädetään siitä selkeästi, ja siinä ilmaistaan myös Euroopan unionin yhteisvastuu: tavoitteita koskevassa yhteisessä keskustelussa ja niiden yhteisessä hyväksymisessä talouspolitiikan yhteensovittamiseksi.

Monet kriisistä johtuvat nykyiset ongelmat eri Euroopan maissa eivät olisi olleet niin voimakkaita, jos talousliitto olisi ollut olemassa aiemmin, koska talousliitto pysähtyi. Rahaliitto eteni, mutta talousliitto pysähtyi, ja Euroopan unionin talouspolitiikan yhteensovittamista koskeva vuorovaikutus ei toteutunut, vaikka, lyhyesti sanottuna, sen olisi pitänyt toteutua. Tätä perussopimuksessa loppujen lopuksi ehdotetaan.

EU 2020 -strategia, tavoitteet, joista meidän on sovittava koulutukseen tehtävien investointien, työvoiman erikoistumisen ja jaon ja ilmastonmuutoksen torjunnan osalta, ovat myös tekijöitä, joista on sovittava ja jotka koskevat yhteisvastuuta. Myös siinä yhteisvastuu on ilmaistu hyvin selkeästi maanosassa, Euroopan unionissa, jonka on oltava mahdollisimman yhtenäinen. Sillä ei kuitenkaan tietysti estetä sitä, että perussopimuksella myös sangen järkevästi edellytetään jäsenvaltioita vastuuta niiden tasolla niiden ottamasta velasta tai luotosta. Se on tietenkin kunkin valtion vastuulla. Yhteisvastuun puitteisiin liittyvät epäilemättä

kuitenkin markkinoiden, sosiaalipolitiikan, rakennepolitiikan, aluepolitiikan ja tulevaisuudessa, toivottavasti, talous-, sosiaali- ja työllisyyspolitiikan koordinoinnin puitteet.

Se on sopivin, perusteellisin ja kauaskantoisin unionin yhteisvastuupolitiikan muoto.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Haluaisin kysyä vielä kysymyksen, koska te, arvoisa ministeri, sanoitte, että Kreikan hyvin vakava tilanne otettaisiin esiin tämän vuoden helmikuussa järjestettävässä komission kokouksessa. On totta, että Kreikan kriisi on hyvin vakava, mutta me kaikki tiedämme, että valitettavasti se voi laajeta. Haluaisin kysyä tätä: pitäisikö teidän komission foorumin lisäksi aloittaa merkittävämpi keskustelu Euroopan keskuspankin kanssa? Mielestäni se on myös merkittävä elin, jonka pitäisi olla tässä aktiivisempi, Kreikan tilanteen osalta.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Mielestäni kaikilla elimillä on omat toimialansa. Se on yksi tärkeimmistä EU:n talous- ja rahaliiton rakenteen ominaispiirteistä ja lisäksi se, mikä antaa sille uskottavuutta.

On totta, että neuvosto keskustelee Kreikan tapauksesta, tietysti jo siksi, että se on yksi Euroopan unionin jäsenvaltioista ja tietysti siksi, että tapahtumat yhdessä Euroopan maassa vaikuttavat meihin kaikkiin. Meihin vaikuttaa se, mitä tapahtuu Euroopan ulkopuolisissa maissa, puhumattakaan paikasta, jossa on yhtenäismarkkinat ja 16 valtion yhtenäisvaluutta.

On järkevää, että siitä keskustellaan perussopimuksessa asetetuissa rajoissa ja lisäksi, että se tehdään sellaisen nykyisissä oloissa asianmukaiseksi katsotun talousarvio- ja talousstrategian perusteella, jota tässä tapauksessa suositellaan Kreikalle ja josta se epäilemättä hyötyisi.

Euroopan keskuspankilla on perussopimuksen nojalla omat velvollisuutensa, rahoitusvakauteen ja hintojen vakauteen liittyvät velvollisuutensa, ja riippumaton asema. Euroopan keskuspankin riippumattomuus on olennainen periaate Euroopan unionissa, sillä se tuo paljon uskottavuutta talous- ja rahoitusjärjestelmällemme ja yhteiselle valuutallemme, eurolle. Riippumattomuutta koskevaa perustetta olisi kunnioitettava, koska se on perustekijä talous- ja rahaliitossa, jonka hyväksyimme Euroopassa unionissa monia vuosia sitten.

Puhemies. – (EN) Arvoisa ministeri, paljon kiitoksia osallistumisestanne tähän ensimmäisen kyselytuntiin puheenjohtajakautenne aikana.

Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (katso liite).

Kyselytunti on päättynyt.

(Istunto keskeytettiin klo 19.15 ja sitä jatkettiin klo 21.00)

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGARAOULOU**

13. Valiokuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja

14. Turkin demokratisoituskehitys (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission lausunnot Turkin demokratisoituskehityksestä.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Hyvät parlamentin jäsenet, minulla on ilo puhua täällä parlamentissa Euroopan unionin kannalta erittäin merkittävästä asiasta, eli suhteista Turkkiin ja tarkemmin Turkin demokratisoituskehityksestä, joka näyttää olevan keskustelun päätavoite, asiasta, joka liittyy suoraan unioniin, ei vain epäsuorasti vaan myös suoraan, koska Turkki on ehdokasvaltio.

Sillä on ehdokasvaltion asema, ja se on neuvotellut monia vuosia Euroopan unioniin liittymisestä ja, kuten tiedetään, Kööpenhaminan poliittisten kriteerien joukossa vaadimme, että maalla, joka haluaa liittyä unioniin, on vakaat poliittiset instituutiot, ja että se takaa demokratian, oikeusvaltion periaatteen noudattamisen, ihmisoikeudet ja vähemmistöjen kunnioittamisen.

Turkin on siksi täytettävä nämä vaatimukset. Mahdollisia neuvotteluja varten on avoinna monia lukuja. Jotkin ovat auki, toiset eivät ole vielä auki, toiset neuvottelut ovat pysähdyksissä, ja on selvää, että Turkki on

strategisesti erittäin merkittävä unionille. Ensinnäkin siksi, että se on maa, jolla on mahdollisuudet liittyä Euroopan unioniin, ja lisäksi siksi, että se on suuri maa, jonka strateginen merkitys kasvaa energiahuollon kannalta, ja se on maa, joka on kiistämättömästi tärkeä taloudellisesti ja tietysti myös poliittisesti. Turkki on muuten osa Natoa, ja siksi se on siinä suhteessa joillekin Euroopan unionin jäsenvaltioille myös liittolainen sotilasliiton puitteissa.

On sanottava, että Turkissa on tapahtunut myönteisiä muutoksia. Mahdollisuus liittyä Euroopan unioniin on antanut Turkille erityisen syyn myönteisessä mielessä, seurata tietä, joka johtaa demokratiaa kehittäviin muutoksiin ja demokratian lujittamiseen. Turkin nykyinen hallitus on jopa käynnistänyt jotakin, jota se nimittää ”demokraattiseksi aloitteeksi”, vastauksena siihen, että Turkin poliittinen järjestelmä edellyttää monia institutionaalisia muutoksia demokratisoitumiskehityksensä tiellä. Euroopan unionin osalta on todettava, että sen edut on otettu huomioon jopa hallituksessa nimittämällä ministeri Bağış, jonka kanssa olen puhunut monesti, vastaamaan erityisesti neuvotteluista Euroopan unionin kanssa, mikä kuuluu hänen salkkuunsa.

Voimme siis toisaalta nähdä, miten Turkki on käynnistänyt uudistuksia, joita mahdollisuus liittyä Euroopan unioniin on epäilemättä kannustanut, mutta toisaalta, puutteita on selkeästi edelleen tietyllä alalla, johon keskustelu keskittyy, demokratian ja perusvapauksien kunnioittamisen alalla.

Pidämme edelleen tiettyjen vapauksien suojelun ja takaamisen tasoa riittämättömänä, esimerkiksi ilmaisun-, lehdistön- ja uskonnonvapauden tai ammattiliittojen oikeuksien, vähemmistöryhmien oikeuksien, naisten ja lasten oikeuksien, syrjinnän torjunnan ja sukupuolten tasa-arvon. Tämä on saanut meidät ehdottamaan Turkille prosessin osana tiettyjä perustuslaillisia uudistuksia, joita ilman olisi vaikeaa edetä noilla aloilla.

Siksi, kuten Turkin kanssa käytävien neuvottelujen puitteissa todettiin, Euroopan unioni haluaa edetä noiden suuntaviivojen mukaisesti ja, mikä vielä tärkeämpää, unioni ohjaa Turkia tarvittaessa ja silloin, kun se katsoo, että tietynlaiset toimenpiteet eivät etene oikeaan suuntaan tai kun ne voisivat vaikeuttaa edistystä.

Näin itse asiassa tapahtui, kun Turkin perustuslakituomioistuin teki 11. joulukuuta päätöksen hajottaa DTP-puolue (*Demokratik Toplum Partisi*) ja estää monia sen demokraattisesti valittuja edustajia harjoittamasta poliittista toimintaa. Neuvoston puheenjohtajavaltio ilmaisi silloin huolensa tuomioistuimen tekemästä päätöksestä, ja Euroopan unionin äänellä on ilmaistu selkeästi sen huoli ja korostettu terävästi sen huolta tuosta päätöksestä. Tuolla äänellä myös kannustetaan Turkin lainsäädännön tarvittavia uudistuksia, jotta poliittisia puolueita koskeva lainsäädäntö voidaan mukauttaa tiettyihin Euroopan neuvoston Venetsian komission laatimiin suosituksiin ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen asiaankuuluviin säännöksiin, ja Turkin valtio on muuten allekirjoittanut ja ratifioinut kyseisen yleissopimuksen ja toimittanut sen tuomioistuimeen, joka tässä tapauksessa on Strasbourgin tuomioistuin.

Päätän puheenvuoroni siten tähän, arvoisa puhemies. Neuvoston puheenjohtajavaltio kiinnittää edelleen paljon huomiota tähän asiaan. Kaikkia Turkissa tällä hetkellä käynnissä olevan uudistusprosessin näkökulmia seurataan tiiviisti ja, joka tapauksessa, puitteissa, joita pidämme myönteisinä, sillä ne ovat neuvottelujen ja jäsenyyttä koskevan assosiaation puitteet. Meidän mielestämme ne ovat strategiset puitteet, joiden osalta meidän on jatkettava, ja neuvoston nykyisen puheenjohtajavaltion Espanjan aikomus on, että uusia neuvottelupolkuja pitäisi avata ja siksi, kuten Turkin kanssa viime vuonna tapahtui, voisimme edetä syvemmälle noihin neuvotteluihin.

Olli Rehn, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, pidän tätä Turkin demokratisoitumiskehitystä koskevaa hyvin merkittävää keskustelua myönteisenä. Muistutan meitä kaikkia siitä, että Turkin EU:hun liittymistä koskeva prosessi on edelleen strategisesti merkittävä Euroopan unionille.

Turkin demokraattisilla uudistuksilla ja demokraattisella muutoksella vahvistetaan vakautta ja turvallisuutta Turkissa ja EU:n ja Turkin laajemmassa naapuruudessa. Turkin edistys innoittaa uudistajia ja toimii liikkeellepanevana voimana koko alueen demokratian ja ihmisoikeuksien osalta.

Edistys ei tietenkään aina ole suoraviivaista eikä kehitys myönteistä. Nähdään myös huolta aiheuttavaa kehitystä, ja silloin otamme asiat esiin hyvin vakavalla tavalla Turkin viranomaisten kanssa ja käytämme välineitä, joita meillä on EU:hun liittymistä koskevan mahdollisuuden ehdollisuuden ansiosta.

Kun Turkin kaltaisessa yhteiskunnassa tapahtuu perustavanlaatuisia poliittisia muutoksia, tapahtumista tai niiden suunnasta on harvoin täyttä selkeyttä.

Turkin demokraattinen avautuminen kurdiväestön osalta on esimerkki sellaisesta kehityksestä. Kesällä 2009 Turkin hallitus käynnisti tämän demokraattisen avautumisen, jonka tavoitteena oli parantaa kaikkien Turkin kansalaisten demokratiaan ja elämiseen liittyviä oloja. Tässä merkittävässä aloitteessa käsitellään kurdeja koskevaa asiaa vuoropuhelun avulla ja Turkin demokraattisten instituutioiden puitteissa. Tähän mennessä on toteutettu monia huomattavia uudistuksia. Jotkin niistä olivat miltei mahdottomia vain muutama vuosi sitten: esimerkiksi kurdinkieliset television-ohjelmat, joita nyt lähettävät sekä yksityiset että julkiset televisioyhtiöt. Ne ovat paljonpuhuva esimerkki kyseisistä myönteisistä muutoksista ja muutoksesta.

Mutta äskettäiset demokraattista avautumista koskevat takaiskut aiheuttavat todellakin suurta huolta. Pidämme valitettavana Turkin perustuslakituomioistuimen joulukuussa tekemää päätöstä lopettaa Demokraattinen yhteiskuntapuolue (DTP). DTP-puolueen lopettamisen jälkeen monia puolueen jäseniä – myös vaaleilla valittuja pormestareita – pidätettiin terrorismin torjuntaa koskevan tutkimuksen nojalla. Samaan aikaan PKK-järjestön terrorihyökkäykset jatkuvat laantumatta kaakossa ja saattavat Turkin sotilaat hengenvaaraan. Jännittynyttä poliittista ilmastoa ovat lietsonneet myös juhlinnat, joita on järjestetty PKK-järjestön jäsenten ja sen kannattajien Pohjois-Irakista paluun vanavedessä. Turkin kansallismieliset piirit ovat tarttuneet tähän tilaisuuteen hyökätä hallitusta vastaan sen politiikan ja itse demokraattisen avautumisen takia.

Tämän demokraattisen avautumisen vastaisen takaiskun jälkeen pidän myönteisenä Turkin hallituksen viime viikolla antamaa ilmoitusta jatkaa edelleen demokraattista avautumista. Turkin demokraattinen muutos on voimakas todiste Euroopan unioniin liittymistä koskevan mahdollisuuden jatkuvasta pehmeästä vallasta, kun sitä käytetään oikeudenmukaisesti ja lujasti ja tarmokkaasti ja johdonmukaisesti.

Se ei ole helppo prosessi, vaan sellainen, jossa matka on vähintään yhtä tärkeä kuin päämäärä. Pitäkäämme se hengissä ja tehkäämme työtä EU:n ja Turkin yhteiseksi eduksi.

Ria Oomen-Ruijten, PPE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Rehn, tiedostan, että tämä keskustelu Turkista, laajentumisesta, saattaa olla viimeinen kerta, kun puhun teille. Joka tapauksessa, haluaisin kiittää teitä tiedoista, joita olette aina ollut halukas antamaan keskustellessanne kanssamme, kanssani. Kiitän teitä hyvin lämpimästi.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, hyvät kollegat, tämän päivän keskustelussa ei ole kyse lukujen avaamisesta. Siinä on kyse demokratisoimiskehityksestä – erityisesti tietyistä demokratisoimiskehityksen näkökulmista – koska Turkin edistymiskertomus ja parlamentin näkemys ovat Strasbourgin seuraavan täysistuntojakson esityslistalla. Olen komission jäsenen Rehnin kanssa samaa mieltä siitä, että on hirvittävän tärkeää, että Turkki etenee kohti demokratiaa. Haluaisin onnitella Turkkiä painokkaasti kaikista ponnistuksista, joita se on jo tällä alalla tehnyt, myös kurdeja koskevan kysymyksen osalta. Loppujen lopuksi, kuka olisi kymmenen vuotta, tai edes viisi vuotta sitten ajatellut, että televisiossa olisi ohjelmia kurdin kielellä?

Kun Turkki vuoden 2009 puolivälissä käynnisti ”demokraattiseksi avautumiseksi” kutsumansa aloitteen, se johti ennennäkemättömään keskusteluun – ei vain keskusteluun parlamentissa vaan myös ennennäkemättömään keskusteluun viestimissä. Siihen aikaan toivoin, että keskustelusta olisi viimeinkin tuloksena hyvin konkreettiset, lujasti juurtuneet oikeudet kaikille Turkin kansalaisille. Lokakuussa onnitelin kaikkia turkkilaisia kollegoitani uskalluksesta käydä tuota keskustelua yleisestä vastustuksesta huolimatta. Olen kehottanut heitä jatkamaan keskustelua hyvin erityisillä toimenpiteillä tämän avautumisen konkretisoimiseksi. Kaiken tähän kasatun myönteisen energian jälkeen Turkin pimeä puoli nosti kuitenkin taas päätään, kun Turkin perustuslakituomioistuimen päätös sai aikaan uusia terrorihyökkäyksiä. Demokraattisen yhteiskuntapuolueen (DTP) jäseniä pidätettiin valtavasti, ja Turkin parlamentin jäseniä uhkaa edelleen pidätys. Se uhkaa myös lopettaa tämän avautumisen, ja minulla on siitä ikävä tunne. Vaikka pidän perustuslakituomioistuimen päätöstä valitettavana, ymmärrän, että sama tuomioistuin kehottaa panemaan täytäntöön Venetsian komission suositukset. Tämä parlamentti on aina tuominnut väkivallan ja terrorismin ja kannattanut poliittisia ratkaisuja. Loppujen lopuksi, vain vuoropuhelu Turkin yhteiskunnan kanssa ja lain nojalla taatut kestävät oikeudet voivat saada aikaan rauhan, turvallisuuden ja vaurauden Turkin kansalaisille, ja se hyödyttää myös meitä suuresti.

Richard Howitt, S&D-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, demokraattisesta avautumisesta viime vuonna annettu ilmoitus herätti toiveita aidosta läpimurrosta kurdien kieleen ja kulttuuriin liittyvien oikeuksien ja ihmisoikeuksien kunnioituksen varmistamisesta Turkissa ja terrorismin ja väkivallan vuosien päättämisestä.

Tänä iltana parlamentti kuitenkin liittyy neuvostoon ja komissioon ja ilmaisee syvän huolensa siitä, että tuon varmistamisen sijaan perustuslakituomioistuimen joulukuussa tekemällä päätöksellä lopetettiin poliittinen puolue, joka on saanut enemmistön äänistä alueilla, joilla on kurdienemmistö, ja joka on maan ihmisoikeusjärjestön määritelmän mukaan kurdiväestön ”luonnollinen neuvottelija”.

Kaksi vuotta sitten osallistuin itse, tarkkailijana, puolueen kokoukseen, jossa oli noin 20 000 ihmistä, ja näin ja kuulin itse, että sillä on oikeutus sen kannattajien mielestä.

Tunnustan, että Turkin pääministeri vastusti poliittisten puolueiden lopettamista päätöksen jälkeen antamassaan lausunnossa, ja nyt Turkin lehdet kertovat hallituspuolueen ilmoittamasta aikomuksesta estää uudet epäoikeutetut pidätykset saattamalla perustuslain Euroopan ihmisoikeussopimuksen 11 artiklan mukaiseksi. Nämä lupaukset on lunastettava.

Mutta meidän kaikkien on vaikeaa sovittaa yhteen Turkin kehotusta taistelijoille tulla alas vuorilta ja sitä, että muut saman yhteiskunnan jäsenet, jotka ovat valinneet demokratian tien, pannaan sitten käsirautoissa jonoon ja marssitetaan vankilaan. Kerrotaan, että 700–1 000 puolueen jäsentä on vangittu, monet vain siitä syystä, että he puhuivat julkisesti omaa kieltään.

Meidän olisi täällä Euroopan parlamentissa pidettävä erityisen valitettavana puolueen yhdeksän vaaleilla valitun pormestarin vangitsemista ja sen kahden parlamentin jäsenen kieltämistä.

Meidän parlamentissamme, aivan kuten heidänkin, syy parlamentaariseen koskemattomuudellemme on se, että me voisimme ihmisten edustajina puhua ilman pelkoa. Pelko, jota vastaan meidän on taisteltava, meidän, jotka haluamme nähdä Turkin liittyvän Euroopan unioniin, on se joidenkin väestön enemmistöön kuuluvien väärä pelko, että monietnisessä maassa se, mitä kutsumme vähemmistöjen oikeuksiksi, on uhka valtion yhtenäisyydelle. Nykyaikaisessa Euroopassa se ei kerta kaikkiaan ole niin.

Joten, lopuksi, puolue, jonka turkinkielisen nimen voi kääntää ”Demokraattiseksi yhteiskuntapuolueeksi”, on mennyttä, mutta sen tavoitetta demokraattisesta yhteiskunnasta nykyaikaisessa Turkissa ei saa menettää.

Sophia in 't Veld, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi haluaisin liittyä Ria Oomen-Ruijtenin ja esittää lämpimät kiitokset komission jäsenelle Rehnille kaikista hänen ponnisteluistaan viime vuosien aikana. Pidän myös myönteisenä puheenjohtajavaltio Espanjan osoittamaa uutta intoa Turkin kanssa käytävien neuvottelujen osalta.

Hyvät kollegat, myös minä pidän Turkin perustuslakituomioistuimen päätöstä valitettavana. Se on selkeästi askel taaksepäin, mutta toivokaamme, että se on vain yksi askel taaksepäin ja että sitä seuraavat monet askelet eteenpäin, koska meidän on myös tunnustettava, että Turkin nykyinen hallitus on toteuttanut selkeitä ponnisteluja saadakseen demokratisoitumiskehityksen liikkeelle ja antaakseen myös kurdeille heidän oikeutetun paikkansa yhteiskunnassa ja poliittisessa järjestelmässä. Haluaisin kuitenkin panna merkille, että jos haluamme tukea tätä Turkin demokratisoitumisen, kehityksen ja uudistusprosessia, meidän on sitouduttava yksiselitteisesti Turkin täysjäsenyyteen. Mielestäni meidän on annettava myös Turkin kansalle – ei vain Turkin poliittiselle eliitille – piristysruiske, emmekä saisi horjua, keskustella väliaikaisista ratkaisuista tai siirtää maaliviivaa kisan aikana. Meidän on annettava yksiselitteinen sitoumus. Se koskee myös kaikki Turkin poliittisia puolueita, joten haluaisin kehottaa niitä tässä suhteessa hautaamaan sotakirveen ja toteuttamaan yhtenäisiä uudistusponnisteluja.

Äskettäisellä vierailulla Turkissa EU:n ja Turkin parlamentaarisen sekavaliokunnan jäsenenä panin merkille kansalaisyhteiskunnan valtavan kehityksen. Turkki on kuitenkin enemmän kuin vain poliitikkoja ja neuvottelijoita, se on myös kansa. Näen, että Turkin kansa todella vastaa haasteeseen ja tekee ankarasti työtä oman yhteiskuntansa uudistamiseksi. Meidän on tuettava sitä kaikesta sydämestämme. Kehottaisin siksi vahvistamaan aiemmin sovittua pilaria: ei vain neuvotteluja vaan investointeja toistemme tuntemiseen paremmin. Se oli selkeästi toinen osa. Toivon, että tämä parlamentti myös sitoutuu yksiselitteisesti tukemaan liittymisprosessia.

Hélène Flautre, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Rehn, kiitos, että jätit kanssamme näin myöhään keskustelemaan Turkin demokratisoitumiskehityksestä, aiheesta, jonka osalta olette tehnyt paljon työtä, ja kiitän teitä siitä.

Uskon, että kun hallitus ilmoitti demokraattisesta aloitteesta, demokraattisesta avautumisesta, monet meistä tunnustivat, miten rohkea askel se oli, ja samalla ajattelimme, että tämä valtava tavoite merkitsi pitkää tietä eteenpäin, tietä, joka olisi luultavasti täynnä ansoja; ja ansat ilmestyivät sängen nopeasti.

Ensimmäinen toimi, kuten sanoitte, oli DTP-puolueen hajottaminen, mutta huomautan myös, että DTP-puolueen kieltämisen lisäksi poliittiseen toimintaan osallistumista koskevalla kiellolla, joka vaikuttaa moniin puolueen vaaleilla valittuihin jäseniin, poistetaan myös henkilöt, jotka olivat eniten mukana demokraattisessa ja poliittisessa vuoropuhelussa kurdeja koskevan kysymyksen ratkaisemiseksi. Tämä jättää kysymysmerkin roikkumaan päätöksen ylle.

Seuraavaksi tuli pidätysaaloja, joilla tällä hetkellä todella poistetaan poliittisia johtajia ja siten tämän kurdeja koskevan kysymyksen edustajia. Kurdeja koskeva kysymys on kuitenkin keskeinen Turkin demokratisoitusprosessissa! Pääasiassa siksi, että se kuuluu järjestelmään, siksi, että se kertoo monista kärsimyksen, väkivallan, konfliktien ja sodan vuosista, järkyttävistä arvista, jotka voidaan nähdä vielä tänäänkin; ja nämä arvet liittyvät myös talouteen, yhteiskuntaan, kulttuuriin ja politiikkaan.

Kurdeja koskeva kysymys rasittaa myös valtavasti demokratisoitusprosessia. Se rasittaa ilmaisunvapautta, lehdistönvapautta, kansalaisoikeuksia ja kidutuksen torjuntaa. Ja kun nyt näen, miten terrorismin vastaista lainsäädäntöä käytetään peittämään poliittiset hyökkäykset, sanon, että nyt on todella aika, jolloin meidän on tuettava hallitusta ja edellytettävä, että se ryhtyy uuteen erittäin kunnianhimoiseen aloitteeseen tästä tilanteesta selviämiseksi, koska, kuten tiedämme, kaikki Turkin valtaryhmät eivät ole kiinnostuneita kurdeja koskevan kysymyksen demokraattisesta ratkaisusta. Tiedämme sen hyvin ja olemme tienneet sen alusta asti.

Turkki tarvitsee siksi nyt tukeamme, vankkumatonta tukeamme tässä demokratisoitusprosessissa. Kollegani Sophia in't Veld on oikeassa sanoessaan, että tämän vankkumattoman tuen on sisällettävä jäsenyyslupauksen uudistaminen heti, kun demokratisoitusprosessi on saatettu loppuun; on ehdottoman olennaista sanoa tämä.

Seuraavaksi hallituksen on lopulta saatava aikaan uudistuksia, joiden on väistämättä johdettava uuteen perustuslakiluonnokseen. Välittömät uudistukset liittyvät tietysti poliittisia puolueita koskevaan lainsäädäntöön. Ne liittyvät myös vaaliuudistukseen – joka on erittäin kiireellinen asia – ja oikeusjärjestelmän riippumattomuuteen. Turkin hallituksen on nyt edistettävä rohkeasti ja päättäväisesti näitä demokraattisen valtion peruspilareita Turkissa.

Tämän hallituksen on myös pantava täytäntöön aloitteita, joilla edistetään yksimielisyyttä ja sovittelua, koska Turkin yhteiskunnan ja poliittisten voimien jakautumisella olisi tuhoisa vaikutus pyrittäessä yksimielisyyteen, jota tarvitaan uuden perustuslain hyväksymisessä, jota me kaikki toivomme.

Charles Tannock, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Turkin poliittinen järjestelmä on nyt riittävän kypsä, jotta sitä voidaan pitää moniarvoisena demokratiana. Poliittinen keskustelu on vankkaa, ja äänestäjät voivat tehdä aidon valinnan. Turkki on lisäksi Euroopan neuvoston jäsen, mikä tietenkin sitoo hallituksen demokratiaa, ihmisoikeuksia ja oikeusvaltiota koskeviin yhteisiin normeihin.

Vakaa ja pysyvä demokratia on selkeästi edellytys mahdolliselle EU:n jäsenyydelle. Nyt on kuitenkin mahdollisesti kaksi huolenaihetta.

Ensimmäinen on Turkin sotilaallista puuttumista poliittiseen prosessiin koskeva historia. Vaikka armeija on epäilemättä merkittävä maallisuuden ja vakauden takaaja, kaikki yritykset heikentää vaaleilla valittua hallitusta romuttaisivat Turkin EU:ta koskevat tavoitteet lopullisesti.

Toinen huoli koskee AKP-puolueen valtaa poliittisessa ympäristössä, mikä saa jotkut tarkkailijat pelkäämään asteittaista kehittymistä tosiasiallisesti yhden puolueen valtioksi. Mikäli se tapahtuu demokraattisesti, emme voi vastustaa, vaikka jotkut ovatkin ilmaisseet huolensa Turkin suhteellisen korkeasta, kymmenen prosentin kynnyksestä parlamentaarisisessa edustuksessa, millä tietysti työnnetään pienemmät puolueet ulos parlamentaarisesta prosessista.

AKP-puolueen lievästi islamistiset opit herättävät kuitenkin myös joidenkin huolta, ja puolueen suosio näyttää kertovan Turkin yhteiskunnan perustavanlaatuisesta suunnanmuutoksesta. Tähän asti maallinen kemalistinen perinne on palvellut erittäin Turkin euro-atlanttista suuntausta, mutta sen asteittainen vähentyminen väestömuutosten takia näyttäisi osoittavan, että Ataturkin näkemyksen voimaan uskovat ovat pikemminkin pitäneet sitä liian itsestään selvänä. Turkin yhteiskunnan takia demokratian on oltava moniarvoista, maallista ja sen on perustuttava ihmisoikeuksien, myös sen kurdivähemmistöjen ihmisoikeuksien kunnioittamisen kivijalkaan.

Yksi huoli lisää on tietenkin Turkin jäsenyys islamilaisten maiden järjestössä (OIC), jossa meidän kaikkien Euroopan unionissa jakamat yhteiset länsimaiset arvot eivät ole itsestään selviä, koska OIC pitää sharia-lakia

ihmisoikeuksien perustana islamilaisessa maailmassa. Se aiheuttaa mielestäni myös joitakin vakavia eturistiriitoja, jos Turkki jonakin päivänä liittyy Euroopan unioniin.

Takis Hadjigeorgiou, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (EL) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin kyproslaisena jäsenenä tunnen aina Turkista puhuessani olevani velvoitettu ilmaisemaan tukeni tämän maan liittymiselle edellyttäen – tietysti – annettujen ehtojen täyttämistä ja kattavaa demokratisoitumiskehitystä.

Miten voimme tukea Turkin demokratisoitumiskehitystä? Se on suuri kysymys. Väitän, että voimme saada sen aikaan kertomalla Turkille totuuden. Kyllä, Turkki edistyy. Siinä on paljon huomattavaa. Sen verran meidän pitäisi sille sanoa.

Turkista on tullut poliittisten puolueiden hautausmaa. Korkeimman oikeuden tuomioilla on haudattu 13 puoluetta. DTP-puolue kiellettiin vastikään; 200 puolueen jäsentä, yhdeksän pormestaria, kuusi entistä pormestaria ja kaksi entistä puoluejohtajaa on vankilassa. Onko kyseisessä valtiossa demokratisoitumissuuntaus, koska televisiossa on kurdinkielisiä ohjelmia? Me olemme Turkin naapureita ja me kehotamme teitä ottamaan oppia kokemuksistamme naapureina, ei heikoista kohdistamme. Turkki demokratisoituu, jos puhumme sille selkeästi ja tiukasti.

Nikolaos Salavrakos, *EFD-ryhmän puolesta*. – (EL) Arvoisa ministeri, pidän myönteisenä sekä ministeri López Garridon että komission jäsenen Rehnin, jota onnittelen ja toivotan suurta menestystä hänen uudessa virassaan, hillittyjä ja – voisinko sanoa viisaita – analyysyjä

Ei ole epäilystäkään, että Turkki on suuri muslimimaa, joka on strategisesti erittäin merkittävä. En halua toistaa muiden jäsenten näkemyksiä, joista olen samaa mieltä. Tähän maahan liittyvien tietojen analysointi kuitenkin vaikuttaa minusta siltä, että siellä on monia valtokeskuksia, jotka eivät pysty toimimaan yhdessä ja jotka ovat ristiriidassa keskenään. Siten, vaikka pääministeri Erdoğanin hallitus pyrkii jatkuvasti esittämään itsensä maltillisena, maan asevoimat näyttävät olevan aggressiivisia Kreikkaa kohtaan, loukaten jatkuvasti Kreikan ilmatilaa ja häiriten jatkuvasti Frontexia.

Samaan aikaan, kuten aiemmin pantiin merille, tämän maan oikeuslaitos on osoittanut selkeästi toistuvaa suuntausta kohti hallituksen poistamista, kuten kaksi tai kolme vuotta sitten tapahtumissa pääministerin Erbakanin kanssa.

Lopuksi, Turkin hallitus näyttää tällä hetkellä olevan kykenemätön suojaamaan maassaan kansan itsemääräämisoikeutta, joka on ominaista demokratialle, ja se suunnittelee uudenlaista ottomaanien kansainyhteisöä, kuten kävi ilmi ulkoministeri Davutoglun esittämissä näkemyksissä, jotka pääministeri Erdoğan toisti äskettäisellä vierailullaan Libanoniin.

Minusta ovat myös outoja Turkin hallituksen siirrot sen Irania koskevien tunnustelujen ja sen ydinohjelman osalta, mikä on ristiriidassa kansainvälisen yhteisön, erityisesti Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen näkemysten kanssa.

Ankaran etenemissuunnitelman ja kansainvälisten sopimusten vastaisesti Turkki myös sallii ja, ehkäpä, rohkaisee laittomien siirtolaisten siirtymistä oman alueensa läpi Euroopan unionin jäsenvaltioihin eikä täytä velvoitteitaan myöntää mairintulo- ja laskeutumisoikeuksia Kyproksen laivoille ja lentokoneille.

Samaan aikaan ortodoksisen kirkon arkkipiispa, patriarkka Bartolomeus, joka on miljoonien ortodoksikristittyjen kiistämätön hengellinen johtaja, on itse osallistunut taisteluun ja ilmaissut suoraan ja selkeästi patriarkaatin tilanteen ja valittanut uskonnollisten vapauksien ja vähemmistöjen oikeuksien loukkauksista. Siksi katson, että Turkilla on edessään pitkä tie Euroopan unionin jäsenyyteen.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, joidenkin kollegojeni esittämien huomioiden mukaisesti katson, että Turkin demokratisoitumisprosessi on olennainen matka, jonka avulla kyseinen maa voi lähentyä Euroopan unionia, ja että rinnakkaiselomme Euroopan unionissa on perustuttava jakamattomiin periaatteisiin ja arvoihin ja että niiden tunnustaminen on kaikkien maiden liittymisen ennakkoehtolähtö.

Se koskee myös Turkia, jonka on pantava täytäntöön nuo uudistukset, jotka ovat välttämättömiä demokratian, oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien takaamiseksi. Erityisesti kulttuurinen, uskonnollinen ja poliittinen moniarvoisuus on demokraattisen yhteiskunnan perusta, mutta sen tunnustaminen on vaikea prosessi, johon kytkeytyy historiallisia, etnisiä ja uskonnollisia näkökulmia. Tapahtumat, jotka liittyvät kurdivähemmistöä lähellä olevaa Demokraattista yhteiskuntaapuoluetta koskevaan Turkin perustuslakituomioistuimen kieltoon, ovat tästä yksi esimerkki. Siitä seuraa, että puolueiden

kieltäminen ja vaaleilla valittujen edustajien poistaminen viroista ovat aina erittäin vakavia tapahtumia, koska niissä loukataan henkilöiden oikeuksia ja demokraattisia periaatteita.

Turkin demokratisoitumisprosessi riippuu epäilemättä kurdeja koskevan kysymyksen ratkaisusta. Euroopan unionin ja asianosaisten maiden poliittisten viranomaisten on annettava luja poliittinen sitoumus ja niiden on toimittava yhdessä Yhdistyneiden Kansakuntien kanssa. Demokratiaa ei voi olla ilman moniarvoisuutta, kuten Strasbourgissa sijaitseva Euroopan ihmisoikeustuomioistuim on toistanut monesti.

Siksi toivon, että Turkin poliittinen järjestelmä voi kehittyä sujuvasti näiden periaatteiden mukaisesti. Jos Turkki onnistuu siinä, sitten sen tulo EU:hun voi olla meille vain loistava tilaisuus.

Raimon Obiols (S&D). – (ES) Minusta näyttää, että voidaan sanoa sangen voimallisesti, että siitä alkaen, kun jäsenyysneuvottelut aloitettiin Turkin kanssa neuvoston yksimielisellä päätöksellä, prosessi kokonaisuudessaan ansaitsee myönteisen arvion. Se on auttanut Turkin demokratisoitumis- ja modernisointiprosessia. On kuitenkin ilmiselvää, että ongelmia on paljon, askeleita on otettu eteen- ja taaksepäin, silloin tällöin saadaan huonoja uutisia – kurdien DTP-puolueen äskettäinen kiello esimerkiksi – ja että meillä on edessämme erittäin monimutkainen ja pitkä tie.

Me olemme täällä parlamentissa tottuneet sanomaan, mitä muiden pitäisi tehdä. Mielestäni olisi hyvä ajatus, jos myös me kertoisimme Turkin tulevien neuvottelujen osalta, mikä enemmistömme kanta on. Uskon, että se näkyy Ria Oomen-Ruijtenin mietinnössä, jota tukee suuri enemmistö ja jossa kannatetaan sitä, että neuvotteluprosessissa ei käytetä kahden eri painoarvon ja kahden eri toimenpiteen kriteeriä, että ollaan luja ja selkeitä aikomuksissamme eikä anneta ristiriitaisia viestejä, koska se voisi todella saada aikaan noidankehän, jossa EU:n haluttomuus, epäselvyydet ja ristiriitaisuudet saattaisivat kannustaa taantumuksellisia voimia tai niitä, jotka vastustavat Turkin jäsenyyttä EU:ssa, kansallismielisiä ryhmiä tai niitä, jotka vastustavat yhdentymistä Eurooppaan.

Tässä suhteessa haluaisin ilmaista tyytyväisyyteni sekä neuvoston että komission puheenvuoroihin. Toimikaamme tilanteen mukaan. Emme tiedä tulosta, mutta meidän on oltava uskollisia sanoillemme: sopimukset on pidettävä, *pacta sunt servanda*.

Olemme käymässä Turkin kanssa neuvotteluja Euroopan unionin jäsenyydestä, ja meidän on oltava selkeitä ja tarkkoja sekä tietysti myös varovaisia tuossa tahdossa.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, monet uudistuksista, joihin jatkuvasti Turkia kehotamme, liittyvät kurdien poliittisten puolueiden toistuvia lopettamisia koskevaan tarinaan, jossa DTP-puolueen lopettaminen viime kuussa oli viimeisin osa.

Jatkuva perustuslain, poliittisia puolueita koskevan lain ja oikeusjärjestelmän uudistamatta jättäminen sekä asevoimien jatkuva puuttuminen politiikkaan, kaikki ne vaikuttavat puitteisiin, joissa kurdien demokraattista poliittista edustusta sabotoidaan jatkuvasti. Näillä lopettamisilla myös sabotoidaan pääministeri Erdoğanin hallituksen viime vuonna käynnistämää demokraattista avautumista, jota aivan oikein pidettiin laajalti myönteisenä. Ainoa tapa saada aikaan kestävä ratkaisu kurdeja koskevassa kysymyksessä Turkissa on poliittinen ratkaisu, ja se on paras tapa torjua PKK-järjestö.

Komission jäsen Rehn puhui monista pidätetyistä pormestareista ja DTP-puolueen poliitikoista, mutta minun tietoni koskevat sitä, että noin 1 200 aktivistia on vankilassa, mukaan luettuna DTP-puoluetta seuranneen BDP-puolueen jäseniä. En ole selvillä siitä, miten hallitus aikoo vahvistaa demokraattista avautumistaan näissä puitteissa. Kuka määrää näistä pidätyksistä? Olen kuullut sanottavan – luulen, että se oli Richard Howitt – että pääministeri Erdoğan ei tuominut DTP-puolueen lopettamista, vaikka tunnustan, että en ole tietoinen tuosta kehityskulusta. Kyynikko saattaisi sanoa, että vaalien kannalta DTP-puolueen kieltäminen sopii AKP-puolueelle sangen hyvin, koska ne ovat kilpailijoita kaakossa pidettävissä vaaleissa.

Olen samaa mieltä esimerkiksi Sophia in't Veldin ja Hélène Flautren kanssa siitä, että vakaa ja luotettava vakuutus Turkille siitä, että se liittyy EU:hun, jos se täyttää Kööpenhaminan kriteeri, on paras kannustin, joka meillä on Turkin demokratisoitumiskehityksessä – vaikka he ovatkin sen velkaa myös itselleen. Turkki on merkittävä maa, jolla on monia suuria avuja. Se tarvitsee demokratiaa ja se ansaitsee sen.

Lopuksi, lisään omat kiitokseni komission jäsenelle Rehnille kaikesta, mitä hän on viiden viime vuoden aikana tehnyt laajentumisen hyväksi Turkin lisäksi – myös minulle läheisellä – Länsi-Balkanin alueella. Odotan, että voimme pian toivottaa hänet tervetulleeksi uudessa virassaan.

Franziska Keller (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, liityn niihin, jotka sanoivat, että demokraattinen avautuminen on mahdollistanut sellaisen edistyksen, jota emme ole nähneet joihinkin vuosiin ja saanut aikaan kehitystä siellä, missä emme muutamia vuosia sitten uskoneet sen olevan mahdollista.

Liityn myös niihin, jotka sanoivat, että on hyvin tärkeää, että nuo demokraattiset avautumiset ja uudistukset jatkuvat ja että niitä vahvistetaan. Haluaisin myös lisätä, että meidän on tarkasteltava, miten noita uudistuksia todella pannaan täytäntöön – ei vain paperille kirjoitettuna lainsäädännössä, vaan miten niitä pannaan täytäntöön käytännössä.

Koska me kaikki ilmeisesti olemme samaa mieltä siitä, että on hyvä asia, että uudistuksia on, meidän on myös tuettava noita uudistuksia. Se ei toimi, jos vain vaadimme uudistuksia, mutta sitten sanomme, että Turkilla ei ole mahdollisuuksia saada oikeudenmukaista liittymisprosessia. Jos haluamme uudistuksia, meidän on osoitettava, että uudistusten käyttöönotto todella johtaa onnistumiseen ja että se johtaa oikeudenmukaiseen liittymisprosessiin ja niin, että tämän liittymisprosessin tavoitteena on luonnostaan liittyminen.

Tässä suhteessa on hyvin valitettavaa, että juuri, kun pääministeri Zapaterosta tuli puheenjohtaja, hän lievensi huomattavasti aiempaa sitoumustaan oikeudenmukaiseen liittymisprosessiin.

Koska me olemme EU:na antaneet tämän sitoumuksen, mielestäni meidän on pidettävä siitä kiinni: meidän on oltava luotettavia ulkopoliitikassamme. Joten haluaisin tietää, voisiko puheenjohtajavaltion edustaja selvittää nyt täällä, miten, jos pääministeri Zapatero edelleen aikoo pitää kiinni sitoumuksestaan, aiotte myös yrittää panna sen täytäntöön neuvostossa muiden, sangen epäilevien jäsenten kanssa.

Jan Zahradil (ECR). – (CS) Puhun nyt sellaisen ihmisen kannalta, joka tukee sitä, että Turkin on oltava Euroopan unionin täysjäsen, eikä sijainen tai jonkinlainen etuoikeutettu kumppani, ja haluaisin lisätä muutamia omiin riveihimme suunnattuja kriittisiä sanoja. Käsittelemme Turkia sellaisen järjestön asemassa, joka on luvannut kyseiselle maalle Euroopan unionin täysjäsenyyden mutta joka ei samaan aikaan pysty takaamaan, että jos se täyttää kaikki siltä vaatimamme ehdot, se todella saavuttaa täysjäsenyyden.

Euroopan parlamentin kanta tässä asiassa on selkeä. Toimielin on ilmaissut selkeän hyväksyntänsä, myös Euroopan komission kanta on selvä, ja tässä yhteydessä voin vain liittyä niihin, jotka ylistävät komission jäsentä Rehniä hänen puolueettomuudestaan ja suurenmoisesta työstä, jota hän on tämän asian osalta tehnyt viiden viime vuoden aikana. Eurooppa-neuvoston kanta ei ole niin selkeä, koska joidenkin jäsenvaltioiden hallitukset kieltäytyvät edelleen tekemästä selväksi, että heti, kun Turkki täyttää kaikki siltä edellyttämämme ehdot, siitä voi tulla Euroopan unionin täysjäsen. Olemme tässä tapauksessa sekaantuneet kaksinaamaiseen peliin ja tulossa epäluotettaviksi, ja voimme tuskin pyytää jotakin joltakulta, jolle emme pysty takaamaan, että lunastamme omat lupaksemme.

Toiseksi, Turkin demokratia on yksinkertaisesti itsekkin sangen erityinen. Kun me kehoitamme oikeutetusti kyseistä maata lähentämään normejaan EU:n normeihin, kun me oikeutetusti esimerkiksi vaadimme, että sen armeijan asemaa on rajoitettava, meidän pitäisi myös ymmärtää, mitä se tarkoittaa ja minkälainen vaikutus sillä on Turkin yhteiskunnan rakenteeseen ja Turkin demokratian koko luonteeseen. Pelkään, että mekaaninen arviointimme demokratisoitumiskriteereistä voi lopulta saada aikaan enemmän pahaa kuin hyvää, ja kannattaisin suurempaa herkkyyttä, suurempaa vastaanottavaisuutta ja enemmän empatiaa Turkille tässä asiassa.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Arvoisa komission jäsen, minun kuulokkeissani teidän sananne käännettiin niin, että matka on aivan yhtä tärkeä kuin päämäärä. Minun on sanottava, että olen siitä täysin eri mieltä. Vain sitä osaa matkasta, joka johtaa demokraattiseen Turkkiin, voidaan tukea. Sitä vastoin meidän on vastustettava matkan kaikkia niitä osia, jotka johtavat väärrään suuntaan. Sanoihin on liitettävä myös teot. Haluaisin tietää, miten kauan komissio aikoo hyväksyä sen, että osa EU:n Turkille antamasta liittymistuesta käytetään hallituspuolueen poliittisten liittolaisten palkitsemiseen, kun etnisiä ja uskonnollisia vähemmistöjä syrjitään, kuten äskettäinen tutkimus on osoittanut. EU:n pitäisi tehdä sille jotakin!

Olin DTP-puolueen päämajassa 29. joulukuuta, kun poliisi tuli pidättämään Ahmet Türkiä – mutta missä oli komissio ja missä oli neuvosto? Sitoutuvatko komissio ja neuvosto osallistumaan oikeuskäsittelyyn ja puolustamaan ihmisoikeuksia?

Lopuksi kysymys Diyarbakirin pormestarista, Osman Baydemiristä, jota Turkin viranomaiset ovat estäneet tulemast tähän parlamenttiin: aiotaanko Turkille esittää siitä vastalause?

Gerard Batten (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, Turkissa järjestetään vaaleja, mutta se ei ole demokratiaa länsimaissa hyväksytyn ajatuksen mukaan. Poliittisia puolueita voidaan kieltää, oikeusjärjestelmässä on

korruptiota, ihmisoikeuksia loukataan, sananvapautta ja yhdistymisvapautta ei ole olemassa samalla tavoin kuin Yhdistyneen kuningaskunnan tai useimpien muiden EU:n jäsenvaltioiden kaltaisissa maissa.

Pikkuriikkistä kristillistä vähemmistöä vainotaan jatkuvasti, mikä on – surullista kyllä – yleistynyt piirre useimmissa islamilaisissa maissa.

Kemal Atatürkin 1920-luvulla toteuttamia uudistuksia on kiitettävä, koska niillä pyrittiin pääsemään eroon ottomaanien valtakunnan antiikkisista tavoista ja pimeän keskiajan pahimmista islamilaisista käytännöistä ja viemään Turkki eteenpäin 1900-luvulle.

Jopa nuo saavutukset ovat nyt uhattuina, koska maailmanlaajuinen ideologinen islamilainen fundamentalistiliike voimistuu, koska Saudi-Arabian kaltaiset maat rahoittavat sitä – länsimaisten öljytulojen suosiollisella avustuksella – ja koska länsimaisen sivilisaation välinpitämätön antautuminen edistää sitä.

Tämä keskustelu on tietenkin vain uusi pieni askel matkalla siihen, että Turkin sallitaan liittyä Euroopan unioniin. Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivipuolue, työväenpuolue ja liberaalidemokraattinen puolue tukevat innokkaasti Turkin tuloa Euroopan unioniin. He odottavat innokkaasti voivansa toivottaa tervetulleiksi tuhannet tai jopa miljoonat turkkilaiset maahanmuuttajat, jotka tulevat Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, jos Turkki liittyy EU:hun.

Ja kuvitelkaa, jos Turkki liittyy Euroopan unioniin ja käyttää yhteisiä oikeusmenettelyitä, esimerkiksi eurooppalaista pidätysmääräystä. Yhdistyneen kuningaskunnan äänestäjien pitäisi kuvitella mahdollista ilmaista reissuaan turkkilaisessa keskiyön pikajunassa liberaalidemokraattien, työväenpuolueen ja konservatiivien suosiollisella avustuksella ja äänestää sen mukaisesti.

Surullista kyllä, Turkki haluaa liittyä Euroopan unioniin, koska he odottavat kädet ojossa saavansa ne täyteen EU:n veronmaksajien rahaa tukina ja he näkevät mahdollisuuden päästä eroon miljoonista köyhään ja työttömään liikkaväestöön kuulumista ihmisistä viemällä heidät Yhdistyneen kuningaskunnan kaltaisiin länsimaihin, joissa he joko työskentelevät alhaisilla palkoilla tai käyttävät etuusjärjestelmää.

Tämä tuskin on myönteinen näkymä ylle kansalle. Toivon turkkilaisille hyvää ja toivon, että he saavat ajan myötä aikaan demokratian, mutta toivon myös, että he noudattavat Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolueen neuvoa eivätkä liity Euroopan unioniin vaan säilyttävät vapautensa ja itsenäisyytensä.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi sanoa, että pidän myönteisinä komission ja neuvoston lausuntoja, ja kiittää, onnitella ja ylistää komission jäsentä Olli Rehniä hänen henkilökohtaisesta sitoutumisestaan Turkin jäsenyyteen Euroopan unionissa.

EU:n ja Turkin suhteilla on pitkä historia ja ne ovat hyödylliset molemmille. Muiden ehdokasvaltioiden tavoin myös Turkin on tietysti noudatettava demokratian, vapauden ja ihmisoikeuksien periaatteita ja sopeutettava lainsäädäntöjärjestelmänsä yhteisön säännöstöön. Haluaisin liittyä kollegoihini, jotka ovat pitäneet Turkin tähän mennessä aikaansaamaa edistystä myönteisenä, mutta myös tunnustaa, että Turkin tiellä liittymiseen on edelleen monia esteitä: esimerkiksi kollegojen kuvailemat ilmaisunvapaus ja kurdivähemmistön oikeudet.

Haluan myös ilmaista huoleni Turkin perustuslakituomioistuimen päätöksestä lopettaa Demokraattinen yhteiskuntapuolue ja kieltää monet sen demokraattisesti valitut edustajat, mutta sen ei pitäisi olla syy viivyttää liittymisneuvotteluja Turkin kanssa. Mahdollisuus EU:n jäsenyyteen on demokraattisten uudistusten liikkeellepaneva voima. Sitouksemme puute antaisi kielteisen viestin Turkin kansalle. Epävarmuudellamme on hintansa. Se voisi heikentää meneillään olevaa demokraattista prosessia. Pelko ei saisi koskaan ohjata EU:n politiikkaa. Meidän eurooppalaisten pitäisi tukea uudistuksia. Ne vievät aikaa, ne ovat monimutkaisia ja takaiskuja tulee, mutta meidän ei koskaan pitäisi horjua Kööpenhaminan kriteereistä. Meidän ei koskaan pitäisi horjua sitoutumisessamme Turkin jäsenyyteen. Tunnelin päässä on oltava kirkas valo.

Siksi kehotan Turkkiä jatkamaan demokraattisia uudistuksia koskevaa prosessiaan. Mielestäni meidän pitäisi sitoutua tukemaan heitä tällä tiellä.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, tuimme Turkin liittymismahdollisuuksia toivoen, että sillä edistettäisiin ensisijaisesti kattavaa demokraattista uudistusta. Tulokset monia vuosia myöhemmin ovat, valitettavasti, erittäin heikot. Uudistukset ovat pysähtyneet ja niistä täytäntöönpannut ovat käytännöllisesti katsoen kuollut kirjain. Jopa paljon toivoa herättänyt edistymisen kurdeja koskevassa kysymyksessä näyttää pysähtyneen.

Liittyäkseen unioniin Turkin on osoitettava todella kunnioittavansa ihmisoikeuksia, vähemmistöjen oikeuksia, uskonnollisia vapauksia ja poliittisia puolueita ja niiden demokraattisesti valittuja edustajia. Euroopan parlamentti on pitänyt myönteisenä Turkin hallituksen ilmoittamaa demokraattista avautumista. Ilmaisunvapauden tukahduttamista ja tuhansien kansalaisten ja kymmenien poliittisten edustajien pidätyksiä ei kuitenkaan voida hyväksyä, ja ne tuhoavat kaikkien uudistusten jatkamisesta annettujen lausuntojen uskottavuuden.

Demokratian tärkein tekijä on lisäksi poliittisen ja sotilaallisen vallan täydellinen erottaminen. Meillä ei voi olla ehdokasvaltiota, jossa armeijaan ei, edes niin monen vuoden jälkeen, sovelleta täysimääräistä poliittista valvontaa.

Turkin mahdollisuus liittyä EU:hun on ja sen on oltava sitoumuksemme edellyttäen, että se sitoutuu edistämään unionin periaatteita ja tavoitteita käytännössä.

Johannes Cornelis van Baalen (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, Turkkiä on kohdeltava oikeudenmukaisesti. Se tarkoittaa, että Euroopan unionin on katsottava rehellisesti peiliin. Kaikkien tuntemat Kööpenhaminan kriteerit ovat tässä tärkeitä. Ne on täytettävä. Liittymisprosessi on avoin takarajaton prosessi, ja se todettiin myös, kun avasimme liittymisneuvottelut. Se tarkoittaa, että kriteerit ovat avain; niiden nojalla määritetään, voiko Turkki edetä liittymiseen. Demokratia on tietysti olennaista. Se tarkoittaa, että EU:n on toteutettava kaikki ponnistelut tukeakseen Turkin demokratisoitumiskehitystä. Siksi on hyvin kummallista huomata, että liittymistä valmistelevaa ohjelmaa, liittymistä valmistelevaa tukea koskevaa ongelmaa, pannaan heikosti täytäntöön. Euroopan unionin tilintarkastustuomioistuimien on todennut hyvin selkeästi, että on asetettu liian monta ensisijaista tavoitetta, mikä tarkoittaa, että ensisijaisia tavoitteita ei ole ollenkaan, ja se pannut erityisesti merkille demokratisoitumiskehitystä koskevan avun. Kuulisin mielelläni komission näkemyksen tilintarkastustuomioistuimen arvostelusta ja siitä, mitä se aikoo tehdä varmistaakseen, että liittymistä valmisteleva tuki järjestetään asianmukaisesti.

Geoffrey Van Orden (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, en ole aivan varma, miksi käymme tätä keskustelua juuri nyt. Ehkä siksi, että Hrant Dinkin kuolemasta on kolme vuotta, ja tuon rikoksen osalta on edelleen vastaamatta vakavia kysymyksiä.

Tapasin Dinkin Orhan Pamukin oikeudenkäynnin jälkeen. Dinkin kuolema oli, tietysti, suuri murhenäytelmä, ja Turkin ystävänä en epäröi osoittaa syyttävällä sormella sitä, että Turkissa edelleen rajoitetaan ilmaisunvapautta ja että se on yliherkkä Turkin valtiota koskevan arvostelun osalta. Mutta tietysti on Turkin etujen mukaista vahvistaa kaikkia sen demokratian näkökulmia.

Tuen myös ajatusta Turkista maallisena ja yhtenäisenä maana, joka on yli 80 vuoden ajan katsonut länteen. Tunnustan, että Turkki tarvitsee vahvan armeijan, ja tunnustan myös Turkin keskeisen geostrategisen merkityksen. Näistä syistä katson, että meidän pitäisi tukea hyvin vahvasti Turkkiä eikä pyrkiä jatkuvasti etsimään tapoja arvostella ja nälviä sitä.

Poliittisten puolueiden kieltäminen on tietysti yleisesti huono ajatus, vaikka siihen sääntöön on poikkeuksia. Me kaikki tunnustamme, että terroristijärjestöillä on poliittisia siipiä, ja vaatii tarkkaa arvostelukykä sanoa, kumpi aiheuttaa enemmän tuhoa, siiven jättäminen yksin vai sen sulkeminen. Tietysti PKK:llakin on poliittiset siipensä.

Sanon vain muutaman asian PKK-järjestöstä, koska se jatkaa terroritoimiaan. On selvää, että PKK jatkaa toimintaansa terroristijärjestönä mutta se jatkaa sitä myös Turkista koko Eurooppaan levittäytyvien rikollisverkostojensa avulla. PKK on kuin mafia, sillä on rakenne, joka toteuttaa rikollisen toiminnan, kerää varoja ja kokoaa tukea. Se on mukana järjestäytyneen rikollisuuden jokaisessa näkökulmassa: veronkierto, rahan väärentäminen, ihmiskauppa – ja huumekauppa tietysti, ovat sen tärkeimmät rahoituslähteet. Minusta näyttää vain siltä, että meidän pitäisi keskittyä toimimaan enemmän ratkaistaksemme tuollaiset ongelmat omissa maissamme ja auttaa turkkilaisia siten eikä vain jatkuvasti nälviä ja arvostella heitä.

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin jälleen kerran huomauttaa, että kurdien Demokraattisen yhteiskuntapuolueen kieltäminen tarkoittaa, että Turkin hallitus on viime vuosina kieltänyt yhteensä 27 kurdien puoluetta. Kiellosta lähtien – olemme kuulleet tästä vasta juuri – on pidätetty yli tuhat ihmistä. Mielestäni maassa, jossa puolueita kielletään rutiininomaisesti, ei ole enää mahdollista puhua demokratiasta. Kurdien 27 puolueen kieltäminen on yritys, joka pitäisi miltei sisällyttää Guinnessin ennätystenkirjaan.

Kyse ei ole vain Turkin vähemmistöistä – ja sen haluaisin jälleen kerran mainita tässä kohdassa. Tällä hetkellä Tekel-yhtiössä on meneillään tupakkatyöntekijöiden hyvin voimakas ja nyt laajeneva lakko. Monet tuhannet työntekijät aloittivat tänään nälkälakon vahvistaakseen oikeuksiaan. Heidän mielestään Turkin hallitus ja Turkin viranomaiset sortavat heitä ankarasti. Tämä näkökohta on otettava huomioon, koska työntekijöiden ja ammattiliittojen oikeuksien suojeleminen on demokratian olennainen osa. Turkin ammattiliitot, mutta myös vähemmistö, odottavat tältä parlamentilta selkeää ja yksiselitteistä lausuntoa.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, komission jäsen Rehn olette ollut hyvin haasteellisen salkun kantaja edellisessä komissiossa, eikä tuo uusikaan työsarka ole varmasti kovin helppo.

Turkin demokratiakehitys on viime aikoina kokenut kovia takaiskuja, eikä kurdien asema ole ainut huolestuttava seikka. Lasten ja naisten asema kaipaakin parantamista erityisesti maaseudulla. Turkki on viivytellyt vuosikausia uskonnollisten vähemmistöjen, kuten alaviittien ja kristittyjen oikeuksien turvaamisessa.

Täällä on tuotu esille jo patriarkatin asema. Ortodoksit ovat kokeneet syrjintää ja heitä lienee Turkissa tällä hetkellä enää noin 3 000. On hyvin käsittämätöntä lainsäädäntöä, että ortodoksisten pappien, piispojen ja patriarkkojen tulee olla Turkin kansalaisia. Patriarkka on maailmanlaajuisen kirkon päämies, joten hänet on kyllä voitava valita ihan mistä tahansa jäsenkirkosta. Samoin kirkkoille tulisi taata omaisuudensuoja, ja laittomasti haltuun otettu omaisuus on palautettava. Halkin pappisseminaarin avaamisen puolesta täälläkin talossa on kerätty nimelistaa kirjallisella kannanotolla. Viimeksi presidentti Barack Obama on vedonnut Halkin pappisseminaarin avaamisen puolesta.

Mikäli Turkki näin turvaisi kristityn vähemmistön ihmisoikeudet, se antaisi äärimmäisen hienon esimerkin muillekin muslimimaille, että nekin takaisivat kristityille ihan samat oikeudet kuin kristityt maat takaavat omille muslimivähemmistöilleen.

Arvoisa komission jäsen me usein täällä kysymme, että onko Turkki valmis EU:hun. Mielestäni EU:n olisi rehellisesti kysyttävä, että olemmeko me todella valmiita ottamaan Turkin vastaan. Sanoitte myös, että matka on yhtä tärkeä kuin päämäärä. On muistettava, että Turkin demokratiakehitys ei ole niinkään tärkeää EU:lle kuin se on tärkeää Turkin omille kansalaisille. Siksi tätä matkaa on hyvä jatkaa, vaikka olemmekin päämäärästä eri mieltä.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Arvoisa puhemies, Turkin hallitus on käynnistänyt demokraattisen aloitteen demokratisoidakseen maan ja parantaakseen kurdien kulttuurisia oikeuksia. Se oli rohkea askel eteenpäin. Poliittisten puolueiden kieltäminen on kuitenkin suuri askel taaksepäin. Oikeusvaltion periaatteeseen perustuvan demokraattisen valtion on aina sallittava demokraattinen keskustelu, jossa kaikki kansalaiset saavat äänensä kuuluville. Demokraattisen yhteiskuntapuolueen (DTP) kieltäminen ei johda tämän demokraattisen aloitteen onnistumiseen. Hallitseva Oikeus ja kehitys -puolue (AKP) vältti 18 kuukautta sitten vaivoin saman kohtalon. Odotan Turkin tarkistavan perustuslakiaan mahdollisimman pian Venetsian komission laatimien kriteerien mukaisesti, jotta siitä jätetään pois poliittisten puolueiden kieltäminen. Kaikkien puolueiden on oltava tässä mukana. Loppujen lopuksi sama kohtalo voisi langeta heille. Lisäksi on otettava käyttöön puoluejärjestelmä, joka johtaa Turkin väestön parempaan edustukseen. Se voidaan tehdä alentamalla voimakkaasti kymmenen prosentin äänikynnystä. Puolueiden kieltämisen käyttäminen panoksena poliittisessa pelissä on estettävä. Turkin on tehtävä työtä sen eteen, EU:n tuella, välittömästi ja viipymättä. Se muistuttaa minua siitä, että kiitän komission jäsentä Rehniä hänen suurenmoisesta yhteistyöstään. Toivon hänelle kaikkea hyvää hänen uuden salkkunsu kanssa.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) EU on voinut laajentumisen avulla tukea demokratian ja ihmisoikeuksien kaltaisia perusarvoja maanosassamme ja luoda edellytykset oikeusvaltiolle, joka perustuu riippumattomiin tuomioistuimiin ja oikeusviranomaisiin sekä toimivaan markkinatalouteen – vakaalle ja rauhalliselle Euroopalle.

Tämän kehityksen on jatkuttava. Siksi Turkki olisi toivotettava tervetulleeksi EU:n katraaseen. Liian monet parlamentissa ja EU:n hallitusten joukossa yrittävät kiemurrella irti Turkille ehdokasvaltiona annetuista lupauksista. Se on kunniatonta ja luo epävarmuutta Turkin lisäksi myös muissa ehdokasvaltioissa. Turkki ei tietenkään voi liittyä EU:hun ennen kuin kriteerit täytetään. EU:n on asetettava tiukat kriteerit, mutta samalla sen on tuettava maata, jotta se voi todella täyttää nämä kriteerit.

Kuten on mainittu, Turkissa on edistetty, mutta valitettavasti tilanne kaikkea muuta kuin yksiselitteinen. Suuria puutteita on edelleen. Perustuslakituomioistuimen päätöstä kieltää kurdien suurin puolue on tietysti mahdotonta hyväksyä, ja se estää myös jäsenyyden.

Haluaisin ottaa esiin myös toisen asian, joka liittyy Turkin jäsenyyteen. Mielestäni kollegani Tanskasta on jo käsitellyt tätä. Viime viikolla Ruotsin radio kertoi tarkastuksesta, jossa oli paljastettu suuria puutteita siinä, miten EU:n varoja käytetään Turkissa. Raha ei mene niille, jotka tarvitsevat sitä eniten. On myös arvosteltu heikkoa seurantaa ja sitä, että maaseutuväestö – kurdien ja assyryrien kaltaiset vähemmistöt – ei saa osaansa EU:n tuesta. Myös naisia kohdellaan epäoikeudenmukaisesti. Hankkeiden rahoittamiseen sovellettavat säännöt ovat monimutkaisia ja hankalasti ymmärrettäviä. Kollegani Göran Färm ja minä olemme pyytäneet komission jäsentä Rehniä tutkimaan tämän perusteellisesti hänen viimeisinä päivinään laajentumisesta vastaavana komission jäsenenä. Odotamme nopeaa vastausta. Lopuksi haluaisin kiittää komission jäsentä Rehniä hänen erinomaisesta työstään laajentumisesta vastaavana komission jäsenenä ja toivottaa hänelle onnea hänen uudessa virassaan.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Arvoisa puhemies, Turkin hallituksen ilmoittama demokraattinen avautuminen on taantunut demokratian kielloksi. Demokraattisen yhteiskuntapuolueen (DTP) kiello on tuhonnut ja siten kieltänyt kurdikansan ilmaisunvapauden, yhdistymisvapauden ja poliittista osallistumista koskevan vapauden ties monennenkoko kerran. Demokratian puute, sekä armeijan että poliisin näkyvä asema, hyvin korkea kymmenen prosentin äänikynnys, epäonnistuminen sekä perustuslain että poliittisia puolueita koskevan lain uudistamisessa, kurdipoliitikkojen ja aktivistien vainoaminen ja vangitseminen, kaikki merkit osoittavat, että Ankara on selkeästi kyvytön käsittelemään vähemmistöjen oikeuksia kypsästi. Aina, kun Turkki avaa yhden oven demokratioitumiskehitykselle, se paistaa toisen oven kiinni. Se saa minut miettimään, voidaanko tätä edelleen kutsua demokraattiseksi avautumiseksi. Toivoisin, että komission jäsen antaa näkemyksensä tästä ja kertoo meille, onko hän valmis tekemään työtä Turkin hallituksen kanssa laatiakseen erityisen aikataulun monien olennaisten uudistuksen toteuttamiseksi EU:n normien mukaisesti.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri López Garrido, arvoisa komission jäsen, tämän illan lausuntonne ovat antaneet minulle sellaisen vaikutelman, että kaunistelette tyytyväisenä sitä, että Turkin perustuslakituomioistuimen viimeisin päätös kurdimielisen puolueen sulkemisesta lain ulkopuolelle tehtiin muutama tunti ennen yleisten asioiden neuvoston päätöksiä ja huippukokouksen päätöstä, joilla pääasiassa näytettiin vihreää valoa Turkille suunnata suoraan EU:hun, vaikka se on maa, joka rikkoo ihmisoikeuksia ja demokraattisia oikeuksia, ei noudata kansainvälistä lainsäädäntöä ja kieltäytyy tunnustamasta Kypoksen tasavaltaa. Eikö teistä ole alkanut tuntua, että tämä jatkuva suopeus tekee Turkista rohkeamman sen sijaan, että se saisi sen järkiinsä? On tosiasia, että Turkin perustuslaki luo poliittista epävakautta, se ei takaa uskonnollisia ja poliittisia vapauksia ja se antaa tekosyyntä valtion puuttumiselle.

Kysymykseni on tämä: mihin toimenpiteisiin aiotte ryhtyä suojellaksenne kurdikansalaisten oikeuksia? Ja, mikä vielä tärkeämpää: aiommeko viimein vaatia perustavanlaatuista perustuslaillista uudistusta, jolla luodaan institutionaaliset puitteet, joilla taataan nämä vapaudet ja saadaan Turkin valtio kunnioittamaan kaikkia oikeuksia, mikä on kriteeri sille, että maa voi edetä tiellään liittymiseen?

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, lupaus Euroopan unionin jäsenyydestä oli pitkään liikkeellepaneva voima Turkin demokraattisessa muutoksessa. Vuoden 2005 jälkeen turkkilaisten tuki unioniin liittymiselle kuitenkin laski 70 prosentista tuskin 42 prosenttiin. Tässä tilanteessa Turkin demokratioitumiskehityksen jatkuminen siis todella edellyttää parempaa yhteistyötä Euroopan unionissa.

Turkissa on saatu paljon aikaan – kollegani ovat puhuneet siitä täällä – ja se ansaitsee tunnustuksemme, mutta edelleen on aloja, joita meidän pitäisi tutkia erityisen huolellisesti. On jo mainittu kysymys lehdistönvapaudesta ja kysymys sähköisten viestintien vapaudesta. Etyj esimerkiksi kertoo, että Turkki on sulkenut 3 700 Internet-sivua. Toinen tärkeä asia on naisten mahdollisuus osallistua julkiseen elämään. Turkin perustuslailla kielletään perinteisiä huiveja käyttäviä naisia tulemasta yliopistoon, kun jopa 70 prosenttia naisista käyttää kyseisiä huiveja. Tämä maallisuuden ja demokratian välinen taistelu on Turkin todellinen haaste.

Haluaisin myös mainita kurdit ja erityisesti tunnustaa heidät kansalliseksi vähemmistöksi. Turkin hallituksen ehdottamat ratkaisut eivät ole tyydyttäviä. On totta, että se on alkanut tunnustaa kurdin kielen, mutta Turkin perustuslaissa on edelleen 42 artikla, jolla kielletään kurdin opettaminen äidinkielenä kouluissa.

On tärkeää kehittää jatkuvasti yhteistyötä sekä parlamentin että hallituksen kanssa, mutta myös tukea kansalaisjärjestöjä, yhteiskunnallisia aloitteita ja paikallishallitusten kumppanuuksia Turkissa. Meidän on lisättävä yhteistyötä instituutioiden välillä, mutta meidän olisi muistettava, että erityisesti, kun puhumme demokratian kehittymisestä, juuri tavallisten kansalaisten väliset suhteet muuttavat maailmaa.

Arlene McCarthy (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, valitettavasti olen samaa mieltä muiden näkemyksistä, joiden mukaan perustuslakituomioistuimen toimintaa DTP-puolueen kieltämiseksi voidaan pitää pelkästään taantumuksellisenä askelena Turkin demokratisoituspyrkimyksissä huolimatta hyvin suuresta edistyksestä, joka on saatu aikaan äskettäisillä demokraattisilla aloitteilla.

DTP-puolueen kieltävää lakia on käytetty – kuten on sanottu – vuodesta 1982 lähtien kieltämään noin 27 puoluetta, mutta poliittiset puolueet ovat, tietysti, kansan tahdon ilmaisu. Ne ovat kaikkien demokratioiden elämänlanka, ja on aika ottaa käyttöön oikeudellisia uudistuksia, joilla lopetetaan poliittisten puolueiden kieltäminen.

Kaikkien demokratiassa virkaan valitsemista tavoittelevien poliittisten puolueiden ja ehdokkaiden on toisaalta kunnioitettava demokratian ja oikeusvaltion perusperiaatteita, ja niiden on sitouduttava edistämään poliittisia tavoitteita yksinomaan rauhanomaisin keinoin. Kasvoin Pohjois-Irlannissa ja näin, miten liian monia ihmisiä runneltiin ja murhattiin poliittisia tavoitteita edistettäessä. Demokratiassa politiikkaa on tehtävä äänestyskoppien avulla, ei luodeilla ja pommeilla.

Vetoan siis muiden tavoin Turkin pääministeriin ja hallitukseen, jotta ne varmistavat oikeusvaltion luomisen, perustuslain uudistamisen, ja varmistavat, että nämä toimet eivät suista raiteiltaan Turkin edistymistä kohti EU:n jäsenyyttä, jota minä ja poliittinen puolueeni ja hallitukseni ylpeinä tuemme.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, ristiriita Turkin yhdentymisen kannattajien ja Turkin ja Euroopan unionin erityissuhdetta suosivien välillä kertoo imperialistien välisestä taistelusta Euroopan unionissa ja kilpailusta Yhdysvaltojen ja muiden suurvaltojen kanssa.

Euroopan parlamentille esitetyt edistymiskertomukset Turkista ovat näiden voimien välisen tasapainon tulosta. Niillä ei ole mitään tekemistä sen raajan hyväksikäytön, sorron ja vainoamisen kanssa, josta työntekijät Turkissa kärsivät. Ammattiyhdistysaktiiveja syytetään ja tuomitaan lavastetuissa oikeudenkäynneissä. Syyttäjäviranomaisten poliittiset murhat ja väkivalta jatkuvat. Poliittisia puolueita hajotetaan vain ja yksinkertaisesti siksi, että ne ilmaisevat kurdiväestön toiveita. Vaaleilla valittuja edustajia vainotaan ja vangitaan joukoittain. Turkki kieltää edelleen kurdien ja muiden vähemmistöjen perusoikeudet. Se miehittää laittomasti 40 prosenttia Kyproksen tasavallasta ja romuttaa kaikki ratkaisut ongelmaan. Se uhkaa Kreikkaa sodan aiheuttavilla tapahtumilla ja esittää aluevaatimuksia.

Tästä kaikesta huolimatta Euroopan unioni onnittelee Turkia, koska niin vaativat Nato ja eurooppalaiset monikansalliset yhtiöt, jotka investoivat Nabucco-putkeen ja taloudellisiin ja geostrategisiin tavoitteisiinsa tässä maassa ja yleisesti Lähi-idässä.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, tuen Turkin jäsenyyttä Euroopan unionissa, mutta haluaisin tuomita Turkin perustuslakituomioistuimen joulukuussa tekemän päätöksen kieltää DTP-puolue. Päätöstä perusteltiin puolueen väitetyillä yhteyksillä PKK-terroristijärjestöön. Tiedämme, että elämme aikaa, jolloin turvallisuus on kaikkein tärkeintä. Kansalaisvapauksien ei kuitenkaan pitäisi kärsiä tästä. Kuten tiedämme, puolue on edustanut Turkin parlamentissa kurdien etuja vuodesta 2007 alkaen. Vaikka se teki niin symbolisesti 20 jäsenellään, se on viime vuosina ollut merkittävä todiste Turkissa alkaneesta kurdeja koskevan kysymyksen ratkaisuprosessista. DTP-puolueen läsnäolo parlamentissa ei muodostanut millään tavoin uhkaa, vaan se oli yksi poliittiselle vakaudelle välttämättömistä edellytyksistä. En kuitenkaan katso, että meidän pitäisi puhua epävakaudesta, koska kurdeja koskeva konflikti on vanha, eikä se ole missään vaiheessa todella jäsinyttänyt Turkia. En usko, että niin kävisi nyt, enkä oleta, että niin käy tulevaisuudessa.

Hallitus on tehnyt monia hyviä eleitä aiemmin, ja on vaikeaa puhua mistään kurdien vastaisesta kampanjasta. Turkin ja kurdien välinen rauhanprosessi on kuitenkin kokenut ankaran takaiskun. Puolueen toiminnan kieltäminen on tyyppillinen poliittinen juoni. Sen lisäksi, että tuomion takia Turkin ja kurdien väliset suhteet taantuvat monella vuodella, se on myös askel taaksepäin koko demokratisoitusprosessille.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Myös minä haluaisin käsitellä ristiriitaista tilannetta, jossa tällä hetkellä olemme, kun tuemme jatkuvasti Turkin jäsenyyttä koskevaa prosessia, koska tarvitsemme Turkia Euroopan unionissa monista syistä. Olemme nyt ristiriitaisessa tilanteessa, koska vain muutama viikko sitten Euroopan parlamentti ilmaisi tukensa ja tyytyväisyytensä Turkin ja kurdiyhteisön välisessä suhteessa aikaansaadun edistymisen osalta, ja nyt huomaamme, että meidät on yllättänyt Turkin kurdien pääpuolueen kiello, joka tietysti jälleen kerran aiheuttaa vakavia kysymyksiä.

Siinä mielessä kehottaisin tietysti tätä parlamenttia ja Euroopan unionia, ja pyytäisin komissiota, käynnistämään tai elvyttämään jälleen uudelleen ponnistuksensa käsitellä uudelleen jäsenyyteen vaadittuja

aloja, joilla edistystä on tapahtunut, näkökohdissa, jotka liittyvät esimerkiksi poliittisten puolueiden välillä tarvittavaan yksimielisyyteen, ja sen pitäisi tietysti johtaa kehotukseen Turkin hallitukselle, että se ratkaisee tilanteen, jossa kurdien poliittinen puolue, DTP, on.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). – (RO) Minä kannatan lujasti Turkin liittymistä Euroopan unioniin. Olen samaa mieltä täällä parlamentissa ilmaistuista voimakkaista näkemyksistä siitä, että Turkin on kunnioitettava ihmisoikeuksia. Haluaisin kuitenkin ilmaista toiveen, että samaa lujaa kantaa käytetään tukemaan ponnistuksia, joita Turkki tekee liityäkseen Euroopan unioniin.

Pidän myönteisenä puheenjohtajavaltio Espanjan kantaa, joka koskee halua jatkaa neuvottelulukujen avaamista Turkin kanssa.

Haluaisin kertoa teille, että vierailin viime vuonna Turkissa EU:n ja Turkin parlamentaarisen sekakomitean valtuuskunnan jäsenenä, 20 vuoden kuluttua ensimmäisestä vierailustani sinne, ja Turkin yhteiskunnan aikaansaama edistys on hämmästyttävää.

Antigoni Papadopolou (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, väkivallan ja terrorismin vuodet Turkissa eivät näytä loppuneen. Kurdeilla, aleveilla, muilla kuin muslimivähemmistöillä, ammattiyhdistysaktiivisteilla, ekumeenisella patriarkaatilla, armenialaisilla, kyproslaisilla, vangeilla, paikallisviranomaisilla, homoseksuaaleilla, naisilla, kurdien poliittisilla puolueilla ja joukkoviestimillä on paljon sanottavaa, kun he uskaltautuvat rikkoa hiljaisuutensa.

Turkissa aikaansaaduista uudistuksista ja edistyksistä huolimatta monia lakeja ei sovelleta. Pimeä puoli ja ihmisoikeuksien loukkaukset ovat hyvin todellisia, kun kyse on lehdistön vapaudesta, seksuaalisesta tasa-arvosta, ilmaisunvapaudesta ja vähemmistöjen oikeuksista. Juuri siksi Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on tuominnut Turkin sen kansalaisten ja vähemmistöjen esittämien valitusten perusteella, jotka koskevat elämää koskevan oikeuden loukkaamista, epäinhimillistä ja alentavaa kohtelua ja monia muita loukkauksia.

Mielestäni Euroopan unioni voi toimia Turkin demokratisoitumiskehityksessä välittäjän asemassa vaatimalla EU:n säännösten täysimääräistä soveltamista ilman poikkeuksia, ilman itsekästä laskelmointia ja ilman kaksinaismoralistisen politiikan soveltamista. Imartelemalla Turkia ja avaamalla lukuja ette, arvoisa komission jäsen Rehn, edistä Turkin demokratisoitumiskehitystä, edistätte sen jatkuvaa vastuuttomuutta ja poliittista moraalittomuutta.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, huolimatta edistyksistä, jota Turkin liittymistä koskevalla tiellä on saatu aikaan, paljon on vielä toivomisen varaa kyseisen maan demokratisoitumiskehityksen osalta. Euroopan parlamentin viime vuonna antamassa päätöslauselmassa ilmaistiin huoli Turkissa ilmaisunvapauden osalta vallitsevasta tilanteesta ja pidettiin valitettavana rajallista edistystä uskonnonvapauden alalla. Parlamentti vaati silloin ja vaatii edelleen, että Turkin hallitus laatii oikeudelliset puitteet ihmisoikeuksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen mukaisesti, jolloin muut kuin muslimien uskonnolliset ryhmät ja alevit voisivat toimia ilman tarpeettomia rajoituksia.

Heti mainitsemani päätöslauselman joulukuussa 2009 tapahtuneen antamisen jälkeen unionin levottomuuden herätti Turkin perustuslakituomioistuimen tekemä päätös kieltää DTP-puolue tai Demokraattinen yhteiskuntapuolue, jolla oli 21 jäsentä Turkin parlamentissa. Tekosyyt puolueen kieltämiselle olivat sen väitetyt yhteydet kurdien PKK-järjestöön.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, Turkin perustuslakituomioistuimen päätös, jolla kielletään kurdimielinen puolue perustuslain vastaisuuden takia, on selkeä merkki siitä, että Turkin sisäpolitiikassa ei lähennytä demokratiaa sellaisena kuin me eurooppalaiset sen ymmärrämme. Se myös osoittaa selkeästi vääräksi Ahtisaaren komission erittäin sokeriseksi kuorrutetun asemaa koskevan kertomuksen.

Vaikka Istanbulissa on perinteisesti ollut valistunut, Eurooppaan suuntautunut, koulutettu väestö, se ja epäilemättä erinomaiset tapahtumat, jotka liittyvät vuoden 2010 kulttuuripääkaupunkiin Istanbuliin, eivät valitettavasti edusta koko maata. Siksi meidän on kohdattava todellisuus. Kaikki, jotka kieltävät vähemmistöjen poliittiset puolueet perustuslain vastaisuuden takia, eivät noudata eurooppalaisia arvoja. Nämä alituiset vaihtelut ovat myös käsittämättömiä, koska siten emme varmasti saa hyvää mainetta tai tee hyvää vaikutusta turkkilaisiin kumppaneihimme vuoropuhelussa.

Lopettakaa siksi neuvottelut! Lopettakaa myös nämä liittymistä valmistelevat maksut, koska kaikki, jotka haluavat, että moraalisisista arvoista maksetaan, eivät varmasti anna kääntää päätään sellaisilla maksuilla.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Demokratia on riippuvaista edellytyksistä, joita se ei voi itse luoda. Se koskee sekä jäsenvaltioitamme että Turkin demokratiaa. Vaikka ongelmallisia asioita on monia, mainitsen vain yhden niistä.

Vaikka Turkin tasavallassa kunnioitetaan uskonnonvapautta, uskonvapaudessa ei juuri ole edistytty viime vuosina. Uskonnon harjoittamisen vapaus on tunnustettu virallisesti, mutta todellisuudessa sitä rajoitetaan esimerkiksi uskonnon harjoittamisen paikan osalta. Pidän valitettavana, että EU ei onnistu käsittelemään tätä asiaa perusteellisesti. Viimeisimmässä edistymiskertomuksessa, joka oli jopa satakahdeksankymmentä sivua pitkä, tämä ongelma mainittiin vain kahdella sivulla. Siinä ei mainittu tiukkoja rajoituksia uskonnollisten yhteisöjen autonomiselle hallinnolle, ei vain hallinnon ja talouden tasolla vaan myös pappien ja seurakunnan virkailijoiden tasolla.

Koska Euroopan neuvoston piispa kokouksissa on jo sangen kauan sanottu, että Turkissa loukataan jatkuvasti uskonnonvapautta, Euroopan unionin pitäisi johdonmukaisesti vaatia ihmisoikeuksien kunnioittamista uskonnonvapauden puitteissa.

Ismail Ertug (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Turkki on tietysti tunteisiin vetoava aihe, se on sangen selvää. On yksi asia, joka meidän pitäisi tietysti ottaa tässä yhteydessä huomioon, ja se on mainittu tänään monta kertaa, nimittäin se, että vaikka puolueen kieltämistä on täysin mahdotonta hyväksyä, sitä ei tehnyt hallitus vaan oikeusjärjestelmä. Meidän on tehtävä tässä ero ollaksemme oikeudenmukaisia ja rehellisiä.

Se ei kuitenkaan ollut se, mitä halusin sanoa. Eurooppalaisina meidän on kysyttävä itseltämme, minne me itse asiassa haluamme mennä. Jos maailmanlaajuisena toimijana haluamme talouden lisäksi – ja sosialidemokraattina haluaisin korostaa tätä – edistää poliittisia arvoja, ei vain EU:ssa vaan myös EU:n rajojen ulkopuolella koko maailmassa, sitten me tarvitsemme sitä varten loppujen lopuksi Turkia. Siten voimme olla myös lujia ja selkeitä tomissamme Turkin kanssa, ja juuri sitä edellytetään. Vain siten voimme onnistua saamaan demokratisoitumiskehityksen vauhtiin ja onnistua kokonaistavoitteessamme.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Neuvosto toimii sen kysymyksen osalta, jota kutsumme Euroopan unionin ja Turkin väliseksi suhteeksi liittymisprosessin etenemiseksi, seuraavasti:

Ensinnäkin katsomme, että meidän on säilytettävä Turkin mahdollisuus liittyä EU:hun. Ymmärrämme, että jos Turkki jonakin päivänä liittyy Euroopan unioniin, se vahvistaa unionia, ei heikennä sitä. Siksi tuo prosessi on molempien etujen mukaista.

Toiseksi, neuvottelu. Kuten Raimon Obiols huomautti, neuvottelut ovat kiistämättömän ase tuossa prosessissa etenemisessä ja Turkin sisäisten uudistusten edistämiseksi. Se on todistettu kiistämättömästi. Neuvottelut ovat strateginen tekijä, ja niitä pitäisi jatkaa, kuten komission jäsen Olli Rehn puheenvuorossaan totesi.

Kolmanneksi, erittäin selkeä viesti Turkille. Meidän on oltava erittäin selkeitä Turkin kanssa. Sitä ovat kannattaneet, ei vain Ria Oomen-Ruijten, joka on laatinut tämän päätöslauselmaesityksen, joka minusta näyttää hyvin laajalta, hyvin perusteelliselta ja yksityiskohtaiselta työltä, erinomaiselta perustalta kehitykselle, vaan mielestäni monet tämän illan osallistujista: Anna Maria Corazza Bildt, Sarah Ludford, Franziska Keller, Jan Zahradil ja monet muut ovat kannattaneet selkeän viestin lähettämistä Turkille.

Turkki on maa, joka, jos se täyttää Kööpenhaminan kriteerit, voi liittyä unioniin ja jonka on liityttävä Euroopan unioniin.

Tällä hetkellä Turkki ei kuitenkaan täytä niitä, ja siinä suhteessa on kaksi olennaista tekijää, demokratia ja ihmisoikeudet, jotka ovat keskeisiä analysoitaessa Turkin mahdollista tulevaa jäsenyyttä Euroopan unionissa. Ihmisoikeuksien osalta, jotkin niistä, niiden erityiset ulottuvuudet, ovat perustavanlaatuisia määriteltäessä demokratiaa, joka täyttää vaatimukset, joita sanotaan Kööpenhaminan kriteereiksi.

Oikeusasioissa, sukupuolten tasa-arvoa koskeissa asioissa, kidutusta ja pahoinpitelyä koskeissa asioissa, ilmaisunvapaudessa, vähemmistöjen ja moniarvoisuuden kunnioitus, kaikki nämä tekijät on pidettävä mielessä. Kaikissa noissa on osoitettu, että voidaan nähdä kiistämättömiä edistysaskelaita, ja kaikissa niissä nähdään myös puutteita tai jopa askelaita taaksepäin. Tämä on tilanne. Se riippuu siitä, miten sen näette. Lasi voi olla puoliksi täysi vai puoliksi tyhjä. Siten nuo ovat mielestäni perustekijöitä, joihin on keskityttävä Euroopan unionin ja Turkin välisessä suhteessa.

Mielestäni prosessi, jossa edetään kohti Turkin ja Euroopan unionin lähentymistä, on mahdollinen; se on toteuttamiskelpoinen prosessi. Siksi tuo prosessi on avoin ja Turkilla on ehdokasvaltion asema. Se on välttämätön prosessi, jonka on luonnollisesti edettävä mahdollisimman nopeasti. Euroopan parlamentin

asema tuossa prosessissa on ehdottoman olennainen. Sillä on vastuullaan olennainen tehtävä kehitettäessä, analysoitaessa, arvioidessa ja lujitettaessa tuota prosessia, jonka me kaikki haluamme etenevän mahdollisimman nopeasti.

Olli Rehn, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen iloinen voidessani sanoa viimeisen sanani Turkista.

Haluan kiittää teitä hyvin merkittävästä ja vastuullisesta keskustelusta tänä iltana. Sanoin teille itse asiassa näkemiini Turkin osalta jo joulukuussa tai marraskuussa. En toista sitä nyt. Toivon, että minun ei tarvitse enää sanoa uudelleen näkemiini Turkin osalta täällä parlamentissa ja että voimme edetä ja alkaa käsitellä Euroopan unionin merkittäviä taloudellisia ja muita ongelmia.

Haluan myös käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni kiittääkseni puheenjohtajavaltio Espanjaa ja Espanjan pääministeri Zapateroa sivilisaatioiden allianssin käynnistämisestä, sillä se on hyvin merkittävä aloite, ja voin sanoa, että liityn vapaaehtoisesti kyseiseen allianssiin. Se on hyvin tärkeä myös EU:n ja Turkin välisille suhteille.

Tämän päivän keskustelussa on keskitytty paljon puolueen lopettamiseen, ja se on aivan oikein. On hyvin tärkeää, että Turkki uudistaa lainsäädäntönsä ja koko poliittisia puolueita koskevat perustuslailliset puitteensa Venetsian komission suositusten mukaisesti.

Johannes Cornelis van Baalen ja Olle Schmidt ottivat esiin kysymyksen tilintarkastustuomioistuimen äskettäisestä Turkia koskevasta kertomuksesta. Voin sanoa, että päätelmämme komissiossa, laajentumisasioiden pääosastossa, vastaavat kertomusta ja sen päätelmiä siitä, miten rahoitustuestamme tehdään strategisempaa, monivuotisempaa ja selkeämmin yhdistettyä tarpeisiin, jotka johtuvat poliittista uudistusta koskevasta asialistasta maissamme, tässä tapauksessa Turkissa.

Nyt tehdään työtä sitä varten, mukaan luettuna täysin uusi suunta suunnitteluasiakirjojemme laadinnalle monivuotisesti ja etenemiselle hankekohtaisesta alakohtaiseen ohjelmasuunnitteluun. Tähän uuteen lähestymistapaan kuuluu myös itse edunsaajamaiden kehittämien alakohtaisten strategioiden suurempi korostaminen, jonka loppujen lopuksi pitäisi edistää politiikan painopistealojen yhteistä määrittelyä komission ja Turkin viranomaisten välillä.

Tarjoan teille mielelläni pidemmän ja perusteellisemmän kirjallisen vastauksen tästä asiasta, jos lähetätte minulle pian kirjeen, jotta voin tehdä sen vielä tämän komission toimikauden aikana.

Mielestäni on tärkeää, että puolueiden lopettamisen lisäksi keskustellaan laajemmin demokraattisesta muutoksesta. Sitä olette tänä iltana tehneet, ja haluan vain mainita lyhyesti kolme asiaa, jotka ovat mielestäni tärkeimmät seuraavat askeleet.

Turkissa on tapahtunut viiden viime vuoden aikana valtava demokraattinen muutos. Se on nyt hyvin erilainen maa verrattuna siihen, mitä se oli, sanotaanko, viisi vuotta sitten. Mutta lasi ei tietenkään ole vielä täysi, ja Turkissa on vielä pantava täytäntöön monia merkittäviä uudistuksia.

Aivan ensimmäinen niistä koskee kansalaisoikeuksia ja perusvapauksia. Turkin ilmaisunvapautta koskevat tilastot eivät ole EU:n normien mukaisia. Monia kirjailijoita ja toimittajia syytetään ja tuomitaan edelleen heidän työnsä takia. Turkin on nyt korkea aika hyväksyä tarvittavat oikeudelliset uudistukset, jotta tämä ongelma kuuluu Turkin menneisyyteen eikä sen tulevaisuuteen. Se on perustavanlaatuista kaikissa avoimissa ja demokraattisissa yhteiskunnissa ja se on perustavanlaatuista myös tulevalle keskustelulle sellaisista arkaluontoisista kysymyksistä kuin armenialaisia koskeva kysymys, kurdeja koskeva kysymys tai Kyproksen ongelma.

Toiseksi, viime vuonna on tapahtunut merkittävää kehitystä siviilien ja armeijan suhteissa. Meneillään oleva Ergenekon-tapausten tutkinta on elintärkeä Turkin demokratisoitumispyrkimyksille ja todellakin, Turkin kansalaiset ansaitsevat sen, että tämä tutkinta viedään loppuun, ja he odottavat aivan oikein, että ryhdytään kaikkiin tarvittaviin varotoimiin, joilla taataan oikeudenmukainen oikeudenkäynti kaikille vastaajille.

Kolmanneksi, viimeisenä vaan ei vähäisimpänä, aitoa demokratiaa ei voida saada aikaan, jos puolet väestöstä – naiset – on vakavasti aliedustettuna kansallisessa ja paikallisessa politiikassa. Turkkilaisten naisten kansalaisjärjestöt ovat taipumattomia ponnistuksissaan edistää tätä asialistaa, aivan kuin heidän pitääkin, ja me olemme heidän liittolaisiaan. Sukupuolten tasa-arvoa käsittelevän erityiskomitean perustaminen on merkittävä askel, joka toivottavasti auttaa suuresti edistämään naisten poliittista edustusta Turkin yhteiskunnan kaikilla tasoilla.

Lopuksi, Turkin EU:hun liittymistä koskeva prosessi voi olla pitkä ja joskus tuulinen tie, mutta on olennaista olla kadottamatta näkyvistä perustavoitetta maan demokraattisesta muutoksesta. Se on sekä Turkin että Euroopan unionin perustajien mukaista, ja se saadaan parhaiten aikaan toimimalla Turkin kanssa sekä oikeudenmukaisesti että lujasti, millä säilytetään uskottavuutemme ja ehdollisuuden voima edistettäessä perusvapauksien uudistuksia Turkissa. Luotan tässä merkittävässä ponnistuksessa edelleen vahvaan tukeen. Se on olennaista, jotta tämä hanke päättyy onnistuneesti.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Kristiina Ojuland (ALDE), kirjallinen. – (ET) Arvoisa puhemies, Euroopan komission vuonna 2009 laatimassa Turkin kehitystä koskevassa kertomuksessa määritellään perustuslaillisen uudistuksen täytäntöönpano merkittäväksi haasteeksi demokratisoitumisprosessin jatkamisessa. Kertomuksessa pannaan merkille, että huolimatta ihmisten selkeästä tuesta hallitukselle ja suuresta enemmistöstä parlamentissa, tähän mennessä poliittisten ja perustuslaillisten uudistusten täytäntöönpanossa aikaansaatu edistys ei ole ollut riittävää, koska osapuolet eivät ole pystyneet löytämään yhteistä kieltä. Kuten muissakin demokraattisissa maissa Turkin puolueiden kannat kuvastavat äänestäjien toiveita. Ei saa unohtaa, että demokraattisessa yhteiskunnassa puolueet ovat ennen kaikkea vastuussa äänestäjilleen, ja Turkissa Euroopan unionin on käännettävä huomionsa ruohonjuuritason kehitykseen. Meidän on varottava huolellisesti, ettemme omaksu opettavaa lähestymistapaa Turkin demokratisoitumisprosessia ohjattaessa. Toivottujen uudistusten onnistunut täytäntöönpano edellyttää kansalaisten tukea, mitä varten tarvitaan suurempaa yleistä tietoisuutta sekä käsitystä uudistusten merkityksestä ja syistä. Ylhäältä alaspäin suuntautuvat uudistukset, jotka on pantu täytäntöön, eivät johda toivottuun tulokseen, mikäli on olemassa tunne, että ne ovat uhka Turkin sisäiselle vakaudelle. Turkin hallituksen painostaminen nopeuttamaan uudistuksia, joilta puuttuu kansalaisten tuki, voisi kuitenkin tahattomasti johtaa separatismiin tai uskonnollisen vihamielisyyden kukoistamiseen. Toivon, että neuvosto ja komissio ponnistelevat yhdessä Turkin hallituksen kanssa pannakseen täytäntöön toimenpiteitä, joilla Turkin kansa voidaan saada mukaan demokratisoitumisprosessiin huomattavasti enemmän kuin tähän mennessä, jotta voidaan varmistaa, että saadaan aikaan hedelmällinen maaperä Kööpenhaminan kriteerien perusteella tapahtuvassa liittymisessä tarvittavien uudistusten panemiseksi täytäntöön.

Pavel Poc (S&D), kirjallinen. – (CS) Ehdokasvaltion kanssa käytävien liittymistä valmistelevien neuvottelujen päämääränä pitäisi olla kyseisen maan liittyminen Euroopan unioniin. Mutta Turkin tapauksessa tilanne on paljon monimutkaisempi. Liittymistä valmistelevat keskustelut ovat olleet avoimia 3. lokakuuta 2005 alkaen. Maan liittymisen lisäksi neuvotteluissa edistetään demokratian ja vapauden lisäämistä ja kansalais- ja ihmisoikeuksien säilyttämistä Turkissa. Poliittisten julkilausumien antamisen sijaan tämä erityinen tavoite olisi saatava aikaan lainsäädännöllisillä muutoksilla osana yhdenmukaistamista Euroopan unionin oikeusjärjestelmän kanssa, mutta ennen kaikkea jäsenvaltioiden asettamasta esimerkistä seuraavien poliittisten ja yhteiskunnallisten käytäntöjen avulla. Liittymistä vastustavat väitteet, jotka perustuvat kaavaan ”eurooppalaiset maat” vastaan ”islamilaist maat” ovat epäasianmukaisia ja vääriä. Turkin historiallinen yhteys Eurooppaan on kiistämätön. Turkki on itse asiassa tällä hetkellä Euroopan neuvoston ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön jäsen. Ehdokasvaltion arviointiin ei ole uskonnollista mittapuuta, päinvastoin, vakaumuksen vapaus on yksi EU:n perusperiaatteista. Siksi Turkin Euroopan unioniin liittymisen ainoina ja ratkaisevina kriteereinä on oltava oikeusvaltion periaatteen noudattaminen, kansalaisoikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien vahvistaminen lainsäädännössä ja Euroopan unionin kaikkien jäsenvaltioiden kunnioittaminen.

Renate Sommer (PPE), kirjallinen. – (DE) On hyvä, että Euroopan parlamentti ainakin käsittelee Turkin demokratisoitumiskehitystä koskevaa asiaa. Komissiolla ja neuvostolla on periaatteessa ollut tapana ylistää tilannetta – olipa se miten järkyttävä tahansa. Ne sanovat sitä ”pehmeäksi vallankäytöksi”. Mihin tämä ”pehmeä vallankäyttö” meidän on sitten saanut? On sangen selvää, että liittymisneuvottelujen avaamisesta lähtien Turkissa on menty huomattavasti enemmän taakse- kuin eteenpäin. Nyt on jälleen kielletty yksi puolue. Sen lisäksi rajoitetaan kuitenkin valtavasti kansalaisvapauksia, sorretaan uskonnollisia vähemmistöjä, jopa niin, että niitä yritetään karkottaa tai tuhota ne verilöylyssä, vähennetään niiden tiedonsaannin vapautta ja lehdistönvapautta ja yritetään tuhota oppositiomielinen lehdistö ja vapaat ammattiliitot ja niin edelleen. ”Pacta sunt servanda”, sopimukset on pidettävä – sitä korostetaan aina Turkin yhteydessä ja aivan oikein niin. Mutta se koskee myös Turkia! Kun Turkki aloitti liittymisneuvottelut, se teki EU:n kanssa sopimuksen Kööpenhaminan kriteerien täyttämiseksi. Jos se kieltäytyy edelleen tekemästä niin, sen on kysyttävä itseltään, haluaako se todella tulla osaksi EU:ta. Komission, neuvoston puheenjohtajavaltion ja neuvoston ”pehmisten” pitäisi lopulta toimia johdonmukaisesti sen sijaan, että ne jatkuvasti avaavat uusia neuvottelulukuja.

15. Tonavan aluetta koskeva EU:n strategia (keskustelu)

Puhemies. - (EL) Esityslistalla on seuraavana Silvia-Adriana Țicău, Brian Simpsonin, János Áderin, Hannes Swobodan, Eva Lichtenbergerin, Michael Cramerin, Saïd El Khadraouin, Mathieu Groschin, Iuliu Winklerin, Victor Boștinărun, Ioan Mircea Pașcun, Marian-Jean Marinescun, Ivailo Kalfinin, Norica Nicolain, Dirk Sterckxin, Csaba Sándor Tabajdin, Michael Theurerin, Ismail Ertugin, Inés Ayala Senderin, Jiří Havelin, Edit Herczogin, Stanimir Ilchevin, Iliana Malinova Iotovan, Jelko Kacinin, Evgeni Kirilovin, Ádám Kósan, Ioan Enciun, Eduard Kukanin, Gesine Meissnerin, Alajos Mészárosin, Nadezhda Neynskyn, Katarína Neveďalován, Daciana Octavia Sărbun, Vilja Savisaarin, Olga Sehnalován, Catherine Stihlerin, Peter van Dalenin, Louis Grechin, Corina Crețun, George Sabin Cutașin, Vasilica Viorica Dăncilă, Cătălin Sorin Ivanin, Tanja Fajonin, Kinga Gönczin, Antonyia Parvanovan, Adina-Ioana Văleanin ja Rovana Plumbin komissiolle laatima suullinen kysymys: Tonavan aluetta koskeva EU:n strategia (O-01 50/2009 – B7-0240/2009).

Silvia-Adriana Țicău, laatiija. – (RO) Haluan kiittää kaikkia kollegojani, jotka tukivat minua ehdottaessani, että aloitteesta keskustellaan Euroopan parlamentin täysistunnossa; huomenna toimitetaan äänestys yhteisestä päätöslauselmasta.

Tonavan alue on erityisen tärkeä Euroopan unionille sekä siitä syystä, että joki virtaa usean valtion läpi, että siitä syystä, että se laskee suoraan Mustaanmereen. Tonava yhdistää Rein-joen ja Mainin kanavan ohella Pohjanmeren ja Euroopan unionin suurimman sataman, Rotterdamin, Mustaanmereen ja Euroopan unionin kymmenenneksi suurimpaan satamaan, Constanțaan.

Eurooppa-neuvosto tunnusti Tonavan alueen merkityksen ja kehotti komissiota kesäkuussa 2009 laatimaan Tonavan aluetta koskevan EU:n strategian vuoden 2010 loppuun mennessä. Vaadimme, että komissio aloittaa mahdollisimman pian neuvottelut kaikkien Tonavan varrella sijaitsevien valtioiden kanssa ja että Tonavan aluetta koskevaa strategiaa täydennetään toimintasuunnitelmalla ja monivuotisella toimintaohjelmalla. Ne on tarkoitus panna täytäntöön toimintaan osallistuvien valtioiden ohella Itämeren aluetta koskevan strategian mallin mukaisesti.

Liikenteen infrastruktuurin kehittäminen on elintärkeää Tonavan alueen kehittämisen kannalta. Alueen liikenneinfrastruktuurin kehittämiseen liittyviä painopistealoja ovat satamien nykyaikaistaminen, Tonavan liikennejärjestelmien yhdenmukaistaminen, Rein/Maas-Main-Tonava-vesiväylän pullonkaulojen poistaminen liikenteen helpottamiseksi, eri liikennemuotojen käytön edistäminen alueella ja Mustanmeren-yhteyksien lisääminen maanteitse ja rautateitse, millä tarkoitan rautateiden tavaraliikennekäytäviä ja suurnopeusjunia.

Tonavan alue on keskeisessä asemassa Euroopan unionin toteuttaessa toimia energialähteiden monimuotoisuuden edistämiseksi. Panemalla täytäntöön energiatehokkuutta ja uusiutuvia energialähteitä koskevia yhteisiä hankkeita, sijoittamalla uuteen tekniikkaan ja kehittämällä pieniä ja keskisuuria yrityksiä kannustetaan ympäristöystävällistä taloutta koko Tonavan makroalueella.

Matkailu on lisäksi tärkeä väline, jolla edistetään alueen taloudellista kasvua. Mainittakoon vielä, että kansainvälisesti kilpailukykyisten osaamiskeskuksien kehittäminen sekä akateemiset ja kulttuuriset vaihdot lisäävät alueellista koheesiota Tonavan alueella.

Tonavan alueella ja erityisesti sen suistoalueella, jonka ekosysteemi on ainutlaatuinen ja hauras, sijaitsee lukuisia Natura 2000 -verkostoon kuuluvia erityisiä suojelualueita. Tonavan jokialueen ympäristönsuojelu vaikuttaa laajalti alueen maatalouden ja maaseudun kehitykseen.

Tonavan aluetta koskeva strategia mahdollistaa yhteensovitetun lähestymistapansa myötä muun muassa yhteisön varojen tehokkaamman käytön ja korkeamman käyttöasteen. Tätä tarkoitusta silmällä pitäen kehotamme komissiota ja jäsenvaltioita hyödyntämään vuoden 2010 rahoitusnäkymien väliarviointia ja tulevia rahoitusnäkyviä koskevia keskusteluja niiden pannessa täytäntöön Tonavan aluetta koskevan EU:n strategian tavoitteita.

Päätän puheenvuoroni toteamalla, että Euroopan parlamentti on pysyvä kumppani kehitettäessä ja pantaessa täytäntöön Tonavan aluetta koskevaa EU:n strategiaa.

Olli Rehn, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän teitä siitä, että otitte esille tämän Tonavan alueelliseen strategiaan liittyvän tärkeän asian ja että tuette myös laajemmin makroalueellisia strategioita Euroopassa.

Komissio tekee tässä yhteydessä yhteistyötä Tonavan yhteistyöprosessiin kuuluvien valtioiden kanssa. Tarkoitin tällä seuraavia jäsenvaltioita: Saksa, Itävalta, Slovakia, Tšekin tasavalta, Unkari, Slovenia, Bulgaria ja Romania. Yhteistyöprosessiin osallistuvat lisäksi seuraavat kolmannet maat: Kroatia, Serbia, Bosnia ja Hertsegovina, Montenegro, Moldova ja Ukraina.

Tilanne on tässä vaiheessa se, että komissiossa on perustettu yksikköjen välinen työryhmä, jossa on edustettuina yli 20 pääosastoa ja jonka tehtävänä on määritellä strategiaa koskevat tärkeimmät poliittiset painopistealat. Jokainen Tonavan alueella sijaitseva valtio on vastaavasti nimennyt kansallisen yhteyshenkilön, ja ensimmäinen yhteyshenkilöiden kokous on järjestetty jäsenvaltioiden kanssa. Tämän vuoden helmi- ja kesäkuun välillä on tarkoitus järjestää useita tapahtumia, joilla annetaan pontta kyseisten tahojen kanssa käytäville keskusteluille. Ensimmäinen tapahtuma järjestetään Ulmissa Saksassa 1. ja 2. helmikuuta 2010.

Strategian tulevaan sisältöön liittyen haluan korostaa, että olemme tietysti vasta valmisteluprosessin alussa. Asianomaiset valtiot, sidosryhmät, komission yksiköt ja muut EU:n toimielimet keskustelevat sisällöstä yksityiskohtaisemmin tulevana kuukausina.

Vaikuttaa kuitenkin todennäköiseltä, että strategia perustuu kolmelle pilarille tai laajemmille poliittisille painopistealoille. Ensinnäkin on parannettava yhteenliitettävyyttä ja ympäristön kannalta kestäviä viestintäjärjestelmiä, toiseksi on suojeltava ympäristöä, varjeltava vesivaroja ja edistettävä riskien ehkäisytöitä, ja kolmanneksi on lujitettava sosioekonomista inhimillistä ja institutionaalista kehitystä. Näihin kolmeen pilariin sisältyy konkreettisia toimia, jotka perustuvat jäsenvaltioilta, sidosryhmiltä ja komissiolta saatuihin palautteisiin.

Kerron lopuksi vielä seuraavaksi toteutettavista toimista. Jatkamme tästä kesäkuuhun asti ajatuksien ja ehdotuksien keräämistä jäsenvaltioilta, sidosryhmiltä ja muilta asiasta kiinnostuneilta tahoilta kannanottojen ja kokouksien avulla sekä Internetissä toteutettavan julkisen kuulemisen välityksellä. Tämän jälkeen komissio asettaa syyskuuhun mennessä ajatukset tähtäinjärjestykseen valmistellakseen luonnoksen tiedonannoksi strategiasta ja sitä täydentävästä toimintasuunnitelmasta. Sitten komissio valmistautuu joulukuuhun mennessä hyväksymään asiakirjat. Näin ollen voimme ensi vuonna – vuonna 2011 – aloittaa hallintojärjestelmien käyttöönoton sekä niiden toimien ja hankkeiden konkreettisen täytäntöönpanon, joita olemme tuohon ajankohtaan mennessä suunnitelleet ja joista olemme päättäneet.

Kiitos tarkkaavaisuudestanne. Odotan mielenkiinnolla kuulevani asiat, jotka haluatte ottaa esille tässä keskustelussa.

Marian-Jean Marinescu, PPE-ryhmän puolesta. – (RO) Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmä kiinnittää erityistä huomiota Tonavan aluetta koskevaan strategiaan. Rein-Main-Tonava-vesiväylä on silta, joka yhdistää idän ja lännen, Pohjanmeren ja Mustanmeren. Se on välittömässä yhteydessä energiavarmuuden turvaamiseen ja tarjoaa reitin Aasiaan Mustanmeren kautta sekä toisaalta Välimerelle.

Kannatamme tästä syystä Tonavan aluetta koskevan strategian laatimista tämän vuoden aikana komission tekemän sitoumuksen mukaisesti. Olen tyytyväinen komission jäsenen Rehnin uudelleenalintaan, ja haluamme, että strategia hyväksytään erityisine toimintasuunnitelmineen viimeistään vuoden 2011 alkuun mennessä.

Mainitsen seuraavat keskeiset painopistealat, jotka olisi syytä panna täytäntöön: on taattava koko vesiväylän ja ensisijaisesti Tonava-Rein-yhteyden liikennöintikelpoisuus, yhtenäistettävä liikennejärjestelmiä, nykyaikaistettava jokisatamia ja kehitettävä niihin liittyviä infrastruktuureja, jotta niistä tulee integroituja multimodaalisia järjestelmiä, hyödynnettävä tehokkaasti Tonavan energiapotentiaalia, kehitettävä kastelujärjestelmiä aavikoitumisen estämiseksi ja pantava täytäntöön integroitu järjestelmä, jolla valvotaan vedentasa ja jonka tavoitteena on parantaa ennusteiden laatimista sekä toteuttaa toimia tulvien, kuivuuden tai saastumisen estämiseksi.

Toimia on toteutettava keskitetysti, koska jolleivät kaikki joen varrella sijaitsevat valtiot osallistu niihin, koko prosessi saattaa lukkiutua. Toiminta edellyttää myös taloudellisia varoja. Tästä syystä toivon, että uusi Euroopan komissio tarkastelee asiaa eikä suhtaudu kielteisesti julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuteen perustuvaan rahoitukseen.

Kaikista jokivarrella sijaitsevista valtioista suurin osuus Tonava-joesta kuuluu Romanianle. Tästä syystä Romania kannattaa strategian laatimista mahdollisimman pian, koska siinä korostetaan koko Euroopan kannalta elintärkeään jokeen liittyviä mahdollisuuksia.

Constanze Angela Krehl, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä kannattaa aloitetta Tonavan aluetta koskevan strategian kehittämiseksi. Hanke on meidän kannaltamme tärkeä myös siitä syystä, että siinä vahvistetaan esimerkillisellä tavalla alueellista koheesiota, joka on ensimmäistä kertaa sisällytetty Lissabonin sopimukseen. Hankkeen myötä saamme myös tilaisuuden selvittää, mitä tarkalleen ottaen tarkoitamme alueellisella koheesiolla. Toivon, että komission jäsen Rehn kertoi myös lukuisille keskustelukumppaneilleen, että Euroopan parlamentti otetaan asianmukaisesti mukaan Tonavan aluetta koskevan yhteisen strategian laatimiseen. En valitettavasti kuullut teidän lausuvan sanoja ”Euroopan parlamentti” puheenvuorossanne, mutta aiomme osallistua keskusteluun asianmukaisella tavalla. Olen tyytyväinen siihen, että käymme tänään täällä täysistunnossa ensimmäistä tärkeää keskustelua.

Alueellisen koheesion ohella on tärkeää tehdä myös selväksi, että strategiaan sisältyy rajat ylittävä yhteistyö – asia, jota pyrimme aina edistämään, jota olemme aina tukeneet koheesiopolitiikan alalla ja jota itse asiassa haluamme lisätä jo tällä rahoituskaudella. Toivon, että asiakokonaisuus saavuttaa vielä suurempaa menestystä tulevana vuosina, myös Tonavan aluetta koskevan strategian yhteydessä.

Haluan huomauttaa, että Tonavan aluetta koskevan strategian myötä saavutetaan yhteisön lisäarvoa, mistä tulee todella konkreettinen asia erityisesti alueen asukkaiden kannalta. Heidät olisi tästä syystä otettava välittömästi mukaan strategian laatimiseen ja heille olisi myös suotava tilaisuus todistaa tämän yhteisön hankkeen täytäntöönpanoa. Toivon hartaasti, että emme kuormita strategiaa liian monilla painopistealoilla, vaan keskitymme siihen, mitä haluamme saavuttaa. Mielestäni on hyvin tärkeää, että käytämme olemassa olevia varoja tehokkaammin ja että rakennamme tai laajennamme varoitusjärjestelmiä, joilla varoitetaan tulvien kaltaisista luonnonkatastrofeista; järjestelmien avulla on myös voitava reagoida esimerkiksi teollisiin onnettomuuksiin, jotka saastuttavat Tonavaa ja sen lähistöllä sijaitsevia alueita. Tässä yhteydessä on olemassa yhteisiä toiminta-alueita.

Menestyksellinen Tonavan aluetta koskeva strategia ja menestykselliset alueeseen liittyvät hankkeet saattavat myös toimia esimerkkeinä muille alueille. Meidän ei aina tarvitse heti keksiä uutta strategiaa, vaan voimme käyttää tätä esimerkkinä siitä, miten ongelmat voidaan ratkaista yhdessä, rajat ylittävän yhteisöllisen yhteistyön avulla. Jos onnistumme todella ottamaan kolmannet valtiot mukaan tällaiseen strategiaan, sitä voidaan myös käyttää esimerkkinä naapuruuspolitiikan täytäntöönpanossa, mikä on tärkeää meille kaikille Euroopan unionissa ja mitä olisi syytä edistää.

Michael Theurer, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Tonavan alueen merkitys käy ilmi siitä tosiasiasta, että joen varrella sijaitsee kuusi EU:n jäsenvaltiota ja neljä naapurivaltiota, joissa asuu 80 miljoonaa ihmistä. Tonavan alkulähteet sijaitsevat Schwarzwaldissa – 100 kilometrin päässä linnuntietä – josta joki sitten virtaa kohti suistoa ja laskee Mustaanmereen. Tästä syystä me, Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä, tuemme Tonavan aluetta koskevaa strategiaa ja edistämme Euroopan parlamenttina tärkeää asiaa tarkastellessamme tänä iltana kyseistä strategiaa.

Kaksikymmentä vuotta rautaesiripun romahtamisen jälkeen ja Euroopan kahtiajaon päätyttyä Tonava on jälleen kerran yhdentymisen symboli. Tonava virtaa EU:n perustajavaltioihin kuuluvasta Saksasta vuonna 1995 liittyneen Itävallan kautta Keski- ja Itä-Euroopan vuonna 2004 liittyneisiin uusiin jäsenvaltioihin ja yhdistää myös liittymisneuvotteluja käyvän Kroatian kaltaiset naapurivaltiot samoin kuin muut naapurivaltiot, jotka ovat kiinnostuneita liittymään unioniin. Tällä tavoin Tonavan varrella voi melkein nähdä, miten Eurooppa yhdentyy jälleen.

Hyvät parlamentin jäsenet – ja tämä on asia, johon ALDE-ryhmä kiinnittää suurta huomiota – meidän on nyt toteutettava asianmukaisia toimia, jotta Tonavan aluetta koskevasta strategiasta tulisi myös aluepoliittinen painopisteala tulevalla rahoituskaudella. Tähän on monta erilaista ratkaisua. Yksi vaihtoehto on, että pienet ja keskiuuret yritykset solmivat enemmän keskinäisiä kumppanuuksia.

Infrastruktuurien alalla on tietysti toteutettava muita tärkeitä toimia. ALDE-ryhmä pitää tätä erityisen tärkeänä, koska Euroopan jakauduttua kahtia perinteiset liikenneyhteydet katkaistiin eikä niitä ole nykyaikaistettu. Tästä syystä Tonavan kehittäminen sisävesiväylänä sekä sen satamien, sulkujen ja liikennöintikelpoisuuden nykyaikaistaminen ja kohentaminen mahdollistaa ympäristöystävällisen liikennemuodon. Maantie- ja rautatieverkon parissa on kuitenkin vielä tehtävä työtä. On myös erityisen tärkeää, että otamme tähän mukaan kunnat, kaupungit, alueet ja kansalaiset.

Eva Lichtenberger, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Tonavan aluetta koskevaa kehitysstrategiaa on syytä pitää erittäin myönteisenä ja tärkeänä asiana. Kyse on lisäksi

hyvin kunnianhimoisesta toimesta, jota ei voi verrata mihinkään, mitä olemme aiemmin toteuttaneet alueellisen kehityksen kehityksessä. Tonava ei ole mikä tahansa vesiväylä eikä se ole tie. Tonava on luonnon aarre. Tiedän, että monet teistä eivät halua kuulla tätä, mutta koska joki on luonnon aarre ja alue, jolla olisi mahdollista tuottaa kestävän kehityksen mukaisia nykyaikaisia matkailupalveluja, pienet ja keski-suuret yritykset voisivat kehittää aluetta erittäin myönteisellä tavalla, erityisesti Tonavan suistoalueella mutta myös joen muilla viehättävillä osuuksilla.

Tonavalla on jokena erityislaatuisia ominaisuuksia, jotka ovat varmastikin ilmiselviä ja jotka ovat erityisen herkkiä ihmisten toimille. Tästä saatiin jo todisteita Gabčíkovon voimalaitoshankkeen yhteydessä. Hankkeen aiheuttamat vahingot ovat yhä nähtävissä, ja tämän voimalaitosketjun laajentamisesta seuranneet laajemmat vahingot onnistuttiin estämään vain asukkaiden ja kansalaisten valtavien ponnistuksin. Pohjaveden pinta laski hankkeen vuoksi, mikä vaikutti maatalouteen tavalla, jota on mahdoton arvioida. Kollegani ei syyttää ottanut esille Tonavan alla sijaitsevan pohjamaan ja alueen pohjaveden välistä voimakasta yhteyttä. Tähän olisi kiinnitettävä erityistä huomiota tässä yhteydessä.

On tärkeää ymmärtää, että Tonava, siinä missä kaikki muutkin joet, on elinehto, jota on suojeltava, johon on kiinnitettävä huomiota ja johon meidän on suhtauduttava kestävän kehityksen periaatteita noudattaen. Tämä ei tarkoita kaivinkoneiden piittaamatonta ajattamista luonnonalueille vaan sitä, että jokeen on suhtauduttava vakavasti ja sitä on hyödynnettävä liikennetarkoituksiin siten, että alukset noudattavat joen ehtoja eikä joki aluksien. Suurta hanketta ei aloiteta ostamalla huonekaluja ja rakentamalla sitten talo niiden ympärille. Juuri näin Tonavaankin on suhtauduttava. Kestävä kehitys ja luonnonympäristön huomioon ottaminen ovat äärimmäisen tärkeitä seikkoja tässä yhteydessä. Ei pidä toistaa aikaisempia virheitä!

Oldřich Vlasák, ECR-ryhmän puolesta. – (CS) Tonavan alue on erityislaatuinen ja kiistatta laaja alue. Kuten kaikki tiedämme, Tonava on Volgan jälkeen Euroopan toiseksi suurin joki, joka virtaa kymmenen valtion läpi tai muodostaa niiden kansainvälisen rajan. Tonavan vesistöalue ulottuu niinkin monen kuin 19 Euroopan valtion alueelle. Niinpä on myönteistä, että alueeseen on kiinnitetty erityistä huomiota. Katson kuitenkin, että meidän ei pitäisi yrittää mahdollistaa Tonavan aluetta koskevaa strategiaa mihinkään tiettyyn muottiin täällä Euroopan parlamentissa. Hyvin toimiva makroalueellinen strategia on määriteltävä alhaalta päin, samalla kun yhteisön toimielimien olisi luotava pelkkä kehys, helpotettava hallitusten välistä viestintää ja tuettava yksittäisiä toimijoita noudatettuihin menettelyihin, tietoa koskeviin yleiskatsauksiin ynnä muihin liittyen. Komission ei pitäisi mielestäni laatia makroalueellista strategiaa vaan enemmänkin valvoa sen syntymistä, koska varsinaisen sisältö olisi määriteltävä jäsenvaltioissa, alueilla ja yksittäisissä kaupungeissa ja kylissä.

Olen myös vakaasti sitä mieltä, että vaikka Tonavan aluetta koskevan strategian olisi kohdistuttava tulevaisuuteen, voimme tuskin välttää menneisyyden perintöä pannessamme strategiaa täytäntöön. On syytä ymmärtää, että Tonava muodosti kylmän sodan aikana idän ja lännen välisen rajan esimerkiksi silloisen Tšekkoslovakian alueella. Euroopan jakautumiseen liittynyt tekijä on säilynyt Tonavan vesistöalueella ja rajoittaa edelleen yhteisön yhdyntymispyrkimyksiä. Tämän vuoksi strategia olisi kohdistettava juuri tähän ongelmaan. Tonavan kehitysmahdollisuuksia ei voida täysin hyödyntää kansainvälisten, alueiden välisten ja paikallisten liikenneverkkojen välisten yhteyksien sekä aluesuunnitteluun ja strategisen kehityksen suunnitteluun liittyvän syventävämmän yhteistyön puuttuessa ja henkisten esteiden vaikuttaessa asiaan. Menneisyyden ongelmat on ratkaistava, mikäli haluamme edistää asiaa tehokkaammin.

Keskustellessamme makroalueellisista strategioista on suositeltavaa olla puhumatta hallinnollisista yksiköistä, yksittäisistä valtioista tai alueellisista NUTS-yksiköistä ja -alueista vaan pikemminkin yhteisön sisäisestä alueesta. Tämä lähestymistapa ei edellytä pelkästään koheesiopolitiikan täytäntöönpanotekniikan tai -menetelmän muuttamista vaan laajemmin ajatusmallin muuttamista. On itse asiassa tarpeen vahvistaa tosiasiallisesti julkisten asioiden hallintoa eri tasoilla, jotta ratkaistaan aluetta koskevat ongelmat olemassa olevista hallinnollisista esteistä huolimatta. Makroalueelliset strategiat ovat tie tulevaisuuteen, koska ne ovat merkittävässä määrin ainutlaatuisia hankkeita ja toistaiseksi vertaansa vailla Euroopan unionissa. Niiden tavoitteena on turvata jäsenvaltioiden, niiden alueellisten ja paikallisten itsehallintoviranomaisten ja muiden asianomaisten toimielimien välinen yhteistyö kumppanuusperiaatteen pohjalta, jotta ne voivat ratkaista ongelmansa.

Jaromír Kohlíček, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, osallistuin viisi vuotta sitten uutena Euroopan parlamentin jäsenenä keskusteluun, jota käytiin liikenne- ja matkailuvaliokunnassa. Paljastin heille suuren salaisuuden: nimittäin sen, että Tonava on Euroopan unionin pisin joki. Sen jälkeen tämä toteamus ei ole enää hämmästyttänyt kollegojani ja olen tyytyväinen siihen, että voin yhtenä aloitteentekijänä tukea toimia Tonavan vesistöä koskevan kehitysstrategian käynnistämiseksi. Strategian olisi tietysti katettava

useat näkökulmat, kuten erityisesti sellaiset näkökulmat, jotka liittyvät ympäristöön ja sen suojeluun, kestäväan taloudelliseen kehitykseen ja liikenteen infrastruktuurien kehittämiseen, ja on johdonmukaista, että kaikkien alueen vesivaroja käyttävien valtioiden olisi osallistuttava toimintaan. Sillä ei varsinaisesti ole merkitystä, ovatko valtiot Euroopan unionin jäsenvaltioita vai naapureitamme. Liikennealan potentiaali, jota on toistaiseksi hyödynnetty minimaalisesti, samoin kuin muut kehittämismahdollisuudet edellyttävät koko hankkeen nopeaa käynnistämistä. Tämä huomioon ottaen kannatan täysin suhteellisen tiukkaa aikataulua, joka Euroopan komissiolle asetetaan päätöslauselmassa, ja odotan kiinnostuneena sitä, että Tonavan vesistöalueen kehittämisstrategiasta tulee ensi vuodesta alkaen yksi Euroopan unionin keskeisimmistä kehityssuunnitelmista. GUE/NGL-ryhmä tukee osaltaan täysimääräisesti päätöslauselmassa esitettyjä tavoitteita ja kannattaa niitä luonnollisesti äänestyksissä.

Jaroslav Paška, EFD-ryhmän puolesta. – (SK) Euroopan komissio alkoi valmistella Tonavan aluetta koskevaa EU:n strategiaa kesäkuussa 2009 järjestetyn Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti. Tavoitteena on parantaa Tonavan vesistöalueella sijaitsevien valtioiden välistä yhteistyötä ja edistää alueen taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen dynamiikkaa.

Ehdotetun strategian olisi luotava perusta osallistujavaltioiden toimien yhteensovittamiseksi Euroopan unionin nykyisten ohjelmien kehityksessä asettamatta erityisrahoitusta, toimielimiä tai lainsäädäntöä koskevia lisävaatimuksia. Euroopan komissio antaa teknistä ja yhteensovittamista koskevaa tukea. Hankkeen myötä on tarkoitus luoda yhteistyötilaisuuksia muiden kuin Euroopan unionin jäsenvaltioiden kanssa.

Hyvät parlamentin jäsenet, pidän myönteisenä ja ilmaisen kannattavani Eurooppa-neuvoston tavoitetta, jonka mukaan tarkoituksena on luoda Tonavan aluetta koskeva EU:n strategia. Olen ehdottomasti sillä kannalla, että tällaisen yhteensovitettun kansainvälisen yhteistyön myötä on mahdollista suojella tehokkaammin Tonavan ekosysteemejä siten, että kaikki valtiot, joiden kautta joki virtaa, toteuttavat yhteisiä toimia. Miljoonien eurooppalaisten juomaveden laatu riippuu siitä, miten puhdas Tonava on. Tästä syystä on luonnollista, että joen ja sen laajan ympäröivän alueen suojaaminen saastumiselta asetetaan erityisasemaan osallistujavaltioiden välisessä luottamuksellisessa yhteistyössä.

Tonavaa koskevan strategian toinen kunnianhimoinen tavoite on saattaa Tonavan vesiväylä päätökseen Tonavan suojelukomission hyväksymien parametrien mukaisesti. Näin lisättäisiin tärkeä uusi taloudellinen ulottuvuus itä-länsi-vesiliikennekäytävään ja varmistettaisiin Tonavan suurempien sivujokien liikennekelpoisuus. Antamalla taloudelliselle kasvulle uutta pontta luotaisiin myös paljon työpaikkoja.

Aikana, jolloin yhteisössä etsitään uusiutuvia, ympäristön kannalta puhtaita energialähteitä, Tonava on juuri tällainen valtava ja ehtymätön lähde. Meidän tarvitsee vain puhalttaa pölyt vesivoimalaitossuunnitelmien pinnalta, arvioida niitä niiden ympäristövaikutuksien ja tuottavuuden kannalta sekä panna ne täytäntöön.

Hyvät parlamentin jäsenet, olen vakaasti sitä mieltä, että Tonavan aluetta koskevan EU:n strategian luominen on hyvä ajatus, joka ansaitsee poliittisen tukemme.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Tonava on Unkarin ja unionin kannalta tärkeimpiä ekologisia käytäviä ja seitsemäs yleiseurooppalainen käytävä. Tonava on näin ollen keskeisessä asemassa, ja Jobbik-puolue tukee Unkarin tasavallan aiemmin tekemiä sitoumuksia hankkeen toteuttamiseksi, minkä Euroopan komissio asetti tärkeäksi painopistealaksi vuoteen 2020 mennessä. Tämä kehityssuunta sopii hyvin yhteen merten moottoriteitä koskevan käsitteen kanssa, joka sisältyy myös eurooppalaista liikennepoliittikkaa koskevaan EU:n valkoiseen kirjaan. Haluan kuitenkin kiinnittää kollegojeni huomion siihen, että toisin kuin muut, unkarilainen Jobbik-liike ei tue asiaa hyötyäkseen siitä. Haluamme, että hanketta toteutettaessa noudatetaan kaikkia kansainvälisiä ympäristönormeja, millä taataan Tonavan vesistöalueen optimaalinen laajuus ja liikenteen edellyttämä virtaavan veden määrä. Tällä tavoin vältämme vahingoittamasta vesiperustaa ja Tonavan varrella sijaitsevia luonnon aarteita. Olemme vakuuttuneita siitä, että ainoa keino pitää Tonavan alue vakaana osana Eurooppaa on tehdä loppu Benešin asetuksista, joissa syrjitään Saksan, Itävallan ja Unkarin kansalaisia. Kiitos tarkkaavaisuudestanne.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, aina silloin tällöin tulee tilaisuus aukoa uusia uria, myös yhteisön politiikassa. Tähän mennessä – sanon tämän aivan suoraan – jäsenvaltiot ovat selkeästi asettaneet painopistealat omilla alueillaan. Olen hollantilainen. Asun aivan joen toisella rannalla, alempana Rein- ja Maas-jokien varrella, ja veljelläni on maitotila alueella, joka toimii tulvaveden puskurivyöhykkeenä, kun vettä on liikaa. Miten vettä voi olla liikaa? Yhtenä syynä on tietysti sade, mutta toinen syy on, että toimia ei ole toteutettu tulvaveden pidättämiseksi ylemmillä vesistöalueilla. Tämä tarkoittaa, että veljeni tila, joka sijaitsee tällä alueella, on uhattuna.

Tarkoitan tällä, että ensisijaisesti on kyse siitä, onnistummeko yhdessä panemaan täytäntöön Lissabonin sopimuksessa vahvistetun uuden alueellisen ulottuvuuden. Se edellyttää, että teemme keskinäisiä sopimuksia koko vesistöalueella, otamme konkreettisesti kantaa ohjelmiin – liikenne-, ympäristö- ja talouskysymyksiin nähden – ja ratkaisemme asioita yhdessä. Tiedän tämän, koska olemme noudattaneet samaa lähestymistapaa yhdessä, vaihteittain, toisella puolella Eurooppaa. Tältä osin ei ole luvassa ilmaisia lounaita, kuten sanonta kuuluu, ja toiminnan on todella suuntauduttava alhaalta ylöspäin. Tämän vuoksi olen tyytyväinen päätöslauselmaan. Siinä pyritään yhteisesti ratkaisemaan tähän laajaan lähestymistapaan liittyvät hallinnolliset ongelmat ja kehoitetaan komissiota liittymään toimeen. Olen samaa mieltä Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän jäsenen Constanze Krehlin kanssa siitä, ettei tätä laajaa aluetta koskevaa politiikkaa pitäisi sulkea kokonaisuudessaan yhteen suureen muottiin. Sen sijaan meidän olisi uskallettava ottaa esiin asiat, jotka on parempi ratkaista alueellisesti yhteisössä. Tästä syystä kannatin aloitetta täysimääräisesti ja odotan mielenkiinnolla asiakirjaa, jonka komissio laatii aiheesta.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Haluan kiittää jäsen Țicăuuta siitä, että hän vastasi syyskuussa 2008 järjestelyistä liikenne- ja matkailuvaliokunnan valtuuskunnan vieraillessa Tonavalla sekä joen suistoalueella, jossa se laskee Mustaanmereen.

Tämän erityisen eurooppalaisen joen, joka virtaa kymmenen valtion kautta – kuusi niistä on jo Euroopan unionin jäsenvaltioita ja loput naapuri- ja jäsenehdokasvaltioita – historia ja valtava potentiaali tekivät minuun suuren vaikutuksen.

Olin myös ihmeissäni kyseisten jäsenvaltioiden kertoman mukaan laajasta eriarvoisuudesta ja eriävistä huomion kohteista. Jotkut pitävät jokea todellisena aarteena saavutettuaan mahdollisimman paljon vaurautta ja kehitystä sen rannoilla. On palattava takaisin vuosisatojen ajan hallitun joen juurille. On myös todettava, että olin järkyttynyt nähdessäni joella asuvia lintuparvia, jotka olivat pikkuhiljaa menettämässä elintilansa juuri elvytystoimien ja taka-askelien vuoksi. Silloin ne polskuttelivat vedessä mutta nyt en tiedä, missä ne voisivat olla.

Vuosikausia kestäneen kehityksen viivästyksen jälkeen toiset pitävät tätä nimenomaan lupauksena kehityksestä ja vaurauden, tiedonvälityksen ja energian lähteenä. Heillä on nyt myös oikeus monen vuoden kuluttua pitää jokea tiedonvälityksen vastaisena, saarron, alikehityksen tai jopa konfliktin symbolina. Olen heidän kanssaan samaa mieltä siitä, että on ehdottoman tärkeää palauttaa kiireellisesti Tonavan asema kestävä kehityksen mukaisena liikenneväylänä esimerkiksi edelleen vähäisesti käytetyn Marco Polo -ohjelman avulla, matkailua kehittävästä ainutlaatuisesta tekijästä – koska maisemat ovat todella upeat – tai uusiutuvan energian lähteenä.

On myönnettävä, että ne meistä, jotka eivät ole niin onnellisessa asemassa, että Euroopan kansainväliset joet virtaisivat heidän kotimaidensa poikki – koska asumme Euroopan unionin nurkassa sijaitsevalla niemimaalla, joskin Portugalin ja Espanjan välissä virtaa jokia, joiden yhteinen ja ylikansallinen hallinto on yhteisön tasolla esimerkillistä – kadehtivat Tonavan voimavaroja.

Tästä syystä tuemme varauksetta tarvetta luoda kiireellisesti Tonavan aluetta koskeva strategia, jotta yhteisö olisi kokonaisempi, yhtenäisempi ja kestävämpi.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Kiitos, arvoisa puhemies. Tonavan aluetta koskevan strategian avulla on mahdollista panna koheesiopolitiikkaa täytäntöön tällä maantieteellisellä alueella. Jäsenvaltiot ovat tässä osallisia ja tekevät asiaa koskevia ehdotuksia kuun loppuun mennessä. Kuinka monista ehdotuksista on kuitenkin keskusteltu julkisesti? Kuinka monet valtiot ovat käynnistäneet julkisen kuulemismenettelyn?

Haluan erityisesti korostaa Tonavan varrella sijaitsevien alueiden ja kaupunkien keskeistä asemaa laadittaessa tätä strategiaa. Tarkoitan paikallishallintoa, kansalaisjärjestöjä, yrityksiä ja tavallisia kansalaisia. Siten taataan, että strategialla vastataan asianmukaisesti tarpeisiin, ratkaistaan ongelmia ja edistetään kaupunkien ja kylien sekä koko makroalueen kehitystä. Suhtaudun luottavaisesti siihen, että Euroopan komissio tarjoaa kyseisille tahoille tilaisuuden osallistua strategian kehittämisprosessiin.

Haluan kuitenkin varoittaa siitä, että kun strategia pannaan täytäntöön, vaarana on, että kokoukset ja tiedonvälitys laajassa merkityksessä keskittyvät suurkaupunkeihin, kun taas muut alueet jäävät prosessin ulkopuolelle. Niiden on syytä harkita kantaansa nyt, hyvissä ajoin, ja osallistua niihin vaikuttavien päätösten tekoon. Jopa pienemmät kaupungit ja kylät voivat pohtia muutostoimia, hahmotella ehtoja ja resursseja sekä osallistua tavoitteiden saavuttamiseen.

Strategian korkea profiili helpottaa laaja-alaista, intensiivistä ja samanaikaista kehitystä eri aloilla, mikä on myös nopean ja laadukkaan kasvun edellytys. Tämän on oltava Tonavan aluetta koskevan strategian perimmäinen tavoite, ottaen huomioon, että Euroopan unionin köyhimmat alueet sijaitsevat myös Tonavan alajuoksulla. Euroopan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen teemavuonna on lausuttava julki, että köyhyyden ja eriarvoisuuden torjuminen Tonavan alueella on haaste, johon on vastattava tässä strategiassa. Köyhemmillä alueilla, joissa mahdollisuudet ja resurssit ovat jakautuneet eriarvoisesti, vallitsevan tilanteen yhteydessä on syytä tarkastella tärkeää asiaa eli investointeja. Olisi syytä miettiä erityisen Tonava-pankin perustamista, hanketta, johon kaikki asianomaiset valtiot osallistuisivat.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, olen kotoisin Euroopan vedenjakajana toimivalta alueelta, kuten jäsen Theurerkin, joka käytti äskен puheenvuoron. Olemme itse asiassa reininmaalaisia mutta hyvin kiinnostuneita Tonavasta, vaikka se virtaakin suuntaan, jonka kanssa meillä on suhteellisen vähän tekemistä.

Tässä kohdassa haluaisin pyytää, että ette tarkastelisi Tonavan aluetta koskevaa strategiaa pelkästään useiden aikaisempien puhujien hahmottelemalta kannalta vaan myös kulttuurisen integraation kannalta suotuisana tilaisuutena. Tonavan tapauksessa erityisesti nuoret ymmärtänevät, miten vääristynyttä kansallismielisyyttä voidaan torjua ja miten tätä valtavaa kulttuurista rikkautta – olipa kyse Nobelin kirjallisuuspalkinnon voittajista tai Tonavan suistoalueen äärellä järjestettävän Donaueschingen-festivaalin kuuluisista avantgardistisista musiikkitapahtumista – voidaan ymmärtää. Koska näin varhaisessa vaiheessa on vielä mahdollista esittää lisätoivomuksia, pyydän, että sisällytätte koko strategiaan myös kulttuurisen identiteetin ja koheesion, erityisesti nuorten vuoksi.

Evgeni Kirilov (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, tuen voimakkaasti Tonavan aluetta koskevan EU:n strategian laatimista. Tonava-joki on yhdistänyt perinteisesti Länsi- ja Itä-Euroopan ja Tonavan alueeseen kuulumisen on kehittänyt yhteisöllisyyden tunnetta ihmisissä. Voidaan sanoa, että näin helpotettiin kulttuurista ja taloudellista yhteistyötä jo kauan ennen Euroopan yhdistymistä koskevan ajatuksen syntymistä.

Strategia suo tilaisuuden panna solidaarisuuden ja yhteistyön arvokkaat periaatteet täytäntöön. Asiakirjan olisi perustuttava alhaalta ylöspäin suuntautuvaan lähestymistapaan, kuten jotkut kollegat, myös jäsen Hyusmenova, huomauttivat. Sen painopistealat olisi määritettävä Tonavan kunnissa, alueilla ja kaupungeissa, ja on hyvin tärkeää, että alueelliset viranomaiset ja kansalaisyhteiskunta tunnustavat strategian välineeksi, jolla parannetaan yhteistyötä ja koordinoitua. Tässä yhteydessä tarvitaan siis todellista prosessin omistajuutta.

Tonavan varrella sijaitsevilla valtioilla on samanlaisia ympäristöön ja infrastruktuuriin liittyviä ongelmia. Niiden tavoitteena on vahvistaa sosioekonomista kehitystä ja kohentaa kansalaisten elintasoa. Olen vakuuttunut siitä, että nämä tavoitteet saavutetaan ja yhteiset ongelmat ratkaistaan Tonavan aluetta koskevan strategian avulla – siten, että tehostetaan saatavilla olevien varojen käyttöä – sekä siitä, että strategialla helpotetaan yhteisten hankkeiden toteuttamista ja että Euroopan kansalaiset hyötyvät näin sen tuloksista.

Olen myös samaa mieltä siitä, että tarvitaan yhteistä lähestymistapaa, jossa ei ole liian monta painopistealaa. Tonavan aluetta koskevasta strategiasta tulee erinomainen väline, jolla kohennetaan huomattavasti rajat ylittävää yhteistyötä alueella, ja uskon ja toivon vakaasti, että komissio tekee kaikkensa tukeakseen täysimääräisesti strategian täytäntöönpanoa, myös myöntämällä lisää taloudellisia varoja.

János Áder (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, poliitikot lainaavat usein sananlaskua, jonka mukaan emme peri maata vanhemmiltamme vaan lainaamme sitä lapsiltamme. Tehtävänä on varmistaa, että lapsillamme, lapsenlapsillamme ja lapsenlapsenlapsillamme on puhdasta ilmaa hengitettävänä ja puhdasta vettä juotavana. Tonavan uoman alla sijaitsee uskomattomia makean veden varantoja. Pidän Unkarin tavoin tärkeänä suojella tätä vesivarantoa kaikelta saastumiselta. Asiaan liittyy tärkeitä seikkoja, kuten liikenne, matkailu, kulttuuri ja perintömme suojelu, mutta ne ovat kaikki toisarvoisia vesivarojen suojeluun nähden. En tiedä, menestykö neuvottelujemme aiheeseen eli Tonavan alueeseen liittyvä aloitteemme. Olemme toistaiseksi samaa mieltä vasta periaatteista ja itsestäänselvyyksistä. Kuten kaikki tiedämme, yksityiskohdat ovat hankalimpia. Tästä syystä haluan tehdä hyvin selväksi, että jos sivuutamme periaatteet ja alamme keskustella yksityiskohdista, on olemassa periaate, josta en aio missään tapauksessa tinkiä. Tonavan tapauksessa katson, että on olemassa vain yhdenlaisia toimia, yhdenlaisia investointeja ja yhdenlaista kehitystä, jotka ovat hyväksyttäviä, ja ne ovat sellaisia, jotka eivät vaaranna juomaveden saantia. Haluan voida katsoa lapsiani ja lapsenlapsiani silmiin punastumatta ja sanoa heille, että onnistuimme säilyttämään Tonavan sellaisena kuin sen perimme, ja sama koskee muita Euroopan jokia, kuten Tiszaa. Emme tuhonneet Tonavaa, vaan hekin voivat hyödyntää sitä ongelmitta.

Nadezhda Neynsky (PPE). – (BG) Arvoisa puhemies, aloitan puheenvuoroni lainaamalla ulkomuistista vakaussopimuksen erityiskoordinaattorin Erhard Busekin sanoja. Hän totesi kerran, että emme voi sallia

sitä, että Tonavan varrella asuvissa kansalaisissa herää ahdasmielistä provinsialismia. Tosiasia on, että tästä on kulunut jo reilusti aikaa ja että Tonavan aluetta koskeva EU:n strategia on edelleen valmisteilla eikä sen nykyisestä tilasta tiedetä juuri mitään.

Tonavan aluetta koskevan strategian tavoitteena on itse asiassa, että Tonavan varrella sijaitsevat kunnat, alueet ja valtiot kehittyisivät yhdessä. Aloite kattaa 14 valtiota, joissa asuu yli 200 miljoonaa asukasta. Taloudellinen kehitys vaihtelee kuitenkin valtioittain. Taloudellinen tilanne on heikoin Tonavan alajuoksulla sijaitsevilla valtioilla. Pyydän saada kiinnittää huomionne kolmeen kotimaani Bulgarian kannalta tärkeään asiaan, jotka on mielestämme ratkaistava, sen lisäksi, että haluamme palauttaa... siltamaksut ja jatkaa Byala-Ruse- ja Ruse-Shumen-tieosuuksia.

Bulgariaan kuuluva jokiosuus – jollei oteta huomioon Rusen, jossa sijaitsee Tonavan rannat yhdistävä ainoa silta, Vidinin ja Silistran kaupunkeja – on alue, jonka kunnat ovat taloudellisesti kenties selvimmin alikehittyneitä. Nämä yhteensä 39 kuntaa sijaitsevat syrjäseudulla, ja Tonava merkitsee niille edelleen ylittämätöntä estettä eikä niinkään mahdollisuutta. Vertailun vuoksi todettakoon, että pelkästään Budapestissa on yhdeksän Tonavan rannat yhdistävää siltaa, kun koko Bulgariassa on vain yksi silta. Tonavan varrella sijaitsevien kuntien johtajat tekivät tämän analyysin pohjalta aloitteen sellaisen hankkeen toteuttamisesta, jonka tavoitteena on luoda Tonavan varrella sijaitsevat kaupungit yhdistävä maisemareitti. Hanke on jo esitelty aluekehityksestä vastaaville ministereille. Toinen asia liittyy Tonavan geoeekologisten ongelmien ratkaisemiseen ja veden puhtauteen. Kiitos.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Tonavan aluetta koskeva EU:n strategia on tärkeä koko Tonavan vesistöalueen kehittämisen kannalta. Asiaan liittyy monia yhteisiä aiheita. Mainitsen tässä vain muutamia aihekokonaisuuksia, jotka ovat tärkeitä myös Tonavan alueeseen laajemman käsitteen mukaisesti kuuluvilla valtioilla, kuten esimerkiksi Tšekin tasavallalle. Yksi niistä on vesivarojen hallinta, johon liittyy myös tulvien torjuminen. Alueella toistuneiden tuhoisien tulvien vuoksi on ehdottoman tärkeää ottaa käyttöön alaa koskeva yhdenmukainen lähestymistapa.

Toinen aihekokonaisuus kattaa laaja-alaiset investointitoimet, joiden tavoitteena on parantaa liikenneyhteyksiä alueella sekä sen ja naapurialueiden välisiä yhteyksiä. Tämä makroalueellinen näkökulma olisi myös hyvä ottaa huomioon, kun Euroopan laajuisia liikenneverkkoja tarkistetaan. Yksittäisten hankkeiden ei pitäisi kilpailla keskenään. On olennaisen tärkeää asettaa selkeät painopistealat, samalla kun hankkeiden olisi oltava kestäviä ja ympäristöystävällisiä ja niiden olisi saatava ilmeistä tukea paikallisilta ja alueellisilta itsehallintoviranomaisilta sekä yleisöltä. Tonavan alueen kestävä kehitys tulevaisuudessa taataan erillisten hankkeiden sijaan tekemällä alueella alueiden rajat ylittävää yhteistyötä. Tonavan aluetta koskeva EU:n strategia saattaa samanaikaisesti osoittautua kattavaksi ja vakauttavaksi kehityskelpoiseksi sekä jäsenvaltioiden että Euroopan unionin ulkopuolisten valtioiden kannalta, jotka pyrkivät yhteistyöhön joko jäsenhedokasvaltioina tai naapuruuspolitiikan pohjalta.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, Tonavan aluetta koskeva strategia on tällä hetkellä yhteisön tärkeimpiä aluepoliittisia hankkeita, koska Tonava on aina ollut Keski- ja Itä-Euroopan valtioiden elinehto, joka on perinteisesti muodostanut taloudellisen yhteistyön mutta myös kulttuuristen vaihtojen perustan. Tarkoitan tällä myös entisen Itävalta-Unkarin kuningaskunnan saavuttamia myönteisiä tuloksia.

Mitä me odotamme? Odotamme tältä hankkeelta paljon, kuten ympäristön kannalta mielekkään liikkuvuuden kehittämistä – pois maanteiltä ja laivojen kyytiin – tavaraliikenteen siirtämistä rautateille, teollisten rakenteiden nykyaikaistamista ja ryhmittämistä tarkoituksenmukaisille alueille, ympäristö- ja matkailualan yhteistyötä, erityisesti ekomatkailun alalla, ja tietysti tutkimuksen ja kehityksen asettamista etusijalle ynnä vielä muuta. Odotan kuitenkin myös sekä taloudellisten että inhimillisten voimavarojen tehokasta käyttöä. Alueen asukkaiden runsas kokemus ja tieto on koottava yhteen. Odotan elämänlaadun kohentuvan sekä paljon hyviä ja inspiroivia ajatuksia.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Parlamentin slovakialaisena jäsenenä pidän myönteisenä aloitetta Tonavan aluetta koskevan EU:n strategian laatimiseksi, hyväksymiseksi ja käyttöön ottamiseksi. Hankkeella autetaan mielestäni aluetta kehittämään aktiivisemmin. Olen myös tyytyväinen siihen, että strategia sisällytettiin Euroopan unionin tulevien puheenjohtajakausien puolitoistavuotiseen ohjelmaan. Toivon, että tästä tulee todellinen painopisteala tulevalla kaudella.

Olen myös vakuuttunut siitä, että hankkeella kehitetään liikennealaa ja ympäristönsuojelua ja että siitä tulee monilla aloilla sopiva perusta kyseisten alueiden väliselle tiiviimmälle yhteistyölle. Samalla haluan kiinnittää huomionne siihen, että strategiaa valmistellessa olisi painotettava selvemmin ympäristönsuojelua ja erityisesti

juomavesivarojen suojelua. Ei välttämättä kestä kauan ennen kuin juomavesivaroista tulee strategisesti erittäin tärkeitä paikalliselta mutta myös yhteisön kannalta.

Tätä taustaa vasten tulevassa strategiassa olisi korostettava maanalaisten juomavesilähteiden kohentamista ja Tonavan saastumisen torjumista. Kannatan myös sellaisten valtioiden, jotka eivät ole Euroopan unionin jäsenvaltioita, sisällyttämistä hankkeeseen, kuten erityisesti Kroatian, Serbian, Bosnia ja Hertsegovinan sekä Montenegron kahden muun valtion lisäksi. Toivon, että hankkeen avulla parannetaan unionin ja näiden alueella sijaitsevien valtioiden välistä yhteistyötä.

Kehotan lopuksi komissiota suhtautumaan mahdollisimman vastuuntuntoisesti tämän strategian työstämiseen ja perustamaan sen realistisiin tavoitteisiin ja voimavaroihin, erityisesti, kun otetaan huomioon, että joissakin valtioissa on tällä hetkellä epärealistisia odotuksia strategiaan nähden.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, pidän Tonavan aluetta koskevaa EU:n strategiaa korostavien kollegojeni toimia erittäin myönteisinä.

Olen kotoisin Liettuasta ja hyvin tietoinen siitä, että jäsenvaltiot eivät pysty yksin saavuttamaan merkittävää edistystä taloudellisen kehityksen, ympäristönsuojelun, kestävä liikenteen ja matkailun, energian ja monilla muilla aloilla. Olen vakuuttunut siitä, että alueelliset strategiat voivat olla tehokkaampia ja niitä olisi edistettävä, koska jäsenvaltiot toimivat tuolloin yhteisen edun edistämiseksi.

Toivon, että kollegani pyrkivät päättäväisesti saavuttamaan tavoitteensa, ja uskon, että uusi komissio kuuntelee heitä, koska kestävä aluekehitys kuuluu komission toimintaohjelman tärkeimpiin painopisteisiin.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Tonavan alue on perinteisesti ollut makroalue, jolla on ollut suurta taloudellista, sosiaalista ja kulttuurista potentiaalia ja jonka yhdentymistä ja kestävä taloudellista kasvua on laajennettava järjestelmällisesti ja tehokkaasti. Tästä syystä pidän myönteisinä ja kannatan toimia, jotka johtavat johdonmukaisen ja kattavan Tonavan aluetta koskevan EU:n strategian kehittämiseen.

Tonavan aluetta koskevan strategian sisältö perustuu mielestäni asiantuntijoiden väliseen keskusteluun, joka pohjautuu siihen, että kaikkiin osapuoliin suhtaudutaan tasapuolisesti, jolloin yksikään jäsenvaltio tai valtioryhmä ei saa erityiskohtelua tai -käsittelyä.

Liikenteen infrastruktuuri, kestävä talous ja ympäristönsuojelu ovat keskeisessä asemassa olevia aloja. Eurooppalaisena liikennereittinä Tonavan vesireitin olisi muodostettava kaikille liikennemuodoille soveltuvien liikennekäytävien verkon perusta. Tällä tavalla vähennetään maantieliikennettä ja korvataan se samalla ympäristöä ja taloutta vähemmän rasittavalla vesiliikenteellä.

On parannettava joidenkin sivujokien liikennöintikelpoisuutta ja saatettava päätökseen yhteydet muihin keskeisiin liikennekäytäviin, jotta Tonavasta tulisi taloudellista kehitystä edistävä voima. Infrastruktuuria kehittämällä olisi voitava poistaa reuna-alueiden eristyminen, edistää pieniä ja keskisuuria yrityksiä ja parantaa kehitystä sosiaalialalla.

Hahmotellessamme strategiaa on kuitenkin pidettävä mielessä liikenteen turvallisuus, ympäristön turvallisuus, tulvilta suojautuminen ja rajat ylittävän rikollisuuden torjuminen. Kansainvälistä rikollisuutta tai salakuljetuksen ja ihmiskaupan helpottamista ei pidä edistää lisäämällä keskinäisiä yhteyksiä sellaisiin valtioihin, jotka eivät kuulu vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueeseen. Korostan myös, että kun strategiaa pannaan täytäntöön, on kunnioitettava niiden jäsenvaltioiden ja alueellisten ja paikallisten itsehallintojen oikeuksia, jotka ovat lähellä kansalaisia ja tuntevat heidän tarpeensa.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, Tonavaa koskeva strategia voisi olla upea esimerkki alueellisesta strategiasta, jossa saatavilla olevia varoja käytetään koordinoitusti maantieteellisesti ja kulttuurisesti yhtenäisellä alueella, ratkaistaan ongelmia ja ennen kaikkea poistetaan ihmisten mielessä olevia esteitä.

Haluan tältä osin painottaa kahta asiaa. Ensinnäkin sitä, että on varmistettava työmarkkinoiden avoimuus mutta myös sääntely asianmukaisella ja yhteistyöhön perustuvalla tavalla. Aivovuoto ja työpaikkaliikenne ovat jokapäiväisiä ilmiöitä Tonavan alueella, työmarkkinoihin kohdistuu paineita ja alue muodostaa vuodesta 2011 alkaen jotakuinkin yhdentyneet työmarkkinat. Tarvitsemme koordinoituja korvausjärjestelmiä. Toinen tässä yhteydessä tärkeä seikka on, että tässä tarjoutuu tilaisuus innovaatiotoimien ja yhteistyöhön perustuvan tutkimuksen toteuttamiselle. Tarkoitan erityisesti sisävesiliikennettä, joka tarvitsisi todella sysäystä kohti ympäristöystävällistä teknologiaa.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Pidän Tonavan strategiaa myönteisenä asiana. Se on otettu huomioon luotaessa useita Euroopan unionin politiikkoja. Strategia liittyy matkailuun, koska se on hyvin tärkeää, ja päätöslauselmaluonnoksessa olisi myös mainittava, että kansalaisjärjestöt eli kansalaisyhteiskunta on sisällytettävä strategiaan. Tarkastellessamme Tonavan kehitystä olisi myös tarkasteltava opetusalaa, sosiaalista integraatiota ja hyväksymistä. Euroopan laajuisia liikenneverkkoja olisi strategian mukaan tuettava. Haluaisin myös korostaa ekomatkailun merkitystä, koska se on juuri sellainen asia, jolla voidaan kohentaa Tonavan tulevaisuutta.

Tonava on mielestäni eri kulttuurien välinen yhdysside: se yhdistää suuret kulttuurit, mikä on yksi Euroopan unionin perusperiaatteista. On myös tärkeää korostaa, että asiaan on suhtauduttava realistisesti. Ei pidä kehittää hartaita toiveita ja unelmia, vaan strategiaan on sisällytettävä ainoastaan saavutettavissa olevia tavoitteita. Olemme nimittäin olleet jo vuodesta 1830 tietoisia siitä, että tarvitsemme ylikansallista politiikkaa. Näin kävi sen jälkeen, kun suuri unkarilainen, kreivi Széchenyi, teki hartiavoimin töitä muuttaakseen tämän ylikansalliseksi politiikan alaksi. Tonavan strategia on osoitus siitä, että Tonava on tosiaan ylikansallinen joki.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, politiikan yleisenä tavoitteena on mielestäni luoda mahdollisimman hyvän elämänlaadun takaavat puitteet. Tältä kannalta haluan myös tarkastella Tonavan aluetta koskevaa EU:n strategiaa. Kuten olemme tänään kuulleet, Tonava on elinehto, ja Tonavan alue on elintila. Tonavan olisi ja on oltava liikennereitti. Se on voimanlähde, koska sen varrella sijaitsee runsaasti voimalaitoksia. Tonava on luonnon reservaatti ja sen biologista monimuotoisuutta on varjeltava, mutta se on myös suojeltu vapaa-ajan alue ja matkailualue. Tonava on maatalouden ja kalastusalan elämänlähde mutta samalla työpaikkojen lähde, kuten jäsen Regnerkin mainitsi. Tonava saattaa aiheuttaa vaarojakin – tarvitsee vain muistella viime vuoden tulvia.

Voidaksemme kehittää edellä mainittua elämänlaatua kaikkien Tonavan alueen asukkaiden kannalta koko Tonavan aluetta on kehitettävä yhteisin, kestävin ja ennen kaikkia ympäristön kannalta järkevin toimin, jotta alueesta tulee keskeinen alue 2000-luvun Euroopassa. Tavoitteeksi on asetettava saatavilla olevien varojen hyödyntämisen tehostaminen alueellisen yhteistyön kannalta sekä niiden käytön edistäminen.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Katson, että laatimalla tarkkaan harkittu strategia ja varmistamalla tarvittavien taloudellisten varojen saatavuus voidaan merkittävästi parantaa Tonavan vesistöalueen asukkaiden elämänlaatua. Tällä hetkellä on saatavilla taloudellisia välineitä infrastruktuuria ja taloudellista kehitystä tai ympäristönsuojelua koskevia hankkeita varten, mutta niitä voivat käyttää vain jäsenvaltiot ja niiden naapurivaltiot.

Tähän näkökulmaan on kiinnitettävä erityistä huomiota, eikä meidän pidä jatkossa sulkea pois muiden kuin EU:n rahoituslähteiden käyttöä koskevaa mahdollisuutta. On laajalti tiedossa, että muilla valtioilla ei ole tarvittavia taloudellisia varoja, minkä vuoksi yhtenäisyyttä on mahdotonta kehittää Tonavan varrella infrastruktuurin ja talouden kannalta. Tästä syystä alueviranomaiset reagoivat eri tavoin kohtaamiinsa ongelmiin.

Sikäli kuin tiedämme, komissio harkitsee paikallisten kumppanien kuulemista kestävän kehityksen takaamiseksi. Kysymys kuuluu, harkitseeko komissio yhteistyön tekemistä myös alueellisten asiantuntijaryhmien kanssa strategian laatimiseksi. Kysymys kuuluu myös, olisiko strategian tavoitteiden sisällyttävä koheesiotoimien täytäntöönpanoon, Tonavan taloudellista ja liikenteeseen liittyvää potentiaalia hyödyntäen, sekä joen, sen ekosysteemin ja vedenlaadun suojeluun.

Mainitsen myös, että Tonava muodostaa ensisijaisen hankkeen nro 18 osana TEN-T-verkkoa (Euroopan laajuinen liikenneverkko), ja että komissio on juuri käynnistänyt laajamittaisen prosessin Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevan politiikan tarkistamiseksi. Aiheesta on tarkoitus laatia tiedonanto, joka valmistuu aikataulun mukaan toukokuussa 2010.

On syytä miettiä, miten odotamme Euroopan unionin jäsenvaltioissa noudatettavaan liikennepolitiikkaan liittyvien asioiden vastaavan tätä strategiaa, jossa otetaan luonnollisesti myös huomioon Tonavan alueella sijaitsevat muut kuin EU:n jäsenvaltiot.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Slovakia pitää aloitetta myönteisenä. Se, että Slovakian varapääministeri on kansallinen koordinaattori, korostaa, miten tärkeänä Slovakia pitää Tonavan strategiaa. Neuvosto, ministerit, itsehallintoalueet, kunnat ja yritykset ovat keskustelleet Slovakian kannan alkuperäisestä luonnoksesta, ja ne jatkavat edelleen strategian parissa tehtävää työtä.

Komission ehdottamien kolmen pilarin eli yhteenliitettävyyden, ympäristönsuojelun ja sosioekonomisen kehityksen olisi muodostettava koko strategian perusta. Meidän on mielestäni korostettava näiden pilarien lisäksi sekä Tonavan vesistöalueella sijaitsevien Euroopan unionin jäsenvaltioiden että siellä sijaitsevien muiden kuin unionin jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä. Tonavan alueen kehittämiseen liittyvä kattava ratkaisu edellyttää, että valtioiden painopistealoja tarkastellaan tasapuolisesti ja monenvälisesti.

Tästä syystä haluaisin kysyä, millaista yhteistyötä muut kuin EU:n jäsenvaltiot – olen erityisen kiinnostunut Moldovasta ja Ukrainasta – ovat ilmoittaneet kannattavansa.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Meidän on mielestäni ilmaista kannatuksemme Tonavan aluetta koskevaa EU:n strategiaa kohtaan, erityisesti sen vuoksi, että Romanian ja Bulgarian EU-jäsenyydestä on ollut se etu, että suuri osa yli 2 800 kilometriä pitkästä joesta virtaa nykyään EU:n alueen kautta.

Itämeren koskevassa strategiassa uurrettiin uraa makroalueita koskevalle näkemykselle. Tonavaa koskeva strategia on uusi askel samaan suuntaan. Tonavaa koskevan strategian painopisteenä olisikin oltava keskittyminen taloudellisiin asioihin ja erityisesti sekä Tonavan että sen naapurialueen energiavalmiuksien kehittäminen. Tammikuussa 2009 syntyneen kaasualan kriisin seurauksena Romania toteuttaa jo toimia yhteisössä liittääkseen kaasuverkkonsa naapurivaltioiden kaasuverkkoihin Arad-Szeged-, Giurgiu-Ruse-, Isaccea- ja Negru Vodă -hankkeiden välityksellä. On kuitenkin toteutettava lisätoimia vaihtoehtoisten, uusiutuvien energialähteiden löytämiseksi.

Pidän myönteisenä, että Tonavan aluetta koskevassa EU:n strategiassa on otettava huomioon tavoitteiden analysointi ja soveltuvuus; tavoitteiksi on asetettu energia-alan infrastruktuurien ja erityisesti uusien liikenneverkkojen ja sähköenergiaa koskevan uuden tuotantokapasiteetin kehittäminen, uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan energian tuotannon edistäminen, uudet vesivoimalaitokset, tuulivoimalaitokset, biopolttoaineet ja Cernavodan ydinvoimalan kaltaisten ydinvoimalaitosten kehittämisohjelmien jatkaminen.

Ensisijaisena painopistealana on oltava Tonavan vesistöalueen ympäristön suojeleminen. Tätä silmällä pitäen Euroopan unionin on osallistuttava joen varrella sijaitsevien valtioiden ohella Tonavan suistoalueen suojeluun, mikä tarkoittaa myös Bâstroen kanavahankkeen keskeyttämistä. Emme voi sallia sitä, että EU:n naapurivaltion vääristyneet taloudelliset edut aiheuttavat ekologisen katastrofin Tonavan suistoalueella.

Danuta Maria Hübner (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, monet tällä hetkellä kohtaamistamme haasteista eivät kunnioita sen enempää poliittisia kuin hallinnollisia rajoja. Yhteisten ongelmien ja haasteiden määrä on kasvanut yhteisössä, samoin kuin tarve vastata niihin yhteisillä toimilla.

Tästä syystä Euroopan komissio laati Euroopan parlamentin innoittamana ja vastauksena neuvoston päätökseen Itämeren koskevan strategian ja on nyt käynnistänyt Tonavaa koskevan strategian valmisteluprosessin. Näiden strategioiden myötä asianomaiset alueet ja valtiot voivat ratkaista yhdessä olemassa olevia ongelmia ja hyödyntää yhdessä olemassa olevia mahdollisuuksia. Strategioiden ansiosta on mahdollista tehdä enemmän ja syventävämpää yhteistyötä ja edistää koheesiota unionissa, toisin sanoen, lisätä kasvua ja työpaikkojen määrää, edistää kilpailukykyä ja parantaa kansalaisten elämänlaatua.

Me Euroopan parlamentin aluekehitysvaliokunnan jäsenet odotamme, että Tonavaa koskeva strategia on toiminnallinen ja että se perustuu sidosryhmien väliseen parempaan yhteistyöhön sekä politiikkojen ja saatavilla olevien varojen välisen yhteisvaikutuksen parempaan hyödyntämiseen paikan päällä. Arvoisa komission jäsen, vakuutan teille Euroopan parlamentin tämän strategian osalta johtavan valiokunnan eli aluekehitysvaliokunnan, puheenjohtajana, että kannatamme hyvän yhteistyön tekemistä komission kanssa kaikissa Tonavaa koskevan strategian vaiheissa ja että suhtaudumme yhteistyöhön avoimin mielin.

Jan Olbrycht (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, keskustelua kuunneltuani minusta tuntuu siltä, että useimmat meistä keskustelevat tavoitteista, suuntauksista ja painopisteistä, vaikka täytäntöönpanokeinoihin liittyviä peruskysymyksiä ei ole selvitetty. Noudatammeko monialaista politiikkaa, jossa käytetään eri politiikkojen välineitä ja yhdelle politiikalle annetaan johtoasema, vai noudatammeko sen sijaan kumppanuuteen ja yhteistyöhön perustuvaa järjestelmää, jossa ei ole erillisiä erityisvälineitä eikä erillistä toimielinjärjestelmää? Nämä ovat tärkeitä kysymyksiä, koska emme halua strategiaan liittyvien odotuksien jäävän täyttymättä. Meidän on tiedettävä tarkasti, noudatammeko uutta makroalueellista menetelmää vai laajennettuun alueelliseen yhteistyöhön perustuvaa menetelmää. Näihin kysymyksiin on vastattava mahdollisimman pian.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Arvoisa puhemies, parinkymmenen vuoden kuluttua juomavesi ja ruoka ovat yhtä tärkeitä strategisia hyödykkeitä kuin raakaöljy ja maakaasu ovat tällä hetkellä. Vesivarojen

hallinta ja suojele on tästä syystä erityisen tärkeää koko Euroopan unionin ja varsinkin Tonavan alueen kannalta. Joudumme tällä hetkellä torjumaan tulvia ja liiallisia vesimääriä, samalla kun vedet vain virtaavat alueemme poikki. Unkarissa, Tonavan ja Tisza-joen välisellä alueella sijaitseva hiekkatasanko on pahasti aavikoitumassa.

Tämän vuoksi tarvitsemme kiireellisesti Tonavaa koskevaa strategiaa, joka asetetaan painopisteeksi Unkarin puheenjohtajakaudella vuonna 2011. Pidän tämänpäiväistä keskustelua myönteisenä, koska noudatamme monitahoista lähestymistapaa, jonka ansiosta voimme vahvistaa samanaikaisesti sellaisia aloja kuin aluepolitiikkaa, ympäristönsuojelua, vesiliikennettä, taloudellista kehitystä, työpaikkojen luomista ja matkailua. Tämänpäiväinen keskustelu on osoittanut myös, että Tonava voi edistää rauhaa eripuraisten ja jännittyneiden valtioiden välillä, kuten suuri runoilijamme Attila József kerran lausui.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Siitä hetkestä alkaen, jolloin asetuin Euroopan parlamentin jäsenhedokkaaksi, tunsin, että Tonava tarjoaa EU:lle suuria mahdollisuuksia, joita ei ollut hyödynnetty täysimääräisesti. Rein-Main-Tonava-vesiliikennereitti, joka yhdistää Pohjanmeren Rotterdamin sataman kautta Mustaanmereen Constanţan sataman kautta, voi muodostaa Euroopan selkärangan.

Vaikuttaa siltä, että uusi Tonavan strategia hyväksytään todennäköisimmin Unkarin puheenjohtajakaudella. Tällöin keskitytään sellaisiin aloihin kuin liikenne, taloudellinen kehitys ja ympäristönsuojelu. Erilaiset standardit, joita liikenteenharjoittajien on noudatettava, muodostavat yhden suurimmista esteistä Rein-Main-Tonava-vesiliikennereitin liikenteen kehittämiseksi. Poliittista tahtoa ei valitettavasti toistaiseksi ole ollut näiden säännöksiä yhdenmukaistamiseksi.

Ulmin kokous, johon osallistun 1. ja 2. helmikuuta 2010, on ensimmäinen kuulemisprosessiin liittyvä toimi. Romania on tarjoutunut järjestämään aiheeseen liittyen useita kokouksia, kuten kesäkuussa 2010 järjestettävän ministerikokouksen.

Ivaylo Kalfin (S&D). – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, vuosien mittaan on esitetty lukuisia aloitteita, jotka liittyvät yhteistyön kehittämiseen Euroopan pisimmän joen varrella liikenteen, ympäristön, kulttuurin, opetuksen ja kaupan alalla vain muutamia mainitakseni. Kaikkiin näihin hankkeisiin liittyy kuitenkin tällä hetkellä ongelma. Niissä ei tarjota minkäänlaisia ratkaisuja. Tulos on täysin odotuksien vastainen. Ei ole asianmukaista tehokasta yhteistyötä, ei koordinointia, ei yhteisiä tavoitteita eikä toimien yhteisvaikutusta. Pyrimme Euroopan komission luoman yhteisvaikutuksen avulla siihen, ettei strategiasta tule jälleen yksi Tonavan varrella sijaitsevilla valtioissa toteutettavan yhteistyön väline, vaan että siitä tulee varteenotettava väline, jolla edistetään yhteisvaikutusta, helpotetaan yhteistyötä ja yhdistetään alueella olemassa olevista eri aloitteista saatavat mahdollisuudet. Tämä on – yhdessä mahdollisimman monen sidosryhmän, kuten Euroopan parlamentin ja kansalaisten, osallisuuden kanssa – ainoa tapa luoda yhteisvaikutusta, joka hyödyttää Tonavan varrella sijaitsevien 14 valtion kaikkia asukkaita. Tällainen on myös opiskelijoiden muutama viikko sitten Rusen yliopistossa järjestämän laajamittaisen kokouksen viesti, jonka halusin välittää teille. Kiitos.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin voima perustuu valtioiden ja alueiden väliseen yhteistyöhön, jolla ratkaistaan yhteiset ongelmat, ja kehitysohjelmien täytäntöönpanoon. Tällaisesta toiminnasta on hyviä esimerkkejä, kuten esimerkiksi Välimeren kumppanuus, Itämeren koskeva strategia ja ohjelma, josta keskustelemme tänään, eli Tonavaa koskeva strategia. Tämä ajatus on hyvä esimerkki alueellisesta koheesiopolitiikasta, joka perustuu luonnonympäristön, talouden ja yhteiskunnan kestävytyteen. Aloitteella edistetään varmasti lisäyhteistyötä vanhojen ja uusien sekä mahdollisten tulevien jäsenvaltioiden välillä. Tällaisia aloitteita ja yhteistyömuotoja on runsaasti. Tästä syystä olisi pyrittävä yhteensovittamaan unionin politiikkaa ja keskityttävä strategian lujittamiseen yhteisenä hankkeena. Miten unioni aikoo vahvistaa ja yhdistää olemassa olevia alueita koskevia yhteistyöohjelmia? Miten pitkälle strategian työstäminen ja sen täytäntöönpano ovat edistyneet?

Katarína Neveďalová (S&D). – (SK) Tonava oli ennen vapauden symboli meille slovakkeille. Nyt pidämme sitä yhteistyön symbolina. Se yhdistää sekä Euroopan unionin jäsenvaltiot että muut kuin unionin jäsenvaltiot, ja Tonavan aluetta koskevalla alueellisella yhteistyöllä luodaan hyvä perusta ja edellytykset yhteistyölle, jotta nämä valtiot, jotka eivät ole EU:n jäsenvaltioita, voivat yhdyntä unioniin.

On hyvin tärkeää laatia aluetta koskeva strategia jo siitä syystä, että on tarpeen luoda liikennekäytävä ja yhteys Pohjanmeren ja Mustanmeren välille, mutta myös siitä syystä, että alueella sijaitsevat Euroopan suurimmat makean veden varannot. Ilmaston lämpenemisen ja ilmastonmuutoksien vuoksi tämän seikan merkitys kasvaa entisestään.

Tonavan aluetta on suojeltava tulvilta ja on taattava sen kestävä kehitys tulevien sukupolvien kannalta. Tonavan on pysyttävä symbolina myös tuleville sukupolville. Se yhdistää monia pääkaupunkeja, kuten maailman lähimmäisin sijaitsevat pääkaupungit Bratislavan ja Wienin, sekä Bratislavan ja Budapestin, ja tämä on todella tärkeää ja symbolista meille Keski-Euroopan asukkaille. Kiitän Silvia-Adriana Țicăuta siitä, että hänen innostuksensa ansiosta oli mahdollista keskustella asiasta Euroopan parlamentissa.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Tonava muovaa elämää ja historiaa Keski- ja Kaakkois-Euroopassa. Andrews ja Prichard saivat vuonna 1823 yksinoikeuden liikennöidä Itävallan alueella sijaitsevilla päävesiväylillä. He perustivat julkisen osakeyhtiön, jonka pääkonttori sijaitsi Wienissä. Vuonna 1856 tehdyn Pariisin sopimuksen seurauksena Tonavan alajuoksun liikennöintikelpoisuutta kohennettiin, mikä edisti alueen taloudellista kehitystä. Nykyään EU:n luoma kestävä rauha ja vauraus ovat tae mahdollisten haasteiden torjumisesta. Historiallista taustaa vasten voisi kysyä, miksi ensimmäinen askel oli jotakuinkin haparoiva. Tarkoitin tällä laajennettua työryhmää. Ehkä se johtui siitä, että Unkarin, Romanian, Saksan ja Itävallan etuja ei onnistuttu sovittamaan yhteen. Historia on syytä pitää mielessä. Alue kukoisti, kun onnistuimme sovittamaan yhteen usein ristiriitaiset edut aiheuttamatta haittaa arvoillemme.

Kinga Gőncz (S&D). – (HU) Minäkin pidän myönteisenä täällä tekemäämme sitoumusta; se saattaa olla ensimmäinen askel kohti niiden asioiden toteutumista, joista olemme tänään täällä keskustelleet. Tonava on erityisen tärkeä Unkarille. Tämä käy ilmi painopisteistä, jotka Unkari on asettanut puheenjohtajakaudelleen vuonna 2011. Unkari on ainoa valtio, joka sijaitsee kokonaisuudessaan Tonavan vesistöalueella. Tähän liittyy sekä uhkia että etuja. Jotkin seikat on jo mainittu. Haluan ottaa esille hieman erilaisen asian, joka on satunnaisesti mainittu tämän päivän keskusteluissa. Jos strategia osoittautuu menestykseksi, sen avulla voidaan todella kehittää Tonavaan liittyvää identiteettiä, nujertaa historialliset konfliktit ja traumat, edistää Tonavan varrella asuvien kansojen yhteisloa ja lisätä huomattavasti kansalaisten yhteistyötä. Toivomme vilpittömästi, että edistymme tähän suuntaan.

Olli Rehn, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän kaikkia parlamentin jäseniä, jotka osallistuivat tähän myöhäisenä ajankohtana käytyyn keskusteluun.

Onnittelten teitä kiinnostuksestanne ja omistautumisestanne asiaa kohtaan. Totean myös, että keskustelussa ilmennyt Tonavan aluetta koskevan tiedon ja kokemuksen määrä teki minuun vaikutuksen. Se on mielestäni unionin kannalta hyvin arvokas etu valmisteltaessa Tonavaa koskevaa strategiaa. Olen varma siitä, että komissio ja parlamentti tekevät tiivistä yhteistyötä valmisteluvaiheen aikana. Tämä on vastaukseni ystävälleni ja entiselle kollegalleni Danuta Hübnerille sekä monille teistä, jotka otitte komission ja parlamentin välisen yhteistyön esille.

Yhteisenä haasteenamme on nimittäin parantaa ympäristön kannalta kestäviä viestintäjärjestelmiä, teitä ja siltoja sekä suojella ympäristöä ja vesivarantoja Tonavan alueella. Haasteena on pelastaa Tonava kaunoinen sekä kohentaa sen ja sen laajemman alueen tilaa.

Kiitän teitä siis lopuksi Tonavaa koskevalle strategialle antamastanne tuesta. Meidän on tehtävä yhteistyötä. Komissio on valmis ja halukas kuuntelemaan tarkasti lisäehdotuksianne ja tekemään yhteistyötä tulevien kuukausien aikana tämän hyvin tärkeän strategian edistämiseksi.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (EL) Olen vastaanottanut keskustelun päätteeksi viisi työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽¹⁾. Keskustelu on päättynyt. Äänestys toimitetaan torstaina 21. tammikuuta 2010.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Ioan Mircea Pașcu (S&D), kirjallinen. – (EN) Mustanmeren alue, jota varten EU on luonut ainoastaan yhteisvaikutusta – joka korostaa alueen yhteensovittavaa geostrategista merkitystä mutta myös EU:n epäroivaa suhtautumista alueen geopolittisten ongelmien ratkaisemiseen – on erottamaton osa Tonava-jokea. On muistettava, että vuonna 1856, jolloin alue oli edellisen kerran maailman huomion kohteena, seurauksena oli muun muassa Tonava-joen sääntely Euroopan tasolla. Tuolloin perustettiin Tonavan suojelukomissio, elin, joka on edelleen olemassa, ja joen merellinen osuus rakennettiin. Tonava-joen asema korostuu yhtä lailla nykyäänkin, kunhan EU:sta tulee fyysisesti Mustanmeren toimija. Erona on vain se, että toisin kuin

⁽¹⁾ 1 Ks. pöytäkirja.

Mustameri, Tonava-joki on lähes kokonaisuudessaan EU:n hallinnassa. Nyt kun pahin jokeen kohdistuva painolasti – Serbian tilanne – on poistumassa, on hyödynnettävä tilaisuutta ja otettava joki täysimääräisesti ja vakavasti huomioon. Siitä tulee siten aidosti eurooppalainen vesistö, josta me kaikki hyödynemme.

Richard Seeber (PPE), kirjallinen. – (DE) Tonava on ollut kautta historian keskeisessä asemassa Euroopassa. Kansallisvaltiot, joilla oli alueeseen liittyviä etuja, toteuttivat aktiivisia vaihtoja kauan ennen Euroopan unionin perustamista. Tästä syystä oli mielestäni tärkeää hyödyntää Tonavaa koskevaa strategiaa näiden valtioiden lähentämiseksi entisestään aluepolitiikan kehityksessä. Tässä yhteydessä on paljon yhtymäkohtia. Niitä on tietysti talouden alalla mutta myös kulttuurin, ympäristöpolitiikan, energiaturvan ja naapuruuspolitiikan alalla. Makroalueet ovat ihanteellisia välineitä rajat ylittäviin haasteisiin vastaamiseksi. Perusteelliset ja pitkään aikavälin suunnittelu- ja valmistelutoimet ovat olennaisen tärkeitä, mikäli Tonavan makroalueen halutaan saavuttaa kestävä menestystä. Makroalueen eurooppalainen lisäarvo käy erityisen selvästi ilmi biologisen monimuotoisuuden säilyttämisen ja kestävän energiantuotannon aloilla.

Jotta yhteistyöstä tulisi menestys, hyvänä esimerkkinä on Itämeren aluetta koskeva strategia, jota voidaan jo pitää onnistuneena yhteisön hankkeena. Itävaltalaisena aluepolitiikkaa kannattavana poliitikkona ja monien EU:n lainsäädännön vesialaa koskevien lainkappaleiden esittelijänä tuen tätä aloitetta ja toivon, että Tonavaa koskeva strategia avaa uusia alueelliseen koheesioon liittyviä ulottuvuuksia Tonavan varrella sijaitseville valtioille.

Georgios Stavrakakis (S&D), kirjallinen. – (EL) Tonavan aluetta koskevan strategian hyväksyminen on jäsenvaltioiden, paikallisviranomaisten, kansalaisjärjestöjen, kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ja muiden alueella kansallisesti tai alueellisesti toimivien sidosryhmien välillä kehitetyn yhteistyön huipentuma. Yhteistyön keskeisenä tekijänä on, että se on harkittua ja että se ylittää kansalliset, alueelliset, paikalliset ja jopa hallinnolliset esteet, koska siinä vastataan alueen asukkaiden arkielämän todellisiin tarpeisiin. Vastaus on muotoutunut eri hallinnon tasojen aloitteiden ja osallistumisen myötä eikä siten, että se on saneltu ylhäältä päin. Tämä osoittaa, että monitasoisen hallinnon avulla voidaan ratkaista ongelmat paikallisesti. Huolimatta siitä, että Tonavan alue vaikuttaa EU:n jäsenvaltioihin mutta myös ehdokasvaltioihin ja Euroopan naapuruuspolitiikkaan välittömästi sidoksissa oleviin valtioihin, tosiasia on, että vaikka kaikki sidosryhmät eivät olekaan EU:n jäseniä, niihin kohdistuu yhteisiä haasteita, jotka ylittävät EU:n rajat ja joihin vastaamiseksi on toteutettava yhteisiä toimia, mikäli haasteita aiotaan torjua tehokkaasti. Hyväksymällä strategian osoitamme, että EU aikoo jatkossakin hyödyntää kaikkea, mitä alalla on tähän mennessä saavutettu yhteisön varojen avulla.

Iuliu Winkler (PPE), kirjallinen. – (HU) Hyvät parlamentin jäsenet, pidän ehdotettua monenvälistä päätöslauselmaluonnosta Tonavan aluetta koskevasta EU:n strategiasta myönteisenä, koska se on täysin samansuuntainen kuin Lissabonin sopimuksen voimaantulon myötä käynnistetyt uudet yhteisön prosessit. Euroopan parlamentti osoittaa voivansa tehdä aloitteita Tonavaa koskevan strategian kaltaisista tärkeistä asiakokonaisuuksista laajennetun roolinsa ansiosta. Katson kuitenkin, että kun keskustelemme strategiasta, meidän olisi ajateltava muutakin kuin pelkästään talouteen, ympäristöön, liikenteeseen ja matkailuun liittyvien tekijöiden yhteisvaikutusta, minkä vuoksi korostan strategian poliittista merkitystä: sitä, että kaikki Tonavan varrella sijaitsevat valtiot osallistuvat suunnittelu- ja yhteistyöprosessiin, myös muut kuin EU:n jäsenvaltiot, kuten Serbia ja Ukraina. Näiden valtioiden rooli Tonavaa koskevassa strategiassa on tärkeä keino kasvaa lähemmäksi yhteisöä ja siten helpottaa niiden tulevaa liittymistä EU:hun. Romaniasta kotoisin olevana unkarilaisena Euroopan parlamentin jäsenenä olen vakuuttunut siitä, että tällä aloitteella ja naapuruuspolitiikan myötä tarjoutuvilla tilaisuuksilla kohennetaan Serbiassa ja Ukrainassa asuvien unkarilaisyhteisöjen oloja. Lisään vielä, että Euroopan parlamentissa työskentelevät unkarilaiset parlamentin jäsenet ovat yhdessä sitoutuneet Karpaattien alueella mutta EU:n rajojen ulkopuolella asuvien unkarilaisyhteisöjen tulevaisuuteen yhteisössä. Yksi Euroopan värikkäimmistä monikulttuurisista alueista sijaitsee Tonavan varrella; näin ollen historiallisten ja yhteisöllisten perinteiden ylläpitäminen ja levittäminen, kulttuurinen vuoropuhelu ja historiallisten rakennusten ja muistomerkkien suojeleminen voivat kaikki olla Tonavan aluetta koskevaan strategiaan liittyviä osatekijöitä, jotka lujittavat aluetta ja tekevät siitä ainutlaatuisen.

16. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

17. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.55.)